

Torsdag den 3. april 2014 (D)

1

71. møde

Torsdag den 3. april 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om hjælp til socialt udsatte grupper via satspuljen.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 01.04.2014).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til uddannelses- og forskningsministeren om fastholdelse af udenlandske studerende i Danmark.

Af Esben Lunde Larsen (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Merete Riisager (LA) og Charlotte Dyremose (KF).

(Anmeldelse 01.04.2014).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 20 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om indvandring og de langsigtede konsekvenser heraf.

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 20.02.2014. Fremme 25.02.2014. Forhandling 01.04.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 31 af Martin Henriksen (DF), Martin Geertsens (V) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Trine Bramsen (S), Liv Holm Andersen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA)).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Nedlæggelse af bestyrelsen for Danmarks Eksportråd og ændret procedure for udpegning af medlemmer til eksportfremmebevillingsudvalget m.v.).

Af handels- og europaministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 16.01.2014. 1. behandling 23.01.2014. Betænkning 27.02.2014. 2. behandling 01.04.2014).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forbindelse med kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 26.03.2014. 2. behandling 01.04.2014).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v. (Særlige rettigheder og immuniteter til Palæstinas mission i Danmark).

Af udenrigsministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 18.03.2014. 2. behandling 25.03.2014).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer og lov om miljøbeskyttelse. (Flytning af myndighedskompetence fra kommunalbestyrelsen til henholdsvis staten og regionsrådet som opfølgning på evaluering af kommunalreformen).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 07.02.2014. Betænkning 13.03.2014).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning, lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. og forskellige andre love. (Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber og bortsalg af hittegods ved offentligt tilgængelig internetauktion m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 28.03.2014).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om kortlægning af kompetencebalancen mellem Danmark og EU samt anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet i praksis.

Af Mette Bock (LA) m.fl.

(Fremsættelse 28.01.2014).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik.

Af udenrigsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.03.2014).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love. (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordning, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 12.03.2014).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om en 10-årig samfundskontrakt.

Af Anders Samuelsen (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).

(Fremsættelse 27.02.2014).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af børne- og ungedydelser og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning. Af Brian Mikkelsen (KF), Dennis Flydtkjær (DF) og Ole Birk Olelsen (LA).

(Fremsættelse 11.03.2014).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om målretning af børne- og ungdomsydelser.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 18.02.2014).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til beslutningsforslag om afskaffelse af G-dage.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2014).

Kl. 09:59

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Julie Skovsby, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 5. april 2014 atter kan give møde i Tinget.

Poul Andersens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 92 (Forslag til folketingsbeslutning om, at efterbetaling af forsørgelsesydelse og sociale ydelser ikke skal modregnes i kontanthjælp),

Beslutningsforslag nr. B 93 (Forslag til folketingsbeslutning om arbejdsklausuler i alle offentlige kontrakter) og

Beslutningsforslag nr. B 94 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af et id-kort inden for byggebranchen).

Thomas Danielsen (V), René Christensen (DF) og Leif Mikkelsen (LA):

Beslutningsforslag nr. B 95 (Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling i dansk fiskeri).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Beslutningsforslag nr. B 96 (Forslag til folketingsbeslutning om udmøntning af politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikere).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Da udenrigsministeren er blevet syg, udgår punkt 9, førstebehandling af B 41, af dagsordenen for mødet i dag.

Jeg skal oplyse, at klima-, energi- og bygningsministeren er regeringens repræsentant under tredjebehandlingen af punkt 6 på dagsordenen, L 147, og at forsvarsministeren alene er regeringens repræsentant under førstebehandlingen af dagsordenens punkt 10, B 67.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om hjælp til socialt udsatte grupper via satspuljen.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 01.04.2014).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til uddannelses- og forskningsministeren om fastholdelse af udenlandske studerende i Danmark.

Af Esben Lunde Larsen (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Merete Riisager (LA) og Charlotte Dyremose (KF).

(Anmeldelse 01.04.2014).

Kl. 10:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 20 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om indvandring og de langsigtede konsekvenser heraf.

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 20.02.2014. Fremme 25.02.2014. Forhandling

01.04.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 31 af Martin Henriksen (DF), Martin Geertsen (V) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Trine Bramsen (S), Liv Holm Andersen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA)).

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden:**

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger tre forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 32 af Trine Bramsen (S), Liv Holm Andersen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 55 (S, RV, EL, SF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 32 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 31 af Martin Henriksen (DF), Martin Geertsen (V) og Tom Behnke (KF) og V 33 af Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) bortfaldet.

Kl. 10:04

Herefter er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Nedlæggelse af bestyrelsen for Danmarks Eksportråd og ændret procedure for udpegning af medlemmer til eksportfremmebevillingsudvalget m.v.).

Af handels- og europaministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 16.01.2014. 1. behandling 23.01.2014. Betænkning 27.02.2014. 2. behandling 01.04.2014).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 104 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 104 (S, V, DF, RV, EL, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forbindelse med kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 26.03.2014. 2. behandling 01.04.2014).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (S, V, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 7 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v. (Særlige rettigheder og immuniteter til Palæstinas mission i Danmark).

Af udenrigsministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 18.03.2014. 2. behandling 25.03.2014).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 85 (V, S, RV, SF, EL, LA og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 18 (DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer og lov om miljøbeskyttelse. (Flytning af myndighedskompetence fra kommunalbe-

styrelsen til henholdsvis staten og regionsrådet som opfølgning på evaluering af kommunalreformen).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 07.02.2014. Betænkning 13.03.2014).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Vi gør et lille ophold, så samtalerne kan flytte ud af salen.

Der er endnu nogle få samtaler, der kan flytte ud.

Jeg tror, vi kan gå i gang med næste punkt på dagsordenen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning, lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. og forskellige andre love. (Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber og bortsalg af hittegods ved offentligt tilgængelig internetauktion m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 28.03.2014).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen som Venstres ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det. Som formanden læste op, behandler vi her i dag et lovforslag, som er en ændring af en række forskellige love, hvor vi giver justitsministeren en række bemyndigelser, beføjelser, til at ændre i særlig den måde, hvorpå opgaver er placeret hos politiet.

Hvis jeg sådan kort skal gennemgå lovforslaget, vil jeg sige, at der er en ændring, som handler om, at det skal være nemmere for politiet at håndtere hittegods, heriblandt regler om, at politiet selv skal kunne afgøre, hvordan bekendtgørelse af salg af hittegods gøres mest effektivt. I dag er der jo faktisk nogle ret firkantede regler om, at man skal offentliggøre, hvornår der er en hittegodsauktion i det lokale dagblad, men fremover bliver der mulighed for, at man udelukkende kan gøre det på f.eks. internettet. Det er jo herligt, at vi nu kan opdatere lovgivningen på det område ved brug af moderne teknologiske hjælpemidler. Derudover handler det, der sådan er de store ting i lovforslaget, om, at man fjerner nogle opgaver fra de enkelte politikredse. Der har været en arbejdsgruppe under Rigspolitiet, som er

kommet med nogle anbefalinger, som Justitsministeriet et stykke hen ad vejen har tilsluttet sig, og som jo handler om, at våbensager, det vil f.eks. sige våbentilladelsessager, og kørekortssager ikke længere skal behandles i den enkelte politikreds, men samles i nogle opgavefællesskaber, som bliver forankret to forskellige steder i landet.

I Venstre har vi det sådan, at vi jo ikke har noget imod, at man gør tingene mere effektivt, vi har sådan set en erklæret politik om, at vi skal køre længere på literen, den offentlige sektor skal køre længere på literen, og med lovforslaget lægger man op til at kunne effektivisere, så man kan løse de her sager 20 pct. billigere eller 20 pct. mere effektivt end tidligere. Så det med, at man samler og centraliserer, har vi ikke noget imod, men vi synes ikke nødvendigvis, det er de rigtige steder, ministeren har valgt, og jeg må i en parentes bemærke, at det undrer mig noget, at justitsministeren ikke har drøftet det her lovforslag med de partier, som er en del af aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi. Efter Venstres opfattelse ville det være naturligt, jeg vil også sige, at det er noget, partierne har krav på at diskutere, i hvert fald dele af indholdet i det her lovforslag, for det indeholder flytning af en række betjente fra politikredse til nogle opgavefællesskaber.

I lovforslaget lægger man op til, at de her opgavefællesskaber skal være ved henholdsvis Københavns Vestegns Politi og Midt- og Vestjyllands Politi, og i Venstre har vi den politik, at når man skal samle og centralisere i den statslige administration, skal vi gøre det i områder, hvor statslige arbejdspladser betyder mest. Hvis ikke der er nogen nævneværdig, saglig begrundelse for at samle tingene omkring de større byer, skal det altså ske andre steder, og derfor er vi noget kritiske over for den fordeling, ministeren har lavet, og vi er undrende over for, at det ikke har været drøftet med den aftalekreds, der er omkring politiets økonomi, og derfor vil vi sådan set opfordre ministeren til at åbne op for, at vi kan have en drøftelse af det her, for det er faktisk – i hvert fald for Venstre – ret vigtigt, at vi har et effektivt politi, men også at vi under effektivt politi kan sikre os, at vi placerer de statslige arbejdspladser i de områder, hvor det gør mest gavn. Og det er vores opfattelse, at de her opgavefællesskaber som udgangspunkt kunne placeres andre steder end dem, ministeren har lagt op til, men det vil vi også grave i i udvalgsbehandlingen.

Derudover begrænser lovforslaget på en række områder muligheden for, at man kan påklage en afgørelse under færdselsloven. Jeg har læst lovforslaget nogle gange, det er jo ikke så stort, og man skriver, at det er små sager. Man bruger nogle andre formuleringer, men det er lidt svært at finde ud af, hvad det præcis er for nogle situationer, hvor en virksomhed eller en borger ikke længere vil kunne påklage en afgørelse. Jeg må sige, at når der er tale om en bemyndigelse, der gives til en minister, og ministeren så i forklaringen af, hvad man skal bruge den her bemyndigelse til – i det her tilfælde en bemyndigelse til, at folk ikke kan påklage en afgørelse – så skriver »mindre væsentlige sager« og ikke kommer nærmere ind på, hvad det er, så synes jeg, det er en uskik, for man må forklare, hvad det er for nogle sager, det handler om, så Folketinget kan tage stilling til, hvorvidt vi synes, det er fornuftigt eller ej, og man skal ikke dække sig ind under begreber som »mindre væsentlige sager«. Så det er noget, vi i Venstre vil forfølge under udvalgsbehandlingen, for vi har den holdning, at man skal centralisere og effektivisere, men man skal ikke gå på kompromis med den betjening, som borgerne får, og folk skal heller ikke som udgangspunkt gå på kompromis med den retssikkerhed, der jo ligger i, at man kan påklage en afgørelse. Og hvis man skal begrænse muligheden for at påklage dem, skal Folketinget gøre det med åbne øjne og vide, hvilke sager det handler om, og det er ikke klart med det her lovforslag.

Så jeg skal på Venstres vegne meddele, at vi på nuværende tidspunkt ikke kan støtte lovforslaget, men vi håber, at vi kan komme til at støtte det under udvalgsbehandlingen eller eventuelt under en

drøftelse i Justitsministeriet med ministeren, for vi har nogle ting, som vi synes skal ændres.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Som folketingsmedlemmer har vi ansvaret for den danske lovgivning. Det indebærer både store politiske ændringer som konsekvens af beslutninger, der er ideologisk begrundede, og det omfatter også lovændringer, der mere er en konsekvens af samfundets udvikling. Man kan vist godt tillade sig at konkludere, at det primært er med udgangspunkt i sidstnævnte, at vi står her i Folketingssalen i dag. Det fremsatte lovforslag indeholder fire elementer, som alle har til formål at understøtte et bedre retssystem. Jeg vil fremhæve to af de fire elementer.

For det første skal forslaget understøtte, at politiets behandling af visse sager inden for våben- og tilladelsesområdet kan samles i de her opgavefællesskaber, som den tidligere ordfører også var inde på. Dermed sikres større effektivitet og ikke mindst ensartethed i sagsbehandlingen. Kvaliteten forventes desuden at blive højere.

Andet element er en forbedring af hittegodsloven, så hittegods bl.a. kan finde sin ejermand via annoncering, og auktioner over ikke-afhentet hittegods kan foregå på internettet, hvor de fleste auktioner nu om stunder foregår. Det betyder også, at hittegods, der ikke er afhentet, kan destrueres.

Med det samlede lovforslag sikrer vi en lovgivning, der er anvendelig og praktisk i det gode arbejde, som hver dag udføres af vores politifolk og andre gode ansatte i hele landet. Og med de bemærkninger skal jeg meddele, at vi Socialdemokrater kan støtte forslaget.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Som det er blevet nævnt, går forslaget jo ud på at lave nogle opgavefællesskaber, hvor man forventer at politiet så vil opnå en effektiviseringsgevinst. Det kan der for så vidt være noget positivt i, det er jo altid rart, hvis man kan spare noget. Ligesom Venstre har vi også en betænkelighed i forhold til, hvor de skal placeres, men det er en anden diskussion, synes jeg. Men det er i hvert fald noget, vi kan tage i udvalgsarbejdet.

Når det drejer sig om hittegodsset, er der i hvert fald noget, jeg ikke helt forstår, for der står i forslaget, at det ikke længere skal annonceres i lokale dagblade, men i et eller flere egnede medier – det er det udtryk, der bliver brugt. Og så tænker jeg: Hvad er det? Er det Facebook? Er det internettet? Hvad er det? Hvis jeg som borger har mistet et eller andet og jeg gerne vil vide, hvor det måske er blevet fundet, hvor skal jeg så se henne? Jeg kan sådan set godt forstå intentionen, men som borger må det jo, hvis man har mistet noget, være rart at vide, hvor det helt præcis er, at man skal se, om der også er fundet noget. Og hvis man ikke ved det, fordi det nu er op til politiet at vurdere, hvor det skal annonceres, ja, hvad gør man så som borger? Det synes jeg i hvert fald skal med i den her diskussion om, hvordan man gør det.

Når det gælder resten i forhold til det med hittegodsset, synes jeg for så vidt, det er fint nok – man har jo altid haft en mulighed for det.

Jeg kan huske, at vi, sidste gang vi havde noget om hittegods, lavede en minimumsgrænse, så man, hvis det havde en værdi på under 500 kr., tror jeg, eller en meget lav værdi, kunne få lov til at destruere det eller give det væk, og det synes jeg for så vidt er fint nok.

Så er der en tredje ting, som er med i det, og det er det med betalingen af en afgift, når udenlandske embedsmænd ansøger om tilladelse efter våbenloven. Der har det tidligere været sådan, at de har skullet betale en afgift, men det kan de så slippe for nu. Og mit spørgsmål skal så være: Kan jægerne så ikke også slippe for det? Altså, når det gælder de her tilladelser, hvor der er noget administration, så har vi jo, synes jeg i hvert fald, altid haft et princip om, at den udgift, der var til administrationen, blev dækket af brugerne. Men hvorfor lige præcis de udenlandske embedsmænd så skal slippe for at betale for det, forstår jeg simpelt hen ikke, det må jeg ærligt indrømme – hvorfor skal de udenlandske jægere, der kommer til Danmark for at jage, så ikke også slippe for det? Jeg synes i hvert fald, det er meget mærkeligt, at man ligesom synes, at det lige præcis er embedsfolkene, der skal slippe for at betale en afgift, de burde have pengene til det, om ikke andet.

Det sidste, jeg vil nævne, er det med de bemyndigelser, man giver til Justitsministeriet. Lige præcis når det gælder den bemyndigelse, som man giver til adgangen til klagemulighed, som Venstres ordfører også nævnte – jeg tror, Venstres ordfører kaldte det en uskik, fordi det ikke var præciseret helt tydeligt, hvad det er, man giver ministeren bemyndigelse til, og hvor det er – vil jeg sige, at jeg synes, det er noget principielt. Jeg synes faktisk ikke, ministeren skal have den bemyndigelse. Jeg synes, det skal være sådan, at hvis man vil ændre en klageadgang, så er det hernede i Folketingssalen, vi tager beslutningen. Så det kan vi i hvert fald ikke støtte i Dansk Folkeparti, og det synes jeg er væsentligt.

Så vi er noget skeptiske med hensyn til nogle af tingene, men vi må selvfølgelig få afklaret, hvordan og hvorledes det hele kommer til at være – det kan være, at det hele bliver mere klart i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand. Jeg vil gøre det kort: Vi kan i Radikale Venstre bakke op om, at man med dette lovforslag giver mulighed for, at politiet i højere grad kan benytte sig af såkaldte opgavefællesskaber, f.eks. i forhold til udstedelse af kørekort og våbentilladelser. Det kan føre til færre udgifter, det kan højne kvaliteten, og det kan styrke ensartetheden i behandlingen af sagerne på tværs af landet.

Vi støtter også ændringerne i hittegodsloven, da de er med til at modernisere vores omgang med hittegods, ligesom den lovgivning, vi lavede, jeg tror, det var i 2012 – fru Pia Adelsteen var også inde på det i sin tale. De nuværende regler om annoncering stammer vist fra omkring 1952, og man må jo sige, at der er sket lidt i mediebilletsiden da. Ligeledes foregår auktionerne i dag også på en helt anden måde, end de gjorde tidligere, så vi kan bakke op om den her modernisering.

Så samlet set er det gode forbedringer af politiets arbejdsbetingelser, som vi fra radikal side kan støtte. Tak.

Kl. 10:20

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 10:20

Kl. 10:23

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu er der blevet sagt mange ting om det her lovforslag, så jeg behøver ikke at gentage, hvad det er, det går ud på. Men jeg vil da også godt starte med at udtrykke min undren over, at politiforligskredsen ikke er blevet orienteret om det her. Vi holder dog jævnligt møder, og jeg gætter på, at det her lovforslag trods alt har været på vej, og jeg synes jo, at det havde været det rette sted at have fået en diskussion af det.

Umiddelbart har vi i SF i hvert fald ikke noget imod, at man effektiviserer sagsbehandlingen og gør den mere ensartet. Det tror vi sådan set, ud over at det kan spare penge, kan være en fordel for borgerne, så de får en nogenlunde ens, lige og fair behandling.

I forhold til det spørgsmål, der har været nævnt om afskæring af klageadgangen, tror jeg også, at vi i SF kan melde, at det er noget, som vi ser frem til at få boret ned i under udvalgsarbejdet.

Så det er en forsigtig, positiv indstilling fra SF, men også med nogle spørgsmål, som vi synes skal afklares.

Kl. 10:21

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører. Undskyld, det var hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning; der var jeg uopmærksom, så vi må lige ændre scenen et øjeblik. Enten var jeg uopmærksom, eller også var hr. Karsten Lauritzen meget sent på den – det er nu lige meget, der var en kort bemærkning!

Kl. 10:21

Karsten Lauritzen (V):

Ja tak. Jeg trykkede umiddelbart på knappen til at starte med. Men det er fint nok, nogle gange kan det gå galt. Sådan er det.

Det, jeg godt vil spørge SF's ordfører om, nævnte jeg i min ordførertale, nemlig at vi i Venstre heller ikke har noget imod centralisering og effektivisering, men vi synes, at man måske godt kunne drøfte, hvor man gjorde det henne. Ordføreren for SF nævnte også det her med, at det ikke har været omkring aftalekredsen.

Så jeg vil godt spørge, om SF's ordfører er enig med Venstre i, at det ville være formålstjenligt, at vi diskuterer, hvor man placerer de her opgavefællesskaber henne, og ligesom får kigget på, om der er balance i tingene; man foretager den her samling af opgaver og flytter rundt på en masse ansatte – et par hundrede vel nærmest – i politiet. Så er SF's ordfører enig i det principielle synspunkt?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes altid, vi skal være opmærksomme på, hvor vi placerer arbejdspladser, specielt i de her tider. Landdistrikterne har nogle særlige udfordringer, men mange steder i provinsen har særlige udfordringer. Jeg ved ikke, hvad der er baggrunden for, at man har valgt at placere opgavefællesskaberne på den måde, man har foreslået her, men jeg synes, det er noget, vi kan dykke ned i under udvalgsarbejdet, og det vil jeg gerne være med til.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen. Ikke mere? Så siger jeg tak til SF's ordfører, og så siger vi værsgo til Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Som der vist er flere ordførere, der allerede har påpeget, så er det her sådan lidt en lille buket af forskellige små elementer, som retter til i noget lovgivning sådan hist og her. Det store, der sker med det her lovforslag, er en centralisering af nogle opgaver hos politiet omkring våbentilladelser, omkring tilladelser til arrangementer og kørekort. Det er en del af regeringens handlingsplan for en effektiv administration.

Det er et forsøg på at effektivisere statens opgaver. Det har betydning, at flere hundrede arbejdspladser allerede er forsvundet, men selvfølgelig kan det være positivt at effektivisere, hvis det betyder en afbureaukratisering af reglerne, og hvis det ikke forringer mulighederne eller retssikkerheden for borgerne, men måske ligefrem gavner den. Det er måske et af de elementer, som vi skal dykke ned i i det her lovforslag, nemlig hvordan det kommer til at påvirke borgerne, når de er i kontakt med politiet, for nok er det noget, som politiet måske selv ville kategorisere som administrative opgaver, men det er opgaver, hvor borgerne i høj grad er i kontakt med politiet på daglig basis, og noget, som vi alle sammen – eller rigtig mange af os i hvert fald – skal, når det f.eks. gælder kørekort.

Det andet element handler om hittegods, som der også er flere der har talt om. Der er helt klart i flere af elementerne tale om en opdatering, hvor vi lige gør det lidt moderne og i hvert fald får det bragt i nærheden af år 2014, specielt hvad angår, at man kan afholde politiauktioner på internettet, i stedet for at folk skal møde op i et auktionslokale. Det er da kun at modernisere lovgivningen.

Men vi har selvfølgelig også nogle bekymringer hos Enhedslisten. Den ene bekymring er, hvor de sparede ressourcer går hen. Man sparer en del ressourcer med det her. Hvor ender pengene så henne? Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at vi overordnet og generelt har en diskussion om, hvorvidt politiet har ressourcer nok, og hvordan de bruger dem, specielt oven på politireformen, som jo i høj grad var en centraliseringsopgave.

Den anden bekymring, vi har, er også en bekymring, som Dansk Folkeparti har nævnt. Det er diskussionen om bemyndigelsesbestemmelser. Det er sådan, at der flere steder i det her lovforslag er punkter, som giver ministeren nogle kompetencer til at træffe afgørelser, at ændre i reglerne, noget, som i dag altså skal ned forbi Folketingssalen. Der er lidt en tendens til, at det er man meget glad for. Hvis man nu kan sørge for, at ministeren har bemyndigelse til at træffe beslutninger om diverse organiseringer, slipper man sådan lidt for den generende og irriterende trummerum hernede i Folketingssalen, hvor der er demokratisk valgte politikere, der tager stilling til, hvordan tingene skal se ud. Det synes jeg, og det synes vi i Enhedslisten er en uskik. Det kan selvfølgelig være relevant, og det kan selvfølgelig være i orden, men det er helt overordnet noget, som man skal bekymre sig om, og man skal kigge meget nøje på, hvad det er, man giver ministeren beføjelser til.

Der må jeg så også sige at jeg er kommet til kort. På trods af at jeg har forsøgt at læse det her lovforslag mange gange, så er det faktisk stadig væk lidt af et mysterium for mig, hvad der sker i forhold til borgernes klageadgang i forbindelse med færdselslovens § 134. Vi bliver nødt til i udvalgsarbejdet at sørge for, dels at det er en meget specifik bemyndigelse, ministeren får, dels at den klageadgang, man har i dag, ikke bliver forringet på trods af de her omrokeringer. Så Enhedslisten har bestemt nogle spørgsmål og også mere end et til udvalgsarbejdet, som vi gerne vil se på svarene til, før vi tager endelig stilling til det her lovforslag.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Som det vel også er fremgået nogenlunde af debatten, er der jo sådan set enighed om det meste i det her forslag. Derfor vil jeg også mere hæfte mig ved nogle af de ting, som vi har spørgsmål til. Der er især spørgsmålet om det her med klageadgangen, hvor man fastholder, at der ikke kan klages over afgørelser. Der kan man sådan set bare centralt bestemme, at sådan er det – uden at vi ligesom bliver blandet ind i det. Det kunne jeg i hvert fald godt tænke mig at justitsministeren lige sagde noget mere uddybende om. Det er det, der har gjort os mest sådan skeptiske. Ellers synes jeg sådan set, at forslaget er godt.

Så kan jeg ikke lade være med, nu hvor fru Pernille Skipper tog spørgsmålet op, at spørge om, hvad pengene skal bruges til. Altså, jeg skammer mig jo næsten ved at måtte sige, at det havde jeg ikke tænkt nærmere over, for nu at sige det sådan. Man kan jo sige, at hvis nu justitsministeren går op og siger, at de skal bruges til skattelettelser, så kan vi i hvert fald nok acceptere de fleste svar på det første spørgsmål, men det kan også bare være, at de går i Justitsministeriets store kasse eller finansministerens store kasse eller måske bliver i politiet til andre opgaver. Så kan man selvfølgelig håbe, at politiet vil begynde at tage sig af den omfattende indbrudskriminalitet i private hjem i stedet for at spilde tiden på så mange mærkelige ting som razziaer på Kalundborg Gymnasium og totalkontroller, og hvad ved jeg, hvor man spilder borgernes penge i stedet for at beskæftige sig med borgernær kriminalitet, som er det, borgerne vel interesserer sig for. Men mon ikke vi finder en fredelig løsning på den del af det?

Jeg glæder mig til at høre justitsministerens redegørelse om det med klageadgang.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Ja, umiddelbart er det jo et lovforslag, som samler en række tekniske småjusteringer og tilpasninger, og der har man formentlig i ministeriet tænkt: Dem samler vi lige i et lovforslag, og så løber det nok lige igennem. Men som man har kunnet høre på debatten, er der jo en lang række af de her punkter, hvor der er tvivl om rækkevidden af de lovbestemmelser, vi nu laver: Hvad er det præcis, det kommer til betyde i fremtiden? Hvordan kommer det til at påvirke klagemulighederne? Kan man få det oplyst mere præcist end på den måde, det er beskrevet i lovforslaget? Vi er fra konservativ side helt enige i de bekymringer, der er fremført. Vi kan godt se noget fornuftigt i lovforslaget som sådan, men der er nogle bekymringer, og dem deler vi.

Jeg er især meget optaget af det, man nu vil lave med opgavefællesskaber i politiet. Det kan selvfølgelig være hensigtsmæssigt, hvis der er en opgave, som kun er sporadisk og en gang imellem, og hvor det er sjældent, den forekommer. Så kan der være god mening i, at man samler noget ekspertise, noget kompetence mere centralt for at få en bedre kvalitet, en bedre sagsbehandling. Det kan være inden for kriminalitetstyper, som heldigvis forekommer sjældent. Der kan det være nødvendigt, at man centraliserer for at få noget ekspertviden, og det vil jo være rigtig godt i forhold til retssikkerheden og i forhold til at få opklaret sagerne.

Men man vil f.eks. gå ind og sammenlægge alle våbenkontorer. Men henvendelser om våben er jo ikke noget, der kun sådan forekommer sporadisk og en gang imellem ude i politikredsene. Det er jo hver eneste dag, og det er flere gange dagligt, der er borgere, der henvender sig for at få en våbentilladelse eller få omgjort en våbentilladelse eller med tvivlsspørgsmål osv. Så det er altså ikke noget, der kun sker sådan et par gange om året – og *da* ville det være nødvendigt at samle ekspertviden centralt – slet ikke. Tværtimod er det jo en utrolig borgernær opgave, politiet løser, og politiet har endda mange politifolk sat på til at løse den her opgave rundt i hele landet, for der er rigtig mange, der søger om våbentilladelse, fordi vi har en restriktiv våbenlov. Og det er jo fint nok, sådan skal det være.

I det øjeblik man begynder at centralisere de her ting, skal der følge nogle besparelser med. Det ligger også i lovforslaget her. Dels vil det jo betyde, at man så ude i politikredsene ikke længere har resourcer til de politifolk, der i dag sidder og løser de her opgaver, og det betyder jo arbejdspladser lokalt, dels betyder det også, at der, hvor vi jo med politireformen ønskede at vi skulle have nogle store, slagkraftige politikredse, der har kompetencen og evnen og styrken til at løse alle opgaver, der kommer – altså den fleksibilitet, der ligger i, at man har en politistyrke, der kan løse de opgaver, der kommer hen ad vejen, også de uforudsete – bliver det sværere og sværere, efterhånden som man centraliserer flere og flere opgaver og dermed dræner politikredsene for politifolk. Det vil sige, at den fleksibilitet, der var meningen med politireformen, forsvinder. Bid for bid centraliserer man, trækker ting ind i Rigspolitiet, trækker ting over til, at det er nogle få steder i landet, det skal være, osv. Det fjerner fleksibiliteten bid for bid. Det bliver man nødt til at forholde sig til, for så virker den politireform, vi lavede, på det punkt i hvert fald ikke længere.

Det andet er om borgernærheden. Altså, hvad er det, det kommer til at betyde helt konkret, når borgerne skal henvende sig og have en våbentilladelse til det ene eller det andet? Der kan være tvivlsspørgsmål: Hvad er det her præcis for et våben? Hvilken type tilladelse skal der til? I dag kan borgerne tage ned på den lokale station – i hvert fald lokalt i politikredsene – og henvende sig og få en snak om, hvad det her er for noget, og hvilken tilladelse der skal til. Nu skal borgerne til at rejse land og rige rundt med deres våben for at få våbentilladelse. Det er ikke hensigtsmæssigt. Og jeg kan se, at ministeren ryster på hovedet – og det er jo sådan set glædeligt – men så mangler der et svar i lovforslaget. Så er lovforslaget simpelt hen ikke skrevet godt nok. For når vi som ordførere kan have så mange tvivlsspørgsmål, må ministeren gøre sit arbejde bedre og være bedre til at forklare, hvad det er, det her går ud på.

For hvis det ikke er sådan, at borgerne skal til at flytte sig, hvordan har man så forestillet at man centraliserer opgaven og samtidig bevarer den derude lokalt? Altså, i min verden kan det ikke lade sig gøre; i min verden hænger det ikke sammen. Men ministeren har formentlig et godt svar på det, og det glæder vi os til at høre.

Indtil nu kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger. Vi ser frem til udvalgsbehandlingen. Vi har allerede stillet nogle spørgsmål, og der kommer flere, for det er ikke helt ligegyldigt, hvordan det her lander. Det er trods alt både borgerne og politiet, vi taler om.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 10:34

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, hr. formand. Og tak for behandlingen, som jeg synes har været engageret; det vil jeg sådan set gerne sige tak for. Det er jo et lovforslag, som er en svær sag at sætte sig ind i, og det synes jeg også er fremgået af de forskellige ordførerindlæg. For der er rigtig mange små bitte elementer, og der kunne jeg måske godt kan have

været tydeligere med hensyn til at forklare nogle af tingene, og det skal jeg tage på egen kappe, hvis det er et kritikpunkt. Men jeg håber i hvert fald, at det i forhold til noget af den kritik, der har været, af lovforslaget – om end der har været en overordnet forståelse for, at det nok trods alt alligevel var meget godt – kan blive lidt mere klart under både min tale og den efterfølgende udvalgsbehandling.

Det foreslås, at der etableres et lovgivningsmæssigt grundlag for, at politiets behandling af visse sager inden for våben-, tilladelses- og færdselsområdet kan samles i såkaldte opgavefællesskaber. De påtænkes etableret i Midt- og Vestjyllands Politi og i Københavns Vestegns Politi, og formålet med samlingen af opgaverne er at opnå en effektiviseringsgevinst ved en centralisering af sagsbehandlingen, at højne kvaliteten af sagsbehandlingen og at understøtte ensartetheden i opgavevaretagelsen.

Det lyder jo alt sammen meget godt, men så kan jeg alligevel høre, at den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, spørger: Hvad så med tankerne bag politireformen, havde vi ikke lige præcis aftalt med hinanden at lave så store og stærke kredse, at de kunne løfte alting? Jo, og det er sådan set stadig væk meningen, men Rigspolitiet har ønsket inden for visse områder at lave nogle centrale steder, der behandler visse sager. Det gode spørgsmål er jo så: Hvad betyder det for borgerne, og hvad betyder det for de ansatte? Ja, for borgerne kommer det ikke til at betyde noget, for man vil som borger stadig væk kunne henvende sig i en hvilken som helst politikreds med sin sag, så man skal ikke rejse land og rige rundt, som jeg tror at hr. Tom Behnke sagde, for at finde ud af, hvordan ens sag skal behandles. Men Rigspolitiet har ønsket at lave nogle opgavefællesskaber, hvor man kan sidde og sagsbehandle sagerne, forskellige steder i landet, og det synes jeg lyder meget fornuftigt.

Så har der været en debat i forhold til ændringen om i stedet for den stedlige politidirektør at henlægge kompetencen til politiet som sådan og det, at der i øvrigt skal indsættes bemyndigelsesbestemmelser i de relevante love, der giver den pågældende minister adgang til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der skal varetage politiets opgaver på de pågældende områder.

Derudover har der været debat om hittegodsloven, og der vil jeg gerne sige tak for de kommentarer, der er faldet. Jeg tror, det var den radikale ordfører, som sagde, at der var sket lidt siden 1952, da de nuværende regler om, hvordan man skal annoncere hittegods, blev lavet. Jeg synes personligt, det er rigtig fornuftigt at lave en modernisering, der betyder, at man ikke kun kan sælge hittegods på auktioner, men at borgere også får mulighed for at gå ind via internetauktioner og byde på de forskellige ting, og at vi samtidig også laver en hjemmel for, at de ting, som ikke bliver solgt, kan doneres væk til velgørende formål. Jeg tror, at der er rigtig meget god mening i at lave en sådan modernisering.

Dansk Folkeparti spurgte til ordene »et eller flere egnede medier«, der er brugt i teksten. Det er sådan, at vi har lagt op til, at det skal være op til politiet at vurdere i sagerne, hvad der bedst giver mening. Man kan stadig væk holde auktioner, og man kan også lave det på internettet, og jeg vil selvfølgelig meget gerne prøve at svare mere uddybende i et skriftligt svar på: Hvordan får den enkelte borger så sikkerhed for, hvor man skal kigge henne, når nu det er politiet, som skal lave skønnet? Det laver jeg meget gerne et svar på, som forhåbentlig kan tilfredsstille Dansk Folkepartis interesse for emnet.

Så er der blevet spurgt en del til klageadgangen. Og der vil jeg gerne sige, at der sådan set ikke er noget nyt i det, der bliver foreslået. For opgaven ligger i dag hos Rigspolitiet, men i og med at vi nu giver mulighed for, at en opgave kan flyttes til en kreds, er det sådan, at det i forvejen er Justitsministeriet, der har klageadgangen. I forbindelse med sager, som man påtænker at afskære klageadgangen til, er det formuleret på en sådan måde, at det er »hvor bebyrdende administrative afgørelser efterfølgende oversendes til strafferetlig behandling og eventuel domstolsprøvelse.« Og det betyder altså, at

sagerne i forvejen skal sendes videre til en afgørelse ved domstolene, og at det derfor er der, man skal lave en prøvelse af sagen, hvorfor man ikke behøver at have en klageadgang til den ved politiet. Men også det vil jeg meget, meget gerne uddybe i et skriftligt svar, sådan at alle Folketingets medlemmer kan se for sig, præcis hvad det er for sager, der i forvejen ryger videre til en afgørelse ved domstolene, og hvad det er for andre væsentlige sager, man også påtænker taget med i lovforslaget, som det er beskrevet. Det skal jeg meget gerne uddybe på en måde, som jeg håber bliver både pædagogisk og forståelig for os alle sammen, for det er ikke helt nemt.

Kl. 10:38

Så var der spørgsmålet om udenlandske embedsmænd, og det var også Dansk Folkeparti, som spurgte til det. Vi har en Prümefgørelse, Prümefgørelsens artikel 17 og 18, om kravet om betaling af afgiften, når man søger om tilladelse efter våbenloven. Det er sådan, at hvis eksempelvis en dansk politibetjent vil tage sit våben med til Tyskland, så skal denne betale en afgift der, og at hvis en tysk politibetjent vil tage sit våben med til Danmark, så skal denne betale en afgift her. Det vil vi sådan set gerne ophæve, på samme måde som vi har ophævet det i Øresundsregionen, hvor dansk og svensk politi jo også samarbejder i grænseområdet; og så giver det ikke meget mening, at vi skal sidde og udfylde formularer til hinanden og sende penge på kryds og tværs. Så det er alene en form for ligestilling af den praksis, der i forvejen er i Øresundsregionen, som vi lægger op til.

Dansk Folkeparti spørger så: Hvad så med jægerne, skal de så ikke også undtages? Ja, det kan man jo godt, hvis man kan finde penge til det, for der kan sagtens være nogle, som ønsker at tage til andre lande og gå på jagt. Det kan man vel godt, hvis der kan anvises en finansiering til det – den har jeg ikke lige selv med, men jeg kan forstå, at det er et ønske fra Dansk Folkepartis side. Jeg vil bare gerne sige, at det, der ligger i mit lovforslag, handler om de offentligt ansatte og ikke om dem, der privat ønsker at gå på jagt; de skal stadig væk betale, hvis der er sådan en afgift i forvejen.

Jeg tror, at jeg kom nogenlunde rundt om de forskellige emner, der har været debat om. Jeg forstod godt, at der var en del spørgsmål. Der er også rejst en del spørgsmål vedrørende placeringen af de her arbejdspladser: Hvor skal de være henne? De er allerede stillet skriftligt, så de vil selvfølgelig også blive besvaret skriftligt. Og skulle det ikke være nok, tilbyder jeg selvfølgelig også meget gerne at komme forbi til et møde i Retsudvalget til en snak om det. Jeg har sådan set ikke vurderet, at det var nødvendigt at indkalde til det, fordi det er små ting, der er tale om, men har Folketingets medlemmer lyst til at invitere mig til et møde i Retsudvalget, kommer jeg selvfølgelig meget gerne. Det er jo endnu ikke afklaret, hvor personalet skal flyttes rundt, og det er jo Rigspolitiet, der sådan set har bedt om den her løsning. Det er ikke specielt afklaret, så det ville være begrænset, hvad jeg alligevel ville kunne sige.

Men jeg starter med at sende skriftlige svar over, og hvis Folketinget så ikke synes, at det tilfredsstiller spørgelysten, møder jeg selvfølgelig også meget gerne op, for jeg vil jo gerne have et flertal for det her lovforslag, som alt i alt er en stor buket af en hel masse effektiviseringer og små fornuftige ting.

Kl. 10:41

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:41

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg forstår det, ministeren siger, sådan, at ministeren har taget til efterretning, at ministeren er kommet med et lovforslag her, som et bredt udsnit af Folketingets partier har svært ved at forstå; altså, hvad betyder det egentlig? Det er jo udtryk for, at det, der er fremsat

i Folketingssalen, ikke har været godt nok. Det er jeg glad for ministeren tager til efterretning.

Jeg forstår også på det, ministeren siger, at ministeren tager til efterretning, at det var et lovforslag, som de fleste af de partier, der er med i aftalekredsen om politi- og anklagemyndighedens økonomi, gerne havde set vi lige havde drøftet, og det havde ikke nødvendigvis taget så lang tid. Men det er ærgerligt, at det så ender herved i Folketingssalen, for man kan jo få det indtryk, at ministeren eller Rigspolitiet for den sags skyld bare betragter Folketinget som et gummistempel. Og der må jeg bare sige, at for Venstres vedkommende vil vi godt have lidt hånd i hanke med, hvad der foregår, også i politiet, og også i forhold til hvor opgaver bliver placeret henne. Men jeg vil godt kvittere for ministerens tilkendegivelse i forhold til møder og andet.

Så kommer jeg til mit spørgsmål, og det er, om ministeren – for det var ministeren ikke inde på i sin tale – i forhold til den her begrænsede klageadgang kunne specificere sådan helt konkret, hvad begrebet mindre væsentlige sager dækker over, altså det begreb, der står i lovforslaget. Kunne ministeren forklare, hvad det præcis er, det dækker over?

Kl. 10:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:42

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Man kan sige, at begrebet mindre væsentlige sager jo er et kendt begreb, også inden for den her juridiske verden, og der ligger altid et skøn, ud over hvad man vurderer er en mindre væsentlig sag. Det, som jeg sagde, er, at der ikke er noget nyt i det, jeg sådan set kommer her og beder om. Det er en lovtilstand, som ikke bliver forandret, men i og med vi gerne vil tage en opgave, som i dag ligger hos Rigspolitiet, og flytte den til en kreds, skal vi også formelt sørge for, at klageadgangen er beskrevet, og det er det, som det her lovforslag er udtryk for. Det vil sige, at der er altså intet nyt under solen. Og som jeg sagde, er det ikke noget, man skal være bekymret for, for det er ikke sådan, at man ikke skal klage. Men det er eksempelvis de sager, som i forvejen er sendt ind, i forhold til at der skal tages stilling til, om der skal rejses en tiltale; der vil det jo være ved domstolene, der finder en prøvelse sted, og hvor det skal være hjemlet. Så jeg forsøger ikke at komme med noget fusk, det er en retstilstand, som er der i forvejen, men jeg uddyber det selvfølgelig meget gerne på skrift.

Kl. 10:43

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:43

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det vil jeg glæde mig til, for det virker lidt på mig, som om ministeren heller ikke er helt hundrede procent klar over, hvilke sager der er tale om. Og jeg er da glad for, at det ikke kun er retsordførelsen, men også ministeren, som ikke helt præcis ved, hvad det er, vi skal beslutte i forhold til det, der står på lovforslagets side 17: »Bestemmelsen forudsættes alene benyttet til at afskære klageadgang fra politikredsene til Rigspolitiet i relation til mindre væsentlige sager ...«. Altså, hvad det dækker over, vil være rart at få frem.

Jeg kan bare sige, at for Venstres vedkommende handler det her jo om, at hvis man gør det, der ligger i lovforslaget, er der ikke nogen politikere, man i sidste ende kan gå til. Sådan som det er i dag, er det justitsministeren, der bestemmer det, men med lovforslaget kommer det til at være Rigspolitiet. Og i spidsen for Justitsministeriet sidder en valgt politiker, det er justitsministeren, og i spidsen for

Rigspolitiet sidder en af justitsministeren udpeget rigspolitichef. Så der er altså en afgørende forskel.

Kl. 10:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:44

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er ikke sådan, at jeg ikke ved, hvad det er for sager, men når jeg siger, det er meget svært præcist at definere, er det, fordi der jo ikke findes nogen udtømmende defineret liste. Der vil nemlig være et skøn, som skal lægges ind over, hvad der vurderes at være mindre væsentlige sager. Det er et kendt begreb, som vi også opererer med i dag, så der er sådan set ikke noget nyt i det. Jeg kan ikke lave en lang liste og sige, at det er præcis, at der er en, der har klaget over, at naboen ikke har fjernet ukrudt; er det så en mindre væsentlig sag, og er det overhovedet lovligt? Jeg kan ikke lave sådan en liste, for der vil være nogen, der skal sidde og foretage et skøn.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Tom Behnke (KF):

I forhold til det med opgavefællesskaberne nævner ministeren to grunde: Den ene er pengene, og den anden er, at man vil højne kvaliteten i sagsbehandlingen. Der vil jeg lige høre, om det er udtryk for kritik af den sagsbehandling, der finder sted i dag. Altså, er der mange fejllafgørelser, er der mange fejljournaliseringer, er der mange fejl i forhold til, at man udsteder eller ikke udsteder våbentilladelser i dag? Er det, fordi man har konstateret, at det sejler fuldstændig rundt omkring på politiets våbenkontorer, at man føler et behov for at centralisere og dermed højne kvaliteten?

Kl. 10:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:45

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, jeg kan afkræfte, at det sejler ved politiet, men jeg kan til gengæld bekræfte, at politiet har ønsket at tilrettelægge nogle sagsgange på en lidt mere smart måde, noget, som Rigspolitiet altså selv har bedt om. De har sagt, at for dem giver det mening, det vil være besparende, både ressource- og personalemæssigt, og de synes, de kan levere et mindst lige så godt resultat, hvis de gør det på den måde. Så det er ikke udtryk for, at der er noget, der sejler, men alene udtryk for et ønske om at forbedre den politibetjening, der er. Vi ved jo alle sammen, at hvis man kan forbedre noget, og hvis man så kan hente lidt på det, kan man bruge det til andre gode ting, så det synes jeg er et nobelt formål.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:46

Tom Behnke (KF):

Jo, men det betyder jo så, at både Socialdemokratiets ordfører og ministerens argument om, at det her skulle højne kvaliteten, sådan set er ligegyldigt, det er varm luft, det er et hurraord, som ikke har nogen bundklang overhovedet. Det er pengene, vi taler om, og så ser man stort på, hvordan det så i øvrigt går ude i politikredsene og med borgerne. Men når det nu er sådan, at man vil centralisere selve sags-

behandlingen – man skal stadig væk som borger kunne henvende sig lokalt – hvorfor så gøre det to steder i Danmark? Hvad er filosofien bag det? Så burde det vel være ét sted, man gjorde det, hvis det overhovedet skal give nogen mening. Den der mellem løsning, altså at vi centraliserer, men vi gør det så i øvrigt to steder, giver jo ikke meget mening.

Det andet spørgsmål er: Får politikredsene lov til at beholde de bevillinger, de har i dag, således at politikredsene stadig væk er slagkraftige i forhold til at løse de opgaver, de i øvrigt har?

Kl. 10:47

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:47

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at jeg måske skulle have kommenteret det, da jeg startede mit indlæg, for hr. Tom Behnke var også inde på det til at starte med. Hr. Tom Behnke sagde, at nu dræner vi kredsene for politifolk. Det er sådan set ikke det, der er tanken. Når jeg siger, vi gerne vil gøre det bedre, handler det jo ikke om, at det ikke har været godt nok i dag, men det er klart, at hvis man har et våbenkontor alle steder, men måske ikke har våbensager nok til, at det kun er det, man fylder sin arbejdsdag ud med, sidder man også og laver andre ting. Hvis man kan lægge de ting sammen, sådan at folk, der sidder og arbejder med våbensagerne, primært har deres arbejdsfokus rettet på det, vil vi da vide, at der kommer færre fejl, der vil være en mere ensartet og hurtigere sagsbehandling, for folk vil kende sagerne, de vil kende alle de forskellige vinkler, der kan ligge rundt omkring det, for de sidder og arbejder med det hele tiden. Så det har altså været et ønske fra politiets side om at samle de folk, der arbejder med de her sager.

Det betyder ikke noget for borgeren, for borgeren kan stadig væk gå ind på de forskellige politikredse, men kan så sende det af sted til to steder i landet, hvor man vil sidde og arbejde med det. Det synes jeg altså er meget, meget fornuftigt. Så kan de politifolk, som så er tilbage i kredsene, lave andre gode ting.

Kl. 10:48

Formanden:

Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil så bare følge lidt op på det spørgsmål, fordi jeg så simpelt hen ikke forstår, hvor det er, man vil hente ressourcerne henne. Hvis der stadig væk skal være personale ude på den lokale station, hvor folk kommer ind og beder om at få lavet en våbentilladelse, eller hvad det nu måtte være, så skal der altså stadig væk være noget personale, der håndterer den sag. Det samme personale skal så sørge for, at sagen bliver sendt videre til et sted, der er centralt, hvor der så skal sidde nogle folk, som så måske nok arbejder hurtigere, fordi det er det eneste, de laver. Jeg har bare svært ved lige at se, hvor man opnår besparelsen henne – men fred være med det. Det kan være, at ministeren kan forklare det.

Kl. 10:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:49

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg skal meget gerne få lavet en uddybende beskrivelse af, hvordan det fungerer i dag. Jeg kunne forestille mig – uden at jeg skal lægge hovedet på blokken – at når man går ind og gerne vil lave en våben-

sag, så går man jo ikke direkte ind på våbenkontoret. Så vil der være en eller anden form for skranke, hvor man henvender sig, og hvor man afleverer sine ønsker – og så bliver de så videreformidlet. Og om de bliver videreformidlet til et kontor, som ligger lige umiddelbart bag den skranke, hvor man har afleveret det, eller om det lige bliver scannet ind og sendt til et andet kontor, tror jeg ikke for borgeren gør nogen stor forskel. Men jeg tror godt, at det for den effektive sagsbehandling, der skal laves, kan gøre en forskel. Men jeg skal sørge for, at det bliver beskrevet udførligt til fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:49

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:49

Pia Adelsteen (DF):

Så har jeg et andet spørgsmål. Det er sådan lidt i forhold til det her med de udenlandske embedsfolk. Jeg kunne forstå på ministeren, at det var meget vigtigt og helt o.k., hvis det var offentlige, altså f.eks. politifolk, at de ikke skulle betale gebyr, hvorimod der skal betales gebyr, hvis det er private. Det kunne jeg forstå. Jeg vil sige, at det ikke nødvendigvis er et ønske fra Dansk Folkepartis side, at jægere skal have det gratis. Jeg synes bare, at det er underligt, at offentligt ansatte personer åbenbart skal have tingene gratis, hvorimod private skal betale.

Det, som jeg ikke forstod, som ministeren sagde, var, at så skal man ikke længere udfylde formularer. Jeg går ud fra, at selv om man er politimand fra Tyskland eller fra Norge eller fra Sverige, eller hvor man nu kommer fra, og man tager sit våben med ind i Danmark, så skal man stadig væk udfylde formularer, så vi ved, hvilke våben der er i landet, lige så vel som vi skal udfylde nogle papirer, når vores politifolk tager andre steder hen. Så jeg går ud fra, at formularerne egentlig stadig væk skal udfyldes. Det er ikke der, man sparer noget som helst, men man slipper så bare for gebyret. Har jeg forstået det korrekt?

Kl. 10:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:50

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at forskellen på at være offentlig og privat jo er, at de offentlige er på arbejde. Det vil sige, at det er en udgift, der ellers ville skulle dækkes af statskassen, at man tager sit våben med i tjenstligt medfør på den ene eller den anden side af grænsen. Og det synes jeg er meget, meget fornuftigt, altså at den danske statskasse ikke skal sende noget til Tyskland, og så skal den tyske statskasse sende noget til Danmark for nogle politiaktioner, vi i øvrigt er fælles om – ligesom vi har en aftale på den svenske del, hvor vi i Øresundsregionen omkring grænsesamarbejdet jo også kan hjælpe hinanden på begge sider af grænserne.

Så det handler alene om, at de offentlige jo altså er på arbejde, og derfor er der ingen grund til, at statskasserne på den måde skal sende penge til hinanden. Spørgsmålet om, hvordan det skal registreres, skal jeg også sørge for vil blive skriftligt besvaret, men selv om der skal være registrering og uanset hvordan den i givet fald skal finde sted, slipper man altså så for at sidde og overføre penge til hinanden.

Kl. 10:51

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om kortlægning af kompetencebalancen mellem Danmark og EU samt anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet i praksis.

Af Mette Bock (LA) m.fl.
(Fremsættelse 28.01.2014).

Kl. 10:52

Formanden:

Punkt 9 på dagsordenen udgår som nævnt på grund af udenrigsministerens sygdom.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik.

Af udenrigsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 25.03.2014).

Kl. 10:52

Forhandling

Formanden:

Vi kan ikke starte behandlingen, før vi har en minister til stede. Det er så forsvarsministeren, der alene står for beslutningsforslaget på regeringens vegne på grund af udenrigsministerens sygdom. Jeg tror, han er på vej, men det er beklageligt, at han ikke er nået frem. Nu vil jeg lige give den ½ minut, ellers må vi afbryde mødet, og det er ikke tilfredsstillende.

Der er ikke nogle embedsmænd, der kan trylle forsvarsministeren frem? (*Kommentar fra salen:* De siger, han er udenfor). Jamen han skal være herinde. Det er forretningsordenen her i Folketinget.

Så kan jeg se, at forsvarsministeren er kommet. Det var en lille smule sent, men vi går i gang.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Søren Pind som Venstres ordfører.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Søren Pind (V):

Da regeringen først præsenterede ideen om at sende et dansk militært bidrag til Den Centralafrikanske Republik, blev forslaget modtaget med skepsis i Venstre. Det var der flere grunde til. Først og fremmest brød regeringen med den faste praksis i Folketinget om at drøfte sagen først i Det Udenrigspolitiske Nævn og sikre sig, at nævnet er orienteret, inden man løber af sted med en historie i offentligheden. I stedet valgte man at stille statsministeren og formanden for Det Udenrigspolitiske Nævn op foran kameraer og bekendtgøre, at regeringen er klar til at sende danske styrker til udlandet i hjertet af det afrikanske kontinent. Man kan spørge sig selv, om det er en hensigtsmæssig fremgangsmåde både i forhold til de udsendte og i forhold til Folketinget.

Det kan måske virke som en lille ting at inddrage Folketinget og sikre sig opbakning til sin udenrigspolitiske linje, men jeg synes ellers ikke, det er en ordentlig måde at føre politik på, slet ikke i en så alvorlig sag, som udsendelsen af et militært bidrag er.

Da vi havde drøftet det, efterspurgte vi en mere konkret plan for et dansk bidrag i Centralafrika, altså en plan for, hvilke konkrete opgaver der skal løses, og hvilke rammer Danmarks bidrag skal opføre sig i. Det har vi efterfølgende fået svar på i det fremsatte beslutningsforslag og behandlingen af sagen i Det Udenrigspolitiske Nævn. Der er tale om udsendelsen af det samme transportbidrag, som i forvejen ydes i Mali, herunder udsendelsen af et begrænset antal personer i form af sikkerhedspersonel og forbindelsesofficerer. De udsendte danskere vil løse opgaver til støtte for FN's fredsofbygningskontor i Den Centralafrikanske Republik samt i regi af operation MISCA, som har et FN-mandat, og som Frankrig støtter med et militært bidrag. Hele operationen hviler på et solidt fundament i form af tre FN-resolutioner.

Venstre er fuldt bevidst om den humanitært og sikkerhedsmæssigt katastrofale situation i Den Centralafrikanske Republik. Den kan let eskalere og destabilisere hele regionen. FN vurderer, at cirka halvdelen af befolkningen har humanitært behov, og antallet af internt fordrevne er nået op på 700.000. Dertil kommer en kvart million flygtninge i nabolandene. Der er også rapporter om etnisk udrensning, sekterisk vold, og der drages paralleller til 1990'ernes katastrofe i Rwanda. Kort sagt er det en alvorlig situation med store humanitære omkostninger.

Derfor kan vi i Venstre også i dag støtte udsendelsen af et dansk bidrag til Den Centralafrikanske Republik på trods af vores indledende skepsis. Vi støtter en aktiv dansk udenrigspolitik, der bidrager til at stabilisere situationen i Den Centralafrikanske Republik, og jeg ønsker vore udsendte held og lykke og god vind.

Jeg vil komme med et par ord om den aktive udenrigspolitik som afslutning. Den har efterhånden slået dybe rødder i det danske Folketing. Det er en udvikling, som vi i Venstre udelukkende ser som positiv, men det er også en udvikling, som kalder på eftertanke. I takt med at vore bidrag udsendes til regioner, som ligger stadig længere væk fra Europa, vil jeg opfordre til, at der tages initiativ til at fremsætte en egentlig strategisk ramme for udfoldelsen af Danmarks udenrigspolitik. Der er behov for en mere grundlæggende debat om, hvordan vi bedst bruger vores forholdsvis begrænsede militære og udenrigspolitiske kapacitet og ressourcer. Jeg håber derfor, at udenrigsministeren, når han engang er blevet rask, i lyset af vores nyeste engagement i Centralafrika vil tage initiativ til et strategisk gennemsyn af regeringens udenrigspolitik.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Jeg ser ikke nogen socialdemokratisk ordfører, der er nået frem. Så er det hr. Søren Espersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Mange tak. Jeg skal gøre det kort. Jeg synes, det er et rigtigt bidrag, der bliver sendt af sted, og jeg synes, det er en væsentlig mission. Vi har hjulpet specielt franskmændene meget i forbindelse med Mali, og det er sikkert også årsagen til, at Frankrig via FN igen har bedt om vores assistance. Der er godt nok langt mellem de to lande, Mali og Den Centralafrikanske Republik. Jeg har regnet ud, at det er næsten 4.000 km, så der bliver noget flyvning, men vi er sikre på, at vores flyvevåben kan leve op til de krav, der stilles, så vi støtter forslaget.

Kl. 10:59

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Loklindt som radikal ordfører.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Når Radikale Venstre vælger at støtte forslaget om at stille et militært bidrag til rådighed for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik, skyldes det først og fremmest, at den humanitære situation nu er yderst alvorlig. Det er det, som FN kalder en niveau 3-krise, og som udløser det højeste humanitære alarmberedskab. Hele befolkningen på omkring 4,6 millioner vurderes at være berørt af situationen, og mere end to en halv million, hvoraf halvdelen er børn, har brug for assistance. Omkring 1,6 millioner mennesker vurderes at have akut behov for fødevarerhjælp, og humanitær adgang er meget begrænset givet den alvorlige sikkerhedssituation. Lige præcis det kan et dansk fly jo bidrage til at afhjælpe.

Danmark har allerede bidraget med penge til humanitær støtte i 2013, senest med den bevilling på 25 mio. kr. i december, men alt i alt har vi, så vidt jeg har fået oplyst, støttet med 60 mio. kr. Den danske indsats, også den militære, handler jo i høj grad om at forebygge, at krisen breder sig til nabolandene. Over en halv million mennesker er internt fordrevne, og 300.000 er allerede flygtet ud af landet.

Med støtten anerkender Danmark FN's beslutning om at gribe ind. Vi bakker op om såvel Den Afrikanske Unions indsats, altså MISCA, og den franske styrke under FN-mandatet. Vi støtter også det integrerede fredsopbygningskontor, BINUCA, som FN har, for fremadrettet at kunne skabe forsoning og stabilitet i landet. Det følger også den sekspunktsprogramplan, som FN's generalsekretær fremlagde i Sikkerhedsrådet i februar.

Så ud over at støtte de nuværende operationer i Den Centralafrikanske Republik vil det danske bidrag også være med til at etablere en egentlig FN-fredsbevarende operation, og det er jo vigtigt for mig som radikal at understrege, at indsatserne foregår under et solidt folkeretligt mandat, altså et mandat i FN's sikkerhedsresolutioner 2121, 2127 og 2134, og Radikale Venstre kan derfor støtte forslaget.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Holger K. Nielsen som SF's ordfører.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi støtter også det her forslag. Det har dyb mening, at vi bidrager til at intervenere i de vanvittige konflikter, den alvorlige situation, der er i Den Centralafrikanske Republik. Vi har sådan kunnet se gennem medierne, hvordan det – som i alle sådan nogle tilfælde – er civilbefolkningen, der lider ved de konflikter, som opstår, og derfor er der et meget stort behov for, at der kommer nogen udefra og hjælper til med at genoprette stabiliteten.

Det her er jo også et godt eksempel på det, man kalder samtænkning, altså en sammenhæng mellem en militær indsats og en efterfølgende civil indsats i det pågældende område. Det er mandateret af FN. FN er en meget aktiv medspiller i hele den her operation. Vi er i forvejen i Mali og kan, om jeg så må sige, bruge noget af den kapacitet, vi har dér. Derfor er det dybt meningsfyldt, at regeringen har fremsat det her beslutningsforslag, og det bakker vi helhjertet op om.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Situationen i Den Centralafrikanske Republik er meget alvorlig. Ifølge Amnesty International foregår der etnisk udrensning af landets muslimer, statsadministrationen er brudt sammen efter et kup gennemført af den muslimsk dominerede Seleka-alliance, og nu er den kristne militær Anti-Balaka begyndt at gøre oprør og dræbe og fordrive landets muslimer. Flere tusinde er ifølge FN blevet dræbt, og imod 1 million er jaget på flugt, og det er rigtigt, at halvdelen af befolkningen har akut brug for humanitær hjælp. Associationerne til Rwanda-katastrofen er jo meget nærliggende.

Danmark har for nylig støttet Den Centralafrikanske Republik med 36 mio. kr. til humanitær hjælp. Derudover har regeringen bevilget 10 mio. kr. til landets nye midlertidige regering til aflønning af embedsmænd og politi, og yderligere er der senest blevet givet 15 mio. kr. ekstra til at afhjælpe den humanitære katastrofe. Men de her bidrag må efter Enhedslistens opfattelse opfattes som midlertidige beløb, idet der er brug for en langsigtet indsats i Centralafrika.

FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik, BINUCA, prøver at afhjælpe den humanitære krise, sikre afvæbning og reintegration af militserne og støtte genoprettelsen af den statslige funktion. Desuden prøver de at koordinere den militære indsats støttet af soldater fra Den Afrikanske Union og et kontingent soldater fra Frankrig og fra EU. Alle tre er FN-sanktionerede aktioner hver for sig. FN's generalsekretær Ban Ki-moon er nervøs for situationen i landet. Han mener, at der skal flere tropper til landet, og at der skal etableres en egentlig fredsbevarende og FN-ledet FN-styrke til afløsning af de tre styrker, som agerer lige nu.

Den danske regering beder Folketinget om opbakning til at stille med det Hercules-fly, der i øjeblikket er i Mali.

Enhedslisten anbefaler, at Danmark støtter den humanitære del af indsatsen i Den Centralafrikanske Republik, herunder transport af fødevarer, flygtninge, sårede, grej og byggematerialer til flygtningelejre. Vi anbefaler Danmarks aktive støtte til FN's freds- og forsoningsproces, hvori lokale og religiøse ledere inddrages. Det sker i samarbejde med Den Centralafrikanske Republiks overgangsmyndighed og regionale organisationer og skal vies stor interesse.

Vi anbefaler, at Danmark aktivt støtter FN's hjælp til den politiske transition og genetablering af statens myndighed, statens kapacitet til at yde basale servicefunktioner over for befolkningen, herunder at assistere med forberedelsen af nationale valg. Dette omfatter også FN's støtte til genetablering af statens funktioner og tjenesteydelser, herunder politi, retsvæsen og fængsler, og desuden i en overgangsfase at udbetale løn til administrationen i forskellige sektorer, bl.a. sundheds- og uddannelsessektoren.

Enhedslisten anbefaler, at disse tre indsatser støttes med ekstraordinære økonomiske bevillinger til ovenstående opgaver også i den nærmeste fremtid, men vi anbefaler ikke, at Danmark deltager i den militære del af indsatsen i Den Centralafrikanske Republik, før der er tale om en FN-ledet fredsbevarende styrke med et klart FN-mandat.

Det er også det, Ban Ki-moon peger på. Vi anbefaler, at regeringen arbejder aktivt for at fremme Ban Ki-moons forslag om, at der etableres et FN-grundlag for en fredsbevarende og om nødvendigt stabiliserende FN-styrke under FN's ledelse, og arbejder aktivt for, at sådan en styrke oprettes hurtigst muligt. Når grundlaget er på plads, er vi også indstillet på dansk deltagelse. Men selv efter etablering af en sådan fredsbevarende styrke vil der være brug for opbygning af en bæredygtig og demokratisk ledelse af staten, hjælp til udvikling og forbedring af levevilkårene i landet i en lang periode fremover.

Der er brug for et omfattende forsoningsarbejde mellem de forskellige befolkningsgrupper, hvad vi selvfølgelig opfordrer regeringen til også at understøtte fortsat.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Som det er oplyst, er det en alvorlig situation i Den Centralafrikanske Republik, og vi kan notere os, at der her er tale om en FN-indsats. Forsvarsministeriet har meddelt, at transportflybidraget, der opererer i Mali, kan løse opgaven under Forsvarskommandoen i Danmark, og jeg synes, man allerede nu kan konstatere og glæde sig over, at det tyder på, at et enigt Folketing kan stå bag en indsats her. Især i lyset af at en vurdering om, at det faktisk i Den Centralafrikanske Republik kan udvikle sig til en trussel mod international fred og sikkerhed, er det helt rigtigt, at et samlet Folketing står bag, at vi bidrager til denne FN-anmodning i den her sammenhæng. Så Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 11:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter også helhjertet den folketingsbeslutning, vi drøfter her i dag, om et dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik. Den humanitære situation i Den Centralafrikanske Republik er yderst alvorlig, og der er bl.a. i øjeblikket ikke nogen myndighed, der kan garantere befolkningens sikkerhed. Såvel den franske militære operation Sangaris og den støttemission, der er fra Den Afrikanske Union, der hedder MISCA, har til dels stabiliseret forholdene i hovedstaden Bangui, men der er fortsat et stort behov for humanitær hjælp. Og i overensstemmelse med princippet om Responsibility to Protect, altså princippet om at beskytte civilbefolkningen i en sammenbrudt stat, er det derfor også helt rigtigt, at FN forsøger at gå ind og hjælpe til.

FN's Sikkerhedsråd har vedtaget resolution 2127 og 2134, der fastslår, at situationen i Den Centralafrikanske Republik er en trussel mod international fred og sikkerhed. Der er derfor brug for initiativer til at skabe stabilitet og konfliktløsning, og derfor anmoder FN nu om, at der etableres et fredsofbygningskontor, BINUCA, der skal være med til at sikre, at man får genskabt stabiliteten i landet.

FN har anmodet om transportbidrag fra Danmark, og da det kan gøres i sammenhæng med den aktive mission, vi allerede har i Mali, under betegnelsen MINUSMA, ligger det jo lige for, at Danmark samtidig bidrager til denne mission i Den Centralafrikanske Republik. Det er vigtigt at få fastslået her i dag, at den danske forsvarschef bevarer fuld kommando over de danske tropper. Det er så tit, når vi taler transportbidrag, at mange mennesker måske ikke vurderer, at det her er noget, der er særlig farligt, men det er vigtigt at få understreget, at Forsvarets Efterretningstjeneste har foretaget en vurdering og særlig advarer imod faren for bortførelser samt vurderer det sundhedsmæssige trusselsniveau til at være højt. Oftest anses det trusselsniveau, vi normalt ser på, som værende henholdsvis lavt eller middel. Jeg vil gerne understrege, at når det er gået hurtigt i dag med førstebehandlingen, er det ikke, fordi det ikke er en farlig mission eller en alvorlig mission, men nok snarere et udtryk for, at Folketinget er meget enig i beslutningsforslaget. Det kan ikke udelukkes, at der vil være behov for at anvende militære magtmidler, og her har det danske bidrag mandat til at udøve selvforsvar.

Samlet set er det altså en opgave, som dansk forsvar kan løse, den kan holdes inden for Forsvarets budget, og vi bidrager til at skabe stabilitet i en del af Afrika, der har ligget på randen af borgerkrig, og som har enorme humanitære omkostninger. Det er med andre ord en mission, vi som land kan tage et ansvar for og bidrage til en løsning af, og derfor støtter vi naturligvis beslutningsforslaget.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Der er stadig væk ikke kommet en socialdemokratisk ordfører til stede, og så må forsvarsministeren jo også klare den side af sagen. Værsgo.

Kl. 11:12

Forsvarsministeren (Nicolai Wammen):

Tak for det, formand. Og jeg kan sige, at det, jeg her vil sige, også fuldt ud gælder den socialdemokratiske gruppe.

Jeg vil gerne indlede med at takke for en god debat og også den meget brede støtte til et dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik. Den Centralafrikanske Republik – eller kort og godt: CAR – er et land, hvor Danmark ikke tidligere har været engageret i større omfang, og hvor dansk involvering også på sigt må ventes at være begrænset. Men den humanitære krise, der over længere tid har udviklet sig i landet, er dybt bekymrende, og der er et massivt behov for humanitær hjælp og for at beskytte civilbefolkningen.

I den situation er det vigtigt, at Danmark støtter op om det internationale samfunds indsats i CAR. Danmark har allerede bidraget med ca. 60 mio. kr. i humanitær og anden bistand til landet. Det er også glædeligt, at der fra FN's side lægges op til etableringen af en egentlig FN-fredsbevarende operation. Etableringen af en eventuel FN-operation tager erfaringsmæssigt mange måneder, og i lyset af den tragiske og ulykkelige situation i CAR ønsker regeringen med dette beslutningsforslag at gøre en forskel allerede nu.

Fra FN's side har man efterspurgt et dansk militært bidrag til indsatsen i Den Centralafrikanske Republik. I den forbindelse har forsvaret meddelt, at Herculestransportflyet C-130J, der lige nu er stillet til rådighed for MINUSMA-missionen i Mali, også vil kunne løse opgaven i Den Centralafrikanske Republik. Bidragets udsendelsesperiode vil derfor følge udsendelsesperioden for det danske bidrag til MINUSMA, som er 5 måneder fra den 1. februar 2014. Det danske fly vil derfor som hidtil skulle operere med udgangspunkt i Mali.

Der vil kunne blive behov for en ekstra bemanning i forbindelse med løsning af opgaverne i Den Centralafrikanske Republik såsom forbindelsesofficerer, lægefagligt personel og sikringspersonel. Denne ekstra bemanning vurderes at kunne holdes inden for styrkeloftet på de 60 personer, der p.t. ikke udnyttes fuldt ud i MINUSMA-operationen. Flyet vil skulle løse opgaver til støtte for FN's fredsofbygningskontor i CAR, BINUCA, og opgaverne for BINUCA kan være forbundet med Den Afrikanske Unions FN-mandatbaserede operation MISCA, der fra FN's side påtænkes at skulle indgå i en eventuel senere FN-fredsbevarende operation i Den Centralafrikanske Republik. Opgaverne kan også være forbundet med de franske styrker i CAR, der har FN-mandat til at støtte MISCA.

Der har været tale om løsning af transportopgaver mellem lande i regionen og CAR, og opgaverne inkluderer bl.a. transport af personel, forsyninger af materiel såsom køretøjer, reservedele, ammunition m.v. Ud over at støtte de nuværende operationer i CAR vil det danske bidrag således allerede nu bidrage til at forberede etableringen af en egentlig FN-fredsbevarende operation. Det er samtidig vigtigt for mig at understrege, at de FN-mandatbaserede indsatser, som flyet vil kunne udføre opgaver for i CAR, hviler på et solidt folkeretligt grundlag med mandat i FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2121, 2127 og 2134. Jeg vil også gerne bemærke, at det danske transport-

flybidrag ikke vil være til rådighed for EU's operation i CAR henset til Danmarks forsvarsforbehold.

Forsvaret har oplyst, at meromkostningerne til den udvidede opgave i Den Centralafrikanske Republik forventes at udgøre ca. 4,5 mio. kr. Alle meromkostninger forbundet med opgaven forventes at kunne afholdes inden for forswarets eksisterende økonomiske ramme for MINUSMA på 31 mio. kr., idet der bl.a. modtages refusion fra FN for dele af forswarets omkostninger vedrørende bl.a. lønudgifter, flyvetimer og serviceydelser. Desuden er etablerings- og hjemtagingsomkostninger indeholdt i B 28-økonomien.

Jeg vil gerne udtrykke tilfredshed med, at forswarets kapaciteter endnu en gang fleksibelt bidrager til en international indsats der, hvor der er behov for det. De danske soldater udsendt med vores C 130-bidrag i Mali yder en prisværdig indsats og løser opgaven med en høj grad af professionalisme og også med stor faglighed. Jeg vil som også andre her i salen i dag ønske dem alt det bedste med den opgave, der nu skal løses.

Som afslutning vil jeg gerne takke ordførerne for en god og konstruktiv debat, og jeg ser frem til det videre arbejde med denne vigtige sag.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak til forsvarsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love. (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordning, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).
(Fremsættelse 12.03.2014).

Kl. 11:18

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Handel med elektroniske ydelser sker let over grænserne. Danskerne bruger internettet til at handle ikke bare i Danmark, men også i EU og andre lande, og det er en fordel for os som forbrugere, det er let for virksomhederne og det øger konkurrencen. Det er grundlæggende ganske godt. Men det er selvfølgelig ikke så godt, hvis vores momsregler betyder, at konkurrencevilkårene for virksomhederne ikke er lige. Hvis danske virksomheder er dårligere stillet i konkurrencen på grund af momsreglerne, så en virksomhed i eksempelvis

Luxembourg kan konkurrere om de danske forbrugeres gunst alene ud fra den fordel, at momsreglerne giver en virksomhed i Luxembourg en konkurrencefordel, gør det det jo svært for danske virksomheder. Det er selvfølgelig heller ikke så heldigt, hvis det betyder, at de momsindtægter, man regnede med man skulle have i Danmark, svækkes.

Derfor er det grundlæggende ganske fornuftigt, at EU har vedtaget et direktiv, der sikrer, at momsen skal afregnes i forbrugslandet, altså der, hvor vi som forbrugere bor. Det skal gælde for elektroniske ydelser, teleydelser og ting, der minder om det. Hidtil har det alene været virksomheder uden for EU, der skulle sikre, at der blev afregnet moms i forhold til forbrugslandet, men når det har været inden for EU, har det alene være der, hvor virksomheder var repræsenteret, at momsen skulle afregnes. Det er i øvrigt et område, der har været temmelig meget fokus på. For sker der nu egentlig den afregning af moms, særlig for virksomheder uden for EU, til den danske statskasse? Det er der i hvert fald stor diskussion om. Vi har haft flere samråd i Skatteudvalget om sagen med det udgangspunkt, at danske butikker oplever ulige konkurrence.

Men med EU-direktivet vil vi stå en situation, hvor der fra den 1. januar 2015 skal betales moms i forbrugslandet. Det er ganske fornuftigt. Og for at sikre, at det ikke skal blive et administrativt kaos, og at virksomhederne kan have styr på reglerne alle steder og indrette til 28 forskellige landes skattemyndigheder, så etableres der samtidig en såkaldt one stop shop-ordning, som betyder, at virksomhederne alene skal afregne moms over for den skattemyndighed i det land, hvor virksomheden er hjemmehørende, og så er det skattemyndigheden der, der sætter momsen videre til de relevante lande. Det er som sagt tiltag, som vi i Venstre grundlæggende finder positive.

Til gengæld finder vi det så uforståeligt, at regeringen bruger anledningen til at indkræve flere skatter og afgifter. Derfor vil det i Venstres øjne være ganske naturligt, når EU-reglerne giver større indtægter, at skatter og afgifter sænkes andre steder. Sådan gjorde VK-regeringen i 10 år. Hvis EU-regler betød stigende skatter og afgifter, skulle indtægterne herfra krone til krone gå til at sænke skatter og afgifter andre steder. Derfor er det også ganske klart, at hvis Venstre skal støtte forslaget, skal merprovenuet bruges til at sænke skatter og afgifter andre steder.

Det synes vi faktisk regeringen allerede burde have taget initiativ til, for regeringen har jo efterhånden gentagne gange sagt, at det ikke er regeringens politik generelt at hæve skatter og afgifter. Nu ved jeg godt, at regeringen har sagt noget mange gange og så har gjort det modsatte, men nu har regeringen jo så helt konkret chancen for at leve op til budskabet ved at lade det her lovforslag følge af, at det merprovenu, der kommer ind, bruges til at sænke skatter og afgifter andre steder. Det er Venstres klare opfordring til regeringen i forbindelse med det her lovforslag, og det er også en forudsætning for, at vi kan støtte det.

Lovforslaget indeholder desuden forskellige elementer, som efter regeringens opfattelse har til formål at imødegå misbrug af momsreglerne. Det gælder i forhold til investeringsgoder og udenlandsk indregistrerede turistbusser. Det lyder umiddelbart tilforladeligt. Der er dog i høringsvarene rejst kritik særlig af modellen for investeringsgoder, og det vil vi selvfølgelig fra Venstres side kigge nærmere på under udvalgsarbejdet.

Som sagt mener vi i Venstre, at merprovenuet fra forslaget skal bruges til at sænke andre skatter og afgifter, og det er som sagt forudsætningen for, at vi kan støtte forslaget, hvis intentioner vi deler.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, en kort bemærkning.

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal høre til det her princip om, at der skal betales moms, afhængig af hvilket land forbrugerne bor i. Det er da et helt nyt princip for EU's indre marked. Når vi køber vores chokolade syd for grænsen eller lejer en bil hos Fleggaard eller køber noget andet i udlandet, så opkræves momsen da i forhold til, hvad momsen er i det land, hvori varerne købes. Det synes jeg da også er ganske naturligt at det er sådan. Det er også meget gavnligt, fordi det jo er sådan noget, der er med til at lægge et pres på de enkelte lande til ikke at hæve afgifter og moms i det uendelige, for hvis landene gør det, så kan borgerne jo vælge at handle i andre lande. Hvorfor skal vi nu til at aflive det princip?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

virksomheder, der arbejder på internettet, som har store reklameindtægter, der stammer fra Danmark, men den indkomst, firmaerne får fra de reklamer, bliver ikke beskattet i Danmark, men bliver f.eks. beskattet i Irland. Skal vi også kigge på det i den retning, så vi er sikre på, at man ikke placerer virksomheder i de lande, hvor man kan undgå at betale den skat, som man skal, af sin fortjeneste i Danmark?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg overlader det tryk til de danske skattemyndigheder at sørge for, at de virksomheder, der tjener penge i Danmark, også betaler den skat i Danmark, som de skal.

Kl. 11:26

Kl. 11:24

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Forudsætningen for nogle af de ting, som hr. Ole Birk Olesen beskriver, er, at man som udgangspunkt selv henter varerne. Og man kan sige, at her er der jo ikke nogen levering. Det foregår hjemme ved computeren, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at en dansk virksomhed, fordi den ligger i Danmark, bliver presset i konkurrencen, fordi det er momsreglerne, der gør, at det bliver dyrere at drive virksomheden fra Danmark, end hvis det var fra Luxembourg.

Kl. 11:24

Ole Birk Olesen (LA):

Så vil jeg høre, om Venstres konsekvens af det så er, at jeg, hvis jeg køber mit Netflixabonnement i Tyskland eller på en ferie i Luxembourg, så skal betale lokal moms, eller om Venstre på linje med det her lovforslag mener, at jeg stadig væk skal betale dansk moms, fordi jeg bor i Danmark.

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Frank Aaen (EL):

Men enhver opmærksom avislæser vil vide, at det ikke sker. Nogle af de meget store virksomheder, der har meget store indtægter fra reklamevirksomhed i Danmark, betaler ikke skat i Danmark. Så jeg synes, det er lidt for letsindigt bare at overlade det til myndighederne. Jeg synes også, at der burde lægges politisk pres på.

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det nu en gang de danske skattemyndigheder, der har ansvaret for at kontrollere, at virksomhederne betaler den skat, som de skal. Jeg er mere tryk ved, at det er skattemyndighederne, der tilser det, end at det er mig, der gør det.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. John Dyrby Paulsen, som Socialdemokratiets ordfører.

Kl. 11:27

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg skal undlade at gennemgå de tekniske detaljer i det her forslag, L 153. Det synes jeg at min kollega fra Venstre gjorde så ganske udmærket. Men jeg har et par enkelte kommentarer i kølvandet på lovforslaget.

Det er jo vores grundlæggende holdning, at vi skal betale skat i Danmark, og jeg tror også, at de fleste danskere gør det med glæde, fordi de i virkeligheden får mere ud af deres skattekrone, end de ville have gjort med en anden samfundsmodel. Det tror jeg at man skal være glad for.

I forlængelse af det kan man jo sige, at på de områder af skattesystemet, hvor der kan foregå skattesvind, f.eks. momssvind, er det jo vigtigt, at vi sætter ind og forsøger at komme svindelen til livs. Det er noget af indholdet i det her forslag. Det er godt, og det hilser vi naturligvis velkommen. Kan man også sørge for, at danske virksomheder får bedre konkurrencebetingelser og konkurrencevilkår i forhold til udenlandske virksomheder, er der også grund til at hilse det velkommen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at det, der er udgangspunktet, uden det skal blive særlig teknisk, er, at man afregner der, hvor man køber det, når man befinder sig i udlandet, men jeg er helt sikker på, at hr. Ole Birk Olesen kan få afklaret den tekniske udformning under udvalgsarbejdet.

Jeg synes egentlig, at det er et ganske rimeligt princip, at vi sikrer, at virksomheder, der konkurrerer i Danmark, konkurrerer om at være dygtigst og ikke om at lade sig registrere i et andet land for at bruge forskellige momssatser. Jeg troede, at vi var enige om, at det handler om at være bedst til at drive virksomhed, dygtigst til at drive virksomhed, og at dem, der på den baggrund kunne levere den skarpeste pris, ville være med til at vinde forbrugernes gunst og stå stærkt i konkurrencen. Det er i hvert fald den tilgang, vi har til det fra Venstres side.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Frank Aaen (EL):

Argumentationen for, at det skal være sådan her i forhold til moms, er vi selvfølgelig fuldstændig enige i. Mit spørgsmål går på, at problemstillingen også kendes fra andre områder. Der er f.eks. store

Så alt i alt er der mange gode grunde til at støtte det her lovfor-slag, og det gør vi selvfølgelig også fra socialdemokratisk side.

Kl. 11:28

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:28

Ole Birk Olesen (LA):

Det er bare, fordi jeg bliver lidt træt, hver gang jeg hører en social-demokrat sige, at danskerne betaler deres skat med glæde. De for-skellige mange ture hen over grænsen for at betale mindre i skat ty-der på, at det er med betragtelig mindre glæde, at man betaler sin skat i Danmark, end Socialdemokraterne påstår.

Så jeg vil gerne høre hr. John Dyrby Paulsen, om hr. John Dyrby Paulsen, når han er på rejser til udlandet eller bare et smut nede over grænsen, handler ting dernede, som er billigere, fordi skatterne er la-vere, eller om hr. John Dyrby Paulsen undlader at gøre det, fordi han så er så glad for at betale skat, at han hellere vil købe tingene i Dan-mark.

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

John Dyrby Paulsen (S):

Nu tror jeg nok, at jeg i min ordførertale – nej, jeg tror det ikke, jeg ved det – sagde »de fleste danskere«. Jeg er fuldstændig klar over, at medlemmer af Liberal Alliance ikke betaler deres skat med glæde, det står mig fuldstændig krystalklart. Men jeg tror stadig, når det kommer til stykket, at hvis man spørger danskerne generelt, om de betaler skat med glæde i forhold til det, de får for den, vil langt, langt de fleste sige ja.

Og så til det mere personlige spørgsmål, om jeg handler sådan re-gelmæssigt nede over grænsen: Nej, det gør jeg ikke.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:30

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, jeg tror, de fleste danskere betaler deres skat, fordi de ellers kommer i fængsel, og ikke fordi de er glade for at betale deres skat. Men spørgsmålet lyder jo stadig væk til hr. John Dyrby Paulsen: Hvis hr. John Dyrby Paulsen benytter sig af anledningen, når hr. John Dyrby Paulsen er ude af landet, til at købe ting, der er billigere, fordi der ikke skal lægges så meget i skat i udlandet, så tyder det jo på, at hr. John Dyrby Paulsen heller ikke betaler sin skat med glæde, men gerne undgår at betale skat, fordi han faktisk er glad for at und-gå det.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis man skulle tage den argumentation et skridt videre, betyder det, at har vi bare én krone i grænsehandel, så er det ensbetydende med, at danskerne ikke betaler deres skat med glæde. Den argumentation, den konklusion holder ikke i virkeligheden. Man kan altså ikke sætte lighedstegn mellem de to ting. At nogle kører ned over grænsen, er jo helt legitimt – det er ikke ulovligt på nogen måde, det kan dan-skerne, og det gør de måske også, specielt dem i de egne, der ligger i

nærheden af grænseregionerne. Men det er da ikke på nogen måde et udtryk for, at danskerne så ikke betaler skat med nogenlunde glæde og er glade for de velfærdsydelser, der følger med, og er glade for det danske velfærdssystem. Det tror jeg faktisk langt, langt de fleste danskere er.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som beskrevet af de to foregående ordførere omhandler det her lov-forslag flere elementer. Det første er en ændring af beskatningsstedet for salg til private af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, hvor det tidligere har været sådan, at det var i sælgers hjemland, man betalte momsen, og hvor det fremadrettet bli-ver i købers hjemland eller modtagerlandet, man skal afregne mom-sen. Det har jo været sådan indtil nu, at det faktisk har været en stor fordel for de lande, der har haft en lav moms, fordi folk, der leverede de her teleydelser, kunne slå sig ned i et land med lav moms og der-for havde en konkurrencefordel. Dermed også sagt, at Danmark ikke havde en fordel, fordi vi jo er et af de lande, der har en høj moms. Så derfor er det her i høj grad en fordel for danske selskaber, som stilles bedre i konkurrencen, og derfor kan Dansk Folkeparti selvfølgelig støtte den del.

Også delen om one stop shop-ordningen, som det hedder, kan vi støtte, fordi det er en administrativ lettelse, at virksomheder ikke be-høver at blive indregistreret i mange forskellige lande, men kan nø-jes med at betale momsen til deres hjemlige myndigheder, som de-refter får delt momsen ud til de forskellige lande, man nu skylder det.

Der er også delen om imødegåelse af misbrug af momsregler, hvor der er noget om it-ydelser, der skal omfattes af definitionen for investeringsgoder. Det er ikke noget jeg har indtryk af der er et kæmpe problem i. Men i og med at det er blevet kendt nu, at der kan være den her udnyttelsesmulighed, er det selvfølgelig naturligt, at vi prøver på at få lukket det, inden det bliver et reelt momshul. Så det støtter vi også.

Vi støtter også de forenklede regler vedrørende udenlandske tu-ristbusser. Det er ganske positivt. Det er jo sådan, at udenlandske tu-ristbusser har haft en konkurrencefordel i forhold til de danske sel-skaber. Den konkurrencefordel bliver nu fjernet, så der bliver lige konkurrence mellem de udenlandske og de danske selskaber, og det er selvfølgelig også noget, vi kan støtte i Dansk Folkeparti.

Jeg vil lige nævne her til sidst, at forslaget giver et merprovenu på 75 mio. kr., som for danskerne jo betyder, at de får højere priser og kommer til at betale mere. Så der kunne vi jo godt tænke os, at man tog med i overvejelserne eventuelt at få putt det her ind i en kommende vækstpakke – forhandlinger, som kommer her om lidt – så man kompenserede danskerne på andre områder, så det ikke bare blev en skattestigning.

Men Dansk Folkeparti kan som udgangspunkt støtte forslaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Som min socialdemokratiske kollega, hr. John Dyrby Paulsen, allerede har gjort opmærksom på, er der en lang række ting

i det her, som samlet set er udtryk for sund fornuft. F.eks. hanker vi op i momsreglerne og sikrer ens behandling. Det er jo også med til at skabe ens konkurrencevilkår for danske virksomheder. Så man kan sige, at det her er udtryk for at lave nogle nødvendige tekniske ændringer, og det er samlet set noget, vi kan støtte i Radikale Venstre.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Lovforslaget imødegår misbrug af momsregler på tværs af EU-grænser og skaber derfor lige og ens vilkår for alle, og det er vi fra SF's side tilhængere af. Derudover gennemfører lovforslaget også allerede vedtagne EU-regler.

Vi er positive over for ændringer af momsloven, da det imødegår den konkurrenceforvridning, der er sket på grund af forskellige momssatser internt i EU. Danske forbrugere lokkes af lavere priser i udlandet, når de handler på nettet. Ændringen af beskatningsstedet for elektroniske ydelser til forbrugslandet og indførelse af en one stop shop-ordning er derfor positivt. Det vil øge konkurrenceevnen for specielt danske netvirksomheder og forhåbentlig på den måde fastholde virksomheder og arbejdspladser i Danmark.

Der er også sket en forvridning af konkurrencen på vognmandsområdet, da der har været forskellige regler for henholdsvis dansk og udenlandsk registrerede køretøjer. Dette lovforslag gør også op med den forskelsbehandling.

Alt i alt gør lovforslaget konkurrencen på tværs af EU mere lige, og SF støtter derfor op om lovforslaget.

Kl. 11:36

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Der er nogle, der mener, at de øvrige partier, der støtter forslaget, også skal være med til at bestemme, hvad pengene skal bruges til – og der vil vi da, når vi optager forhandlinger med regeringen, jo så også sige, hvad vi synes provenuet fra den her lov skal bruges til; naturligvis vil vi det.

Som jeg lige sagde før i en kort bemærkning, er problemet jo større end det med momsen, for nogle af de store it-aktører, som tjener ret mange penge på at sælge reklamer i Danmark, f.eks. Google, sørger jo for, at indtægten fra disse reklamer bliver bogført i Irland; sådan var det i hvert fald for et par år siden, og jeg tror ikke, det har ændret sig – og i og med at man får det bogført i Irland, slipper man med irsk selskabsskat. Dette skal ses i modsætning til, hvis det er et dansk firma, som tjener penge på reklamer, der bliver leveret på internettet; de får så indtægten i Danmark og betaler også dansk skat. Og derfor synes vi i virkeligheden, at det her ganske udmærkede forslag om at sikre, at man ikke kan konkurrere på lav moms i forhold til at have it-virksomhed, internethandel, også bør gælde på skatteområdet. Og derfor vil vi i udvalgsarbejdet tage fat i den problemstilling, som har været debatteret i Danmark, men også i andre EU-lande, gennem årene, altså om ikke det også er urimeligt, at der er den mulighed for at undgå at betale skat, som nogle af de her internetfirmaer benytter sig af.

Så det er et spørgsmål, der vil komme til skatteministeren, altså i forhold til nogle andre problemstillinger, der er i familie med det, vi behandler i dag, om lav moms. Men vi støtter forslaget og ser frem til at være med til at bruge provenuet sammen med regeringen.

Kl. 11:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Til daglig synes jeg vi bruger meget tid på, også i Liberal Alliance, at fortælle om, hvad EU ikke duer til, og alle de fejl, EU laver, og det er jo, fordi EU har mange fejl og laver mange forkerte ting, men så skal man jo også huske at rose EU, når EU laver gode ting. En af de rigtig gode ting i forbindelse med EU er, at borgerne nu kan handle på tværs af grænserne, og at de kan betale skat og afgifter af købet i det land, hvor de køber varerne. På den måde kommer der så et vist pres på medlemslandene og på deres politikere.

Altså, en af grundene til, at vi har sænket afgifterne på grænsehandelsfølsomme varer i Danmark, og at der fortsat er mere at gøre dér, og at de ikke er steget til uanede højder, er jo, at vi frygter, at danskerne så bare kører over grænsen og handler dér i stedet for, og så går statskassen glip af pengene.

Det er godt for danskerne, det er godt for de danske forbrugere, at der på den måde er et pres på politikerne her i Folketinget for ikke at bruge løs af penge, som de bare kan opkræve nærmest gratis hos danskerne, men at det har konsekvenser, hvis man hæver skatterne for meget.

Det pres ønsker man med det her lovforslag så at fjerne, når det handler om at købe nogle digitale produkter over nettet, bl.a. musik, bøger, film, streamingtjenester og Netflix osv., som er blevet så populært. I praksis vil det betyde, at Netflix, som i dag opererer fra Luxembourg med 3 pct. moms, fremover vil skulle opkræve dansk moms på 25 pct., så et Netflixabonnement vil ikke længere koste 79 kr. om måneden, men altså i omegnen af 100 kr. om måneden.

Vi synes, at danskerne betaler rigeligt i skat i forvejen, så vi er sådan set glade for, at et Netflixabonnement f.eks. kun koster 79 kr. og ikke 100 kr.

Så derfor vil vi ikke støtte det her lovforslag – både fordi vi hyl-der princippet om fri handel over grænserne med lokale skatter og lokale afgifter, og fordi vi synes, at danskerne betaler rigeligt i skat i forvejen. Så vi må stemme nej til det her lovforslag.

Kl. 11:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti synes, at det er et ganske glimrende forslag. Det, at man betaler moms det sted, hvor kunden er, er kun et rimeligt princip. Vi har et indre marked, som betyder øget konkurrence. Det er til fordel for erhvervslivet og for Danmark, men der må også være rimelige spilleregler. Der må være et level playing field, hvor man kan konkurrere på samme vilkår. Så derfor synes vi, det er rimeligt, at man betaler moms det sted, hvor kunden er.

Vi synes også, det er fornuftigt, at man laver en sådan one stop-enhed, så man på den måde kan samle betalingerne og momsen et sted. Og de andre ændringer, der er lagt op til af turistformændene osv., synes vi også lyder ganske fornuftige.

Så kan der være nogle definitionsspørgsmål inden for it-området. Jeg kan se af nogle af høringssvarene, at der er uklarhed om nogle definitioner, og det vil vi prøve at dyrke under udvalgsbehandlingen. Men vi er fra konservativ side positive over for forslaget.

	Kl. 11:41	selskab, men indkomsten bliver flyttet, og dermed bliver beskattningen flyttet – f.eks. til Irland.	Kl. 11:44
Formanden: Der er to med korte bemærkninger. Først hr. Ole Birk Olesen.			
	Kl. 11:41	Formanden: Ordføreren.	Kl. 11:44
Ole Birk Olesen (LA): Jeg skal bare have det helt på det rene: Det Konservative Folkeparti synes og vil støtte, at brugere af Netflix i Danmark fremover ikke skal betale 79 kr. for deres Netflixabonnement, men i stedet skal betale ca. 100 kr. som følge af, at man her pålægger dem at betale ekstra moms. Er det korrekt?		Brian Mikkelsen (KF): Det er der jo internationale regler, der regulerer. Det kan både være transferpricing, og det kan være regulering af, hvor skatten hører hjemme. I det her tilfælde, når vi taler om momsen, er det et initiativ, der er etableret fra EU's side, og som vi også kan støtte.	Kl. 11:44
	Kl. 11:41		
Brian Mikkelsen (KF): Vi synes, det er rimeligt, at man som kunde betaler moms i Danmark og ikke kan lukrere på at flytte momsstedet rundt til forskellige steder. Det giver en ulige konkurrence. Så vil jeg hellere bruge pengene på at sænke skatter og afgifter i Danmark, i stedet for at man flytter virksomheden ud af Danmark, så indtægterne slet ikke kommer til Danmark.		Formanden: Hr. Frank Aaen.	Kl. 11:44
	Kl. 11:42	Frank Aaen (EL): Nu har jeg forstået på et forslag, der kommer til behandling om ikke så lang tid her i Folketingssalen, at Det Konservative Folkeparti ikke altid bare accepterer internationale regler, men også har sin egen holdning. Det var i virkeligheden Det Konservative Folkepartis holdning, jeg spurgte til. Mener Det Konservative Folkeparti, at indkomst genereret i Danmark skal beskattes i Danmark? Eller er det o.k., at indkomst genereret i Danmark bliver flyttet til skattely eller lavskattelande?	Kl. 11:44
Formanden: Hr. Ole Birk Olesen.			
	Kl. 11:42	Formanden: Ordføreren.	Kl. 11:44
Ole Birk Olesen (LA): Altså, der er jo mange butikker, der flytter uden for Danmark. Fleggaard har etableret store butikker syd for grænsen, fordi man dér kan sælge med tysk moms og tyske afgifter. Det mener jeg da ikke at Det Konservative Folkeparti vil lave om på. Hvorfor skal det så lige gælde, når man køber et Netflixabonnement eller e-bøger eller musik over nettet? Hvorfor skal der være den forskel? Det forstår jeg ikke.		Brian Mikkelsen (KF): Udgangspunktet for al lovgivning er jo, at man skal beskattes i det land, hvor indtægterne er opstået. Det er udgangspunktet også for international lov. Det gælder også for vurderingen af, hvor indkomsterne er, når det handler om tjenester på nettet. Hr. Frank Aaen nævner reklamer osv. Men det er reguleret ved internationale aftaler. Man sidder ved konferencer og aftaler, hvordan det skal beskattes. Der følger vi selvfølgelig de aftaler, der er aftalt ved internationale konferencer.	Kl. 11:45
	Kl. 11:42		
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Tak til den konservative ordfører. Så er det skatteministeren.	Kl. 11:45
	Kl. 11:42		
Brian Mikkelsen (KF): Jamen alle må for min skyld gerne tage ned til Fleggaard og købe ind. Vi har bare den holdning i Det Konservative Folkeparti, at vi vil sænke afgifterne, specielt punktafgifterne, så der ikke er incitament til at køre ned til Fleggaard og handle. Det bringer vi med til vækstforhandlingerne, altså at man får sænket afgifterne. Vi kan se, det har hjulpet at sænke afgifterne på læskedrikke og på øl, så salget er faldet i grænsehandelsbutikkerne. Med hensyn til det konkrete er det mere movable, altså mere flytbart. Man kan etablere en adresse i et andet land og så tilbyde en tjeneste i Danmark. Der synes vi, det er rimeligt, at man betaler moms det sted, hvor kunden er. Og kunden er jo i Fleggaards tilfælde i grænsebutikkerne. Hvis det er Netflix, er kunden i Danmark. Det er den definition, der må være.		Skatteministeren (Morten Østergaard): Jeg vil gerne takke for den overvejende positive modtagelse af forslaget. Med forslaget gennemføres allerede vedtagne EU-regler om beskatningsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio-tv-spredningsydelser solgt til private forbrugere samt en tilhørende one stop shop-ordning. Beskatningsstedet ændres pr. 1. januar 2015, således at momsen af de her ydelser skal betales i forbrugslandet. Den del af forslaget skaber ens konkurrencevilkår for virksomheder med salg af de omhandlede ydelser, uanset hvor de er etableret, og det er til gavn for de danske virksomheder. Det ændrede beskatningssted for ydelserne betyder som udgangspunkt, at virksomhederne skal angive og indbetale moms i alle de EU-lande, hvor de har private kunder. For at gøre det let at sikre, at virksomhedernes administrative byrder ikke øges, indføres samtidig en one stop shop-ordning. I den ordning skal danske virksomheder angive og indbetale al momsen til SKAT, som så sørger for fordelingen til de relevante forbrugslande.	
	Kl. 11:43		
Formanden: Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.			
	Kl. 11:43		
Frank Aaen (EL): Vi er enige i, at momsen skal betales dér, hvor kunden er. Det er okay. Mener Det Konservative Folkeparti så også, at skatten på en indkomst skal ligge i det land, som indkomsten kommer fra? [Lyddudfald] ... at der er nogle firmaer, som har enormt store indtægter fra reklamer, der bliver solgt i Danmark via et i Danmark baseret			

Herudover indeholder forslaget to ændringer, der skal hindre et konstateret misbrug af momsreglerne. For det første foreslås, at visse ydelser med samme egenskab som materielle investeringsgoder også skal anses som investeringsgoder. Det drejer sig f.eks. om dyre it-systemer. Forslaget vil sikre, at fradraget for moms foretaget ved indkøb af de her ydelser skal reguleres, hvis ydelserne inden for en 5-årig periode bruges til formål, der ikke giver det samme fradrag, f.eks. momsfri formål. Dermed udvides den almindelige reguleringsforpligtelse for investeringsgoder af disse ydelser.

For det andet foreslås, at en eksisterende forenklet ordning for udenlandske turistbusser ophæves, og det vil sikre en ens momsmæssig behandling af danske og udenlandske vognmænds kørsel her i landet, og derudover tilnærmes de danske regler EU's momsregler på området.

Jeg vil gerne takke for debatten, og jeg vil selvfølgelig også erklære mig villig til at svare på spørgsmål af mere teknisk karakter under udvalgsbehandlingen. Og så håber jeg, at forslaget kan få en bred tilslutning, så vi kan gennemføre de regler, der er til glæde og gavn for danske virksomheder på flere af de berørte områder.

Kl. 11:47

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:47

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg skal bare høre, om ministeren mener, at en ensidig gennemførelse af det her lovforslag vil leve op til det, som regeringen tidligere har sagt, nemlig at man ikke kommer med generelle skatte- og afgiftsstigninger til danskerne.

Vi står med et lovforslag, der giver et nettoprovenu på 75 mio. kr., så hvis det her lovforslag bliver kørt igennem, uden at der på anden vis kompenseres, mener ministeren så, at regeringen lever op til de tilsagn, regeringen tidligere har givet?

Kl. 11:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:48

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Der er jo tale om at sikre en momsindbetaling fra nogle virksomheder, som gør forretning med danskerne, og dermed også om en ordning, som er til gavn for danske virksomheder.

Men det er rigtigt, at der er et merprovenu, og det vil jo så kunne indgå i de videre prioriteringer. Det står jo så partierne frit for at mene, hvad det skal bruges til, og til at møde op i relevante forhandlingsfora vedrørende det. Det vil selvfølgelig være til glæde for de partier, der ønsker at bruge pengene, at stemme for lovforslaget.

Kl. 11:48

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg skal bare lige være sikker på det sidste, som ministeren sagde. Jeg synes jo, at der ligger et ganske fornuftigt lovforslag, som løser nogle konkurrencemæssige problemer, og det er vi store tilhængere af.

Vi ser bare ikke for os, at vi ensidigt hæver skatter og afgifter med det her forslag uden at have sikkerhed for, at pengene bliver brugt til at sænke skatter og afgifter på anden vis. Er ministeren klar til at komme med den tilkendegivelse og klar til, at vi, inden vi står

ved tredjebehandlingen, har en aftale om, at det merprovenu bruges til at sænke skatter og afgifter et andet sted?

Kl. 11:49

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 11:49

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg tror, det er langt mere hensigtsmæssigt, at vi her implementerer de fælles EU-regler, der entydigt er til fordel for danske virksomheder, og at det provenu, der er, indgår i de løbende prioriteringer, for ellers vil det jo føre til, at man i stedet for at tage samlede prioriteringer på de tidspunkter, hvor det nu er relevant, vil skulle forhandle fra lovforslag til lovforslag med en hærskare af forskellige forligskredse.

Jeg vil opfordre til, at man her gør op med sig selv, om man synes, at vi skal implementere de her allerede vedtagne EU-regler, og man kan jo så i øvrigt, når man deltager i forhandlinger af mere grundlæggende karakter, foreslå pengene anvendt. Vi lægger altså ikke op til i forlængelse af lovforslaget her at prioritere ressourcerne, men det er klart, at der er et merprovenu som følge af forslaget, og det kan så indgå i de generelle prioriteringer.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren kom til at sige noget forkert, nemlig at hensigten med forslaget var at opkræve moms hos de virksomheder, der sælger produkter i Danmark. Altså, momsen betales jo af kunderne, virksomhederne er bare sådan en mellemmand i opkrævningen. Så kan jeg lige få ministeren til måske at bekræfte, at når nu Netflixabonnementet stiger fra 79 kr. til ca. 100 kr. ved årsskiftet, så er det kunderne, altså de mange, mange hundredtusindvis af danskere, som har et Netflixabonnement, der kommer til at betale for det, og det er ikke Netflix selv, der kommer til at betale for det?

Kl. 11:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:51

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Nu er der jo også på det område en konkurrencesituation, og det er jo sådan set den, vi henviser til, altså at den er ulige, når man alene ved at placere sig et bestemt sted kan undgå det, som ellers burde være en fælles spilleregulering, nemlig de momsregler, der gælder i Danmark. Det er jo derfor, at der bliver lighed. Hvordan det så udvikler sig i forhold til priserne, afhænger jo af, hvilke konsekvenser dem, der sælger ydelserne, drager. Men det, der så er årsagen til, at der er merprovenu her, er i hvert fald, at alle den type ydelser her vil blive afregnet dansk moms.

Kl. 11:51

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:51

Ole Birk Olesen (LA):

Men kan vi ikke blive enige om, at moms er noget, der betales af forbrugerne, og ikke noget, der betales af virksomhederne. Virksomhederne opkræver det bare, men det er forbrugerne, der betaler momsen, og det ryger så direkte ned i regeringens statskasse. Det er

så det, der er konsekvensen – 20 kr. ekstra om måneden for eksempel for et Netflixabonnement ved årsskiftet.

Kl. 11:51

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:52

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Ja til den første del, altså at moms jo er noget, forbrugerne betaler, men som opkræves af de virksomheder, der sælger det. Men i overvejelserne om, til hvilken pris man skal udbyde sine varer, indgår der jo andet og mere, nemlig også konkurrencesituationen, og det er jo den, der er ulige, som situationen er i dag. Det er jo velkendt eksempelvis på registreringsafgiftsområdet, at det også har betydning for den grundpris, der er for bilerne. Så derfor kan man ikke bare som hr. Ole Birk Olesen lægge til grund, at det fører til en konkret prisstigning. Det afhænger jo helt af, hvilke konsekvenser dem, der sælger varerne, tager af, at der bliver ens regler og dermed lige og fair konkurrence mellem dem, der sælger den her slags ydelser, uanset om de bor i Danmark, når de sælger dem, eller de har lagt deres virksomhed i et andet EU-land.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 11:53).

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om en 10-årig samfundskontrakt.

Af Anders Samuelson (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Fremsættelse 27.02.2014).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden:

Mødet er åbnet igen.

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 13:00

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Hr. Anders Samuelson og hr. Simon Emil Ammitzbøll har fremsat et beslutningsforslag, hvor regeringen opfordres til at indkalde til forhandlinger om en 10-årig samfundskontrakt vedrørende skatter og afgifter. Forslaget vil ifølge forslagsstillerne kunne bidrage til at skabe job og fastholde job i Danmark.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at tage initiativer, som vil øge vækst og beskæftigelse i Danmark. Derfor har regeringen også med skattereformen fra 2012 fjernet den såkaldte iværksætterskat, som VK-regeringen indførte i 2009. Det gør det lettere for opstartsvirksomheder at tiltrække risikovillig kapital i den kritiske startfase.

Desuden har regeringen med »Vækstplan DK« afskaffet eller reduceret en række forvridende skatter og afgifter. Jeg kunne nævne, at den har nedsat selskabsskattesatsen og skattesatsen i virksomhedsordningen gradvis fra de nuværende 25 pct. til 22 pct., reduceret virksomhedernes produktionsrelaterede afgifter på bl.a. energi, afskaffet den vægtbaserede emballageafgift, forhøjet skatte kreditten for forsknings- og udviklingsaktiviteter, forhøjet virksomhedernes fradrag for hotelmomsen fra 50 til 85 pct., sikret bedre forhold for erhvervsdrivende fonde ved overtagelse af virksomheder, reduceret store virksomheders omkostninger til spildevandsafledning og sikret, at kørselsafgifter for lastbiler alligevel ikke blev indført.

Samlet set gør det, at det i dag er nemmere og billigere at drive virksomhed i Danmark, end da regeringen tiltrådte. Regeringen er helt opmærksom på, at stabilitet er et afgørende vilkår, og derfor sigter vi fremadrettet efter ro og stabilitet om erhvervsbeskatningen. Det sikrer tillid til fremtiden og giver grobund for langsigtede investeringer, og derfor er vi også glade for, at de her initiativer har kunnet vedtages af et meget bredt flertal.

Regeringen mener derimod ikke, at løsningen er at gennemføre et rigtigt og ufleksibelt 10-årigt skatte- og afgiftsstop i lighed med den tidligere regerings, og derfor afviser vi beslutningsforslaget. Der er flere grunde til at afvise det.

For det første vil indførelsen af et nominelt skatte- og afgiftsstop i lighed med VK-regeringens skattestop medføre en løbende udhuling af værdien af statens indtægter fra skatter og afgifter, og det vil isoleret set forringe de offentlige finanser og vil være i strid med regeringens ambition om at sikre sunde offentlige finanser.

For det andet vil forslaget indebære, at der ikke længere kan foretages justeringer inden for skattesystemet, hvor nogle skatter og afgifter hæves for at sænke andre. Det er uhensigtsmæssigt, da der løbende kan være behov for at tilpasse skatte- og afgiftssystemet, så det er i overensstemmelse med de konkrete udfordringer og eventuelle internationale forpligtelser.

For det tredje er det regeringens prioritet at sikre et stærkt velfærdssamfund med høj kvalitet i den offentlige service på bl.a. sundhedsområdet, børneområdet og ældreområdet. Derfor er grundlaget i vores økonomiske politik jo, at frigjorte økonomiske midler som følge af effektivisering og modernisering i den offentlige sektor også bruges til at styrke og udvikle velfærden i modsætning til det, som forslagsstillerne lægger op til.

Regeringen kan af de nævnte årsager ikke stemme for beslutningsforslaget, men ser frem til debatten.

Kl. 13:03

Formanden:

Hr. Anders Samuelson, en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Anders Samuelson (LA):

Tak for besvarelsen. Skal jeg være helt ærlig, var besvarelsen jo ikke fyldt med overraskelser, og det er lidt ærgerligt. Jeg går ud fra, at ministeren er fuldt bevidst om, at jeg stillede finansminister Bjarne Corydon et spørgsmål om, hvor mange ekstra arbejdspladser der bliver skabt som følge af den vækstpakke, som Liberal Alliance også lagde stemmer til for nylig, og svaret var, at det ville give et sted mellem 1.500 og 2.000 nye arbejdspladser i 2020. Det skal jo holdes op imod, at vi har mistet 175.000 arbejdspladser inden for de senere år, så det er jo ikke at være ambitiøs at sige, at nu går det lidt bedre. Det svarer til, at man smider et enkelt kilo, og så siger man, at nu kan jeg løbe en lille smule hurtigere, men hvis målet var at følge med til VM i halvmaraton, som er blevet afviklet i København, så er man jo langt fra at nå i mål.

Det er jo det, der er pointen med det her forslag, nemlig at vi skal sætte os ned sammen og finde en model for, hvordan vi sikrer, at der virkelig bliver skabt nye arbejdspladser i Danmark og ikke bare et

sted mellem 1.500 og 2.000 nye arbejdspladser i 2020, som blev resultatet af det meget – set med regeringens øjne – ambitiøse udspil og den vækstpakke, som blev resultatet af forhandlingerne for nylig.

Kl. 13:04

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:04

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, at hr. Anders Samuelsen – formentlig med velberåd hu – overser, at regeringens økonomiske politik jo samlet set er tilrettelagt med henblik på, at der er 150.000 ekstra beskæftigede i 2020. Det er jo en kombination af en række tiltag. Men når man isoleret peger på vækstpakken, må man jo bare sige, at den i øvrigt i lighed med energiaftale og andre ting er blevet overordentlig positivt modtaget af det erhvervsliv, som hr. Anders Samuelsen med sit forslag i dag ønsker det godt.

Det har man taget overordentlig godt imod, fordi det bl.a. med det brede samarbejde sikrer, at det i dag er billigere og lettere at drive virksomhed i Danmark end dengang, regeringen tiltrådte. Det var der måske nogle der var skeptiske over for. Jeg forestiller mig i hvert fald, at hr. Anders Samuelsen var det, men virkeligheden er, at i dag må man konstatere, at med den regering, vi har nu, og den politik, der er ført, og de resultater, der er skabt, så er det billigere at drive virksomhed i Danmark, og det medvirker selvfølgelig til, at vi når det samlede økonomiske mål om at løfte væksten, så vi har ekstra 150.000 beskæftigede i 2020.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:06

Anders Samuelsen (LA):

Så er vi sådan set tilbage til det billede, som jeg brugte før, at man kan diskutere, om den overvægtige patient har tabt 1 kg eller ½ kg, men derfor er man jo stadig væk i overhængende fare for at få et alvorligt slagtilfælde på grund af alt for stor vægt. Det er jo det, der er tilfældet med Danmark.

Ministeren kan jo heller ikke benægte, at vi har, hvad der svarer til sådan cirka nulvækst i øjeblikket. Det er jo ikke imponerende. Havde vi haft 2 pct. vækst i stedet for, ville vi have et BNP, der steg med op imod 30 mia. kr. om året. Der kan man virkelig tale om store beløb, som også ville kunne komme den offentlige sektor til gavn, hvis det var det, man ville. Så jeg havde egentlig håbet, at den socialliberale del af regeringen ville tage godt imod en fremstrakt hånd i forhold til at gøre nogle ting, som faktisk kunne løse nogle af de udfordringer, som vi står over for.

Det er jo ikke meget, der skal til for at sikre, at Danmark f.eks. har en maks. skat på 40 pct., halv selskabsskat, og at man giver danskerne – dem, der er i arbejde – en lettelse på 20.000 om året. Det er 1½ pct. minusvækst i en del af den offentlige sektor over en 6-7-årig periode, så vi har råd til det, og så er vi jo virkelig for alvor konkurrencedygtige. Hvorfor kommer ministeren mig ikke i møde i stedet for bare at lave polemik?

Kl. 13:07

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:07

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes jo egentlig, at regeringen allerede har demonstreret, at vi er optaget af at sikre, at der kommer gang i beskæftigelsen i Dan-

mark, og at der bliver skabt nye job, hvor de gamle forsvandt, og det har været drivende for en lang række af de beslutninger, vi har truffet.

Vi har også allerede annonceret, at vi her i foråret endnu en gang vil adressere vækstspørgsmålet, og vi har glædet os over, at vi kan konstatere bl.a. i ledighedsstatistikker, at der trods alt er et eller andet stemningsskifte på vej i dansk økonomi, som vi selvfølgelig håber på at kunne forstærke med de tiltag, der er taget.

Det har været vigtigt for os at holde hånden under beskæftigelsen i en krisetid, som jo ikke har været isoleret dansk, men det fører alligevel bare det samme sted hen, nemlig at uanset alle hr. Anders Samuelsens besværgelser er det sådan, at uanset hvilken type virksomhed vi taler om i Danmark i dag, er det samlet set og ud fra alle de resultater, der er skabt og dem, der forhåbentlig bliver skabt her i foråret, sådan, at det er bedre og billigere at drive virksomhed i Danmark i dag end dengang, vi tiltrådte. Det står vi gerne ved, og det håber jeg også på hr. Anders Samuelsens anerkendelse af.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:08

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare bede skatteministeren om at bekræfte, at Danmark med et enkelt års undtalelse har haft overskud på betalingsbalancen i mere end 20 år, at virksomhedernes opsparingsoverskud, altså de penge, de har i kassen, er større end nogen sinde, og at overskuddet i virksomhederne vokser temmelig voldsomt i de her år, og at de tre ting måske peger på, at det ikke er skattelettelser til erhvervslivet, der er løsningen, men at det er nogle helt andre økonomiske problemer, Danmark har, som skal findes et andet sted?

Kl. 13:08

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:08

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg er da sådan set enig med hr. Frank Aaen i, at der er mange positive indikationer på, at der er grobund for vækst i Danmark, men jeg er ikke enig i konklusionen om, at skatter og afgifter ikke er væsentlige rammevilkår for, at arbejdspladser bliver skabt i Danmark i forhold til andre steder. Det er jo derfor, vi har prioriteret, som vi har gjort, og skabt brede flertal bag en række initiativer.

Men jeg tror, at hr. Frank Aaen og jeg er enige om, at det er afgørende at få skabt nye arbejdspladser der, hvor de gamle forsvandt, så nogle flere danskere kan få et arbejde, og at det kræver, at vi skaber gode vilkår for de virksomheder, der skal fastholde arbejdspladserne og udvikle arbejdspladser i Danmark. Det er vi meget optaget af, og det vil vi også adressere igen her i foråret.

Kl. 13:09

Formanden:

Frank Aaen.

Kl. 13:09

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er jo bare meget vigtigt at holde fast i det med, hvor problemet er. Det er ikke, at de ikke har penge nok. Det er ikke, at de ikke tjener nok. Altså, udlandet vil gerne købe vores varer, men når vi så stadig væk har en høj arbejdsløshed, og det er vi enige i er et kæmpestort problem, så skal det måske findes i, at der ikke er efterspørgsel nok på det danske marked.

Det er jo derfor, Enhedslisten er meget fokuseret på at skabe grøn efterspørgsel på det danske marked i stedet for at tro, at man ved at sætte skatten ned kan øge eksporten, for eksporten er faktisk kæmpestor i forvejen.

Kl. 13:10

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 13:10

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg og regeringen deler jo fuldstændig opfattelsen af, at der er endog meget store potentialer for vækst inden for det, man med et bredt ord kunne kalde de grønne industrier, og vi har så sent som i går indgået aftale om en vækstplan for fødevarerområdet. Vi er med en ambitiøs energiaftale, som jo heldigvis rummer langt de fleste af Folketingets partier, meget optaget af at understøtte, at vi udnytter de konkurrencefordele, vi over år har opbygget i forhold til at levere gode energiteknologier til fremtidens marked. Derfor tror jeg heller ikke, vi er uenige om det.

Men jeg tror også, man må sige, at der også er andre typer virksomheder i Danmark, og at det er vigtigt at se på rammevilkårene for dem alle. Der er en meget stor servicesektor, og vi har nu fået afrapporteringen fra Produktivitetskommissionen, som viser, at vi også på det område kan sikre, at der bliver skabt grobund for endnu flere arbejdspladser. Det vil vi gøre i regeringen, det er vi optaget af, men vi gør det ikke ved rigide forslag som det, vi har her, men ved konkret at skride til handling og skaffe resultater til glæde for virksomhederne og i sidste ende for beskæftigelsen.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til skatteministeren. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Danmark har brug for, at vi styrker vores konkurrenceevne. Vi har brug for at styrke vilkårene for at drive virksomhed i Danmark, investere i Danmark og skabe arbejdspladser i Danmark. Det er derfor, vi i Venstre har foreslået ikke bare et skattestop, men også et byrdestop. Venstre mener, at vi skal have et skatte- og afgiftsstop, for det giver borgere og virksomheder tryghed i forhold til skatten. Det betyder, at virksomheder og borgere trygt kan regne med, at regeringen og Folketinget ikke kommer med forslag, der fra den ene dag til den anden hæver skatter og afgifter eller indfører nye.

I de 10 år, hvor vi havde en VK-regering, stod Venstre vagt om skattestoppet. Det gav tryghed for borgere og virksomheder, og det mener vi i allerhøjeste grad der er brug for igen. Og set i det lys vil jeg gerne kvittere for, at der er rigtig mange positive elementer i det beslutningsforslag, vi nu behandler.

I Venstre har vi også sagt, at noget er vigtigere end andet, og det er derfor, vi foreslår et offentligt udgiftsstop. Så i stedet for at lade verdens største offentlige sektor vokse yderligere vil vi holde det offentlige forbrug i ro og i stedet bruge de penge, der frigøres i forhold til regeringens planer, på at investere i private danske arbejdspladser. For hvis der skal være råd til et stærkt velfærdssamfund i Danmark i fremtiden, kræver det jo, at vi har et privat erhvervsliv. Det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark, for i den sidste ende kommer pengene til den offentligt finansierede velfærd fra det private erhvervsliv.

Regeringen har hævet skatter og afgifter, når den har lavet aftaler med Enhedslisten, modsat når Venstre har været med, for så er skat-

ter og afgifter blevet sænket. Det skete med skatteaftalen fra 2012, vækstpakken fra sidste sommer og også med finansloven for i år.

Jeg er enig i, at det ville være langt bedre, hvis retningen altid lå fast, altså at der var enighed om, at det var bedre at holde skatter og afgifter i ro – og gerne sænke dem – i stedet for at sænke dem om foråret for så at hæve dem om efteråret, som regeringen flere gange har gjort. Og det er også afgørende for at sikre lysten til at investere og lysten til at drive virksomhed i Danmark.

Vi ved også, at der er et demografisk pres på en række områder i den offentlige sektor. Ifølge regeringen er behovet på ca. 12 mia. kr. frem til 2020, og det er pudsigt nok det samme tal, som regeringen mener der kan ske effektiviseringer og forbedringer og rationaliseringer for ved at få den offentlige sektor til at gå længere på literen på en lang række områder. Og dermed kan der altså tilføres flere penge til eksempelvis sundhedsområdet ved at effektivisere andre steder, for den offentlige sektor *kan* gå længere på literen. Vi oplever dagligt, hvordan eksempelvis kommunerne løser opgaverne vidt forskelligt – nogle mere effektivt end andre – og hvordan nogle kommuner får mere ud af pengene end andre, og jo også, hvordan udgifter og kvalitet ikke altid hænger lige godt sammen.

Men fra Venstres side vil vi altså have muligheden for at bruge effektiviserings- og rationaliseringsgevinster nogle steder i den offentlige sektor til at prioritere andre steder – inden for rammerne af vores udgifter. Og i den forbindelse er Liberal Alliances forslag lige lidt for firkantet på præcis dette punkt, og det gør, at vi ikke bare sådan kan sige ja til forslaget. Men med hensyn til intention og retning er der stort sammenfald mellem forslaget og Venstres politik.

Kl. 13:15

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:15

Frank Aaen (EL):

Det undrer mig bare, at man ikke, når man laver sådan en analyse her af det danske samfund, tager udgangspunkt i, at betalingsbalancen er rekordpositiv, at opsparingsoverskuddet i virksomhederne er rekordhøjt – 100 mia. kr. på årlig basis – at direktørlønningerne vokser, at udbytteerne vokser. Jeg mener: Alt tyder på, at udlandet gerne vil købe vores varer; alt tyder på, at virksomhederne vælter sig i penge, som det aldrig nogen sinde er set før. Er det så bare lige skattelettelser til erhvervslivet, der er løsningen? Eller skulle man måske begynde at tænke sådan lidt mere ud fra virkeligheden i stedet for at tage det nede fra den liberale bibel?

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil da starte med at give hr. Frank Aaen ret i, at på en række områder ser verden ikke så ringe ud, når man ser på den med danske briller. Der er mange ufattelig dygtige virksomheder i Danmark, som hver dag tjener store penge hjem til landet og beskæftiger tusindvis af danskere – og heldigvis for det. Men det betyder jo ikke, at vi så fra Venstres side siger: Jamen så er det godt. Vi har faktisk et højere ambitionsniveau, for vi mener, at der er brug for flere private arbejdspladser.

Når hr. Frank Aaen nævner en række forskellige tal, så kunne man jo også bare hive det tal frem, der viser, at udenlandske virksomheder investerer mindre i Danmark, end danske virksomheder investerer i udlandet. Det har jo også noget at gøre med, hvor attraktivt det er at drive virksomhed i Danmark, og jeg ville da synes det ville være et enormt fremskridt, hvis vi kunne sørge for, at det var

udlandet, der ville investere mere i Danmark, end vi investerer i udlandet, fordi det er attraktivt at drive virksomhed i Danmark.

Så det kan godt være, at hr. Frank Aaens synes, at alting er godt; det gør vi ikke i Venstre. Vores ambitionsniveau er højere.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

Frank Aaen (EL):

Næh, jeg synes ikke, at alting er godt i Danmark. Jeg siger bare, at i stedet for at hælde flere penge ned i virksomhederne, som de åbenbart bruger til at spare op, som de åbenbart bruger til at investere i udlandet, som de åbenbart bruger til at øge direktørernes lønninger, som er rekordhøje, så skulle man måske begynde at tænke lidt anderledes og sige: Hvad kan vi gøre for at skabe nogle arbejdspladser i Danmark?

Vi er ikke fremmed for, at nogle brancher er hårdt ramt – dem må vi hjælpe. Men at tro, at man hjælper beskæftigelsen og det danske samfunds velfærd ved at skære i velfærden, som der foreslås, er jo håbløst. Det giver hverken beskæftigelse i den private sektor eller mere beskæftigelse samlet set.

Derfor er det, jeg siger, at det her med at stå og lire af fra den liberale bibel, at man bare skal lave nogle flere skattelettelser til erhvervslivet, for så bliver alt rigtig godt, er simpelt hen bare for tyndt.

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Frank Aaen viser jo, at vi ser grundlæggende vidt, vidt forskelligt på den økonomiske politik, og det har jeg det sådan set rigtig godt med. For mig er det afgørende, at vi tilbyder attraktive rammevilkår i Danmark, og der er skatter og afgifter en væsentlig parameter. Derfor er vi nødt til at forholde os til den virkelighed, vi lever i, og der er der udfordringer for danske virksomheder i forhold til at være endnu skarpere i konkurrencen. Det er vi optaget af fra Venstres side, og derfor har det været vores ambition at få lavet lettelser for erhvervslivet.

Jeg indrømmer gerne, at det tog noget længere tid at få regeringen til at forstå det. Jeg tror, at det første gang var tilbage i foråret 2012, da vi skulle lave skatteaftale, at vi ville have en erhvervsskattepakke. Det ville regeringen ikke, og det ville den heller ikke i efteråret 2012, men den kom så på bedre tanker i 2013. Men vores ambitionsniveau er betydeligt højere end det, som både hr. Frank Aaen og regeringen lægger for dagen.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Anders Samuelsen (LA):

Jeg tror bare, at tilhørerne her skal være opmærksomme på, at hr. Frank Aaen og hans parti til gengæld læner sig op ad den socialistiske bibel den ene dag efter den anden, og det inkluderer, at de vil nedlægge politiet, og at man til nød kan få lov til at eje en tandbørste ifølge visse dele af Enhedslisten, så det er måske ikke lige der, vi skal starte med at reformer det danske samfund.

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren faktisk læste op af den liberale bibel, for jeg vil mene, at det mere er den socialdemokratiske bibel, der bliver læst op af. For havde det været en liberal bibel,

havde en af de ting, ordføreren havde nævnt, måske været, at vi godt kunne tåle en lidt mindre offentlig sektor, altså en offentlig sektor på f.eks. den størrelse, den havde under daværende finansminister hr. Mogens Lykketoft og daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen, altså en mindre offentlig sektor. Kan Venstre gå ind for at få den offentlige sektor ned i størrelse, så den minder mere om den størrelse, den havde under hr. Poul Nyrup Rasmussen og hr. Mogens Lykketoft?

Kl. 13:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg redegjorde for i min tale, er Venstres politik et udgiftstop, så i stedet for at lade verdens største offentlige sektor vokse yderligere vil vi bruge de penge, som regeringen har taget ud af væksten til at lade den offentlige sektor vokse yderligere, til at sænke skatter og afgifter. Det er Venstres politik. Jeg ved godt, at hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance ønsker at mindske den offentlige sektor. Det er jo et helt legitimt synspunkt, men der er vi så bare ikke helt enige.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:20

Anders Samuelsen (LA):

Det var måske heller ikke så overraskende, og det var derfor, jeg havde ret i, at det mere var en socialdemokratisk end en liberal bibel, der blev læst op af – det var også til folkeoplysning for hr. Frank Aaen.

Der bliver ikke talt om en mindre offentlig sektor, og det er jo ærgerligt, for en lidt mindre offentlig sektor kunne være med til at finansiere, at vi kunne få fjernet topskatten, at vi kunne få halveret selskabsskatten, og at vi kunne have givet alle danskere i arbejde en lettelse på cirka 20.000 kr. om året. Så ville vi jo pludselig have et Danmark, som det var superattraktivt at investere i, for i stedet for at have en maksskat på omkring 60 pct. og en selskabsskat på niveau med alle andre og for lille en afstand mellem at være i arbejde og ikke at være i arbejde ville vi lige pludselig være et sted, hvor man ville sige, at det er markant bedre at investere i det her land end i Sverige, Finland, England, Tyskland osv.

Så derfor: Kan vi ikke godt flytte Venstre lidt, når det gælder størrelsen på den offentlige sektor?

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Ambitionen om, at der er brug for at sænke skatter og afgifter, deler vi jo fuldt ud. Det er derfor, vi siger, at det er vigtigere at prioritere ressourcerne til at sænke skatter og afgifter end at lade verdens største offentlige sektor vokse yderligere. Vi mener, der skal være plads til at flytte rundt i den offentlige sektor inden for den ramme, der er i dag. Der er det jo fair nok at Liberal Alliance mener, at enhver effektivisering skal gå til at sænke skatter og afgifter. Vi mener, at der også skal være plads til inden for rammerne af et udgiftstop at reducere udgifterne et sted, hvor man kan få den offentlige sektor til at gå længere på literen, mod så at opprioritere andre steder.

Kl. 13:22

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil ikke læse op eller referere til den ene eller anden bibel, men forholde mig lidt til fakta. Derfor skal jeg spørge ordføreren, om det ikke er rigtigt, at da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister i 2½ år, hævdede Venstre under hr. Lars Løkke Rasmussen erhvervsskatter og erhvervsafgifter 101 gange, og at det sammenlagt medførte en øget belastning for erhvervslivet på 24 mia. kr. om året. Det er ikke spekulation; det her er rene fakta. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det er sådan, det forholder sig?

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jo, det kan jeg sagtens bekræfte, og vi tager gerne den diskussion igen. Det ville bare være rart, hvis den socialdemokratiske ordfører tog hele billedet med og understregede, at de penge blev brugt til den største nedsættelse af skatten på arbejde, som var en del af forårspakke 2.0. Jeg synes bare, vi lige skal have hele tegningen med, for det har været lidt svært at finde ud af, om Socialdemokratiet mener, at vi under VK-regeringen brandbeskattede danskerne, eller at vi gav ufinansierede skattelettelser, så pengene fossede ud af kassen. Så det vil jo være lidt nemmere, hvis vi var enige om, hvad Socialdemokratiet mest mener i den her sag.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg havde glædet mig til den del af talen, som roser regeringens økonomiske politik. Det fremgik ikke så eksplicit, så derfor afføder det dette spørgsmål: Anerkender ordføreren, at det generelt er blevet billigere at drive forretning i Danmark, efter at denne regering er trådt til, i forhold til tiden under den tidligere regering?

Kl. 13:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne rose regeringen for i sit regeringsgrundlag at skrive, at regeringens økonomiske politik bygger på VK-regeringens økonomiske politik i bredest mulige forstand. Det tror jeg heller ikke ordføreren er i tvivl om at vi har kvitteret for mange gange. Jeg er glad for, at det er en viderebygning på den økonomiske politik, som VK-regeringen førte, der ligger til grund for regeringens økonomiske politik, og den står i hvert fald i skærende kontrast til den økonomiske politik, som Socialdemokratiet og SF, som nu ikke længere er en del af regeringen, gik til valg på. Så at regeringen fører en anden økonomisk politik end den, som statsministeren og finansministeren gik til valg på, jo, det vil jeg gerne kvittere for.

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 13:24

Nadeem Farooq (RV):

Nu spurgte jeg jo mere eksplicit til sammenligningen mellem den tidligere regering og den nuværende regering. Så jeg spørger igen: Anerkender ordføreren, at det generelt er blevet billigere at drive virksomhed i Danmark under den nuværende regering, i forhold til hvordan det var under den tidligere regering?

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg nævnte tidligere, og det gør jeg gerne igen, at regeringen har lavet fornuftige aftaler med Venstre, som har trukket i den rigtige retning: en skatteaftale, der reelt satte skatten ned, men som godt kunne have været mere ambitiøs; en vækstpakke, som også indeholdt reelle skattelettelser – det var også fornuftigt, men den kunne gerne have været mere ambitiøs set med Venstres øjne.

Omvendt har regeringen lavet ulykker med Enhedslisten, og jeg mener jo, at det må være det, som regeringen bliver målt på, nemlig at man først går den ene vej og så den anden vej. Derfor var det jo bedre bare fast at gå i den rigtige retning i stedet for at lave en zig-zagkurs, som skaber usikkerhed og ikke fremmer investeringer.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som Socialdemokratiets ordfører.

Kl. 13:25

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Forleden dag mødte jeg en af mine gamle fodboldkammerater i Slagelse, hvor jeg kommer fra. Han sagde til mig: John, jeg ved godt, at I som regeringsparti har det lidt svært i øjeblikket, men jeg er egentlig glad for det, for sandheden er, at I jo gør langt mere for at skabe beskæftigelse, end den tidligere regering gjorde. I gør i virkeligheden langt mere for mig som virksomheds-ejer, end den tidligere regering gjorde.

Det har han jo ret i. Altså, når man ser på tallene, ser man, at i hr. Lars Løkke Rasmussens tid som statsminister blev erhvervsskatter og -afgifter forhøjet med 24 mia. kr. om året. Der blev indført 101 nye skatter og afgifter for erhvervslivet. Så der er ikke noget mærkeligt i, at den her virksomhedsejer – og jeg tror andre med ham – i virkeligheden glæder sig over, at der kom en ny regering til i september 2011.

Lad mig så i øvrigt rose den radikale ordfører for stadig at have optimismen i behold, når han håber på, at Venstre kan rose regeringens økonomiske politik. Jeg ville ønske, jeg havde samme optimisme. Jeg tror ikke, det kommer til at ske. Jeg tror, man lige så godt kunne ønske, at vand ikke løber nedad. Det gør vand nu engang, og Venstre kommer heller ikke til at rose regeringens økonomiske politik.

Der er ellers mange indikatorer, der tyder på, at det burde man. Renten i Danmark har aldrig været så lav som under den her regering. Det var faktisk sådan på et tidspunkt, at Nationalbanken begyndte at overveje, hvad man helt seriøst skulle gøre, hvis renten i Danmark blev negativ. Det var den faktisk i et meget kort tidsrum.

Hvis der er noget enkeltmål, der er et mål for, om udlandet har tillid til dansk økonomi, så er det renten, og renten har aldrig været lavere.

Så går jeg til Liberal Alliances forslag her. Ud over at det vil sætte den form for dynamik, der vel også skal være i skattesystemet, fuldstændig i stå, så er det her jo en direkte vej til minusvækst i den offentlige sektor. Det er jeg og mit parti som bekendt ikke glade for, for vi vil gerne have balance mellem den offentlige sektor og den private sektor og udviklingen i økonomien. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at sætter man skatter og afgifter betydeligt ned, så får man en langt større offentlig sektor, som hr. Anders Samuelsen har forsøgt at forklare os et par gange. Det er simpelt hen en fejlanalyse, og jeg tror ikke, det kommer til at ske.

Så har jeg en korrektion til forslaget fra Liberal Alliance. Der står i forslaget, at Danmark har tabt 175.000 arbejdspladser i de sidste få år. Nej, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen. Danmark tabte 170.000 arbejdspladser i perioden 2008-2010 under den tidligere regering, VK-regeringen. Det var et dramatisk fald, og vi kæmper vel stadig med nogle af eftervirkningerne fra det fald. Jeg husker, at hr. Lars Løkke Rasmussen i 2010 erklærede krisen for overstået. Det var den så langtfra. Så dem, der tabte arbejdspladserne, var den tidligere regering, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen. Den her regering har haft et formål: at stoppe krisen, vende udviklingen i Danmark, skabe nye arbejdspladser. Det mål er vi altså ved at have nået.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte beslutningsforslaget, det siger sig selv.

Kl. 13:29

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:29

Anders Samuelsen (LA):

Man kan måske igen her bruge noget tid på den retorik eller det sprog, der bliver brugt herinde. Ordførerne, også den radikale ordfører, og ministeren er meget om sig med at huske at sige, at det for virksomhederne *generelt* er blevet billigere. Hvorfor bruger man mon ordet generelt? Det er, fordi hvis man går ind og kigger på konkrete virksomhedseksempler, ser det jo anderledes ud. Hvordan kan man ellers forklare, når man på gartnerier på Fyn udtaler, at de næste investeringer vil de lave i Sverige i stedet for i Danmark? Hvis det er blevet så meget bedre i Danmark, ville man jo lave de næste investeringer i Danmark, men det gør man jo ikke. Eller hvad med de arbejdspladser på Danish Crown, som bliver rykket til Tyskland i stedet for at blive i Danmark, eller Aalborg Portland, som bliver presset af NO_x-afgifter?

Hvis man går ind og kigger på konkrete områder, så ser det jo ikke helt så godt ud, som ordføreren lægger op til. Derfor havde jeg egentlig håbet, at ordføreren også ville være med på tankegangen om, at vi jo havde en fin offentlig sektor af en anselig størrelse under Poul Nyrup Rasmussens lederskab, og det er vel ikke så farligt at komme ned på det niveau igen – eller hvad?

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, lige en faktuel oplysning: Når gartnerierne på Fyn på et tidspunkt har beklaget sig lidt, så var det også over NO_x-afgiften, det samme, som ramte Aalborg Portland i sin tid. Og det er jo en miljøafgift, som det jo i hvert fald ser ud til, at Aalborg Portland er ved at komme over.

Det har jo altid været sådan, at der sker en udveksling i det danske erhvervsliv. Nogle virksomheder flytter ud. Min egen mor var

syerske i mange år, og hun måtte se sin arbejdsplads flytte ud til Portugal. Det er da beklageligt, selvfølgelig er det det set fra den enkeltes synspunkt, men jeg tror, man skal passe på, at man ikke kæmper mod den generelle udvikling.

Det, der er interessant i Danmark, er, hvis vi kan skabe arbejdspladser, der jo giver en højere løn og dermed også forudsætter en mere kvalificeret arbejdskraft, altså en mere uddannet arbejdskraft. Og det er den vej, det går. Det betyder jo ikke, at man nødvendigvis for alt i verden skal holde på de arbejdspladser, man engang havde for 20 år siden eller 30 år siden, næh, man skal da tværtimod følge med udviklingen og sørge for, at det danske uddannelsesniveau også hæver sig, så vi kan tilbyde arbejdskraft, også til de virksomheder, der måtte have brug for mere uddannet arbejdskraft.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:31

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes faktisk, at det er udtryk for en vis form for arrogance over for højt specialiserede virksomheder som f.eks. gartnerierne og slagterierne at sige, at det jo bare er gammeldags arbejdspladser, de skal bare ud af landet, og så finder vi på noget nyt at lave, som er meget højere lønnet. Kan det virkelig være indstillingen fra Socialdemokratiets side at sige: Pyt være med det, sådan er udviklingen bare, det er at sammenligne med syerskejob osv., vi finder på noget andet at lave?

Det er jo faktisk voldsomt værdiskabende virksomheder, vi her taler om, som føler sig ganske aldeles hårdt presset under den nuværende regerings regimenter, men sådan set også var det under den tidligere regering foretog sig. Faktum er, at vi har mistet 175.000 arbejdspladser, og om man så skal regne 3 år eller 5 år eller 6 år tilbage, så er det jo ikke det, der er det afgørende. Det er, at vi har mistet de her arbejdspladser, og at der ikke er noget, der tyder på, at man er i gang med at genskabe arbejdspladserne, jævnfør finansministerens svar til mig i forbindelse med vækstpakken. Vi taler om 1.500 nye arbejdspladser, 1.500-2.000 nye arbejdspladser i 2020. Vi mistede nærmest flere arbejdspladser i den periode, vi sad og forhandlede. Det er da et problem.

Kl. 13:32

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i ambitionen om at skabe arbejdspladser i Danmark, den deler vi fuldstændig. Jeg synes heller ikke, det er så helt fair at tage enkeltområder ud, meget specifikke områder, i det her tilfælde virksomheder, der blev ramt af NO_x-afgiften, som er en grøn afgift, og så sige, at de er kendetegnende for, hvordan det går erhvervslivet i Danmark. Det synes jeg ikke er korrekt. Jeg synes også, man i den sammenhæng skal se, hvordan det er gået med den danske betalingsbalance. Det er gået aldeles glimrende i den her periode.

Det, vi har manglet, er vel sådan en beskæftigelseseffekt. Men det, vi jo kan se nu, er, at de sidste tal for ledigheden er på vej nedad. Jeg talte med formanden for Dansk Metal Midtjylland her for nylig, og der er arbejdsløsheden nede på omkring 2,8-2,9 pct., så det går altså den rigtige vej. Og det synes jeg da at vi alle sammen skal glæde os over.

Kl. 13:33

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her beslutningsforslag fra Liberal Alliance går ud på, at man vil lave en plan, der går 10 år frem i tiden, en såkaldt samfundskontrakt. Begrundelsen er, at vi i løbet af de sidste mange år har mistet rigtig mange arbejdspladser, sådan som det også er fremgået af debatten, og at vi er udfordret på vores produktivitet og konkurrenceevne. Den analyse deler jeg helt bestemt, og jeg er enig i, at det er en udfordring, vi skal løse.

Jeg er også enig i den tekst, der står i beslutningsforslaget, om, at det er vigtigt, at vi skaber stabilitet og gode rammevilkår for virksomhederne i Danmark, og at de ikke bliver ændret hvert halve eller hele år, så virksomhederne ikke ved, hvilke rammer de har at investere ud fra. Når virksomheder investerer i et nyt produktionsapparat eller andre ting, kan det jo være investeringer, som skal holde i 10 år, 20 år eller 30 år frem i tiden. Derfor er det vigtigt, at man kender forudsætningerne, og at der er en god grad af forudsigelighed, så man kan vurdere den risiko, der nu er, inden man træffer beslutning om at investere.

Vi er også enige i den del om, at det er godt, at skatter og afgifter holdes i ro, for det er altså et parameter, når man vælger at investere i Danmark, at man kan se, at der ikke kommer uforudsete skattestigninger, som gør, at man ikke synes, at det er rentabelt at investere i Danmark. Det kan i hvert fald godt holde nogen væk fra at investere. Så vi synes, det er helt oplagt, at man tager den del med.

Nogle af de afgifter, man kunne kigge på kunne være gode at justere, kunne bl.a. være energiafgifterne, som er højere i Danmark end i andre lande. Jeg har indtryk af, at det bl.a. er noget af det, der gør, at fremstillingsindustrien flytter ud, og er noget af det, der har gjort, at vi har mistet rigtig mange arbejdspladser. Det er simpelt hen, fordi det i produktionsfagene er blevet for dyrt at producere i Danmark i forhold til bl.a. østeuropæiske eller asiatiske lande.

Man kunne også kigge på landbruget, som der godt nok blev lavet en aftale om i går. Der kunne man også godt kigge på, hvorfor Danmark har en meget strammere regulering, end EU tilsiger. Man kunne overveje at spole tilbage til f.eks. det niveau, som de er på i andre europæiske lande, f.eks. Tyskland. Det er sådan set ikke noget, der vil koste noget økonomisk, men bare gøre, at rammevilkårene er lig dem, de har i andre lande.

Man kunne så kigge på, hvad sådan en kontrakt egentlig skulle indeholde. Jeg er selvfølgelig enig i, som jeg har nævnt, at det er vigtigt, at man giver stabile rammevilkår, men der, hvor jeg synes kæden hopper meget af, er, når man skriver i beslutningsforslaget:

»... midler, der frigøres ved effektivisering og modernisering af den offentlige sektor, benyttes til at lette skatter og afgifter.«

Jeg synes sådan set, det er ærgerligt, at de faktisk rigtig gode intentioner i beslutningsforslaget om gode rammevilkår og andre ting igen skal stoppes ned i den tragt, som Liberal Alliance stort set har med i samtlige debatter, nemlig at det altid skal munde ud i en mindre offentlig sektor og lavere skatter, for man kunne jo nemt forestille sig, at man ville modernisere noget på et område i den offentlige sektor for måske at bruge pengene et andet sted i den offentlige sektor. Det kunne f.eks. være Herning Kommune, som effektiviserede noget i borgerservice. Det kunne jo godt være, at de ville bruge gevinsten på nogle varme hænder i ældreplejen. Men med den idé, som Liberal Alliance har her, ville de jo aldrig kunne gøre det. Så vil det altid skulle gå til skatte- og afgiftslettelser, og det synes vi altså er noget for firkantet.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man forplumrer de gode intentioner om gode rammevilkår for erhvervslivet ved at sige, at det altid skal give en lavere vækst i den offentlige sektor, og at det altid skal give skattelettelser – lige meget hvor man finder effektiviseringer.

Som sagt er vi enige i analysen af problemstillingen, nemlig at det er vigtigt med gode og forudsigelige rammevilkår, så man som virksomhed kender risikoen, når man skal ud at investere, men vi synes, det er for firkantet formuleret, når Liberal Alliance skriver, at midlerne fra alle effektiviseringer og moderniseringer absolut skal bruges på skattelettelser.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Beslutningsforslag nr. B 59 er fremsat af toneangivende politikere fra Liberal Alliance og er en opfordring til regeringen. Det er en opfordring til at indkalde Folketingets partier til forhandling om en 10-årsplan – en slags 10-årig samfundskontrakt vedrørende skatter og afgifter. Det underliggende ræsonnement er, at et stop for skatter og afgifter over en 10-årig periode vil kunne bidrage til at skabe og fastholde job i Danmark.

Lad mig bare til en indledning sige, at i Det Radikale Venstre er vi fuldstændig enige i selve hensigten med forslaget. Det er vigtigt, at virksomhederne ikke alene har attraktive, men også stabile rammevilkår. Når en virksomhed skal investere i Danmark eller træffe en beslutning om, hvorvidt man vil investere i Danmark, eller om man vil skalere op for nye investeringer eller ej, så er der mange parametre, der gør sig gældende i forhold til den endelige beslutning. Det kan være infrastruktur, adgang til specialiseret arbejdskraft og de offentlige myndigheders attitude. Men skatter, afgifter og omkostningsniveau, herunder også lønomkostninger, spiller selv sagt en betydelig rolle.

Derfor er det også afgørende, at den førte økonomiske politik i Danmark sigter på at tilvejebringe attraktive og stabile rammevilkår. Det er også derfor, at regeringen har lagt sig i selen for at gøre netop dette. Det er også derfor, at regeringen har gennemført en række tiltag, der styrker erhvervenes rammevilkår og konkurrenceevne og gør det mere attraktivt for virksomheder at investere i Danmark. Det, at der bliver investeret mere, og det, at vi får løst vores investeringskrise, er en af vejene til at fastholde, beskytte og udvikle vores velfærdssamfund.

Men det er også det felt, regeringen leverer på. Jeg kan i flæng nævne sænkning af selskabsskat, forøgelse af skatte kreditter, nedbringelse af energiafgifter, afskaffelse af iværksætterskat – og jeg kunne blive ved. Derudover skal vi også, ud over de isolerede tiltag, se på, at regeringen flere gange har tilkendegivet, at det er vigtigt at sikre ro om skatter og afgifter, sikre ro om erhvervsbeskatningen, og endelig føre en økonomisk politik, som gør, at udlandet og andre vigtige aktører har tillid til dansk økonomi. Og det er også derfor, at vi kan fastholde en lav rente i Danmark.

Også i fremtiden vil regeringen fortsætte arbejdet med at optimere det danske skatte- og afgiftssystem. Og vi skal også turde se holistisk på tingene. Vi skal se økonomi som en del af noget større, sådan at det ikke kun handler om skatter, men også om, hvordan det er med beskæftigelsessystemet, vores vækstpolitik, vores uddannelsespolitik osv. Tingene skal hænge sammen, og vi skal turde tænke på tværs af siloer. Så langt så godt.

Men vi mener ikke, at der er brug for decideret fastfrysning af skatter og afgifter. VK-regeringens skattestop er ikke et eksempel til efterfølgelse. Det anser vi i Det Radikale Venstre ikke for at være en hensigtsmæssig binding i den økonomiske politik. Så for nu at summere op vil jeg sige, at vi er enige i Liberal Alliances hensigt bag beslutningsforslaget. Vi hylder også principperne om en mere erhvervsvenlig politik – den fører vi også – men vi vil ikke låse den

økonomiske politik eller sætte unødige bindinger på den. Derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Kl. 13:41

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:41

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes, det er vigtigt at huske på, at det er en meget alvorlig baggrund, som debatten her foregår på, nemlig det faktum, at vi har 800.000 danskere i den arbejdsdygtige alder, som er placeret uden for arbejdsmarkedet. De er placeret uden for fællesskabet. Hvis vi bare var lige så dygtige som svenskerne, ville vi have ca. 270.000 flere i arbejde. Altså, vi er bagud, og det har store socialpolitiske konsekvenser, også for de børn, som vokser op i de familier, hvor man ikke har en tilknytning til arbejdsmarkedet. Så vi bør tage det her alvorligt.

Dertil kan man så lægge den undersøgelse, som kom frem for få måneder siden, og som viste, at 54 pct. af de internationale virksomheder i Danmark siger, hvis man spørger dem, at de overvejer at flytte arbejdspladser ud af landet. Det er jo ganske, ganske alvorligt, og så kan man ikke bare blive ved med at henvise til, at vi ligger sådan nogenlunde på gennemsnittet, og at det nok går endda osv. osv. Så skal der tages alvorligt fat, og der fornemmer jeg ikke rigtig at den alvor er gået op for den radikale ordfører.

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Nadeem Farooq (RV):

Jo, jeg kan skam berolige hr. Anders Samuelsen med, at det er alvorligt, men at man tager det her alvorligt ved at lave en konkret indsats. Og bare for at komme med et eksempel vil jeg sige, at når vi har set, at andre lande har sænket selskabsskatten for at stå sig bedre i forhold til at kapre investeringer, så har vi udvist politisk lederskab ved at sikre dansk selvforsvar i forhold til investeringer og sænket selskabsskatten. Det er jo et eksempel på, at vi tager tingene alvorligt. Nu er selskabsskat så bare ét parameter ud af flere. Vi har også sikret, at den økonomiske politik er troværdig. Og alle de her ting gør vi jo ikke for sjov, dem gør vi netop, fordi vi ved, at for at beskytte det danske velfærdssamfund, for at beskytte dansk velstand, bliver vi nødt til at gøre de her ting. Og det gør vi så også på en rolig, balanceret, men meget determineret måde.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:44

Anders Samuelsen (LA):

Tak. Jeg fornemmede ikke – og jeg ved ikke, om tilhørerne rundt omkring i landet fornemmede det – at den radikale ordfører tager det alvorligt, at vi har 800.000 danskere, som er placeret uden for fællesskabet, når man svarer: Vi gør det på en stille og rolig måde. Altså, har vi set, at der f.eks. er 100.000 af dem uden for arbejdsmarkedet, der – for at blive i retorikken – stille og roligt er kommet ind, altså at man er gået fra 800.000 til 700.000 placeret uden for fællesskabet? Nej, det har vi ikke set. Der sker ingenting. Vi har nulvækst på trods af alle de gode ting, som den radikale ordfører taler om. Der sker ikke noget. Og det er jo den virkelighed, der er. Jeg er fuldstændig overbevist om, at den radikale ordfører godt kan se det og også

kender tallene for, hvor mange udenlandske virksomheder der overvejer at flytte ud af Danmark. Hvorfor gør man så ikke noget?

Kl. 13:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:45

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil gerne forsøge at forklare, hvad det er, regeringens store ambition er. Reformerne er jo midlerne, men vores store målsætning er, at flere danskere skal have en mulighed for at være selvforsørgende og deltage i vores fællesskab. Vi vil gerne have flere danskere af dem, der er uden for arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet. Men jeg tror også, man bliver nødt til at have en ædruelig tilgang til tingene i stedet for at sige, at det er 800.000, man bare kan få ind på arbejdsmarkedet. Blandt de 800.000 er der jo også folk, der er syge, som har ondt i livet osv., og så er der en del af dem, som er arbejdsmarkedssparate.

Så vi skal have en tilgang, som er bredere facetteret, og som er nuanceret, sådan at vi ikke kun tænker økonomisk politik, men også tænker socialpolitik og arbejdsmarkedspolitik ind i tingene.

Kl. 13:45

Formanden:

Vi siger tak til den radikale ordfører. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hvem skulle have troet, at Liberal Alliance gik ind for planøkonomi, for det er jo det, beslutningsforslaget går ud på, en 10-årig samfundskontrakt, hvor skatter og afgifter holdes i ro. Det er planøkonomi uden hensyntagen til samfundets udvikling, og at der sker store omvæltninger, og at teknologi, klimaforandringer og global økonomi udvikler sig og gør det svært at forudse fremtiden.

Lad os skruer tiden 10 år tilbage til 2004. Det er umiddelbart inden, der var en eksplosiv højkonjunktur og husprisernes himmelflugt. Hvem forudså i 2004, at verdensøkonomien bare 4 år senere skulle kollapse – i hvert fald ikke politikerne her i Folketinget. Globaliseringen betyder, at økonomiske kriser, klimaforandringer og teknologiske landvindinger på den anden side af jorden har umiddelbar effekt herhjemme. Verden er blevet hypersensitiv og uforudsigelig.

Den planøkonomi, Liberal Alliance her advokerer for, er derfor på alle måder gammeldags og konservativ og aldeles ude af trit med en moderne og globaliseret verden. Vi har brug for at kunne skruer på knapperne og ændre skatter og afgifter, i takt med at tingene ændrer sig.

Jeg har netop været i Japan. Inden katastrofen indtraf i Fukushima, var Japan totalt afhængig af deres atomkraftværker. Nu er de lukket, og den store diskussion handler om, hvordan deres energiforsyning skal skrues sammen i fremtiden. Her er skatter og afgifter et vigtigt værktøj.

Tættere på vores egne breddegrader har krisen på Krimhalvøen affødt en stor diskussion både i Europa og herhjemme om vores fremtidige energiforsyning. Senest kom FN's klimapanel med en rapport, der gav kraftig advarsel om klimaforandringernes konsekvenser specielt på fødevarerområdet. Der vil simpelt hen ikke være mad nok til verdens befolkning.

Det er tre eksempler på begivenheder, der enten var umulige at forudse, eller som vokser i omfang dag for dag, men som har betydning på en række punkter, ikke mindst på hvordan vi skruer vores

skatte- og afgiftssystem sammen, enten for at vi kan tilpasse os en ny virkelighed eller for at skubbe på en udvikling, vi ønsker os.

Der er altid god grund til at sikre en vis kontinuitet og forudsigelighed, men der er også brug for fleksibilitet. Liberal Alliances ønske om en 10-årskontrakt hører altså bedre hjemme i 1950'ernes Sovjetunionen end i det 21. århundrede Danmark.

SF støtter ikke beslutningsforslaget.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Anders Samuelsen (LA):

Jeg er glad for at høre, at ordføreren ikke går ind for planøkonomi. Hvordan kan det så være, at SF går til valg på håndfaste løfter, f.eks. om at den offentlige sektor skal vokse? Er det ikke planøkonomi?

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er jo ikke planøkonomi, at man siger, at man ønsker sig, at der skal være en eller anden minimumssats for, hvordan den offentlige sektor skal vokse, for at man har råd til de udfordringer, der skal være. Men at sige, at ingen skatter, ingen afgifter må røres, ved at de skal holdes i ro, betyder jo også, at vi ikke kan ændre vores skatte- og afgiftssystem til at fremme en mere grøn udvikling, til at tilpasse os nye teknologier, eller hvad det kan være. Og jeg tror ikke, at man nogen steder ser, at SF har lavet en 10-årsplan og slet ikke 5-årsplaner – det var præcis det, vores parti opstod som modsætning til.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:49

Anders Samuelsen (LA):

Pointen her er, at vi ser verden fra to forskellige synsvinkler. SF ser det fra den offentlige sektors, kun fokuseret på, at den offentlige sektor skal vokse. Liberal Alliance ser det fra synsvinklen: Hvor skal pengene komme fra? Vi kigger på den private sektor og siger: Hvis vi vil have den offentlige sektor af en vis størrelse, som vi gerne vil have, og at vi alle sammen er enige om i Danmark, at vi gerne vil have et ordentligt uddannelsessystem, socialsystem, sundhedssystem, så bliver vi nødt til at finde ud af, hvor pengene skal komme fra – og det er fra den private sektor, og den private sektor er presset.

Vi har mistet 175.000 arbejdspladser; SF har ikke noget svar på det. Vi har tal, som viser, at rigtig mange virksomheder overvejer at flytte deres arbejdspladser ud af landet; SF har ikke noget svar på det. Det eneste svar, man har, er, at man bare vil have en større offentlig sektor. Det er som at ønske sig sommerferie hele året og tage til Thailand uden at tænke over, hvor pokker pengene skal komme fra. Det er det, der er problemet, og det er der, vi selvfølgelig bare ser forskelligt på det. Og skal vi ikke bare lade det være konklusionen: Vi ser forskelligt på verden?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi ser forskelligt på verden, men jeg vil også sige, at jeg ikke kan genkende det billede, som hr. Anders Samuelsen tegner af SF. Men det er helt klart, at vi ser forskelligt på tingene. Jeg synes bare, det er en anden diskussion, hvis man vælger at spørge, hvad man skal leve af, og hvordan man skal finansiere tingene, end hvis man vælger at sige, at man ønsker, at Folketinget giver opbakning til, at der skal laves en 10-årig samfundskontrakt. Det er planøkonomi, det er ufleksibelt – vi ved ikke, hvad der kommer til at ske næste år.

Vi har været igennem kæmpe klimaforandringer, økonomiske kriser, alt muligt, som gør, at vi kigger på tingenes tilstand og ser, om vi bliver nødt til at skrue lidt; det kan være op, det kan også være ned. For i det her lovforslag står der, at skatter og afgifter skal holdes i ro, og det må jo også betyde, at hvis man lige pludselig ser på en række grønne afgifter eller energiafgifter og siger, at det faktisk er til hinder for, at virksomheden kan udvikle sig godt, man vil gerne lave grøn politik på en anden måde, så kan man åbenbart heller ikke gøre det. Det er ufleksibelt.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen, Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er helt indlysende, at dansk økonomi har nogle store problemer og udfordringer, herunder meget høj ledighed, og når nogen kan sige, at ledighedstallene falder, er det kun, fordi folk ryger ud af dagpengesystemet og ikke tæller med i statistikken. Vi har problemet med antallet af udstødte fra arbejdsmarkedet, som er uændret kæmpe højt. Vi har problemer med velfærd, kvaliteten i vores uddannelser og må gøre noget effektivt for miljøet og for klimaet. Der er masser af udfordringer.

Men det, der er taget op af den liberale bibel for at løse samfundets økonomiske og velfærdsmæssige problemer, er, at man skal skære i velfærden og man skal give skattelettelser. Som jeg har prøvet at sige et par gange i de korte bemærkninger, er det ikke, fordi virksomhederne i Danmark mangler penge. De investerer massivt i udlandet, og de har et opsparingsoverskud, der på årlig basis er på 100 mia. kr., altså penge, de bare har liggende i kassen. De har stigende overskud år efter år, og overskuddet er større, end det var før krisen. De har stigende udbytter til aktionærerne, altså penge, som de betaler ud. De har stigende direktørlønninger, mens lønmodtagerne knap kan holde reallønnen. Hvis vi ser på det samlet set, har Danmark et stort overskud og har haft det i årevis på betalingsbalancen. Der er sådan set ikke noget, der tyder på, at vi ikke kan få udlandet til at købe vores varer, tværtimod køber vi meget mindre i udlandet, end udlandet køber af os.

Virksomhederne vælter sig altså i penge, og derfor kan man selvfølgelig ikke løse de problemer, der er for dansk økonomi, ved bare at give dem nogle flere penge via skattelettelser, ved at skære i velfærden. Det er fuldstændig fantasiløst, det er en tale, der kunne have været holdt for 5 år siden, 10 år siden, 20 år siden, der er intet nyt i det, Liberal Alliance lægger frem her. Det er lidt skarpere formulering, end vi normalt ser det fra højrefløjen, men tankegangen om, at bare vi giver skattelettelser til erhvervslivet, bliver alting bedre, er fuldstændig, som vi har hørt den i rigtig mange år.

Vi går i Enhedslisten ind for, at der bliver skaffet beskæftigelse. Jeg ved godt, nogle tror, vi mener, det kun skal være offentligt ansatte, nej, vi går også ind for privat beskæftigelse, mere beskæftigelse i produktionen. Nogle af de forslag, vi har lagt frem ved flere lejligheder og tilmed også forhandlet ret indgående med regeringen, uden vi

nåde til et resultat, går jo ud på at fremme grøn omstilling, fordi grøn omstilling altså giver gevinst på alle hylder, nemlig mere beskæftigelse, samtidig med at vi gør noget for miljøet og klimaet, og samtidig med at vi også gør noget for eksporten og velfærden. For hvis man tager grøn omstilling, er det lige præcis de steder, hvor Danmark er i stand til at sælge rigtig mange varer til udlandet, så vi altså også får hjulpet med miljøet i andre lande, samtidig med at vi sikrer beskæftigelse i Danmark. Der er masser af arbejdspladser og masser af muligheder, og de er meget konkrete, i stedet for bare at skære i velfærden for at dele gaver ud.

Vi indrømmer, at der er nogle brancher og nogle virksomheder i det her land, særlig inden for produktion, som har problemer med at få tingene til at køre rundt, på grund af at de bliver udsat for en voldsom konkurrence fra andre lande. Det vil vi gerne kigge på. Vi vil gerne se, om man skulle omlægge nogle af vores energiafgifter for at være imødekommende over for dem, som har sådanne problemer, samtidig med at nogle af dem, der bare år efter år sætter pengene ind på kontoen, måske betaler noget mere. Men Enhedslistens eget forslag til, hvordan vi får mere beskæftigelse, hvordan vi får mere produktion, hvordan vi får mere velfærd, vil vi vende tilbage til og lægge frem her i løbet af foråret i form af en plan, som er konkret, og som er målrettet de steder, hvor der er brug for at gøre en indsats.

Jeg har hørt en minister sige, at det ikke bliver jul flere gange om året, og til Liberal Alliances forslag om at lave jul endnu en gang, vil jeg sige, at vi støtter, at julen skal gives til nogle andre end virksomhederne.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil først indlede med at takke LA for et, synes jeg, godt og interessant forslag. Det er vigtigt, at vi sikrer faste rammer for erhvervslivet og for en innovativ udvikling i det danske samfund. For hvad er kendsgerningerne i dag? Ja, kendsgerningerne i dag er, at vi i det danske samfund relativt er blevet fattigere, at vi arbejder mindre end i andre sammenlignelige lande, at vi lader os pensionere for tidligt, og at vi ikke er produktive og innovative nok.

Et enkelt lille eksempel på det: Hvis man sådan kigger på nøgletallene for SMV'erne i Danmark, kan man se, at 60 pct. af de små og mellemstore virksomheder inden for de sidste 5 år ikke har skabt et eneste nyt produkt eller har innoveret en eneste ny proces – 60 pct. – seks ud af ti – af de danske virksomheder har så at sige stået stille. Hvad er så udfordringen?

Der er jo et væld af udfordringer; det er der på uddannelsesområdet, på logistikområdet, på incitamentsområdet osv. Men en af de væsentligste udfordringer, vi har i samfundet, og som LA også adresserer i forslaget her, er jo det med at sikre trygge, stabile rammer for investeringer, i forhold til at sikre, at der er lave omkostninger for virksomhederne. For hvad er det bedste incitament for at investere i arbejdspladser og udvikling og innovation og produktion i Danmark? Det er jo, at man kan se, at der kommer en værdiskabelse ud af det. Og den værdiskabelse kommer jo af, at man på bundlinjen også kan se, at det kan betale sig.

Så derfor er det afgørende vigtigt, at vi får skabt nogle stabile rammer for erhvervslivet, men også for almindelige mennesker, for det, at der er stabile vilkår for almindelige mennesker, betyder jo også, at der er en tiltro til fremtiden, at der bliver investeret i produktion, i salg og i køb i Danmark. En lille flig af et eksempel på det kunne jo være, at man får kigget på det konservative forslag om at sikre et reelt skattestop for grundskylden; så ville man også sikre, at husejerne i det her samfund fik en vished for, hvordan deres økonomi så

ud i fremtiden. Det vil også give mere købekraft og mere udvikling i samfundet.

Hvis vi vender os mod erhvervslivet, ville en samlet plan for, hvordan man fik sænket selskabsskatterne, fik fjernet unødvendige afgifter og i det hele taget fik lettet omkostningsniveauet for virksomhederne helt sikkert og uden nogen som helst tvivl være med til at fremme investeringerne og produktionen i samfundet. Så er det er jo et tilbud, som det bare handler om at sige ja til. I stedet for at tænke på, hvordan man kan belaste virksomhederne med nye afgifter, nye besværligheder, nye måder at finansiere underlige ting på, så handler det jo altså om at kigge på, hvordan man kan gøre livet lettere, mere smidigt og mindre omkostningstungt for virksomhederne. Så derfor skal man have sænket selskabsskatterne, man skal have fjernet afgifterne og i det hele taget gøre livet lettere for dem.

Så vi føler sympati for forslaget her. Måske er det lidt for rigoristisk indrettet og giver mindelser om andre tiårsplaner i andre samfund, som hverken LA eller Det Konservative Folkeparti bryder sig om, men intentionen i forslaget har vi meget sympati for.

Kl. 14:00

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Anders Samuelson fra Liberal Alliance.

Kl. 14:00

(Ordfører for forslagstillerne)

Anders Samuelson (LA):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at starte med at tage alle med på sådan en tidsrejse tilbage til starten af 1960'erne i Danmark. Mine forældre købte en parcelhusgrund i udkanten af Horsens og byggede et helt nyt parcelhus. Der var de i stand til at bo med én indtægt – min fars indtægt. Min mor gik hjemme, havde måske et par enkelte timer om ugen som husholdningslærer på den lokale skole. De havde fem børn. De fem børn kunne komme gratis i skole. Der var et sundhedsvæsen, så man kunne komme på hospitalet uden at skulle have penge op af lommen.

I dag er det helt utænkeligt, at man kan forestille sig en nyetablet børnefamilie købe et parcelhus – bygge det fra grunden – flytte ind og kun leve af én indtægt og oven i købet have råd til at have fem børn. Det er altså også en del af det velfærdssamfund, som vi har bygget op, at vi har flyttet så meget rundt på tingene, at vi nu er så hårdt pressede, at vi er nødt til i alle familier at have to ude at arbejde for bare nogenlunde at få tingene til at hænge sammen. Og spørgsmålet er så: Har man egentlig råd til fem børn? Der bor i hvert fald nogle nede ad min vej, som har besluttet sig for, at det ikke bliver til mere end to børn, fordi de ikke råd til det, på trods af at begge to er ude og arbejde. Er det velfærd? Det var et nyt hus, de flyttede enig i. De havde råd til bil, de havde råd til fjernsyn, de har oven i købet en opvaskemaskine. Man kan sige, at forskellen er, at de ikke havde nogen tørretumbler.

Så tager vi lige et skridt længere frem. De sidste 4 år, inden jeg kom i Folketinget, arbejdede jeg på en højskole for døve og hørehæmmede, hvor jeg skulle hjælpe med at få folk, som var dybt marginaliserede i forhold til fællesskabet, i arbejde. Det lykkedes kun de gange, hvor vi fik fat i virksomheder, hvor der var gang i den, hvor der var optimisme, hvor man skabte nye arbejdspladser. Det var måden at få inkluderet folk, som var marginaliseret på arbejdsmarkedet, på. Det var at få øje på de virksomheder.

I Danmark står vi i dag i en situation, hvor vi har mistet 175.000 arbejdspladser. Hvem betaler først og fremmest prisen for det? Er det de rige? Nej. Er det de stærke? Nej. Er det mon ikke de marginaliserede – dem, som står yderst, de 800.000 i den arbejdsdygtige alder, som vi bare ignorerer og placerer en check i munden på, og hvor vi så siger: Hvis vi andre bare kan få lov til at passe vores arbejde i fred, går det nok alt sammen? Det er da dybt asocialt, og det er der-

for, vi prøver at gå ind med det her beslutningsforslag fra Liberal Alliances side og siger: Kan vi ikke gøre noget, som skaber så trygge rammer omkring vores erhvervsliv og vores investeringslyst i Danmark, at der faktisk bliver skabt nye arbejdspladser? Efter vækstpakken, som alle steder blev udråbt som den helt store pakke, 90 mia. kr.s vækstpakke, som skulle sikre et antal af nye arbejdspladser i det her land, spurgte jeg finansministeren: Hvor mange nye arbejdspladser bliver der så skabt? Og svaret var: et sted mellem 1.500 og 2.000 nye arbejdspladser – i 2020! Mine damer og herrer, vi tabte nærmest flere arbejdspladser i den periode, hvor vi sad og råbte og skreg ad hinanden herinde og forsøgte at forhandle den pakke på plads, end vi er i stand til at skabe i 2020. Hvorfor? Fordi vi fedter med sådan nogle små detaljer i stedet for at tage fat der, hvor vi skaber nogle rammer, som gør det interessant at investere i Danmark.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Liberal Alliance godt kan tåle at sige højt, at vi godt vil have lidt mindre offentlig sektor. Ja, I hørte rigtigt: en lidt mindre offentlig sektor – en offentlig sektor, der måske kan nøjes med være på størrelse med det, den var, da hr. Mogens Lykketoft var finansminister, og det, den var, da Poul Nyrup Rasmussen var statsminister. Var der ikke et velfærdssamfund dengang? Jo, det var der da. Kan vi mon ikke godt etablere et velfærdssamfund med omkring 750.000 i den offentlige sektor? Det tror jeg på at man kan.

Men kan vi opretholde et velfærdssamfund, når arbejdspladserne forsvinder ud af landet, når vi har et underskud på 40 mia. kr. om året, når vi har 250.000 flere uden for arbejdsmarkedet, end vi ville have, hvis vi bare fulgte den samme politik, som man gør i Sverige? Det er jo de udfordringer, vi står over for. Hvem er det, der tager den type problemstillinger op og tør konfrontere dem og også sige, hvad det er, der skal til for at skabe den luft og de rammer, som gør, at vi får de positive virksomheder, at vi får den luft i de virksomheder, som gør, at de ansætter også de døve og de hørehæmmede og de marginaliserede i det hele taget? Det er Liberal Alliance.

Kl. 14:05

Hvad får jeg så vide, når vi fremsætter sådan et forslag her, som er på én linje? Alt det der med, hvor rigtigt det er osv. Men det er noget, man tager nede fra bemærkningerne, vi kan lave om i de bemærkninger, og overskriften er egentlig bare: Kan vi ikke række hånden frem til hinanden og indgå en aftale, som kan sikre, at Danmark bliver det sted, hvor de udenlandske virksomheder fremover tænker: Dér vil jeg placere min næste virksomhed, der vil jeg placere min næste arbejdsplads? Hvorfor skal alting stoppe i en diskussion om, hvorvidt uligheden stiger i det her land eller ej?

Hvis Bill Gates besluttede sig for at flytte hele sin virksomhed til Danmark næste år og sig selv, ville uligheden i Danmark eksplodere. Så vanvittig rig er den mand. Men ville det være et problem for os, at uligheden steg? Nej, for der ville – nærmest fra den ene dag til den anden – komme 200.000 ekstra i arbejde. Det er da velstands-fremgang. Underskuddet på de offentlige finanser ville forsvinde, fordi vi ikke ville skulle betale til folk på overførselsindkomst, men i stedet for få dem gjort til skatteydere. Det er da sådan, vi skal tænke.

Der var bare det, der var ambitionen med det her forslag: at vi rækker hånden frem og prøver at fokusere på de virkelige problemer, nemlig at vi har for mange uden for arbejdsmarkedet, at vi har for få, der skaber nye arbejdspladser i Danmark. Det var det, vi håbede på at få en diskussion af. Tak for ordet.

Kl. 14:06

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:06

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I min ordførertale anklagede jeg Liberal Alliance for at have et tilbageblik og konservativt, måske lidt gammeldags blik på det, og så

starter hr. Anders Samuelsen sin tale deroppe med at fokusere på tresserne, og hvad der kunne lade sig gøre i tresserne. Jeg håber ikke, at indlægget skal forstås på den måde, at de mange tilbud, man kan få i dag, hvis man har børn, der er døve, hørehæmmede, marginaliserede – nogle af de ting, som hr. Anders Samuelsen kom med som eksempler – kunne man også få i tresserne. Jeg tror ikke, at det var den måde, det skulle forstås på.

Men hr. Anders Samuelsen fremhæver de 170.000 arbejdspladser, som forsvandt under VK-regeringen i perioden 2008-2010, hvor vi havde en kæmpe global finanskrisen, som blev endnu værre i Danmark, fordi den tidligere regering ikke havde sikret os og dansk økonomi godt nok. Derfor er mit spørgsmål lidt i den samme boldgade: Hvis hr. Anders Samuelsen gerne vil sikre, at der ikke kommer fremtidige kriser, hvor vi mister i titusindvis af arbejdspladser, hvorfor er det så, at Liberal Alliance ikke vil være med til at sikre en mere sund finansiel sektor?

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Anders Samuelsen (LA):

Undskyld, jeg betragter det der som ren polemik og som noget, som forsøger at fjerne fokus fra det, som er beslutningsforslaget. Hvad kan man bruge det at dreje diskussionen hen på den finansielle sektor til ude i landet, hvis man nu er marginaliseret i forhold til arbejdsmarkedet?

Altså, Liberal Alliance sad ikke i VK-regeringen. Liberal Alliance sidder heller ikke i SR-regeringen, det har SF gjort. Hvad er der sket i den periode, hvor ordføreren havde ansvaret? Har vi fået færre på overførselsindkomst? Nej. Er det begyndt at vælte ind med arbejdspladser i det her land? Nej. Godt, så lad os bare konstatere det og så komme videre og så række hinanden hånden og komme i gang med at lave noget, som faktisk virker. Det er bare det, jeg siger.

Kl. 14:08

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:08

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil jo gerne række hånden ud, der er bare så frygtelig langt. Og hvis vi ikke taler det samme sprog, er det jo bare rigtig, rigtig svært. Og når hr. Anders Samuelsen hele tiden fremhæver de 170.000 arbejdspladser, der gik tabt, men ikke vil kigge på det grundlæggende problem, der gjorde, at de gik tabt, så er det jo rigtig, rigtig svært at gøre noget ved det. Det var en borgerlig regering, der havde ansvaret på det tidspunkt, som ikke fremtidssikrede dansk økonomi godt nok, så vi kom til at stå i en endnu værre situation end mange af de lande, der også blev ramt af krisen.

Men jeg vil gerne stille et andet spørgsmål til hr. Anders Samuelsen. Hr. Anders Samuelsen fremhæver tit Sverige, og det er jo et land, vi hører rigtig, rigtig meget om. Men Sverige har også en ungdomsarbejdsløshed på 25 pct. Blandt de unge under 25 år er hver fjerde arbejdsløs. Hvad ville hr. Anders Samuelsen sige til de unge i Sverige i forhold til den politik, der bliver ført lige nu i Sverige?

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Kl. 14:12

Anders Samuelsen (LA):

Spørgeren lader sig lidt snyde her. Faktisk var hr. Frank Aaen inde på det, der er det reelle problem ved Danmark kontra Sverige, for det er, at vi skjuler tallene. Vi skjuler den reelle ungdomsarbejdsløshed i overførselsindkomster, som vi kalder forskellige ting. Når man ryger ud af dagpengesystemet eller kontanthjælpssystemet eller andet, ryger man over på andre ydelser – så registreres det sådan set ikke som arbejdsløshed. Det, ordføreren skal kigge på, er, hvor mange færre man har på overførselsindkomst i Sverige sammenlignet med Danmark, og der er tallet bare helt faktisk sådan, at hvis man sammenligner lige over, har vi 250.000 flere i udenforskeret, end man har i Sverige. Eller sagt på en anden måde: Man har langt bedre chancer i Sverige for at være en del af fællesskabet, end man har i Danmark. Og det gjorde SF intet ved, mens man sad i regering.

Kl. 14:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg troede jo ikke, at jeg nogen sinde skulle komme til sådan ligefrem at rose hr. Anders Samuelsen, men det vil jeg gerne gøre. Jeg vil godt kvittere for den der bekymring for, hvordan også folk med handicap kan komme i arbejde og være en del af fællesskabet. Det er hverken sagt ironisk eller med en eller anden bagtanke, men jeg lægger mig fuldstændig fladt ned og siger: Jeg er helt enig.

Men jeg vil godt spørge hr. Anders Samuelsen: Hvis det nu går så dårligt i Danmark, som jeg kan forstå hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance mener det gør, hvad er så årsagen til, at vi har en af de laveste renter i Europa, hvis ikke det netop er tilliden til dansk økonomi, og hvis ikke det netop er en af de ting, der er specielt gavnlige for dansk erhvervsliv og skal være med til at trække os ud af krisen og være med til at skabe jobs i Danmark?

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Anders Samuelsen (LA):

Jeg takker for rosen, og jeg er fuldstændig med på, at den også var alvorligt ment, og at der ikke var noget polemisk i det. Fint nok. Mit problem er bare, at ordføreren stiller et spørgsmål om renteniveauet, og skal jeg sige til den, der er på overførselsindkomst: Prøv og hør her, det kan godt være, at du er på overførselsindkomst, det kan godt være, at der ikke er nogen jobåbninger til dig osv., men renten er lav?

Det kan han da ikke bruge til noget som helst. Han kan heller ikke bruge det til noget, at vi har et underskud på 40 mia. kr. om året; det er udskudte skatter, som hans børn kommer til at betale. Han kan heller ikke bruge det til noget, når virkeligheden er, at der er arbejdspladser, der flytter ud af landet, at vi har mistet 175.000 arbejdspladser, og at den store vækstpakke, som vi fik lavet, netto giver et sted mellem 1.500 og 2.000 arbejdspladser i 2020. Det er så rigtigt, at vi har en lav rente, men det kommer han jo ikke i arbejde af, ser det ud til.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

John Dyrby Paulsen (S):

Det tror jeg så, at jeg skal forstå således, at hr. Anders Samuelsen ikke mener, at renteniveauet har nogen betydning for udlandets vurdering af Danmark. Jeg synes, det er en klar indikator for, at udlandet synes, at dansk økonomi er stærk. Men jeg er da enig i, at specielt dem, der står uden job, ikke kan bruge det til særlig meget. Jeg tror heller ikke, de kan bruge det til særlig meget, at hr. Anders Samuelsen i virkeligheden vil fjerne nogle af de velfærdstiltag, der gøres for at få arbejdsløse i arbejde igen, eller der gøres på hele beskæftigelsesområdet, for det er i hvert fald det, som jeg har forstået i andre sammenhænge Liberal Alliance vil gøre.

Men tilbage til det med renten: Det må da for søren være en fordel for danske virksomheder, alt andet lige, at renten er lav. Det må da øge chancen for, at danske virksomheder laver ny beskæftigelse i Danmark.

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Anders Samuelsen (LA):

Jamen det havde da været endnu værre, hvis renten var høj, men det løser stadig væk ikke op for den her problemstilling.

Det, vi gerne vil gøre i forhold til det, som hr. John Dyrby Paulsen nu nævner om, at vi gerne vil fjerne ting og sager fra de arbejdsløse, er det, som jeg bl.a. også ud fra min egen praktiske erfaring igen siger vi gør: Vi kunne efteruddanne døve og hørehæmmede alt det, vi ville, men hvis der ikke var jobåbninger, hjalp det jo ikke noget.

Derfor er det væsentligt at få fat i det der, hvor der kommer et træk, og starte der, så man kan komme ind på arbejdsmarkedet, altså skabe jobåbningerne, skabe en optimisme i det danske samfund, skabe en situation, så man, når man udefra kigger på Danmark, tænker: Sammenlignet med Sverige, Finland, Nordtyskland og England er det oplagt, at et samfund, hvor man har max. 40 pct. skat på arbejde, hvor man har halvt så stor en selskabsskat i forhold til andre lande, og hvor man får 20.000 kr. ekstra om året ud af at gå på arbejde, sådan at det giver mening at gå på arbejde, er der, hvor jeg lægger min næste investering.

Det er den form for offensiv tænkning, vi skal have ind, hvis vi skal give et godt svar til den person, som vi begge to kerer os om, nemlig den person, der står uden for fællesskabet.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af børne- og ungeydelser og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Af Brian Mikkelsen (KF), Dennis Flydtkjær (DF) og Ole Birk Olelsen (LA).

(Fremsættelse 11.03.2014).

Kl. 14:14

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 14:15

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har den 11. marts 2014 fremsat beslutningsforslag nr. B 60 om udbetaling af børne- og ungeydelse og børnetilskud i overensstemmelse med dansk lovgivning. Formålet er at pålægge regeringen at sikre, at udbetalingen af børne- og ungeydelse og børnetilskud sker i overensstemmelse med optjeningsprincippet, som det var forudsat anvendt ved indførelsen af det.

Optjeningsprincippet blev indført i 2010 af VK-regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti og Liberal Alliance og fik virkning fra den 1. januar 2012. Optjeningsprincippet betyder, at en person skal have haft en vis beskæftigelses- eller bopælsperiode her i landet for at kunne modtage den fulde børne- og ungeydelse samt ydelser efter børnetilskudsloven. Perioden blev fastsat til mindst 2 år ud af de sidste 10 år forud for den periode, som udbetalingen vedrører. Det fremgår direkte af bemærkningerne til lovforslag nr. L 79, som indførte optjeningsprincippet, at de danske myndigheder ved vurderingen af, om en person har optjent ret til børnecheck, kun skal medregne bopæls- og beskæftigelsesperioder, der er tilbragt i Danmark.

I april 2013 rettede Europa-Kommissionen som bekendt henvendelse til Danmark på baggrund af en konkret henvendelse fra en tysk statsborger, der var flyttet til Danmark. Det var Kommissionens faste opfattelse, at den danske anvendelse af optjeningsprincippet var i strid med det såkaldte sammenlægningsprincip i artikel 6 i EF-forordning nr. 883/2004 om koordinering af sociale sikringsordninger. Sammenlægningsprincippet indebærer i praksis, at der ved anvendelse af det danske optjeningsprincip også skal medregnes perioder tilbragt i andre EU- og EØF-lande. I forhold til sammenlægningsprincippets rækkevidde har EU-domstolen efter indførelsen af optjeningsprincippet afsagt to domme, den såkaldte Bergström-dom i 2011 og den såkaldte Chassart-dom i 2013.

EU-domstolen har i dommene fastslået, at sammenlægningsprincippet finder anvendelse, uanset at den person, der ansøger om en ydelse, endnu ikke har tilbagelagt beskæftigelsesperioder i den medlemsstat, hvori der ansøges om ydelsen. I perioden fra april til juni 2013 foretog de relevante eksperter i Udenrigsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Justitsministeriet, Social- og Integrationsministeriet og Skatteministeriet en grundig juridisk vurdering af Kommissionens henvendelse med inddragelse af de to nævnte domme. Og på den baggrund måtte regeringen konkludere, at de danske regler, altså den hidtidige danske anvendelse af optjeningsprincippet, ikke er i overensstemmelse med vores forpligtelser i EU. Det er der mig bekendt ingen juridiske eksperter, der efterfølgende har sat spørgsmålstegn ved. Regeringen orienterede Kommissionen om vores juridiske vurdering den 18. juni 2013 og orienterede samtidig Skatte-, Social- og Europaudvalgene i Folketinget. Da reglerne i den pågældende EF-forordning har forrang i forhold til dansk lovgiv-

ning, har regeringen pligt til at administrere i henhold til forordningens principper

I forlængelse af den ændrede administration af optjeningsprincippet har regeringen også taget skridt til at få tilpasset den danske lovgivning. Regeringen har som bekendt udarbejdet og fremlagt et lovforslag, der lovfæster den ændrede anvendelse af optjeningsprincippet. Det vil sikre, at den danske lovgivning bliver bragt fuldt ud i overensstemmelse med EU-retten. Lovforslaget blev sendt i høring den 24. februar, og nu, hvor høringsfristen er udløbet, har jeg modtaget en række høringssvar, som i sidste uge blev videresendt til Folketinget. Jeg synes, det er værd at notere sig, at det primært er arbejdsmarkedets parter, der har haft bemærkninger til lovforslaget, og at de anerkender nødvendigheden af, at lovgivningen bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Regeringen har endnu ikke besluttet, hvornår lovforslaget skal fremsættes, og det skyldes særlig hensynet til, at der aktuelt pågår forhandlinger med Folketingets partier med henblik på at opnå flertal for et forslag. I forbindelse med forhandlingerne er der gennemgået en række forskellige løsningsmodeller, analyser og beregninger på baggrund af ønsker og forslag fra de forskellige partier. Jeg håber og inviterer til, at vi sammen finder en aftale, der i det væsentlige både tilgodeser partiernes ønsker og samtidig kan rummes inden for rammerne af EU-retten med respekt for den fornødne sociale balance.

Hvorfor er det her med EU-retten og juristeri så afgørende for regeringen? Svaret handler i virkeligheden om politik, for grundlæggende handler det om borgernes rettigheder. Masser af danskere i udlandet udnytter de samme rettigheder, som vi nu diskuterer i Danmark, og hvis man accepterede, at landene fra tid til anden besluttede sig for at se bort fra de forpligtelser, man efter forhandling har indgået i fællesskab og i øvrigt i det her tilfælde tiltrådt af et flertal i Folketinget gennem drøftelserne i Europaudvalget, så vil det i sagens natur kunne bruges af andre i andre henseender til at se bort fra fælles EU-regler, når det handler om danske borgeres rettigheder eller måske om andre hensyn som miljø og klima.

Kl. 14:20

Regeringen er tilhænger af det indre marked i EU med fri bevægelighed for varer og arbejdskraft over grænserne. Danmark har stor fordel af den fri bevægelighed, som skaber vækst og arbejdspladser i Danmark. Regeringen støtter, at EU-borgere har ret til at flytte efter arbejdet, men ikke at EU-borgere flytter for at opnå offentlig forsørgelse. Det fremsatte beslutningsforslag B 60 vil umiddelbart føre til en administration af optjeningsprincippet, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten og dermed vil kræne borgernes rettigheder, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget. Regeringen drøfter som nævnt meget gerne alternativer, forudsat at de er i overensstemmelse med EU-reglerne og ikke sender regningen videre til de børnefamilier i Danmark, som i forvejen har mindst.

Kl. 14:21

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:21

Brian Mikkelsen (KF):

Tak for svaret. Regeringen har jo som en anden Bambi skøjtet rundt på søen og er faldet en hel del gange i den her sag, men nu må den træningssession vel efterhånden være overstået, og man må være parat til at stå op på skøjterne. Så derfor: Hvad vil regeringen i den her sag? Hvad er det for nogle konkrete løsninger, der skal til for at sikre nogle fornuftige værneregler for, at man skal bo, arbejde og betale skat i Danmark? For det eneste, vi hører, er, at man piller det ene forslag efter det andet fra oppositionen ned; man kommer slet ikke med nogen forslag selv. Hvad vil regeringen i den her sag?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:21

Folkeparti i stedet for at fremsætte beslutningsforslag om, hvordan man ønsker at løse problemet, fremsætter en opfordring til at bryde EU-retten. Det er det, der er bemærkelsesværdigt ved det forslag, vi behandler i dag.

Kl. 14:21

Kl. 14:24

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Regeringen har jo for det første sendt et lovforslag i høring, som jeg også nævnte her, og som er blevet positivt modtaget både fra arbejdsgeber- og lønmodtagersiden, fordi man anerkender behovet for at bringe de danske regler i overensstemmelse med EU-retten. Men derudover har vi jo signaleret og indkaldt til forhandlinger for at se, om vi ikke sammen med Folketingets partier kunne finde en løsning, som kunne vinde bred opbakning i Folketinget. Vi har bl.a. peget på, at det er muligt at ændre børnechecken, så den betales månedsvist bagud for at sikre, at ingen ved svig eller manglende kontrol opnår adgang til en børnecheck uberettiget. Derfor vil en sådan omlægning betyde, at man kan sikre, at ingen uberettiget modtager børnecheck.

Så er det rigtigt, at vi har vurderet en række af de forslag, der er blevet bragt frem, og en del af dem har det tilfælles, at de på den ene eller den anden måde ikke kan rummes inden for EU-retten. Der må jeg sige og melde tilbage til Det Konservative Folkeparti, at ud over at komme forslag, der er i åbenlys modstrid med vores EU-retlige forpligtelser, så skylder man vel også fra Det Konservative Folkepartis side et svar på, hvordan man ønsker at løse det inden for EU-retten og med den fornødne sociale balance.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:23

Brian Mikkelsen (KF):

Det er interessant, for vi er jo kommet med en hel palet af forskellige forslag, som regeringen blot har plaffet ned. Jeg synes, det interessante, vi hører i dag, er, at der er et folketingsflertal, som fortæller regeringen, at vi skal have sikret nogle fornuftige værneregler for, at man skal bo og arbejde og betale skat i Danmark, og vi har en regering, som relativt arrogant siger, at det er den sådan set fuldstændig ligeglad med. Vi synes, vi har et godt forslag, som med en enkelt teknikalitet, altså, at man udbetaler børnechecken bagudrettet – det var oprindeligt også et forslag fra vores side, så det er sådan set fint nok, at man nu vil gå med til det – giver en fornuftig løsning. Men et klart flertal i Folketinget siger til regeringen: Det her er ikke godt nok. Så derfor må spørgsmålet igen være til regeringen: Hvad vil man så?

Kl. 14:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:24

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, at hr. Brian Mikkelsens spørgsmål her illustrerer problemstillingen meget godt. Altså, det, som regeringen vil, slår man hen og siger: Nåh ja, men det er også noget af det, vi selv har foreslået. Men det er så ikke godt nok. Men det er jo et udtryk for, at vi rent faktisk er kommet i møde.

Vi har også sagt, at i det omfang, man ønsker at diskutere, hvordan vi, når nu forordningen skal revideres, skal tilrettelægge vores synspunkter med henblik på at skabe nogle muligheder, der ikke er i dag, så er vi også villige til at kigge på det. Det drejer sig om spørgsmål om indeksering, og det drejer sig om, hvis der er væsentlige økonomiske ubalancer, og om at søge muligheden for at skabe værneregler. Men det, der er det paradoksale, er, at Det Konservative

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen, kort bemærkning.

Kl. 14:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg bemærkede, at skatteministeren sagde i sit indlæg, at det, regeringen tog initiativ til, var at tilpasse dansk lovgivning. Det var altså ikke at forsvare principperne i det, i den lovgivning, der var gældende i Danmark, og derfor er vi jo nødt til at starte med at få fuldstændig klarhed over, om regeringen mener, det er et problem, at man med meget kort ophold i Danmark kan få fuld adgang til børnechecken. Mener regeringen, det er et politisk problem? Det må vi have afklaret.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, der i den debat, der har været, har været bragt mange myter til torvs, altså eksempelvis det, som forskellige Venstrefolk har fremført, om, at man efter en times arbejde skulle kunne få en fuld børnecheck. Det er jo ikke virkeligheden. Virkeligheden er, at man skal have en ikkemarginal beskæftigelse, og det bliver så som udgangspunkt fortolket sådan, at man i hvert fald skal have arbejdet 1 måned i Danmark. Det, der er afgørende for os, er, at når man kommer til Danmark, så arbejder man på danske vilkår, betaler dansk skat og er med til at finansiere de velfærdsydelser, man så under de rette forudsætninger får adgang til.

Men jeg synes ikke, vi skal snakke os væk fra hinanden. Forleden var der en forespørgselsdebat om samme tema her i Folketingssalen, hvor Venstre m.fl. fremsatte et forslag til vedtagelse, som prøver at italesætte den her problemstilling, og det kan vi fra regeringens side sådan set godt lægge til grund; her siger man jo netop, at man finder det afgørende, at EU-samarbejdet respekterer mangfoldigheden i medlemsstaternes sociale profiler, herunder at en dansk velfærdsmodel, der sikrer rimelighed, i forhold til hvornår vandrende arbejdstagere kan modtage sociale ydelser som børnecheck, SU og dagpenge, kan opretholdes. Det er vi enige i, og det kunne sagtens ligge til grund for en fortsat forhandling.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis ministeren bare ville svare på det simple spørgsmål: Mener ministeren, at det er et politisk problem, at man med kort beskæftigelse i Danmark kan få fuld adgang til børnechecken? Ikke al mulig uden-omssnak: Mener ministeren, at den måde, som tingene administreres på i dag, er et politisk problem for regeringen?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Først og fremmest er der jo det problem, at den måde, som loven var vedtaget på, ikke var EU-medholdelig. Og det er jo så det, vi søger at bringe i orden her. Så kan man altid diskutere, hvilke vilkår der skal gøre sig gældende. Jeg konstaterer, at der er rigtig mange danskere, der har glæde af de samme regler i andre lande, og derfor er pointen for os sådan set bare at forsøge at skabe en situation, hvor dem, der kommer til Danmark, arbejder på danske løn- og arbejds-vilkår og betaler dansk skat som en forudsætning for under de rette forudsætninger, som er forskellige fra område til område, SU og det her, at få adgang til den danske velfærd.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, kort bemærkning.

Kl. 14:27

Ole Birk Olesen (LA):

Der er vist lige behov for at genopfriske, hvad der er sket i den her sag. Sagen er den, at regeringen i april 2013 får en henvendelse fra EU om, at den danske praksis med udbetaling af børnecheck ikke er i overensstemmelse med EU's regler for det indre marked. Umiddelbart derefter går regeringen over til en anden praksis og udbetaler anderledes, til trods for at denne anderledes udbetaling er i strid med den lovgivning, som er vedtaget i Folketinget. Så går der 1 måned, 2 måneder, 3 måneder, et halvt år, trekvart år – sådan cirka – før regeringen beslutter sig for at indkalde partierne til forhandlinger, sådan at lovgivningen kan bringes i overensstemmelse med den udbetalingspraksis, der er, og som EU har sagt til regeringen at vi skal have.

I de forhandlinger er regeringen ikke til at stikke i. Regeringen har det sådan, at enten må Folketinget vedtage det, som regeringen har foreslået, eller også virker det, som om regeringen er villig til at køre videre med en anden praksis end det, der er lovgivningen, og så kommer beslutningsforslaget af den grund. Og beslutningsforslaget siger ikke, at regeringen skal administrere i strid med EU's forordning. Beslutningsforslaget siger: Folketinget pålægger regeringen at sikre, at udbetalingen af børne- og ungeydelse og børnetilskud sker i overensstemmelse med den af Folketinget vedtagne lovgivning. Det vil sige, at man også kan bringe lovgivningen i overensstemmelse med den praksis, som EU siger vi skal have. Og beslutningsforslaget kommer, fordi det virker, som om regeringen er ligeglad med, at lovgivningen er i strid med praksis.

Det er det, der er baggrunden for det her.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:29

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, det er en meget speciel fremstilling af sagen, al den stund det jo er regeringen, som gør sig ganske store anstrengelser for at se, om ikke vi kan bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten.

Men det, hr. Ole Birk Olesen jo fuldstændig overser, er, at den forordning, vi taler om nu, senest blev revideret i 2004, hvor et flertal i Folketingets Europaudvalg gav den daværende regering mandat til at indgå i de forhandlinger og træffe endelig aftale om, at forordningen skulle se ud, som den gør i dag. Og forordninger har umiddelbar retsvirkning i medlemsstaterne. Det er jo det, som hr. Ole Birk Olesen savner at anerkende, altså at et flertal i Folketinget har givet den daværende regering mandat til at tilslutte sig den her forordning efter en forhandling, og derfor er reglerne gældende, og der-

for er det jo lige så legitimt, at de regler gælder. Og der er det bare en del af Det Europæiske Fællesskabs måde at arbejde på, at de her forordninger har forrang for national lovgivning. Derfor vil man også kunne se i den lovgivning, som blev vedtaget af VKO og LA, at der skal tages højde for internationale forpligtelser. For man var helt opmærksom på, at de ting, der stod direkte i loven, ikke i alle tilfælde ville være forenelige med de internationale forpligtelser. Der er bare det problem, at den beskrivelse, man havde i bemærkningerne, ikke er i overensstemmelse med EU-retten, og det er det, vi skal rette op på.

Men det fritager ikke regeringen for det ansvar at sikre borgernes rettigheder fra det øjeblik, hvor det går op for os, at vi ikke administrerer efter de regler, som har umiddelbar virkning i Danmark.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:30

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren siger, at regeringen gør sig store anstrengelser for at få lovgivningen i overensstemmelse med praksis. Hvis jeg ikke skal være nødt til at sige, at ministeren taler usandt fra talerstolen, må jeg sige, at han er god til at lave vitser. For det passer jo ikke, at regeringen har gjort sig store anstrengelser – først at vente trekvart år med at igangsætte forhandlinger om en ny lovgivning, der er i overensstemmelse med praksis, og derefter bare at fremsætte et forslag, som Folketinget må sluge eller lade være, og hvis Folketinget ikke vil det, agter regeringen sådan set bare at fortsætte med en praksis, der ikke er i overensstemmelse med lovgivningen. Det er ikke at gøre sig store anstrengelser.

Til sidst vil jeg lige spørge: Hvad er egentlig årsagen til, at de forhandlinger, som foregår for øjeblikket, kun foregår med Venstre og Konservative? Hvad har resten af Folketinget gjort, siden vi ikke bliver inviteret til de forhandlinger?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:31

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen der foregår en lang række sonderinger, og der har jo også været møder med alle Folketingets partier. Og på den måde søger vi jo at se, om der kan skabes grobund for, at vi kan få en aftale. Men jeg synes på en eller anden måde, at det klinger noget hult, når man siger, at regeringen ingen anstrengelser gør sig. Jeg tror, at enhver, der har fulgt debatten i de seneste uger og måneder, har set, at vi trods alt har gjort os ganske store anstrengelser.

Vi har også gjort os anstrengelser for at komme Folketingets partier i møde på den ene og den anden vis. Vi er kommet med udspil og fremstrakte hænder. Men det er jo, som om man ikke vil indse, at der er en udfordring her, og det er vel også det, som det her beslutningsforslag afspejler.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:32

Dennis Flydtkjær (DF):

Skatteministeren bliver ved med at henvise til juraen og til, at man skal bringe praksis i overensstemmelse med lovgivningen, men det er jo sådan, at vi som politikere er sat i verden for at have en holdning til, om der er ret og rimelighed i den lovgivning, der så er. Der

vil jeg gerne høre ministeren, om regeringen synes, at det er rimeligt, at man kan komme til Danmark og efter en meget minimal indsats, nemlig 9 timers arbejde om ugen, dvs. en god avisrute, så have mulighed for få bl.a. børne- og ungeydelse og også 122 andre velfærdsydelser.

Jeg synes jo, det er lidt tamt, at man hele tiden gemmer sig bag juraen. Juraen er jo til for at blive lavet om af politikerne, hvis man ikke synes, den er rimelig. Men hvad er regeringens holdning egentlig? Synes den, at det er rimeligt, at man kan få børnecheck efter dag et efter en minimal indsats i Danmark?

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Så kom den med at få børnecheck efter dag et igen. Der er ikke nogen, der kan få børnecheck efter dag et eller efter 1 dags arbejde i Danmark. Det er en myte, der bæres frem igen og igen. Det er også sådan, at når vi kigger på, hvem det er, der søger og modtager en børnecheck, så kan vi se, at det tager mellem 2 og 6 måneder at behandle sagerne, og derfor er det typisk folk, som er her over længere perioder. Vi har signaleret, hvad vi ønsker i forhold til forordningen, og så er det jo bl.a. her senest sådan, at vi har sagt, at vi er villige til at arbejde for, at det bliver muligt at indeksere børnechecken, sådan at man udbetales en børnecheck, der svarer til omkostningerne i det land, hvor børnene opholder sig, hvis de ikke skulle opholde sig i Danmark.

Det er jo et eksempel på, at vi gør tingene i den rigtige rækkefølge, nemlig først signalerer, hvordan vi vil arbejde på at lave reglerne om. Det, der ikke duer, uanset om man som lovgiver synes, at politik og jura kan adskilles, er at se bort fra de regler, der gælder. Dem er vi nødt til at overholde, uanset hvad man mener om dem. Man må heller ikke køre lige så stærkt, man vil, på motorvejene, uanset hvad man mener om fartgrænserne.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:34

Dennis Flydtkjær (DF):

Grunden til, at det er så vigtigt, om man politisk synes, at det her er rimeligt eller ikke er rimeligt, er jo, at hvis regeringen allerede i april sidste år havde sagt, at det her altså ikke var rimeligt, så havde man jo taget dialogen med EU fra starten og eventuelt taget sagen til EU-Domstolen. Jeg sidder med den klare fornemmelse, at Radikale Venstre overhovedet ikke synes, at det her er et problem, og det er netop derfor, man bare lægger sig fladt ned på maven. Man har ikke nogen interesse i at ændre det her.

Det her med børnechecken er jo ikke bare et lille bump på vejen. Der er 122 andre ydelser, der også er under pres. Det er sygedagpenge, det er dagpenge, det er kontanthjælp. Vil man så tage kampen der? Er det også indekseringsmodellen, der skal gælde for alle de andre ydelser, eller hvad er det, man vil? Jeg har altså en klar fornemmelse af, at man ikke synes, at det her er et problem.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Regeringen har også for et år siden indgået en aftale bl.a. med Dansk Folkeparti, men i øvrigt også med de fleste andre partier, om, hvordan vi skulle håndtere en helt tilsvarende udfordring på SU-området. Der var vi tilsyneladende i en anden tidsalder, for der var det muligt at håndtere en problemstilling som den her, som man har gjort masser af gange tidligere, nemlig ved at tilpasse dansk lovgivning der, hvor det er nødvendigt, men også træffe aftaler om, hvad man vil gøre, hvis situationen udvikler sig anderledes end forudsat.

Ved den lejlighed fandt vi jo en fælles formulering om, at vi i enhver europæisk sammenhæng vil søge at sikre den danske velfærdsmodel. Vi mener bare ikke, det er umuligt at forene det indre marked med den danske velfærdsmodel og de ydelser, vi her taler om. Men vi har klart signaleret, eksempelvis i forhold til forordningen og i forhold til dagpengeområdet, at vi både vil tage skridt nu nationalt og arbejde for at forsvare optjeningsprincippet for dagpenge, når forordningen skal ændres, og arbejde for det ved domstolene.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden vi går videre i rækken af korte bemærkninger, skal jeg lige gøre opmærksom på, at det første spørgsmål er på 1 minut og det næste spørgsmål er på 30 sekunder. Og jeg skal bede medlemmerne og ministeren om at prøve at overholde det.

Så er det hr. Søren Pind.

Kl. 14:36

Søren Pind (V):

Tak. Agter ministeren at følge beslutningsforslaget, såfremt det vedtages? Og mener ministeren, at ministre har pligt til at følge sådanne beslutninger?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:36

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Som jeg også allerede har svaret på et spørgsmål fra Folketinget om det her konkrete beslutningsforslag, vil det ikke være lovligt at administrere, som der opfordres til. Og selv om man måtte komme i en situation, hvor et beslutningsforslag bliver vedtaget, vil det ikke fritage regeringen, og det vil ikke fritage den pågældende minister, altså mig, fra vores ansvar til at leve op til de regler, der gælder i Danmark, herunder den pågældende forordning. Derfor vil det ikke være lovligt for regeringen at følge den opfordring, der ligger i beslutningsforslaget.

Det er så ikke en helt uvant øvelse. Det har også forekommet et par gange under den tidligere VK-regering, og jeg erindrer også en enkelt debat på et tidspunkt, hvor hr. Søren Pind engagerede sig meget aktivt i at sige, at sådan et beslutningsforslag havde en anden karakter.

Men situationen her er, at det her sådan set handler om, at regeringen ikke med et beslutningsforslag af den her karakter fritages for vores ansvar til at sikre borgernes rettigheder, også de rettigheder, de har fået via vores EU-medlemskab.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Jeg har set, at ministeren i offentligheden har tilkendegivet, at der skulle være tale om en anden form for ansvar, såfremt det er et lovforslag, Folketinget behandler. Vil ministeren venligst uddybe det synspunkt?

Kl. 14:37

af det lovforslag, man vedtog dengang, at man skal kunne tage højde for internationale forpligtelser.

Det er jo et flertal i Folketinget, der har udstyret den daværende VK-regering med mandat til på Danmarks vegne at tiltræde den reviderede udgave af den forordning. Det er derfor lige så validt, at man med fuldt åbne øjne har tiltrådt den forordning, som gælder ikke bare i Danmark, men i alle EU-lande. Og det er jo derfor, at vi ikke kan se bort fra den lovgivning.

Kl. 14:37

Hvad ville hr. Kristian Thulesen Dahl sige, hvis andre lande med henvisning til flertallet i deres parlamenter nægtede at følge de regler og forpligtelser, de havde indgået over for danske borgere, som havde ophold i deres land – det kunne være i forbindelse med børnecheck, det kunne være i forbindelse med sygdomsbehandling, eller det kunne være i forbindelse med forurening og miljøkatastrofer, der måske ville få betydning i Danmark? Det er jo derfor, vi har et forpligtende fællesskab; det er, fordi vi ønsker de regler overholdt.

Her er der ingen tvivl om den juridiske vurdering, og den er ikke politisk eller forhandlet mellem regeringen og Bruxelles. Det er en efter fuldstændig sædvanlige principper uafhængig juridisk vurdering foretaget af de relevante eksperter i regeringskontorerne, og det er den, vi har lagt til grund. Og jeg tror, de fleste, der har fulgt debatten her på det seneste, kan se, at det jo nok ikke er en situation, vi sådan har bestilt, men at det er en situation, vi er i, fordi vi tager vores ansvar alvorligt.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:37

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Situationen er den, at hvis et folketingsflertal vedtager et lovforslag, som klart anerkender at være i modstrid med EU-reglerne, vil det fritage regeringen for det ansvar, og det vil derfor være muligt at administrere efter det. Det må hr. Søren Pind gerne ryste på hovedet af, men det har jeg nu konstateret ikke bare er regeringens opfattelse. Der er efterhånden også mange statsretseksperter, som ikke er ansat i regeringskontorerne, som har bekræftet, at det er sådan, tingene forholder sig.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det er jo en fuldstændig bizar situation, vi står med her. Altså, Folketinget vedtog for et par år siden en lovgivning, som man ønskede skulle gælde her i Danmark. Det gjorde man med fuldstændig åbne øjne. Regeringspartierne var imod dengang og bruger så nu en fortolkning, man laver sammen med embedsmænd i Bruxelles, for at administrere i strid med den lovgivning.

Så det her handler jo i meget høj grad om, hvem der egentlig har retten til at definere og fortolke den lovgivning, der skal være gældende – er det skatteministeren og en mindretalsregering i Danmark sammen med embedsmænd i Bruxelles? Nej, det er det jo ikke. Det er jo Folketingets flertal, eventuelt sammen med EU-Domstolen, hvis vi måtte blive dømt for at administrere efter anderledes vilkår end det, EU-reglerne siger. Men det kan jo aldrig blive en mindretalsregering sammen med nogle embedsmænd. Sådan må det jo være i et demokratisk samfund.

Derfor er mit spørgsmål til skatteministeren altså også, om det uanset de der juridisk snørklede, indviklede forklaringer, han kommer med nu, så set med skatteministerens briller rent politisk-moralsk på nogen måde er i orden? Hvis Folketinget vedtager et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at administrere efter de lovreger, der gælder i Danmark, så bør man også gøre det. Er det ikke sådan, det er? Kan det overhovedet være foreneligt med De Radikales synspunkter, at det er man ligeglad med, at man bare alligevel administrerer ud fra det, man som mindretalsregering sammen med embedsmænd i Bruxelles mener?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Desværre må jeg sige, at det er min opfattelse, at hr. Kristian Thulesen Dahl taler mod bedre vidende, for han har jo en høj juridisk eksamen af akademisk karakter og ved jo derfor godt, at der er EU-regler, som har forrang for national lovgivning. Det fremgår sågar også

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er godt nok langt fra Hørups gamle ord om ingen over eller ved siden af Folketinget og så til at høre en radikal skatteminister anno 2014.

Altså, det, det handler om her, er jo ikke, om Danmark skal følge nogle internationale spilleregler osv. Det er jo fortolkningen af de spilleregler. Har en mindretalsregering i Danmark sammen med embedsmænd i Bruxelles lov til at lave deres egen fortolkning og sige, at sådan her vurderer vi at reglerne er, og derfor administrerer vi hen over hovedet på et flertal i Folketinget?

Hvis Folketingets flertal vedtager et beslutningsforslag, fordi Folketingets flertal, på trods af den diskussion der har været, mener, at det må være i orden, at Danmark har et optjeningsprincip på børnecheck, som det blev formuleret i lovgivningen fra december 2010, hvordan kan en mindretalsregering så sidde det overhørig og sige, at det er man ligeglad med, og så administrerer man videre efter aftale med embedsmænd i Bruxelles? Så bliver man da nødt til at indrette administrationen efter loven og efter Folketingets flertal, og hvis der så er nogen, der er uenig i det, må de jo trække Danmark for EU-Domstolen, og så må Domstolen vurdere, hvad der skal være gældende ret i EU.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Der er ikke nogen, der er over eller ved siden af Folketinget, og det var der jo heller ikke, dengang man tilsluttede sig de her regler. Det er jo det, der gør, at den her forordning har forrang for den nationale lovgivning. Det var man jo også tidligere opmærksom på. Da hr. Claus Hjort Frederiksen blev spurgt om de juridiske vurderinger, der lå til grund for den lovgivning, der indførte optjeningsprincippet, sagde han, at man skulle kende juristerne i Justitsministeriet meget

dårligt, hvis man troede, at de lå under for politisk påvirkning. Det kan jeg fuldstændig bekræfte. Det er præcis det samme, der gør sig gældende i dag. Der er ikke nogen tvivl om, at her er lovgivningen ikke i overensstemmelse med vores internationale forpligtelser, og regeringen kan ikke statsretligt og vil ikke politisk krænke borgeres rettigheder fuldt bevidst, fordi det vil svigte vores ministeransvar, og det er noget, vi tager meget alvorligt.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:43

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Forleden dag havde jeg fornøjelsen af at gense filmen »Olsen-banden går i krig«. Plottet er kort fortalt, at skurkene Bang-Johansen og den sorte baron vil omdanne Danmark til Operation Daisyland, så den tyske ferieindustri kan overtage kongeriget. Danskerne skal arbejde som hotelkarle, skopudsere og folkedansere. Nu er det ikke det, vi har på dagsordenen i dag, men det er jo trist, at regeringen ikke kan mobilisere mere professionalisme end Olsen-banden for at skærme de danske skatteborgere for det velfærdstyveri, man er ved at blive udsat for, når endda formanden for parlamentet, Martin Schulz, den 25. marts i år siger, at selvfølgelig har medlemsstaterne ret til at skærme deres velfærdsydelser med optjeningsprincipper.

Jeg er jo ked af, at hr. Morten Østergaard som minister gang på gang har afvist de forskellige forslag, oppositionen er kommet med, i stedet for i den parlamentariske ånd, som vores demokrati er fundet i, selv at forsøge at løse problemet. Derfor vil jeg nu spørge hr. Morten Østergaard: Mener man fra regeringens side, at det her er et politisk problem, eller synes man dybest set, det er mere interessant at debattere de juridiske aspekter i en studiekreds, der ville være Roskilde Universitetscenter værdig?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg ved ikke, hvad henvisningen til Roskilde Universitet har med det her at gøre, men jeg kan i hvert fald sige, at det, vi sådan set savner, hvis vi skal blive i Olsen-bandesproget, er, at der er en plan. For det, man opfordrer til igen og igen, er jo, at vi skal begå ulovligheder. Og det er jo det, der er udfordringen her, nemlig at man ikke vil anerkende, at mens Venstre og De Konservative havde regeringsmagten, tilsluttede de sig regler, som har de konsekvenser, vi ser i dag. Det er det, man ikke vil anerkende. Og det er derfor, at vi så står i en situation i dag, hvor regeringen opfordres af tre partier til at slå ind på en kurs, som vil være direkte i modstrid med Danmarks forpligtelser, som de er udlagt helt uafhængigt af de relevante juridiske eksperter i regeringskontorerne.

Så peger man på oppositionens forslag. Vi har igen og igen sagt, at vi er åbne over for at diskutere løsninger, men det skal være løsninger, der holder sig inden for EU-retten, og det skal være løsninger, der ikke parkerer regningen hos de børnefamilier i Danmark, der i forvejen har mindst. Og det er jo det, der er kernen i de forhandlinger, der pågår, og der har vi altså endnu ikke vundet gehør.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:45

Jakob Engel-Schmidt (V):

Ja, altså, en vil jo vide, at grunden til, at det går galt for Egon og hans bande i Olsen-banefilmene, jo ikke er manglende vilje, men manglende professionalisme. Derfor er det sørgeligt at se, at det går galt for regeringen, både på grund af manglende vilje og manglende professionalisme. Ministeren siger, at han er klar til at lytte til konstruktive forslag, men ville det ikke være mest fornuftigt, hvis regeringen med hele embedsapparatet i ryggen brugte sine ressourcer lidt mere på at finde konstruktive løsningsforslag end på at grave tilbage, til dengang vi havde regeringsmagten, og underkende diverse løsningsforslag formuleret af Venstre, Konservative og andre partier?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen det er derfor, vi har haft intensive drøftelser. Det er derfor, vi igen og igen har rakt hånden frem. Vi har foreslået, at man kunne indføre månedsvist bagudbetalt børnecheck for at sikre, at ingen får den udbetalt uberettiget. Vi har sagt, at vi, i forbindelse med at forordningen skal revideres, gerne vil arbejde på at se på, om vi ikke kan skabe muligheder for, at der kan indføres værn, hvis man får væsentlige økonomiske ubalancer eller den indeksering, som Venstre har ført frem med stor kraft.

Men det, som Venstre skylder at svare på, er jo, hvad det er, man vil forlange der skal foregå nu og her, som kan holde sig inden for EU-retten, og som ikke medfører, at man sender en regning videre til de børnefamilier, der har mindst. Det er det svar, som blafrer i vinden, fordi man bare henviser til regeringen. Tak for tilliden, men vi er jo altså bundet af, at vi ikke bare kan slynge ting ud, men er nødt til at gøre ting, der har hold i virkeligheden og i de regler og forordninger, der gælder på området.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:47

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil egentlig bare stille et meget enkelt spørgsmål. Når nu ministeren nævner, at forordningen på et tidspunkt skal revideres, så er der i de svar, jeg har set, om hvad der er planer om i forbindelse med revisionen af forordningen, ikke noget omkring børnecheck eller noget. Og det, jeg egentlig godt vil vide, er, hvad regeringen så har tænkt sig gøre i forbindelse med revisionen af forordningen, og om regeringen overhovedet forventer at få ændret noget som helst i forordningen.

Når jeg så har spurgt om det og forhåbentlig fået et svar, vil jeg bare høre, om man fortryder, at man i sin tid sagde ja til den her forordning, som jo faktisk tilsidesætter det danske demokrati.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg er nødt til at starte med det sidste igen. Altså, hvis man har det synspunkt, at når Danmark indgår i internationalt samarbejde, tilsidesætter det dansk demokrati, så mener jeg man er ude i en vildfarelse.

Det var jo et flertal i Folketinget, som gav den daværende regering mandat til at indgå i de her forpligtelser. Det kan være, at Venstre og Konservative, som havde regeringsmagten dengang, i dag begræder deres indsats i forbindelse med revisionen af forordningen i 2004 – det skal jeg ikke kunne sige. Men situationen er jo den, at det er helt legitimt, at et flertal i Folketinget i forbindelse med sådan en proces påtager sig forpligtelser, som masser af danskere jo udnytter i andre EU-lande. Der er masser af danskere, der får familieydelse i Sverige og i Tyskland. Og derfor skal man huske, at det her jo ikke bare handler om, hvem der kommer til Danmark. Det handler i høj grad også om de mange danskere, der rejser ud og bruger de samme rettigheder i andre EU-lande.

Vi vil kort fortalt modsætte os, at man udvider den periode, hvor man kan tage bl.a. dagpenge med til sit hjemland, som Kommissionen ellers har barslet med. Vi vil arbejde for, at det bliver muligt at opstille nationale værn, hvis der bliver væsentlige økonomiske ubalancer som følge af træk på de her ydelser. Og så har vi tilbudt som en del af forhandlingen, at vi i øvrigt gerne vil overveje at arbejde for det her spørgsmål om, om man skal kunne indekserede ydelser, man sender ud af landet. Det må vi så konstatere indtil videre i hvert fald ikke er noget, som Venstre og Konservative, som ellers har ført det frem, synes har været så relevant.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:49

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kan så forstå på det hele, at man i hvert fald ikke vil arbejde på at få et optjeningsprincip, fordi det nævner ministeren overhovedet ikke. Og bare som en kort kommentar: De her væsentlige økonomiske ubalancer er jo sådan lidt noget, der svæver i vinden, for vi kan i hvert fald ikke få svar på, hvad det er, fordi det skal vurderes fra sag til sag; hvorimod hele forordningen jo går ud på, at vi har omkring 120 velfærdsydelser, som andre EU-borgere kan få, og som de i øvrigt for størstepartens vedkommende kan tage med udenlands, hvilket jo på ingen måde – i mine øjne i hvert fald – er ret og rimeligt.

Der er det bare, jeg ønsker ministerens kommentar. Synes ministeren, at det er ret og rimeligt? For det er jo fair nok, hvis han gør det. Og så ved vi så også, at regeringen ikke vil arbejde synderligt på at få ændret den her forordning.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det sidste synes jeg ikke er rimeligt. Altså, vi har beskrevet, at vi vil arbejde for ændringer, og vi har også tilbudt at lade det indgå i forhandlingerne, hvis der er synspunkter om det.

Men det er rigtigt, at vi ikke har signaleret, at vi vil lave et opgør med det her sammenlægningsprincip, som er det bærende i den her diskussion. Og det er, fordi vi tror, at det ville være halsløs gerning, al den stund at det er ret fundamentalt for hele den koordinering, der er, af den sociale sikring. Derfor har vi i stedet for valgt at prøve at se, om vi kunne følge den realistiske sti, hvor vi prøver at få skabt mulighed for, at vi kan lave værnsinitiativer, hvis vi får væsentlige økonomiske ubalancer – og altså senest tilbudt, at det her spørgsmål om indeksering kunne indgå i overvejelserne omkring de ting, som vi vil arbejde for.

Derfor synes jeg, at det er et udtryk for, at vi forsøger at lytte og samarbejde med dem, der vil, men det kræver jo, at der er nogle, der efterhånden på et eller andet tidspunkt giver sig til at række ud efter

de fremstrakte hænder, som regeringen har, hvis vi skal finde en løsning på det.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Bock.

Kl. 14:51

Mette Bock (LA):

Tak for det. Ministeren siger, at regeringen har gjort sig store anstrengelser for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med praksis, som i flere sammenhænge er blevet pålagt os af en meget aktivtisk EU-Domstol.

Jeg vil sige til det der med de store anstrengelser, at jeg synes, at det billede, der står tilbage, er, at det har været en regering, som har ladet sig slæbe til en diskussion om, hvordan vi forholder os til det her. Og det er først, når debatten er eksploderet i medierne, og når der bliver råbt meget, meget højt, at man siger: Okay, men så lad os prøve det eller det eller det. Men det er med en tydelig modvilje.

Vi kunne have haft en regering, som fra start havde sagt: Det her er ikke rimeligt; det er ikke acceptabelt; vi må simpelt hen få foretaget ændringer i samarbejde med andre lande, som sikrer, at det er de nationale parlamenter, som har bemyndigelse til at fastsætte regler for tildeling af velfærdsydelser.

Så jeg vil egentlig gerne høre: Mener ministeren og dermed regeringen, at det er på sin plads, at det ikke er de nationale parlamenter, som fastsætter kriterierne for tildeling af velfærdsydelser i det pågældende land?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Fru Mette Bock rører ved noget meget fundamentalt, for det er jo de nationale parlamenter, der fastsætter vilkår for tildeling af velfærdsydelser, men som følge af det indre marked og det her samarbejde om social sikring skal man bare behandle borgerne ens. Det er jo det, der er udfordringen.

Jeg har noteret mig igen og igen, at Liberal Alliance sådan set mener at være tilhænger af det indre marked og den fri bevægelighed, fordi man godt kan se, at det faktisk fører til, at vi alle sammen samlet set bliver rigere, og at masser af danskere er i beskæftigelse på grund af den fælles velstandsforøgelse, som det indre marked har skabt.

Men så må man jo ligesom tage det sure med det søde, og det betyder jo altså også, at det er en fundamental del af det, at man behandler andre landes borgere på tilsvarende vis, når de er her og arbejder på danske løn- og arbejdsvilkår og betaler skat. Det er jo der, hvor jeg synes, at Liberal Alliance skylder at melde, hvis man vil det indre marked, om man vil tage det sure med det søde.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Bock.

Kl. 14:53

Mette Bock (LA):

Det er jo ikke fremmende for diskussionen, hvis man vælger bevidst at misforstå. Jeg tror sådan set godt, at ministeren ved, hvad jeg mener. Jeg mener, det er godt, at vi har et indre marked, men der er stadigvæk mange hindringer i forhold til at folde det indre marked fuldt ud.

Men der er intet, der logisk gør, vi ikke kan fastsætte et princip i EU om, at borgerne har lov at vandre frit og har lov at tage arbejde i andre lande, mens det er i de nationale parlamenter, det besluttet, hvornår man får adgang til dette lands velfærdsydelser. Det vil sige, at vi kunne, hvis vi havde flertal for det, indføre et optjeningsprincip i Danmark om, at man skulle have været her i 2 år, 3 år eller 5 år, som Liberal Alliance mener, for at få dem.

Hvor er den logiske sammenhæng, som ikke kan vristes fra hinanden? Det vil stadig væk være meget attraktivt for mange i Europa at tage til Danmark og arbejde, fordi vores lønniveau er så højt – og så selv om vi sagde, at vi ønsker i Danmark at indføre et optjeningsprincip af en vis varighed. Hvad er det, der gør, at man overhovedet ikke kan diskutere den dekobling?

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det må man da diskutere alt det, man vil, hvis man vil tage konsekvensen af sine synspunkter. Det, der jo er pointen her, er, at når den fri bevægelighed er godt og skaber vækst og velstand i Europa, er det jo, fordi folk benytter sig af den. Så er det jo, fordi folk rent faktisk bevæger sig. Og mange af de diskussioner, vi har her, er jo af-født af, at man ønsker at fjerne hindringer for, at folk bevæger sig og dermed bidrager til at skabe den velstand. Det er jo det, der har ført til, at de her regler har udviklet sig over årene og samarbejdet er blevet tættere og tættere.

Jeg synes, at vi i en tid som den, vi lever i nu, hvor der er svære konflikter også i det, man vel må betragte som vores nærområder, skal glæde os over, at vi er så sammenvævet i Europa, som tilfældet er, at vi har så mange regler og handler så meget med hinanden, og at borgerne kan bevæge sig frit. Det er måske en af grundene til, at der trods alt er en vis afstand hen til der, hvor konflikterne rigtig raser, at vi er så tæt knyttet til hinanden her i den vestlige del af Europa.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Den sidste, der har stillet spørgsmål til ministeren – i hvert fald indtil videre – er hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:55

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, og tak til ministeren. Vi hører meget om jura, og vi hører meget om pragmatisme, men vi hører desværre meget lidt om ministerens egentlige holdninger, så det kunne jo i og for sig lige så godt have været en repræsentant fra embedsværket – og det er sagt med al mulig respekt for både ministeren og embedsværket, i hvert fald for embedsværket – som nu her stod deroppe. Hvis vi nu et øjeblik ser bort fra, hvad gældende ret er, og antager, at gældende ret faktisk er noget, vi bestemmer her, som vi bestemmer, kunne vi så forestille os, at ministeren kunne udtale sig om, om ministeren synes, det er rimeligt – og her er det ikke alt muligt med, hvordan reglerne er indrettet, men om det er rimeligt – at man som vandrende arbejdstager, der ankommer til Danmark, allerede fra starten af har adgang til børne- og ungeydelsen?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:56

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, det både er rimeligt og fornuftigt, at borgerne kan bevæge sig frit, og at de, når de arbejder på det pågældende lands løn- og arbejdsvilkår og betaler skat, og når visse forudsætninger også er opfyldt, får adgang til velfærdsydelser. Det synes jeg er et godt princip. Det er der rigtig mange danskere der nyder godt af, ja, det er der faktisk flere danskere der gør i Sverige end polakker i Danmark – for nu at tage et eksempel, som man ellers ynder at drage frem – og det er der også flere danskere der gør i Tyskland end tyskere i Danmark. Og derfor er det gode og vigtige rettigheder for borgerne. Men selvfølgelig kan man altid diskutere, hvor grænsen skal gå. Og derfor har vi jo også som et led i forhandlingerne en løbende diskussion af det og har bestilt juridiske analyser af, hvad det er for nogle grænsedragninger, man skal lave, og det kan man selvfølgelig diskutere. Men man får ikke mig til at sige, at det er urimeligt, at borgere, der arbejder på et lands løn- og arbejdsvilkår og betaler skat, også får adgang til den velfærd, de er med til at finansiere.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Mange tak for et meget klart svar. Skal jeg forstå det således, at ministeren altså også mener, at det er rimeligt, at man gør det, fra den første dag man er på det danske arbejdsmarked? Eller er det en af de betingelser, som ministeren lægger op til, at man kan få en diskussion af – og her tænker jeg ikke på en juridisk diskussion, det kan være vældig interessant, men det er jo ikke det, politikere bør beskæftige sig med, men en holdningspræget diskussion – om det er fra den første dag, eller er det rimeligt at stille krav om, at man faktisk har bidraget til den skattefinansierede velfærdsstat?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:57

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg synes, det er svært at genkende Venstre i forhold til, hvordan man sædvanligvis har været en stærk tilhænger af det europæiske samarbejde. Men jeg betvivler ikke, at hr. Jakob Ellemann er en stærk tilhænger af det europæiske samarbejde, og derfor vil jeg sige, at det, der er afgørende for os, er, at de folk, der kommer hertil, og som arbejder på danske løn- og arbejdsvilkår og betaler dansk skat, også får adgang til velfærden. Der er ingen, der efter en dags arbejde kan få en børnecheck, og jeg vil opfordre til, at man, i det mindste af hensyn til sagligheden i debatten, nu lægger de myter på hylden.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:58

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg bemærkede, at ministeren i sit indlæg sagde, at man da var villig til i forbindelse med forhandlinger om ændringer af den her famøse forordning at tage spørgsmålet om indekseringen af børnechecken med. Så spørger jeg bare: Hvorfor tager man – undskyld mig – et af de mest besynderlige af de her mange forskellige forslag med til en ændring af forordningen?

Hvorfor tager man ikke det spørgsmål med, som har spillet en stor rolle i debatten, nemlig spørgsmålet om, at EU åbenbart tvinger

os til at udbetale børnechecken, selv om børnene ikke opholder sig her i landet? Det synes jeg da var mere nærliggende, også fordi det jo sådan set er det princip, der står i den lov, vi diskuterer.

Kl. 14:59

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:59

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Hvor længe skal man efter ministerens opfattelse arbejde i Danmark for at få ret til en børnecheck?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:01

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen det er rigtigt, at det lovgivningsmæssige udgangspunkt er, at børnene skal bo Danmark. Det er i øvrigt det lovgivningsmæssige udgangspunkt for reglerne på området i langt de fleste lande.

Men så er der bare det, at fordi vi jo er blevet enige om, at vi ønsker, at vores borgere skal kunne bevæge sig frit, er det også tilfældet i alle de lande – og det er 21 indtil videre – vi har fået svar fra. Der administrerer man præcis på samme måde, som vi gør i Danmark, og accepterer, at borgerne kan tage ydelserne med ud. For det er jo spørgsmålet om, hvorvidt man arbejder og betaler skat, der er afgørende for, om man har adgang til ydelsen.

Det, vi så diskuterer, er altså det her spørgsmål om indeksering. Men jeg vil bare stilfærdigt erindre om, at mere end halvdelen af de penge, der i forbindelse med børnecheckområdet sendes ud af landet til børn bosat uden for Danmarks grænser, jo går til danske statsborgeres danske børn i udlandet. Og det er jo da folk, som – hvis man skal følge debatten her i dag – i årevis har slidt og slæbt og bidraget til det danske velfærdssamfund. Og derfor ville en ændring af den karakter jo altså betyde, at de ikke længere havde adgang til børnecheck til deres børn.

Kl. 15:00

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:01

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg forstår ministeren derhen, at det er korrekt forstået, at man efter ministerens opfattelse allerede optjener fra den første dag.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:02

Finn Sørensen (EL):

Nå, men så skal jeg altså forstå det sådan, at ministeren ikke vil tage det princip med, som egentlig står i loven, nemlig at det er en betingelse for at få børnechecken, at børnene opholder sig her i landet? Når ministeren ikke vil gå ned og slås for det, er det så, fordi ministeren politisk er uenig i det?

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:00

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Så er det – som jeg også sagde før – bl.a. fordi vi synes, det er vigtigt, at danskere, der er bosat lige her på den anden side af Øresund eller syd for grænsen, men arbejder og betaler skat i Danmark, fortsat kan få børnecheck til deres børn.

Men det er også, fordi vi vurderer, at vi her er inde og har fat i noget, der er så fundamentalt for den fri bevægelighed, at det vil være halsløs gerning at kaste sig ud i sådan et eventyr, hvorimod de ting, vi har signaleret, er noget, som formentlig vil have en eller anden form for realisme over sig, når man skal i gang med forhandlingerne.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Ja, man optjener fra den første dag. Det gør man jo også med det optjeningsprincip, som er vedtaget. Men det er jo et spørgsmål om, hvornår der begynder at komme noget til udbetaling, og det er så dér, hvor man må sige, at ud af det meget store beløb, vi udbetaler i børnecheck, er det så er omkring 1,5 pct. af det, der udbetales ud fra af de regler, som vi nu diskuterer her. Der er det bare, jeg siger, at procedurerne er meget velbeskrevne, og det gør, at man ikke uberegtiget og efter 1 dags arbejde kan få børnecheck i Danmark. Det synes jeg sådan set er et udtryk for, at vi tager store skridt for at undgå, at folk misbruger det her system, og vi har heller ikke indikationer på andet, end at det omfatter folk, der rejser hertil for at arbejde, og altså ikke folk, der rejser til Danmark for at se, om de kan narre sig til en børnecheck.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der ønsker at stille spørgsmål. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Som vi allerede har været inde på under debatten, har det været et meget, meget besynderligt forløb, vi har været vidne til de sidste 9 måneder, når det gælder børnechecken. Regeringen har ageret helt uhørt i denne sag.

På baggrund af en henvendelse fra Kommissionen tilbage i april valgte regeringen i juni måned at lægge sig fladt ned, i forhold til at Danmark ikke skulle kunne opretholde et optjeningsprincip. Fra juni måned blev administrationen af reglerne så ændret, uden at regeringen havde ændret dansk lovgivning eller havde sikret sig en parlamentarisk opbakning hertil. Det er demokratisk temmelig angribeligt og vel uden historisk sidestykke.

Fra Venstres side må vi sige, at vi stadig væk ikke forstår, hvorfor regeringen ikke tilbage i 2013 forsvarede de danske regler over for Kommissionen. Men regeringspartierne var selvfølgelig også imod optjeningsprincippet, da det blev indført, så man kan jo tænke sit. Regeringen annoncerede så, at den ville fremsætte et lovforslag om sagen i oktober 2013. Det skete ikke. Der skete faktisk slet ingenting i sagen før i slutningen af januar, hvor der så kom gang i nogle forhandlinger. Desværre har det indtil nu været meget, meget svært for os at finde ud af, om regeringen egentlig mener, at der er tale om et problem. Statsministeren kan leve med det. Man synes ikke, det er fantastisk. Modsat lyder det fra skatteministeren, at problemet er juridisk, men ikke politisk, og det er vel også det, den foregående debat understreger.

Fra Venstres side handler det i høj grad om politik. For vi synes ikke, det er rimeligt, at man optjener ret til børnecheck med det samme, når man begynder arbejde i Danmark, og vi har jo grundlæggende til gode at få et klart svar fra regeringen på, om regeringen mener, at det er et politisk problem, at man optjener fra den første dag, men først får det udbetalt efter noget tid – det sidste er jeg helt med på. Mener regeringen, det er rimeligt, eller mener regeringen ikke, det er det? Det er uklart.

Men måske kommer regeringens tilgang allermest til udtryk i dagens udgave af Jyllands-Posten, hvor der står, at »De Radikales gruppeformand Christian Friis Bach med egne ord »stille og roligt [vil] se på, mens oppositionen diskuterer forskellige løsninger.« Altså, man undrer sig jo. Har regeringen glemt, hvad det er at være regering? For hvis regeringen mener, at der er tale om, at der er et problem, ja, så må regeringen prøve at handle i overensstemmelse hermed.

Men det, vi har oplevet, er, at regeringen har afvist alt. Der er ikke noget problem, og der er intet andet end regeringens model og løsning, og det forstår vi ikke i Venstre. Vi opfordrer statsministeren til at sætte sig for bordenden for at finde en løsning. Det har hun afvist. Og forvirringen bliver jo større, når regeringen har sagt, at den er villig til at gøre noget, hvis udgifterne skaber store finansielle ubalancer. Men hvis regeringen vil gøre noget, hvis det økonomiske aspekt bliver større, hvorfor så ikke gøre det nu? Regeringen vil forsvare et optjeningsprincip, når det gælder dagpenge, men ikke når det gælder børnecheck.

Fra Venstres side skal vi indtrængende bede om, at regeringen indser sagens alvor. Danskerne er med rette massivt imod den måde, som regeringen administrerer reglerne på nu, og i Venstre er vi optaget af, at der sikres værn mod, at man efter kort ophold i Danmark får fuld adgang til en børnecheck. Som Venstres formand har meddelt, vil vi fra Venstres side stemme for dette beslutningsforslag, hvis ikke regeringen inden andenbehandling imødekommer det klare krav, som vi har i Venstre, nemlig at der sikres værn mod, at EU-reglerne om fri bevægelighed betyder, at nationale velfærdsordninger gives fri.

Regeringen har udvist en uhørt arrogance i denne sag med passivitet, tilsidesættelse af parlamentariske spilleregler og en forhandlingstaktik, der har været alt andet fremmede for at finde en løsning. Men hvis regeringen nu vil anerkende, at der er tale om et problem, og at rimeligheden er ophørt, så må regeringen også være optaget af at finde en løsning, og hvis regeringen er det, må regeringen begynde at håndtere denne sag helt anderledes og fremlægge konkrete forslag, som sikrer en reel løsning.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er indtil videre tre korte bemærkninger. Den første er fra hr. Christian Friis Bach.

Kl. 15:07

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg vil blot høre, om hr. Torsten Schack Pedersen kan nævne et forslag til at ændre børnechecken, hvor ingen danskere bliver ramt, som er lovligt i forhold til EU, og som er lige så effektivt som børnechecken.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Se, det handler om politik. Det handler om, om vi synes, at det, der foregår, er rimeligt. Det synes vi ikke i Venstre. Hvis regeringen er enig, må regeringen jo komme med konkrete forslag til at løse den politiske udfordring, vi har.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 15:08

Christian Friis Bach (RV):

Der er regeringen jo kommet med et forslag. Jeg fik ikke svar på spørgsmålet: Kan ordføreren nævne et forslag, en idé til en ændring af børnechecken, hvor ingen danskere bliver ramt, som er lovlig i forhold til EU, og som er lige så effektiv, som børnechecken? Det var mit ene spørgsmål.

Det andet, som jeg nu også gerne vil have svar på, er: Anerken-der Venstre, at EU-forordninger har direkte retsvirkning i Danmark, og at det er noget af det, vi også har været med til at bakke op om fra dansk side?

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har fra Venstres side fra starten af været optaget af at finde en løsning. Vi har nævnt en række forslag, men regeringen har været mere optaget af at afvise dem. Men hvis regeringen er enig i, at der er et problem, og hvis regeringen er enig i, at det ikke er rimeligt, at man efter kort tids ophold kan få fuld adgang til en børnecheck i Danmark, så forstår jeg ikke, hvorfor regeringen ikke kommer ind i kampen. Det er da besynderligt.

Jeg må sige, at hr. Christian Friis Bach er den bedste eksponent for, at det åbenbart er regeringen, der stille og roligt skal se på, mens oppositionen diskuterer forskellige løsninger. I min optik må en regering forsøge at regere landet, men det kræver vel også, at man adresserer de problemer – hvis man vil anerkende dem.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. John Dyrby Paulsen.

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Hvad er det for forslag, Venstre har fremlagt, som ikke er i strid med den her EU-forordning, og som ikke har social slagside, og som er bedre end børnechecken?

Kl. 15:09

holdsperioder i andre EU-lande, og som også tvinger os til at udbetale børnechecken, selv om børnene ikke opholder sig her i landet. Det er jo de problemer, vi har nu i den her sag. Kan Venstre bekræfte, at Venstre har støttet og stadig væk støtter den EU-forordning?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er svært at forstå Socialdemokraterne i den her sag. På den ene side er der ikke noget problem. På den anden side siger statsministeren, at hvis det vokser, er der et problem, og så er man klar til at gøre noget. Man valgte at bruge 3 måneder sidste år på at sige: Der er ikke noget at komme efter, vi lægger os fladt ned, til gengæld har vi kun én løsning, og det er at ændre loven, så vi fjerner optjeningsprincippet.

Fra Venstres side er vi optaget af at finde en løsning, der sikrer en rimelighed. Og jeg tror, at det forventer danskerne kan leveres her fra Folketingets side. Det er vi konstruktive over for. Spørgsmålet er bare: Vil regeringen?

Kl. 15:09

Torsten Schack Pedersen (V):
Ja, det kan jeg sagtens bekræfte.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:12

Finn Sørensen (EL):

Tak. Er det så ikke meget besynderligt, at Venstre virker så overrasket over, at denne forordning pludselig kan give os nogle problemer, og skælder og smælder til højre og venstre over, at andre forhold holder sig til forordningen? Er det ikke meget besynderligt? Er det måske ikke lidt af et skuespil, fordi Venstre føler, at de rent politisk op til et EU-parlamentsvalg er kommet lidt i klemme i den her sag?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:12

John Dyrby Paulsen (S):

Hvad er det for forslag, Venstre har fremlagt, som ikke er i strid med EU-forordningen, og som ikke har social slagside, og som er bedre end børnechecken?

Kl. 15:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er den samme forordning, der var gældende, da VK-regeringen indførte optjeningsprincippet. Der var vurderingen, at det var fint. Og jeg synes jo, at det grundlæggende drejer sig om, hvorvidt man vil sikre, at der er et værn. Det var derfor, at vi indførte et optjeningsprincip. Vi synes, at man skal have bidraget, før man kan trække fuldt ud. Man kan jo sige, at det ikke er en opfattelse, vi står helt alene med. Lad mig bare tage formanden for Europa-Parlamentet, som er blevet spurgt om det med optjeningsprincippet. Han sagde forleden i Deadline:

Jeg er enig i, at medlemslandene har ret til at tilpasse deres egne velfærdssystemer og sociale sikkerhedsnet til det europæiske indre marked; EU skal ikke bruge den fri bevægelighed til at underminere den sociale sikkerhed, og vi har ikke indført den fri bevægelighed for at underminere velfærdssystemerne, så jeg er enig. Der kan være 2 år eller 1 år. På det europæiske plan fastsættes de principielle retningslinjer, men medlemslandene har lov til at tilpasse dem nationale forhold.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, og det kan også være, at vi skal indføre et optjeningsprincip for taletid.

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen vi er fra starten af fordomsfrit gået til det her for at finde en løsning. Og hvis regeringen havde gjort det samme, hvis Socialdemokratiet havde været optaget af det samme i forhold til at sikre, at der er en rimelighed i, hvordan vi udbetaler vores ydelser, så burde regeringen da komme med forslag. Det er da den omvendte verden, at det er oppositionen, der skal stå og være kreativt værksted for regeringen.

Hvis Socialdemokratiet mener, der er tale om et problem, så burde Socialdemokratiet og statsministeren have ageret fundamentalt anderledes i den her sag, da den startede for 1 år siden. Man har ikke stået op for børnechecken, man har ikke villet forsvare optjeningsprincippet, og man har bare sagt: Jamen sådan er det jo. Og det troede jeg mere var De Radikale der gjorde, end det var Socialdemokratiet.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så må jeg have god taletid nu. Det var da dejligt, tak. Er hr. Torsten Schack Pedersen enig i – og jeg tror, han var lidt inde på det her til sidst – at da Folketingets flertal i december 2010 vedtog det optjeningsprincip, som i dag står i den danske lovgivning, var det lang tid efter, at forordningen blev revideret i 2004, og at det var Folketingets flertal, der besluttede, at det optjeningsprincip kunne rummes inden for EU-reglerne? Og hvis regeringspartierne, som i øvrigt stemte imod dengang i 2010, har en anden opfattelse sammen med

Finn Sørensen (EL):

Tak. Kan ordføreren bekræfte, at Venstre har støttet og stadig væk støtter – går jeg ud fra – den EU-forordning, der giver os problemer i den her situation? Det er den forordning, der hedder 883, som både har det her sammenlægningsprincip, hvor man skal medregne op-

embedsmænd i Bruxelles, så fungerer retssamfundet i EU på den måde, at EU-Domstolen kan tage stilling til det, men det, regeringen har gjort i den her sag, er, uden at der er rejst en sag ved EU-Domstolen og uden at konsultere et flertal i Folketinget, at den selv har besluttet sig for at administrere i strid med dansk lovgivning, og det er selvfølgelig et meget stort problem. Er ordføreren enig i det?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er jeg meget enig i. At en regering ved en henvendelse ikke indleder en dialog, ikke prøver at stå på mål for principperne, men lader det være op til en mindretalsregerings tolkning uden at sikre sig en parlamentarisk opbakning i Folketinget eller en afgørelse ved EU-Domstolen, er vel nærmest uden fortilfælde. Jeg taler altså om den måde, regeringen har valgt at administrere vedtaget dansk lovgivning på uden parlamentarisk opbakning.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. I regeringsgrundlaget for den regering, der kom til i 2011, har vi jo et helt afsnit, der handler om god regeringsførelse. Og kort tid efter det seneste valg behandlede vi et forslag til vedtagelse, som handlede om, at Folketinget skal lægge vægt på et godt og tillidsfuldt samarbejde mellem Folketinget og regeringen, og det blev vedtaget af regeringspartierne og deres støtteparti. Altså, man har ligesom lagt op til, at man viser stor respekt for Folketinget.

Er det på baggrund af det med god regeringsførelse ikke yderst paradoksalt og mærkværdigt, at det tegner til, at regeringen repræsenteret ved skatteministeren i dag siger, at man er fuldstændig ligeglade med det og vil fortsætte med at administrere i strid med dansk lovgivning, sådan som man har aftalt med embedsmænd i Bruxelles? Også selv om der måtte blive flertal for det forslag, vi behandler netop nu, som går ud på at pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med dansk lov.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er besynderligt. Men et eller andet sted tror jeg næsten, det udfordrer min fantasi, hvis regeringen kan vælge den fremgangsmåde, som hr. Kristian Thulesen Dahl beskriver. Det ville da være uhørt, hvis regeringen ikke sørger for at sikre sig parlamentarisk opbakning til en løsning på problemet.

Men jeg er med på, at det jo fordrer en anerkendelse af, at der er tale om et politisk problem, og at man mener, at det, der foregår, ikke er rimeligt. Og det, skatteministeren har sagt i dag, har i hvert ikke bestyrket os i det.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg går ud fra, at fru Lisbeth Bech Poulsen stadig væk vil have ordet – eller hvad?

Kl. 15:17

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Undskyld, formand. Jeg vil egentlig spørge lidt ind til noget i den proces, der har været, for ordføreren er jo netop ordfører for det parti, der havde statsministerposten og regeringsmagten på det tidspunkt, da optjeningsprincippet blev lavet, og der har jo været noget polemik om, hvilken rådgivning man fik på det tidspunkt. Vi står jo i den her situation nu, fordi der blev lavet et optjeningsprincip, som nu bliver vurderet til ikke at holde i retten så at sige. Så jeg vil høre ordføreren, om ordføreren kan garantere, at alle de ekspertråd fra den daværende regerings egne embedsmænd blev fulgt til punkt og prikke i processen, frem til at optjeningskravet blev lavet i forbindelse med de daværende finanslovsforhandlinger, der var med DF, hvor man kunne formode at der var et vist pres for at få forhandlingerne på plads, så finansloven kunne komme i hus.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Der lå en klar tilkendegivelse, da VK-regeringen fremsatte forslaget, om, at det var inden for EU-retten, og derfor var der dækning for, at det var inden for de regler, vi spiller under. Jeg må jo også sige, at den måde, som regeringen har argumenteret på i den her sag, understreger, at det var en korrekt juridisk vurdering, for regeringen har jo selv sagt, at det er, fordi der er kommet nye domme, at man tolker rækkevidden af forordningen anderledes. Hvis ikke det skulle være tilfældet, har regeringen da i hvert fald misinformeret Folketinget.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Grunden til, at jeg spørger, er bare, at det jo er meget rimeligt, at vi som politikere kan forsvare os, kan tage debatten her i Folketingssalen og andre steder og have politiske uenigheder. Men vi skal være meget forsigtige, når vi siger, at det og det råd har vi fået fra vores embedsmænd. De er i en anden situation, de kan ikke deltage i debatten, ligesom vi kan. Vi har lov til at have alle mulige synspunkter, men der er blevet henvist meget til de her gode råd og blåstempler fra de forskellige embedsfolk. Der har været en diskussion om, at Pensionsstyrelsen, som skulle være dem, der havde forstand på det, sagde: Det her går simpelt hen ikke, vi bliver nødt til at lave en anden og bedre og mere bæredygtig model, for at det skal holde i retten. Og så sendte man det ligesom videre i systemet og Justitsministeriet osv. Derfor vil jeg bare gerne høre igen, om Venstres ordfører på vegne af Venstre kan sige klokkeklart: Der var ikke nogen, der sagde, at det her ikke holdt i retten, og derfor var vi sikre på, at vi kunne gå videre med det i god ro.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Der lå en vurdering fra Justitsministeriet om, at det var inden for EU-retten, og derfor blev lovforslaget fremsat, og derfor blev det vedtaget.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokratiet.

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Det er jo en lidt speciel debat, vi har i dag, men bestemt ikke uinteressant. Jeg kan jo i et og alt skrive under på det, som skatteministeren sagde både i talen og i svarene på spørgsmålene.

Nu er det her forslag fremsat af Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, men det er jo interessant at hæfte sig ved det, som Venstres ordfører sagde fra talerstolen, eller rettere den måde, hvorpå Venstres ordfører ikke svarede på de spørgsmål, der blev stillet. Venstres ordfører sagde i sin fremlæggelse, at Venstre havde stillet adskillige forslag, og når der så blev spurgt både fra den radikale ordfører og fra mig selv, hvad det var for forslag, Venstre havde stillet, der holdt sig inden for EU-retten, og som i øvrigt var bedre end den en nuværende ordning eller end børnechecken som sådan og så i øvrigt havde en ordentlig social profil, så kom der ikke noget svar. Og det var ikke bare en forglemmelse, eller at ordføreren ikke nåede at svare på det under det ene spørgsmål; der kom tre spørgsmål, nøjagtig enslydende, og alle tre gange kom der ikke noget som helst svar.

Det sætter jo en meget, meget tyk streg under det, der er min klare opfattelse i den her sag, nemlig at Venstre ikke er interesseret i at indgå i en konstruktiv dialog og slet ikke i en løsning. Om det gælder i det hele taget eller det bare gælder på den her side af valget til Europa-Parlamentet i maj måned, ved jeg ikke, det har vi til gode at se. Men jeg savner altså, at det største oppositionsparti i Folketinget kommer lidt ud af starthullerne og er bare en anelse konstruktive i den her debat. Det gælder også det at overholde den EU-ret, vi jo alle sammen enige om skal overholdes. Jeg har bemærket, at hr. Claus Hjort Frederiksen fra Venstre forleden dag på tv sagde, at selvfølgelig skal EU-retten overholdes. Jeg er fuldstændig enig, og derfor er vi jo havnet i den her situation. Der er kommet en henvendelse fra Europa-Kommissionen, der siger, at de danske regler med optjeningskravet er i strid med forordningen.

Det, man har gjort fra regeringens side, er jo så at spørge de fremmeste jurister i fem forskellige ministerier i det her land, om det er rigtigt, og om de deler den vurdering, og tilbagemeldingen har været fuldstændig enslydende, at ja, de deler den vurdering; vi har et problem i forhold til forordningen. Det betyder så, at man er nødt til at lave om på den administrative praksis. Det kan ikke være anderledes.

Det, regeringen desuden har gjort, er jo at lave det forberedende arbejde til et lovforslag, der er sendt i høring. Nu har vi fået høringsvarene, og vi har indbudt Folketingets partier til en forhandling. Jeg skal indrømme, at de forhandlinger er der ikke kommet ret meget ud af, og jeg synes, at Venstres ordførers svar på de meget klare spørgsmål, der blev stillet, meget, meget klart illustrerer, hvad der er sket i de forhandlinger, nemlig at Venstre gerne vil være med til en løsning, men ikke har noget som helst forslag til, hvordan vi skal finde en løsning, der holder sig inden for forordningen, ikke har en social slagside og i øvrigt er bedre end den børnecheck, vi har i dag. Der står vi jo så og må spørge, hvordan i alverden det her ender. Jeg ved det ikke; jeg håber, at Venstre kommer til besindelse og er lidt mere konstruktive i forhandlingerne.

Jeg kan undre mig lidt over, at Konservative er med til at fremsætte et sådant beslutningsforslag, mens vi forhandler. Men det være tilgivet – det er jo også politik, og vi skal snart have EP-valg, og det er vel også et led i den valgkamp. Men sådan konkluderende her til

Kl. 15:20

sidst kan det næppe overraske, at Socialdemokraterne ikke kan støtte dette beslutningsforslag fra Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. Tak.

Kl. 15:24

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en række spørgsmål. Den første er hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 15:24

Brian Mikkelsen (KF):

Vi har en regering med Socialdemokraterne i spidsen, som jo sådan hopper fra tue til tue med problemer på området her, og derfor kunne det jo være interessant at høre, hvad Socialdemokratiet mener om problematikken.

Synes man, at der er et problem på det her område? Er man enig i den attitude, som de radikale partnere og den radikale minister har haft i forbindelse med det her spørgsmål, hvor de har konstateret, at det ikke er noget problem? Det er slet ikke noget problem, at man fra dag et kan optjene retten til velfærdsydelse i Danmark uden at betale skat her og uden at have arbejdet her. Er Socialdemokratiet enig i den attitude og de kommentarer, der er kommet fra De Radikale i den her sag?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:25

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg sagde i min ordførertale, at jeg i et og alt står bag det, der blev sagt af skatteministeren. Jeg synes ikke, man kan konkludere så enkelt, som hr. Brian Mikkelsen gjorde der.

Jeg tror, at det, man kan konkludere med hensyn til regeringens ageren i den her sag, jo er, at vi har taget henvendelsen fra Europa-Kommissionen alvorligt, at vi har taget den vurdering, der er foretaget af topjurister i fem danske ministerier, alvorligt. Og jeg må også sige, at det ville være mærkeligt, hvis vi ikke tog den vurdering alvorligt, og det ville være mærkeligt, hvis vi ikke forsøgte at løse det her inden for de rammer, der er i forordningen, og inden for de rammer, der udstikkes af Europa-Kommissionen i den her sammenhæng baseret på den lovgivning, der er, og de domme, der i øvrigt er fra EU-retten.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 15:26

Brian Mikkelsen (KF):

Det var ikke det, jeg spurgte om. Altså, det, jeg spurgte om, var Socialdemokratiets holdning til problematikken. Vi kan konstatere, at den radikale skatteminister mener, at der ikke er noget problem med det her, og at den radikale ordfører i dag siger, at han blot venter på, at oppositionen skal finde ud af, hvad for nogle forslag man vil spille ud med, på trods af at vi er kommet med et helt arsenal af forskellige forslag. Så vi har altså en radikal regeringspartner, som ikke mener, at der er et problem her.

Mener Socialdemokratiet, at det er et problem, at man fra dag et optjener retten til f.eks. børnecheck, uden at man har bidraget til samfundet, uden at man har arbejdet her, uden at man har betalt skat her gennem en periode?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:26 det, som vi i Danmark betegner som et fritidsjob, og derefter have ret til at få sendt børnechecks til børnene i Rumænien?

Kl. 15:29

John Dyrby Paulsen (S):

Socialdemokratiet mener helt klart, at det er et problem, at vi har nogle regler i Danmark, der strider mod EU-retten og de forordninger, vi selv har skrevet under på. Og når Europa-Kommissionen gør opmærksom på, at vi har nogle regler, der strider mod det, bliver vi nødt til at ændre praksis. Det kommer vi ikke udenom.

Vi kan så sætte os ned med partierne i Folketinget og på en konstruktiv måde forsøge at lave nogle nye regler, der holder sig inden for EU-retten, og som imødegår nogle af de problemer, som andre partier ser på det her område. Vi har sikkert forskellig opfattelse af, hvad der er problemet, men det starter da med, at vi forsøger at være lidt konstruktive. Og jeg deler ikke opfattelsen af, at f.eks. De Konservative har været meget konstruktive i den her debat med henblik på at lave et regelsæt, der holder sig inden for EU-forordningen.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg spørger også for at blive klogere på Socialdemokratiets holdning til det her. Mener hr. John Dyrby Paulsen, at det er rigtigt, at det er et udtryk for den måde, det bør være på, at, lad os sige, en rumæner, der tager, hvad vi betegner som et fritidsjob i Danmark, skal have ret til at få sendt børnechecks til sine børn i Rumænien? Er det et udtryk for ret og rimelighed, eller er det et udtryk for en retstilstand, som i givet fald bør laves om?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:28

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil sige, at når jeg kigger på det her sådan ud fra en personlig betragtning, vil jeg da også ved første øjekast sige: Er det nu egentlig ret og rimeligt? Til gengæld må man sige, at vi som Folketing har sagt, at vi står inde for de her EU-forordninger, vi overholder dem, og de har den plads i dansk lovgivning, som de nu engang skal have.

Hvis man kigger på det omvendt, kan man se, at der også er en del danskere i Sverige, der har ret til de samme ydelser. Der er en del danskere i Tyskland, som har ret til at få de samme ydelser hjem til Danmark. Så jeg tror, man skal se det her i et større billede.

Vi er nødt til at overholde de internationale spilleregler, vi selv har skrevet under på. Det ville være mærkeligt andet. Men derfor kan vi jo godt sætte os ned i Folketinget og forsøge at løse det her og se, hvor langt vi kan komme. Statsministeren sagde jo i tirsdags, at vi godt vil kæmpe for det, og hvis man kan få en indeksering, og det kan man måske, i EU-sammenhæng, så kæmper vi for det. Men det drejer sig da om, at vi holder os inden for de internationale aftaler, vi selv har lavet.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg prøver lige igen, for jeg tror måske, mit spørgsmål blev for knudret. Altså, mit spørgsmål går på: Synes Socialdemokratiet, det er i orden – at det altså er udtryk for den retsstilling, der bør være – hvis det er sådan, at en rumæner kan komme til Danmark og tage

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:29

John Dyrby Paulsen (S):

Så prøver jeg at svare lidt kortere, for mit svar blev sikkert også lidt knudret: Vi synes, at vi i Danmark skal lave regler, der holder sig inden for de forordninger og internationale aftaler, vi har skrevet under på, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl. Sværere er det ikke, og længere er den heller ikke.

Jeg må også sige: Ja, de danskere, der bor i Sverige og har børn i Sverige, men arbejder i Danmark og betaler skat i Danmark, har ret til de samme ydelser. De danskere, der bor i Tyskland, arbejder i Danmark, har børn i Tyskland, og betaler skat i Danmark, har også ret til de samme ydelser. Så det her skal ses i en større sammenhæng. Og det må også være sådan, at vi er nødt til at overholde de internationale forpligtelser, vi har skrevet under på.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er jo ked af at høre, at Socialdemokratiet har præcis samme tilgang som skatteministeren, nemlig at regeringen er optaget af at løse et juridisk problem, for når vi spørger ind til, om den socialdemokratiske ordfører synes, det er rimeligt, jamen så bliver det noget dvælende. Så bliver det også noget med: Jamen, der er regler og love. Altså, det lyder som en flok jurastuderende, der har en rigtig hyggelig fredag eftermiddag og sidder og diskuterer regler og konventioner og love og paragraffer, men nu er vi jo altså engang politikere. Derfor må jeg bare bede om at høre, om Socialdemokratiet mener, at det er rimeligt, at man har adgang til at trække på børnefamilieydelsen efter meget kort deltagelse på det danske arbejdsmarked, ikke bare nu, men også, hvis der ifølge statsministeren bliver stor økonomisk ubalance. For så mener jeg at have forstået at statsministeren mener at der skal gøres noget.

Men kan den socialdemokratiske ordfører forklare mig, om det, der foregår, er rimeligt i den socialdemokratiske optik, som det er i dag, og hvorfor det så muligvis ikke er rimeligt, hvis omfanget bliver større.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:31

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, det her skal ses på en meget enkel måde, nemlig at vi er optaget af, at vi overholder de internationale spilleregler, der er. Det har vi diskuteret mange gange. Lad os stoppe det der. Sådan må det være.

Inden for de rammer kan vi altså finde nogle ordninger, men det kræver jo, at vi har et flertal for det her, det kræver, at vi bliver enige om det. Det kræver også, at Venstre går aktivt ind i det her og anerkender, at vi skal finde nogle aftaler og regler, der lægger sig inden for de internationale spilleregler, vi selv har skrevet under på.

Jeg havde det sådan personligt, da jeg hørte om det her første gang, som jeg også sagde til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg tænkte: Ja, det lyder da egentlig lidt mærkeligt. Hvordan i alverden kan

lade sig gøre? Men når man så kigger nærmere på det og ser baggrunden for det, ser man, at det her jo er et led i arbejdskraftens fri bevægelighed mellem arbejdsmarkedene. Vi skal ikke over til, at det her bliver fri bevægelighed mellem sociale systemer, det er jeg fuldstændig enig i, og det er vi optaget af. Men det bliver altså nødt til at være inden for den EU-ret, vi alle sammen har skrevet under på at vi vil overholde.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det er jo bedrøveligt, for regeringens løsningsforslag er et lovforslag, der er sendt i høring, og som inden for rammerne er en total kapitulation, hvor man ikke vil forsvare optjeningsprincippet, og hvor man ikke har søgt at sætte andre værn op. Man har lavet en juridisk løsning, som løser et juridisk problem, men som jo ikke indeholder et eneste værn mod, at folk med kort ophold i Danmark kan få fuld adgang til en børnecheck. Der må jeg bare sige, at jeg da er ked af, at det også ind i Socialdemokratiet er den eneste farbare løsning, til trods for at statsministeren i hvert fald tilkendegiver, at hvis problemet bliver større, vil man gøre noget. Derfor forstår jeg bare ikke, hvorfor man ikke vil gøre det noget nu. Det er der jo også langt ind i Socialdemokratiets egne rækker et udtalt ønske om at man gør, og man mener, at det, der foregår nu, på ingen måde er acceptabelt.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:33

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen det, der er situationen, er jo, at vi har sagt, at vi nu har sendt et lovforslag i høring, og de høringssvar har vi modtaget. Men vi har også indkaldt partierne til forhandlinger. Og det, jeg igen vender tilbage til, er, at det da er ærgerligt, at Venstre sætter sig ud på sidelinjen og siger: Kære regering, I må komme med de forslag, vi på en eller en måde kan tilslutte os. Kunne man ikke sige: Jamen det kunne også være, kære Venstre, at I kunne komme med de forslag? Det spurgte den radikale ordfører om, det spurgte jeg om, og jeg tror, at vi samlet set spurgte tre gange. Vi fik intet svar – *intet* svar fra Venstres ordfører. Og nu sidder Venstres ordfører og slår ud med arme, men Venstres ordfører kunne have givet det svar, da Venstres ordfører stod heroppe på talerstolen. Der var *ingen* svar.

Det, det vender tilbage til igen, er, at Venstre åbenbart ikke har noget konstruktivt at spille ind med i den her debat, og det ærgrer mig, for jeg tror godt, vi kunne have sat os ned og fundet en løsning på det her, som gjorde, at vi i hvert fald kunne komme et stykke ad vejen.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:34

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg ved jo godt, at den socialdemokratiske ordfører er presset, og jeg skal spare ham for spørgsmålet om Olsenbanden og operation Daisyland, som ministeren havde problemer med tidligere.

Men jeg vil derfor driste mig til at spørge – og jeg håber på et klart svar – om ordføreren er enig med sin socialdemokratiske kollega formanden for Europa-Parlamentet, Martin Schulz, i, at selvfølge-

lig skal medlemslandene have ret til at overholde og indføre optjeningsprincipper for at skærme deres nationale velfærdssystem.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:34

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg ikke starte med at sige, at jeg egentlig ikke føler mig specielt presset. Jeg hørte godt det lidt underlige spørgsmål om Olsenbanden og sammenhængen med Daisyland og det før fra hr. Engel-Schmidt. Jeg synes nu i øvrigt, at ministeren svarede ganske udmærket på det, nemlig at dem, der mangler en plan, er Venstre. Og det har vi jo fået demonstreret adskillige gange, sidst ved at Venstres ordfører ikke kunne nævne ét eksempel på, at Venstre havde fremlagt et forslag, der holdt sig inden for EU-forordningen.

Men tilbage til spørgsmålet. Jeg synes, at den måde, der blev svaret på i forbindelse med den her optjeningsret, var meget nuanceret, nemlig at det, vi stræber efter, er fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, ikke fri bevægelighed mellem sociale systemer. Og hvis det er et problem, skal vi da have kigget på det, og én mulighed kunne være, at man kiggede på: Giver det mening på nogle områder at lave noget, der ligner et optjeningsprincip? Det tror jeg man skal kigge på, men man skal bare stadig tage udgangspunkt i, at i den her sammenhæng er der kommet to domme. Europa-Kommissionen har vurderet, at de danske regler ikke ligger inden for skiven, og derfor bliver vi nødt til at kigge på dem.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:35

Jakob Engel-Schmidt (V):

Hvis vi nu antager, at det, ordføreren siger, er et hundrede procent korrekt, hvornår kan vi så i Folketinget forvente at blive præsenteret for et socialdemokratisk forslag, der vil løse problemet til alles interesse? Jeg er jo klar over, at man beskylder os for at mangle at fremsætte konstruktive forslag, men jeg synes nu, vi har gjort vores for både at tale om mulige fradrag, udbetalingsniveauer jævnfør levestandardomkostninger osv. osv., og hver eneste gang er vi blevet hældt ned af brættet, hvilket er ganske ærgerligt.

Men i virkeligheden er problemet måske, at man i over 8 måneder har arbejdet med det her uden at finde en løsning. Så kunne ordføreren svare mig på: Hvad mener han det optimale løsningsforslag er, og vil han være enig med mig og Venstre i, at problemernes højde og størrelse og bredde skyldes, at man har været meget lang tid om at erkende, at det her rent faktisk er et politisk problem?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:36

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil sige, at da vi fik den her henvendelse fra Europa-Kommissionen for et år siden, gik vi i gang med at undersøge hos vore egne jurister, topjurister, i fem forskellige ministerier: Hvor bringer det her os hen? Konklusionen var entydig: Vi er uden for skiven i den her sammenhæng. Så må vi jo se, om vi kan komme inden for skiven. Derfor har de her forhandlinger også taget så lang tid, for det er ikke nemt, det medgiver jeg.

Jeg havde bare håbet, at Venstre spillede lidt mere konstruktivt ind i debatten. Og nu er hr. Jakob Engel-Schmidt jo ny i Folketinget,

så det skal være tilgivet, at han ikke ved det, men det er ikke sådan, at man kommer ned i Folketingssalen og fremsætter forslag og så håber, at der er flertal. Man forhandler jo først om, om man kan finde en løsning, og så går man ned i Folketingssalen og siger: Har vi en bred løsning, så stemmer vi for det.

Den her forhandling har taget temmelig lang tid, og grunden til, at den har taget temmelig lang tid, er bl.a., at Venstre ikke har været særlig konstruktiv i den her proces.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:37

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, jeg synes nu ikke, at forhandlingerne har taget så lang tid, men det har taget lang tid at komme i gang med forhandlingerne. Og det er jo noget, regeringen har valgt – at det skal tage så lang tid.

Men jeg vil egentlig spørge til, at der jo i offentligheden har været lidt uenighed internt hos Socialdemokraterne. Mange i baglandet har sagt, at de ikke kunne genkende deres parti og syntes, det var ærgerligt, at deres parti ikke tog det her problem alvorligt nok, men bare stod bag ved en radikal skatteminister, som tydeligvis ikke synes, det er et rigtigt problem. De Radikale synes jo, det er sådan, at når man rejser fra det ene land til det andet, skal man fra dag et have udbetalt en masse sociale ydelser. Men der har man i Socialdemokraternes bagland sagt, at det synes man faktisk ikke at Socialdemokraternes holdning burde være, og man har efterlyst, at socialdemokrater kom ud og sagde: Nej, vi vil faktisk ikke have, at der skal være denne frie rejse hen over grænserne efter sociale ydelser.

Har vi her i dag i hr. John Dyrby Paulsens tale fået den endelige vægten side til fordel for det radikale standpunkt om, at der ikke er nogen problemer, så man nu har hældt det socialdemokratiske bagland ned ad slisken?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:38

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg har i de sidste par måneder været til en række generalforsamlinger i mine partiforeninger og min kreds, og jeg har ikke noget sted hørt en opfordring fra mit bagland til at bryde EU-retten eller at vi ikke skulle holde os inden for de forordninger. Jeg har hørt en bekymring om, at det her ikke er et spørgsmål om arbejdskraftens fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder. Man er bekymret for, at vi kommer i en situation, hvor det er fri bevægelighed mellem sociale systemer, og den bekymring er reel, den tager vi meget alvorligt.

I den her sammenhæng har vi ikke grundlag for bare at sætte os ned og sige: Ja, vi har fået en henvendelse fra Europa-Kommissionen, den sidder vi da bare overhørig, den behøver vi ikke at tage hensyn til. Tværtimod bliver vi jo som ansvarlig regering nødt til at agere på de henvendelser, vi får, og undersøge, hvor vi ligger henne i forhold til skiven på det her område, og undersøge, om et flertal i Folketinget vil være med til at finde nogle ansvarlige og pragmatiske løsninger. Det mangler jeg stadig at få bekræftet.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, ja, det der har vi hørt rigtig mange gange, men det er jo ikke et svar på det, der er spørgsmålet, nemlig om Socialdemokraterne står for den her radikale linje, hvor man siger, at det er helt uproblematisk, at folk flytter fra land til land for at høste de største sociale ydelser, eller om Socialdemokraterne har den holdning, at det faktisk er et problem, så man derfor bør tilstræbe at gøre noget ved det. Alttså, det er jo to forskellige tilgange til den her problemstilling. Og i løbet af den her debat har jeg troet, at nu havde Socialdemokraterne endegyldigt valgt side til fordel for det radikale standpunkt imod Socialdemokraternes bagland, som tydeligvis har problemer med det radikale standpunkt. Men nu bliver jeg lidt i tvivl igen. Hvor står Socialdemokraterne?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:40

John Dyrby Paulsen (S):

Men svaret bliver jo det samme, for spørgsmålet er nøjagtig det samme. Regeringen står samlet om linjen i den her debat – punktum. Vi er meget optaget af, at den her fri bevægelse er mellem arbejdsmarkeder, og at det ikke er en fri bevægelighed mellem sociale systemer. Men vi er også meget optaget af, at vi overholder de internationale forpligtelser, som vi selv har skrevet under på, og derfor skal de løsninger, vi finder, være inden for den ramme, og de løsninger, vi finder, skal vi finde med et flertal i Folketinget. Og der begræder jeg bare, at jeg ikke har set noget konstruktivt indspil fra nogen af de store oppositionspartier. Og jeg synes, det kom meget klart til udtryk i den måde, som Venstres ordfører ikke svarede på det meget konkrete spørgsmål på, han fik stillet tre gange, nemlig: Hvilke løsninger har Venstre spillet ind med? Svaret var: Ingenting.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:41

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte tidligere den socialdemokratiske ordfører, om han synes, det er rimeligt, at man med et fritidsjob på 9 timer om ugen kan sende en fuld børnecheck hjem til sit hjemland, altså til børn, der aldrig nogen sinde har været i Danmark. Og det var umådelig svært, synes jeg, at få et klart svar ud af Socialdemokratiet på spørgsmålet om, hvad man nu synes om det her, om man synes, at det er rimeligt.

Så jeg vil egentlig bare ganske stilfærdigt spørge hr. John Dyrby Paulsen, om han er enig med sit eget partis spidskandidat til Europa-Parlamentet, hr. Jeppe Kofod, som siger i en artikel: Det er ikke rimeligt, at man skal kunne sende børnechecken ud af landet. Er ordføreren enig med sit partis spidskandidat til Europa-Parlamentet?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:42

John Dyrby Paulsen (S):

Nu kender jeg ikke det konkrete citat fra hr. Jeppe Kofod; normalt er jeg meget enig med ham. Men det, vi skal tilbage til, er det svar, som jeg også gav til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Vi er meget optaget af, at vi overholder de internationale spilleregler, vi har skrevet under på, og at vi inden for den ramme finder

vores vej igennem det her. Og igen går jeg tilbage til at sige: Man må dog være lidt konstruktiv i den her debat. Det er fair nok, hvis man har den holdning, at vi ikke skal overholde de forordninger, vi har skrevet under på.

Jeg ved jo, at Dansk Folkeparti har en speciel holdning til hele EU-systemet. Det respekterer jeg, men jeg synes bare, at vi meget klart og enkelt må konstatere, at vi bliver nødt til at følge den opfordring fra Europa-Kommissionen. Vi bliver nødt til at finde en anden vej end de regler, vi har haft tidligere. Det er det, der er opgaven. Og lige nu synes jeg helt ærligt, at vi står temmelig alene med den opfattelse.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:43

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man altid gemmer sig bag, at der er et eller andet jura. Altså, vi er jo politikere for at have en holdning, for at stikke en linje ud for Danmark, for at vise, hvorhen vi synes det skal gå. Det kunne også være en linje, hvor vi siger: Nu tager vi kampen op med EU på det her område. Og der synes jeg, det er utrolig ærgerligt, at jeg ikke bare kan få et klart svar på, om man i Socialdemokratiet synes, at det her er rimeligt eller det ikke er rimeligt.

Jeg kan jo se, at hr. Jeppe Kofod, som er spidskandidat til Europa-Parlamentet for Socialdemokratiet, siger, at det ikke er rimeligt, at nogle skal kunne sende børnechecken ud af landet. Men det synes Socialdemokraterne i Folketinget åbenbart, siden man forsvarer det. Der synes man åbenbart det er rimeligt, at nogle med et fritidsjob 9 timer om ugen kan sende børnechecken hjem til Polen.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:43

John Dyrby Paulsen (S):

Det, der er tilfældet her, er, at det beslutningsforslag, vi nu behandler, jo lægger op til, at vi skal holde fast ved de gamle regler, som Europa-Kommissionen siger ikke ligger inden for forordningen; de ligger ikke inden for EU-retten. Og det bliver vi da nødt til at forholde os til. Så kan det da ikke nytte noget, at man stiller sig op og siger: Det er vi sådan set relativt ligeglade med; de kan sige lige så meget, de vil, det blæser vi højt og flot på.

Det kan man ikke; man kan ikke blæse højt og flot på det. Og derfor bliver vi nødt til at finde en anden løsning, der forholder sig til den EU-forordning og holder sig inden for EU-retten. Og det er det, vi er i gang med i øjeblikket.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:44

Pia Adelsteen (DF):

Der er noget, jeg ikke helt forstår. For et par dage siden havde vi en debat, hvor fru Helle Thorning Schmidt sagde, at man vil gøre noget ved problemet omkring børnechecken, hvis det giver væsentlige økonomiske ubalancer. Jeg hører den socialdemokratiske ordfører sige, at vi skal overholde forordningen. Det kan man så have en holdning til om er rigtigt at gøre eller ej, men det er i hvert fald Socialdemokraternes holdning. Skal man så ikke også overholde den ved væsentlige økonomiske ubalancer, eller er det først der, man vil prøve at ændre forordningen? Jeg forstår ikke det der.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:45

John Dyrby Paulsen (S):

Der er vel to ting i det. Det ene er, at vi selvfølgelig skal overholde EU-retten og de EU-aftaler, vi selv har skrevet under på. Det mener jeg vi må være enige om. Det andet er, at vi også skal holde os for øje, at det her er et spørgsmål om fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder og ikke fri bevægelighed mellem sociale systemer. Og hvis det her begynder at få slagside, så det får karakter af fri bevægelighed mellem sociale systemer frem for fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, så vil der jo være grund til at være rigtig bekymret og opmærksom, og så vil der være grund til at gøre en stor indsats i forhold til hele systemet.

Lige nu oplever jeg bare ikke, at det meget er et spørgsmål om bevægelse mellem sociale systemer. Jeg oplever, at fokus er på fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, og der er altså nogle regler og nogle forordninger, som vi bliver nødt til at forholde os til og holde os inden for. Men fokus er stadig på fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, og det er det, der egentlig er hele ideen med EU-systemet.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:46

Pia Adelsteen (DF):

Men så står det jo også bare lysende klart, at Socialdemokraterne synes, det er helt i orden at sende børnecheck til børn, der ikke bor i Danmark, så længe det ikke giver en væsentlig økonomisk ubalance. Og selv om det gav en væsentlig økonomisk ubalance, går jeg ud fra, at Socialdemokraterne stadig væk har den holdning, at forordningen skal overholdes – eller det behøver man måske ikke?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:46

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, vi skal overholde de internationale aftaler, vi har indgået. Det vil jeg sige, at vi også skal holde os inden for EU-retten og inden for den forordning – den skal overholdes.

Men derfor kan man jo godt sætte sig ned med partierne i Folketinget og se på, om der kan findes en anden vej for det her. Og en af de ting, som er blevet foreslået som løsning, er at indeksere børnechecken, hvis den ryger uden for Danmarks grænser. Det er måske noget, vi kan komme igennem med i EU-systemet, og derfor prøver vi ad den vej. Det var også det, statsministeren meget klart sagde. Vi vil gerne gå den vej, hvis det viser sig, at der er en mulighed for det. Statsministeren har sagt: Jeg vil gerne undersøge, om der er en mulighed.

Det er jo et meget godt eksempel på en af de ting, der kan komme ud af det, men det kræver jo, at partierne i Folketinget sætter sig ned og er lidt pragmatiske og har lyst til at forhandle sig frem til en løsning på det her frem for bare at bruge det som polemik.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:47

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg vil høre, om det måske var muligt at lokke hr. John Dyrby Paulsen til sådan at diskutere lidt politik. For jeg har lagt mærke til, at hver gang man spørger hr. John Dyrby Paulsen om noget i den her sag, bliver der henvist til, hvad man mener er gældende ret og sådan noget. Men lad os nu lige løfte os over det, for politik handler jo om at lave om på gældende ret og lave om på lovgivning – det er det, vi er her for, vi er lovgivere.

Derfor vil jeg spørge: Hvad er egentlig Socialdemokratiets politik på det her område? Altså, min tilgang til det er jo, at det her er ved at gå for vidt. Man kombinerer alle mulige velfærdsydelser med arbejdskraftens fri bevægelighed, og det behøver jo ikke at være sådan, at fordi man er vandrende arbejdstager, har ens familie, som bor i et andet land, krav på stort set alle de velfærdsydelser i det land, man arbejder i. Vi kunne jo godt i fællesskab arbejde politisk i EU for at få lavet om på de her ting, så det kun var nogle få velfærdsydelser, man knyttede så snævert sammen med vandrende arbejdskraft, at medlemslandene var tvunget til at sende de her velfærdsydelser til familiemedlemmer, som bor i helt andre lande end der, hvor vedkommende arbejder, og så man som land egentlig var mere ansvarlig for de borgere, der bor i landet. På den måde ville det også være meget lettere at kontrollere og administrere. Kunne vi ikke enes om sådan en politisk tilgang til det og arbejde politisk for det – uanset vores uenighed om, hvad der er gældende ret?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:48

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, men det starter vel egentlig med, at vi sætter os ned og prøver at finde ud af, om vi kan finde en vej gennem de forordninger, der er i systemet. Er det muligt at finde et eller andet, hvor vi siger, at det her kan vi egentlig godt se os selv i? Og der mangler jeg stadig det der konstruktive indspil fra De Konservative. Det kan jo ikke nytte noget, man stiller sig op og siger: Det der, I siger, er ikke politik. Det, vi siger, er politik. Og når der så ikke kan opnås enighed, beskyllder man os for at være tekniske hele vejen igennem.

Jeg synes, at det, regeringen har gjort i den her sag, er at tage det meget, meget alvorligt, at Danmark havde nogle regler, som Europa-Kommissionen i april 2014 sagde ikke var i overensstemmelse med de forordninger, der gælder. Vores egne jurister i fem forskellige ministerier har sagt, at de er enige i, at vores regler ikke er i overensstemmelse med den EU-forordning, der er.

Det forsøger vi så at finde en vej igennem, og indtil videre må jeg forstå, at Konservatives holdning er, at vi bare skal se stort og flot på den henvendelse fra EU. Den betyder ikke noget – Europa-Kommissionen glemmer vi bare. Der må jeg sige, at det er vi som ansvarlig regering ikke enige i, og det mener vi ikke man kan gøre.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:49

Lars Barfoed (KF):

Jeg må konstatere, at det ikke er muligt at få hr. John Dyrby Paulsen til at diskutere politik. Det, man får som svar, er, at vi må diskutere, hvad vi kan gøre inden for gældende regler. Men politik er da, at vi diskuterer, om vi skal lave om på reglerne, og om det er rimeligt, at reglerne er, som de er. Og hvis nu vi lægger til grund, at reglerne er sådan, som hr. John Dyrby Paulsen siger, og at vi ikke kan gøre det,

vi gjorde, indtil regeringen lavede forvaltningen om – så må vi jo diskutere, om vi ikke synes, det ville være rimeligt lave om på reglerne.

Synes vi ikke, at det i det hele taget ville være rimeligt at sige, at i EU er det sådan, at et land først og fremmest har ansvaret for de mennesker, der bor i landet – det kan også være nogle, der er kommet hertil sammen med den arbejdstager, som arbejder i landet? Og skulle vi ikke stoppe den trafik med at sende alle mulige velfærdsydelser til den pågældende arbejdstagers familiemedlemmer, som bor i helt andre lande?

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:50

John Dyrby Paulsen (S):

Vi er jo tilbage ved mit svar fra før, for det, hr. Lars Barfoed foreslår, er, at når vi nu ikke kan lide den forordning og nogle af dens konsekvenser, skal vi da bare lade være med at følge den, og så må vi se, om vi på lang sigt kan lave det om. Det kan man ikke. Som ansvarlig regering bliver man nødt til at regere i forhold til de internationale aftaler, man har indgået.

Det kan godt være, at man så på lang sigt og i andre fora kan forsøge at lave reglerne om, men det betyder jo ikke, at vi bare holdes fri af de internationale aftaler. Sådan kan man da ikke agere som ansvarlig regering. Det er to forskellige spor. Jeg er ikke fuldstændig afvisende over for at forsøge at lave nogle af de her ting om i EU-systemet. Det fritager os bare ikke for at følge reglerne, og det gør ikke, at vi kan sige til Europa-Kommissionen: Vi er sådan set relativt ligeglade med, hvad I mener, vi gør bare, hvad vi selv vil. Det kan man ikke som ansvarlig regering.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:51

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordførerens parti, Socialdemokraterne, har sammen med Venstre, De Konservative og De Radikale utallige gange gennem årene lovet os, at medlemskabet af EF og EU ikke ville få nogen konsekvenser for vores velfærdssystem og vores regler på velfærds- og arbejdsmarkedsområdet. Tiden tillader ikke, at jeg remser alle de citater op, men jeg kan belægge det med ord – tro mig.

Så jeg spørger bare ordføreren: Mener ordføreren virkelig, at alle de løfter er blevet indfriet, når vi nu kan konstatere, at EU åbenbart kan diktere os, at vi skal medregne EU-borgernes optjeningsperioder i andre lande, når der skal udmåles sociale ydelser, at EU åbenbart kan diktere os, at vi skal udbetale børnechecken, selv om børnene ikke opholder sig her i landet? Min opfattelse er, at løfterne ikke er blevet indfriet, og jeg vil gerne høre, om ordføreren mener, at de er blevet indfriet. Og så vil jeg også bede ordføreren forholde sig til det spørgsmål, han selv rejste: Hvordan vil ordføreren sikre, at der ikke, som ordføreren sagde, bliver tale om fri bevægelighed mellem sociale systemer?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:52

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig tage det første først. Jeg mener ikke, at det danske velfærdssystem er truet på baggrund af det her. Altså, det er en meget lille del

af den samlede udbetaling, men derfor kan man jo godt hæfte sig ved den, og man kan også godt være opmærksom på den. Men at sige, at den danske model og det danske velfærdssystem dermed er truet, mener jeg er vildt overdrevet.

Til det næste vil jeg sige, at jeg fornemmer, at vi har den samme opfattelse af, at EU ikke skal være et spørgsmål om fri bevægelighed mellem sociale systemer, men fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, og der er jo ikke andet at sige til det, end at det bliver vi jo nødt til at blive ved med at holde øje med. Og der er jo mange andre i EU, der har nøjagtig den samme interesse som os, nemlig at der skal være tale om fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder og ikke fri bevægelighed mellem sociale systemer.

Så må jeg også sige en ting til, nemlig at man også skal huske, at der også er en del danskere, der har gavn af de her regler. Der er en del danskere, der får børnepenge i Sverige, der er en del danskere, der får en tilsvarende børneydelse i Tyskland, og med Enhedslistens indstilling til det skulle Enhedslisten jo også sige, at de her danskere ikke skal modtage de penge, og det tror jeg ikke jeg er enig i.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:54

Finn Sørensen (EL):

Jeg brugte faktisk ikke ordet truet, fordi så er man jo ude i sådan nogle grader og gradbøjninger. Jeg sagde, at vi er blevet lovet, at EU-medlemskabet ikke ville få konsekvenser for vores velfærds- og arbejdsmarkedsmodel. Jeg kan da tage et enkelt citat fra hr. Poul Nyrup Rasmussen fra den 15. maj 1993. Jeg citerer: »Det er slået udtrykkelig fast i Edinburgh-aftalen, at det enkelte land helt bestemmer sin sociallovgivning.«

Vil ordføreren ikke give mig ret i, at vi bare kan konstatere, at det ikke holder vand, fordi EU jo dikterer og foretager en masse indgreb i reglerne for vores velfærdsydelser; hvem der skal have dem, og hvornår de skal have dem? Det må ordføreren vel indrømme. Det har ordføreren jo gjort i flere indlæg.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvordan vil ordføreren sikre, at Poul Nyrup Rasmussens udmærkede ord kan blive til virkelighed, sådan at vi selv i det enkelte land helt bestemmer vores sociallovgivning?

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:55

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen jeg mener stadig, at Poul Nyrup Rasmussens ord, der jo så er 21 år gamle, er sande og rigtige. Vi bestemmer selv indretningen af vores system, men vi er også med i et fællesskab, der hedder EU, og der kan vi ikke forskelsbehandle folk. Så vi bestemmer selv vores system, det gør vi stadig væk, men vi har også underskrevet en forordning i det her tilfælde, som jo gør, at vi er underlagt nogle internationale spilleregler. Det har vi selv underskrevet, det har vi selv godkendt, så derfor skal vi gøre begge ting. Vi har stadig suveræn ret til at bestemme, hvordan vi vil indrette vores system, men vi har også skrevet under på, at vi ikke vil forskelsbehandle i EU-systemet.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:55

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal begynde. De fleste EU-partier har jo problemer med den her sag, og jeg må sige, at regeringen nok har større problemer end de fleste, fordi den lever i sådan en osteklokke.

Jeg hørte jo, at ordføreren mente, at Dansk Folkeparti var sådan lidt specielle, sådan lidt mærkelige på det område. Men lad mig dog lige læse op, hvad f.eks. Holstebros borgmester har sagt – en socialdemokratisk borgmester:

»Jeg mener helt klart, at der skal være et optjeningsprincip. Det er sund fornuft i forhold til de mennesker, der har knoklet på det danske arbejdsmarked i 30 eller 40 år.«

Så er der borgmesteren fra Herlev. Han bliver sådan helt religiøs:

»Som jeg husker historien, bar Moses ikke EU-retten med ned fra bjerget. Det var de 10 bud. Alt andet kan vi lave om.«

Han er også socialdemokrat.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad ordføreren siger til sine socialdemokratiske borgmesterkolleger – der er jo flere end de her to. Er de også sådan lidt specielle, eller er det kun Dansk Folkeparti?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:56

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg må starte med at sige, at jeg ikke kan huske, hvilken formulering jeg brugte. Min kommentar i forhold til Danske Folkeparti var ikke, at Dansk Folkeparti er speciel i nogen negativ retning. Dansk Folkeparti er bare skeptiske, arh, måske mere end skeptiske over for EU, og det har jeg respekt for. Jeg deler ikke den skepsis på samme måde, men man skal selvfølgelig være opmærksom på, hvilke regler vi er underlagt i EU.

Med hensyn til de eksempler, der blev nævnt, må jeg sige, som jeg også sagde til hr. Lars Barfoed, at det her jo er to forskellige spor. Vi er altså underlagt de internationale aftaler, vi har skrevet under på, og når Europa-Kommissionen henvender sig, er vi nødt til at tage det alvorligt og forsøge at indordne vores praksis, så den ikke er i modstrid med EU's forordning.

Det kan da godt være, at man så i det andet spor skal forsøge at lave om på det her, men det tager nu noget længere tid, skulle jeg hilse og sige, hvis det i det hele taget kan lade sig gøre. Og i den mellemliggende periode kan man jo ikke bare blæse højt og flot på, hvad Europa-Kommissionen er kommet til os med – det kan man ikke. Som ansvarlig regering er man nødt til at indrette sig efter de vurderinger og de regler. Specielt når de jo støttes af vores egne topjurister i fem forskellige ministerier.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:58

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg har lige lavet en undersøgelse, der viser, at hvis en Venstremand kommer med et budskab, og en socialdemokrat lytter, så er der ikke så mange socialdemokrater, der synes, det er i orden. Hvis det er en socialdemokrat, der siger det, så er der flere socialdemokrater, der synes, det er godt. Nu er der en række socialdemokratiske borgmestre, som siger en masse fornuftige ting, som Dansk Folkeparti har sagt i årevis. Vil ordføreren dog ikke lytte til de socialdemokratiske borgmestre og se at få genindført det optjeningsprincip i stedet for at

blive ved med at leve i den der EU-osteklokke? Det ville da klæde regeringen.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:58

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er meget enig med spørgeren i, at socialdemokratiske borgmestre generelt siger mange, mange fornuftige ting, og man kan sikkert finde utallige citater om fornuftige ting, som socialdemokratiske borgmestre har sagt.

Jeg vil bare stadig gå tilbage til mit svar på det første spørgsmål: Vi er nødt til at overholde de internationale forpligtelser, vi har skrevet under på. Punktum. Vi kan ikke sidde en henvendelse fra Europa-Kommissionen på dette område overhørig. Derfor kan det da godt være, at man i andre fora skal se på, om det her ikke længere er en fri bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, men er blevet til en fri bevægelighed mellem sociale systemer. For så er det et problem, og det er ikke det, der er intentionen i EU. Og så skal man da kigge på det, og det skal man blive ved med at kigge på og være opmærksom på.

Men det ændrer ikke ved, at vi ikke bare kan sige til Europa-Kommissionen: Ja, det kan godt være, at I mener det, men vi mener noget andet – så kan I ikke bare holde jer væk! Det kan man altså ikke.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo en dybt mærkværdig situation, at vi overhovedet har behov for at have den her diskussion her i dag. Situationen er jo den, at der kom et brev fra en embedsmand i EU i april sidste år om, at man mente, at optjeningsprincippet skulle være i strid med EU-retten.

Regeringen valgte så fra starten af at ændre praksis og administrere i strid med noget lovgivning, der var vedtaget af et flertal her i Folketinget. Man valgte ikke engang at komme med et lovforslag fra starten af, men man lod det trække ud til i år, hvor det sendes i høring, og man ønsker ikke at indgå i forhandlinger med partierne før en gang i foråret. Og det gør jo så, at vi sidder i den specielle situation i dag, at regeringen har lagt sig fladt ned uden at have flertal bag sig i Folketinget.

Jeg synes jo egentlig talt, at det er dybt mærkværdigt, at det overhovedet er nødvendigt at have det her forslag, fordi det jo sådan set burde være sådan i et retssamfund, at når Folketinget har vedtaget en lov, så er det den, man administrerer efter.

Jeg kan sige sådan overordnet, at det vigtige for Dansk Folkeparti ikke er beløbet på børnechecken i den her sag; det er sådan set det principielle i det. Vi mener ikke, at det er rimeligt, at man kan optjene ret til børnecheck fra dag et med en meget minimal indsats; man skal blot have et fritidsjob på 9 timer om ugen, f.eks. en god avisrute, kunne man sige. Og børnene behøver ikke engang at være her i landet, for at man har ret til børnecheck; det synes vi ganske enkelt ikke er rimeligt. Derfor er det her mere en principiel diskussion om, om vi ønsker at have et samfund, hvor man kan få velfærdsydelser på den måde.

Jeg forstår godt, at der er rigtig mange danskere derude, der føler sig provokeret af den her debat. De har måske betalt skat i 20 eller 30 år, og så kan de se folk fra andre lande komme hertil med en avis-

rute i hånden og få del i nøjagtig de samme ydelser. Det er altså ikke rimeligt. Så jeg synes, at det er rigtig godt, at vi har haft det her optjeningsprincip igennem en årrække.

Jeg vil også sige, at jeg sådan set hellere så, at man gjorde, som man lægger op til i det næste forslag, vi skal behandle, fra Enhedslisten, hvor man siger, at man sådan set kun skal udbetale børnecheck til børn, der opholder sig i Danmark. Det kunne vi ikke komme igennem med over for den gamle regering, men det er sådan set et endnu bedre princip, vil jeg gerne slå fast.

Når man kigger på, hvad regeringen så skulle have gjort tilbage i april sidste år, efter at man fik den henvendelse fra embedsmanden i Europa-Kommissionen, så skulle man have startet med at tage dialogen med Europa-Kommissionen og sige: Det her synes vi ikke er rimeligt. Det er ikke det, der nogen sinde har været meningen med forordningen. Og kunne man ikke blive enige om det, skulle man jo have taget sagen videre til domstolene.

Vi synes jo, at det kun ville være logisk, at en regering, som har et Folketing bag sig, som har sagt, at der skal være et optjeningsprincip, også forsvarer danske interesser. Det er egentlig totalt ulogisk, at man har den anden situation, nemlig at man arbejder imod et flertal i Folketinget, imod de danske interesser, imod et kæmpe flertal i befolkningen, hvor meningsmålingerne viser, at danskerne faktisk mener, at der skal være et optjeningsprincip. Sågar socialdemokratiske borgmestre er uenige med deres egen regering, fordi de mener, at der skal være noget rimelighed i det, at der skal være et optjeningsprincip.

Omvendt man kan også sige, at det er klart, at hvis man så havde fået den dom ved domstolen, var vi nødt til at rette ind. Det er noget helt andet, men så er det også en domstol, der har foretaget en juridisk vurdering af det og sagt, at her er nogle ting, som ikke hænger sammen. Så er vi også klar til i Dansk Folkeparti at rette ind, men ikke før man har fået taget den her sag.

Så vil jeg også nævne, at jeg synes, at det her som sagt er meget principielt, men det er ikke kun, som jeg tror regeringen synes det er, et lille bump på vejen rent økonomisk, som hedder børne- og ungeydelsen. Det her er jo en langt bredere debat. Det er jo kommet frem, at det er helt op mod – var det 123 forskellige ydelser? – man kan få del i som vandrende arbejdstager. Det er jo alt fra sygedagpenge, almindelige dagpenge, kontanthjælp til kørselsfradrag.

Der var en historie fremme om, at hvis man som østeuropæisk vandrende arbejdstager fik kørselsfradrag, fik fradrag for dobbelt husførelse og så måske oveni fik børnecheck, så betalte man altså ingenting i skat i Danmark. Og det er altså svært at forestille sig ret mange, som synes, at det er rimeligt, måske på nær lige dem, der sidder i et regeringsparti. Det er altså en bombe under det danske velfærdssamfund, hvis man på den måde kan hive ydelser ud, uden overhovedet at have bidraget.

Afslutningsvis kan jeg sige, at vi naturligvis støtter det her beslutningsforslag. Vi er selv medforslagsstillere på det, så det kommer nok ikke bag på nogen.

Kl. 16:04

Formanden:

Det var afslutningen på indlægget. Så er der tre med korte bemærkninger. Det er hr. Christian Friis Bach som den første.

Kl. 16:04

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Det glæder mig, at hr. Dennis Flydtkjær så klart siger, at Dansk Folkeparti vil rette ind efter EU-lovgivningen. Det synes jeg er godt at høre, og jeg vil så derfor stille det samme spørgsmål, som jeg stillede Venstres ordfører, nemlig om hr. Dennis Flydtkjær kan nævne et forslag til at ændre børnechecken, som kan sikre det, og som kan sikre, at vi ikke rammer de allerfattigste familier i Dan-

mark, og som vil være lige så effektivt og nemt at administrere som den børnecheck, vi har.

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan jo starte med at sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke har den samme positive indgangsvinkel til EU, som De Radikale har, og det gør også, at vi fra starten har sagt nej til forordninger, og at vi af samme grund har sagt nej til de sidste mange traktater, for vi kan se, at velfærdssamfundet vil blive undergravet stille og roligt af det her.

Så i stedet for at sidde og kigge på, hvordan vi kan sætte de her lapper på, som det jo er – og lige nu er det så en lap på børnechecken, og om lidt bliver det en lap på dagpengesystemet – har vi det faktisk bare sådan, at vi ganske stilfærdigt siger, at vi skal stå fast på det optjeningsprincip, vi har i dag, og tage kampen med EU og sige, at vi kun synes, det er rimeligt, at vi får lov til at lave nogle optjeningsprincipper, så man ikke kan få ydelsen fra dag et. Så vi har altså ikke det store behov for at komme med en masse lappeløsninger. Vi synes bare, at man skal stå fast over for EU og sige, at vi faktisk har det fint med det, sådan som det er i dag, og at sådan vil vi have lov til at have det fremadrettet.

Kl. 16:05

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 16:05

Christian Friis Bach (RV):

Tak. Jeg vil bare høre hr. Dennis Flydtkjær, om han har læst de to domme, der meget klart slår fast, at det optjeningsprincip, der blev indført i 2010, er i strid med EU-retten. Har ordføreren læst de to domme?

Kl. 16:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Dennis Flydtkjær (DF):

Der er også kommet en række domme tidligere. De var dog ikke om børnechecken, de var om nogle andre ydelser, og de domme sagde det stik modsatte. Så der er altså ikke en entydig retspraksis i Domstolen, i forhold til om man må lave optjeningsprincipper. Så jeg synes jo, det er noget, der er værd at prøve at teste ved Domstolen, og det er det, vi har appelleret til hele tiden.

Nu ved jeg godt, at spørgeren ikke er fra Socialdemokratiet, men socialdemokratiske borgmestre opfordrer jo sådan set til det samme, nemlig at man prøver det her af og siger, at det kun er rimeligt, at Danmark har optjeningsprincipper. Det kan vel ikke være til nogen skade. Får Danmark så en dom på grund af det, er det klart, at vi selvfølgelig må rette ind.

Kl. 16:06

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg hørte ordføreren give udtryk for, at han ikke mener, at et fritidsjob på 9 timer om ugen skal give adgang til velfærdsydelser. Så er mit spørgsmål: Hvor mange timer skal man så arbejde for at få ret til danske velfærdsydelser, og gælder det timekrav, som ordføre-

ren nu kommer frem til, også danske statsborgere, sådan at de ikke skal have ret til velfærdsydelser, medmindre de arbejder mere end det, der svarer til et fritidsjob?

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan starte lidt et andet sted, og det er ikke for at snakke udenom, men det er faktisk lidt spøjst, at de 9 timer, der er fastsat, ikke er fastsat i nogen lovgivning. De er ikke fastsat i nogen forordning eller noget direktiv. At det lige præcis skal være 9 timer, er en eller anden praksis, man selv har fastsat, og man kunne vel vælge at ændre den praksis og sige, at det lige så godt kunne være 20 eller 30 timer.

Men tilbage til spørgsmålet. Jeg synes ikke nødvendigvis, at man skulle sige, at det skulle være et timeantal. Jeg sagde også i min tale, at jeg faktisk synes, at det væsentlige er det, der kommer i det næste forslag, vi skal behandle, som er fra Enhedslisten, og som siger, at man i princippet kun burde udbetale børnecheck til børn, som opholder sig i Danmark.

Kl. 16:07

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:07

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det, jeg spurgte om, synes jeg ikke jeg har fået svar på. Jeg hører ordføreren sige, at hvis man har et fritidsjob på 9 timer om ugen, så skal man ikke have adgang til danske velfærdsydelser. Så vil jeg bare gerne vide, hvor mange timer man efter ordføreren mening så skal arbejde for at få ret til en danske velfærdsydelser, og om det timekrav også skal gælde danske statsborgere, sådan at en dansk statsborger, der kun kan skaffe sig det, man kunne kalde et fritidsjob – der findes desværre også ordinære job på så få timer om ugen, skulle jeg hilse og sige – altså et job på 9 timer om ugen, så ikke har ret til velfærdsydelser. Vil ordføreren ikke gerne svare på det?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:08

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg må have formuleret mig uklart. Jeg vil gerne prøve igen. Jeg synes stadig væk ikke, det er rimeligt, at man kan komme hertil som udenlandsk statsborger, uden at ens børn har været i Danmark, og med en minimal indsats på 9 timers arbejde om ugen få del i danske velfærdsydelser. Jeg har ikke sagt noget om, at danske statsborgere, som har deres børn i Danmark, ikke skal kunne få det, hvis de arbejder 9 timer eller derunder. Jeg siger faktisk, at jeg er meget enig med Enhedslisten i, at danske statsborgere, som har deres børn i Danmark, selvfølgelig skal have en børnecheck. Der skal jo ikke være den grænse. Sådan er det heller ikke for alle mulige andre ydelser. Når man har et velfærdssamfund, hvor vi forsikrer hinanden, så skal folk selvfølgelig have ret til ydelserne.

Det, der er problemet her, er jo, at man som vandrende arbejdstager, som ikke igennem en årrække har opholdt sig i Danmark tidligere og på den måde har bidraget til det danske samfund, men som kommer hertil og yder en minimal indsats på 9 timers arbejde om ugen – dvs. en god avis rute – så kan få del i de ydelser. Det synes vi ikke er rimeligt.

Kl. 16:08

Kl. 16:11

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

John Dyrby Paulsen (S):

Som jeg hører ordføreren for Dansk Folkeparti, er forskellen mellem regeringen og Dansk Folkeparti vel sådan set alene, at Dansk Folkeparti vil tage den her sag til Domstolen, mens vi i stedet har spurgt topjurister i fem danske ministerier, om det her holder. De har enstemmigt sagt, at det gør det ikke, at vi vil tabe sagen. Dansk Folkeparti vil så tage den videre, men er så enig i, at når Danmark taber den sag ved Domstolen, skal man rette ind efter reglerne. Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:09

Dennis Flydtkjær (DF):

Der er flere nuancer i det. Regeringen har jo valgt at sidde på hænderne gennem tre kvartaler – det var i april sidste år – og har ikke gjort noget i forhold til EU. Vi mener sådan set, at man skulle slå sig sammen med mange af de andre lande, som løfter den samme problemstilling. Der har f.eks. været firelandebrevet fra England, Tyskland, Østrig og Holland. Man ved, at Finland har samme problem med dagpengene. Det er regeringen så villig til at kigge på. Man ved, at Tyskland har problemer med en sag om kontanthjælp. Så der er en lang række lande, der synes, at det her er et problem. Og det er ikke rimeligt, at vi er på vej til, at det bliver en social union.

Så en ting er, at det er Domstolen i den meget konkrete sag, men det principielle i det er, at det her ikke kun er om børnechecken. Det handler jo om 123 andre ydelser, som man i princippet kan få ret til som vandrende arbejdstager. Og der synes vi at vi er nødt til at få nogle værneregler og få taget kampen op mod EU og sige, at det her ikke er rimeligt. Det var ikke det, der var meningen med EU-projektet.

Så nej, jeg tror, at forskellen er lidt større, for regeringen har altså ikke rettet henvendelse til EU siden april sidste år.

Kl. 16:10

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:10

John Dyrby Paulsen (S):

Så tror jeg bare, at jeg misforstod det, ordføreren sagde. Jeg synes bestemt, at ordføreren sagde, at den her sag skulle tages til EU-Domstolen, og at man så måtte rette ind efter det, og det blev jeg egentlig så glad for. Nu kan jeg så forstå, at det skal man så ikke. Man skal tage den til EU-Domstolen, men selv om Domstolen går en imod, skal man ikke rette ind efter det. Så kan man spørge, hvorfor i alverden den så skal tages til EU-Domstolen.

Jeg vil her til sidst godt spørge om noget, der ligger i en helt anden retning: Den holdning, Dansk Folkeparti har i det her spørgsmål, må jo også betyde, at Dansk Folkeparti ikke mener, at de danskere, der får en børnechecklignende ydelse fra udlandet – Sverige eller Tyskland – skal have ret til den ydelse. Er det korrekt forstået?

Kl. 16:11

Formanden:

Ordføreren.

Dennis Flydtkjær (DF):

Til det om Domstolen: Man kan godt gøre flere ting på en gang. Man kan godt vælge at sige: Det her synes vi ikke er rimeligt; vi vil godt have afprøvet ved Domstolen, om vi har ret i vores fortolkning. Det er trods alt de samme embedsmænd, som sagde, da vi lavede det her sammen med Venstre og Konservative for et par år siden, at man godt kunne gøre det. Nu er de så kommet frem til en anden vurdering. Den vurdering kan man jo så få EU-Domstolen til at forholde sig til.

Derudover kan man køre det andet spor, hvor man tager kampen op sammen med de andre lande, England, Tyskland, Holland og Østrig og Finland, og siger: Vi synes ikke, det er rimeligt; vi vil have ændret de forordninger og de traktater, der gør, at vi kommer ud i de her tvivlsspørgsmål. Så man kan altså godt køre to forskellige linjer.

I forhold til spørgsmålet om, hvordan de vælger at udbetale det i andre lande, så synes vi, at det er op til deres parlamenter at afgøre. Ligesom vi synes, at vi skal bestemme her i Folketinget, hvordan vi vil indrette vores velfærdssamfund, må det jo også være op til Sverige, Tyskland eller Polen, hvordan de vil indrette deres. Jeg skal jo ikke blande mig i, om danskerne skal have ret til deres ydelser, når de opholder sig der. Det må de bestemme.

Kl. 16:12

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Christian Friis Bach som radikal ordfører.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Det beslutningsforslag, vi behandler, og som er fremmet af Det Konservative Folkeparti, er meget usædvanligt, for det vil pålægge regeringen at handle i klar modstrid med EU-retten og mod noget, vi endda selv har været med til at vedtage.

Der er ingen tvivl om reglerne. Der er afsagt to krystalklare domme, der præcis handler om familie- og børneydelser, og som handler om optjening. Der er ingen tvivl om EU-retten, og der er ingen tvivl om, at det forslag, vi behandler, vil bringe os i klar strid med EU-retten. Det er meget markant, og det har jo så måske kun et formål, nemlig at skabe frygt og forvirring, både når det gælder børnechecken, som danskerne er så glade for, når det gælder den frie bevægelighed, som Danmark har så stor gavn af, og mest alvorligt, når det gælder EU-samarbejdet, som har skabt fred og fremgang i Europa.

Der har været en stærk vilje hos regeringen til at finde andre løsninger, og der har været utallige forslag til at lave børnechecken om, men ikke ét af de forslag har kunnet overholde de to centrale principper, vi er enige om, nemlig at det ikke må gå ud over danskerne, især ikke de fattigste familier, og at det skal være lovligt.

Erstatter vi børnechecken med et skattefradrag, vil det give problemer for borgere med lave indkomster, det vil svinge alt efter skattesatsen i kommunerne, medlemskab af folkekirken, og om de pågældende borgere betaler topskat, det vil skabe problemer i forhold til forældre, der bliver skilt, og borgere, f.eks. håndværkere, der har svingende indkomster, og det vil blive meget bøvet og bureaukratisk. Giver man så kun skattefradraget til moderen, vil ægtefæller blive bedre stillet end fraskilte, og det kan være i strid med den frie bevægelighed. Giver vi fradraget til børnene, bliver det en ekstra skat til de børn, der arbejder, så det vil ramme skævt.

Gives der så en kompensation til de familier, der bliver ramt, hvis vi laver det om til et skattefradrag, vil det være umuligt at stille alle præcis lige så godt som med børnechecken, og det vil også ramme skævt. Og hvis der bliver udbetalt kompensation, kommer vi sådan set tilbage til ligebehandlingsprincippet, og det vil komme i strid

med EU-reglerne. Giver vi så de familier med lave indkomster mulighed for at skubbe et skattefradrag videre til de næste år, vil der gå lang tid, før det virker – hvem skal i mellemtiden betale for det børnetøj, som forældrene i dag køber for børnechecken? – og igen vil det blive meget bøvl og bureaukratisk.

Indekserer vi efter leveomkostninger i de enkelte EU-lande – den mulighed bliver nu undersøgt – vil det med stor sandsynlighed være i klar modstrid med ligebehandlingsprincippet, og det vil i øvrigt betyde, at vi vil komme til at give en højere børnecheck til borgere fra visse EU-lande, og det vil give bøvl og bureaukrati.

Sætter vi daginstitutionstaksten ned, kan det ikke kompensere for børnechecken, fordi egenbetalingen, som forældrene giver på daginstitutionsområdet, er på omkring 8 mia. kr., mens børnechecken er på over 14 mia. kr. Børnefamilier med friplads – og der er faktisk omkring 50.000 børn, der har friplads – vil ikke få gavn af det, mens de rigere familier vil få gavn af det. Et højere tilskud vil igen her få fordelingsmæssige konsekvenser.

Giver vi børnechecken til barnet, vil det heller ikke løse problemet, fordi børn, hvis forældre arbejder i Danmark, men lever uden for Danmark, stadig vil have ret til børnecheck.

Denne lidt tekniske gennemgang skal blot vise, at der har været utallige forslag, og regeringen har svaret, regeringen har undersøgt, regeringen har analyseret og set på de her løsninger. Men der er indtil nu ingen løsninger, der er både socialt forsvarlige, lovlige, enkle og effektive. Og vi skal huske, at den løsning, som regeringen har foreslået, nemlig at overholde EU-lovgivningen ved at ændre optjeningsprincippet, vil koste omkring 20 mio. kr. ud af en samlet udgift til børnecheck på 14,5 mia. kr.

Vil vi virkelig ødelægge en børnecheck, der fungerer, og som danskerne er rigtig glade for, blot for at spare, hvad der måske svarer til 0,14 pct. af de samlede udgifter til børnecheck? Samtidig risikerer vi en EU-sag, som vi med sikkerhed taber, vi risikerer, at de mange danskere, der arbejder i andre EU-lande, mister den børne- eller familieydelse, de får, og vi risikerer endda, at den frie bevægelighed bliver begrænset, så færre EU-borgere kommer til Danmark og arbejder, betaler skat og bidrager til væksten og velfærden. Vil vi virkelig det?

Regeringen vil derfor rigtig gerne finde andre løsninger, men de forslag, der har været fremme indtil nu, har ikke peget på en løsning, der både virker, er effektiv, er socialt ansvarlig og lovlig. Venstres ordfører blev i dag spurgt ikke tre, men fire gange, om han kunne komme med et forslag, der kan løse præcis det problem, og det kunne ordføreren ikke. Der er måske kun en undtagelse, og det er at betale børnechecken bagud i stedet for forud; det kan løse problemet med EU-borgere, der har fået udbetalt for meget børnecheck og er taget hjem, og det forslag håber jeg at vi kan samle os om, for regeringen vil rigtig gerne finde en løsning.

Regeringen vil også gerne kæmpe for danske mærkesager i EU, for værneregler, men netop når det gælder børnechecken, er reglerne altså krystalklare, og der er ingen ændringer på vej, som kan løse problemet. Skal vi overholde EU-reglerne, mens vi ser på mulige løsninger i EU? Ja, det skal vi.

Debatten om børnechecken har illustreret, at samspillet mellem den frie bevægelighed og danske velfærdsydelser ikke er enkelt, men vi kan sagtens både bevare den frie bevægelighed og det danske velfærdssamfund, og derfor er det ikke rimeligt at bruge debatten om børnechecken til at skabe frygt og forvirring om både børnecheck, fri bevægelighed og EU. Lad os nu finde tilbage til det brede samarbejde om EU-politikken. Tak for ordet.

Kl. 16:18

Formanden:

Der er fem, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 16:18

Brian Mikkelsen (KF):

Tak for kommentaren. Vi vil meget gerne det brede EU-samarbejde, men det kræver jo også, at der er en medspiller, man kan spille bold med, og at vi ikke bare oplever en regering, som på sådan meget arrogant vis ikke vil og ikke har villet forhandle. Nu er der så kommet lidt andre toner, og det opfatter vi jo som positivt og konstruktivt, og derfor er det da vigtigt at vide, når vi går ind i de forhandlinger, om Det Radikale Venstre – med den fokus, der er i ordføreren tale på beløbet – opfatter det som ret og rimeligt, at man fra dag et optjener retten til velfærdsydelser i Danmark uden at have bidraget til samfundet. Er det rimeligt?

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Christian Friis Bach (RV):

Nu får man ikke ret til velfærdsydelser i Danmark fra dag et. Men hvis spørgsmålet er, om det er rimeligt, at en borger fra et andet EU-land, der kommer herop og knokler i dansk landbrug, betaler skat, bidrager til dansk velfærd og vækst, og som efterlader en familie hjemme i Tyskland eller i Sverige eller i Polen, får en børnecheck, vil jeg sige: Ja, det synes jeg bestemt det er.

Kl. 16:19

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 16:19

Brian Mikkelsen (KF):

Nu gik mit spørgsmål på, om man optjener retten fra dag et. Og der kan jeg så forstå på Det Radikale Venstre, at de synes, det er rimeligt, at man optjener retten til f.eks. at få børnecheck og eventuelt også andre offentlige ydelser fra dag et. Og så forstår jeg netop, hvorfor det er vanskeligt at få forhandlet med regeringen, for hele vores indgang til de forhandlinger handler jo netop om at sætte nogle værneregler op, så man ikke optjener retten fra dag et, men at der er nogle værneregler, som sikrer, at man ikke bare kan sende pengene ud af Danmark, men at man skal arbejde, bo og betale skat her.

Så hvis Det Radikale Venstre har den holdning, bliver det jo meget svært at indgå en aftale med det flertal i Folketinget, som gerne vil have, at der bliver opstillet nogle værneregler.

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Christian Friis Bach (RV):

Jeg synes, det er rimeligt, at man fra dag et starter med at optjene ret til ydelser i det land, hvor man opholder sig, hvis man betaler skat, og hvis man bidrager aktivt til det samfund, man bor i. Så er der og følger der visse rettigheder, ja.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man kommer herop og måske arbejder i et fritidsjob, som det har været fremført af visse ordførere, i 9 timer om ugen til en lav løn, elendige arbejdsforhold, og så får ret til en børnecheck. Det synes jeg ikke er rimeligt. Og det er heldigvis også en myte, at det er det, der foregår, for langt de fleste EU-borgere rejser efter et arbejde og ikke efter en velfærdsydelse.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Kl. 16:23

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jo, men vi er vel enige om, at det, der skal til for at opnå status som arbejdstager i Danmark, er, at der ud over en individuel vurdering som tommelfingerregel skal det til, at man som minimum har 9 timers arbejde i 4 uger. Det er vi vel enige om. Så er det jo sådan, reglen er, så jeg skal bare lige høre ordføreren, om han så mener, at den regel er urimelig.

Jeg vil også gerne høre ordføreren, hvad det er for nogle værneregler, ordføreren vil arbejde for, for det hørte jeg at ordføreren gerne ville. Det er jeg sådan lidt glad for, for det er jo en erkendelse af, at der åbenbart er nogle problemer med EU's regler om fri bevægelighed i forhold til vores velfærdssystem. Så jeg vil gerne høre: Hvad er det for nogle værneregler, ordføreren vil gå ned i EU og arbejde for?

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Christian Friis Bach (RV):

Det, jeg sagde, var, at jeg ikke fandt det rimeligt, hvis man arbejdede til en elendig løn, elendige arbejdsforhold, 9 timer om ugen og dermed fik ret til sociale ydelser. Og det synspunkt tror jeg ordføreren for Enhedslisten deler, og det er jo derfor, at vi meget gerne vil samarbejde også med Enhedslisten om at styrke indsatsen imod social dumping. Men arbejder man på ordentlige arbejdsvilkår, bidrager til skat og velfærd i det danske samfund, skal man også have ret til de sociale ydelser, man så har ret til, herunder en børnecheck.

Statsministeren har sagt klart, at hvis det her udvikler sig til et alvorligt problem, må vi selvfølgelig tage til EU, prøve at ændre en forordning, opstille værneregler, så det enkelte land kan fastholde de velfærdsydelser, som det enkelte land har besluttet at man vil have. Der er ikke noget endnu, der tyder på, at vi er der, hvor det er en trussel. Tværtimod er der meget, der tyder på, at den fri bevægelighed faktisk er en forudsætning på sigt for, at vi kan opretholde det danske velfærdssamfund, fordi den fri bevægelighed bidrager til vækst, arbejdspladser og velstand og dermed velfærd i Danmark. Den fri bevægelighed er med til at sikre, at vi også i fremtiden kan udbetale en børnecheck.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:23

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu vil jeg da gerne have, at ordføreren beslutter sig for, om der er et problem eller der ikke er et problem, for hvis der ikke er et problem, er der jo ingen grund til at gå ned og arbejde for nogle værneregler. Det gør man jo kun, hvis man kan se, at der er et problem. Så det vil jeg gerne have en stillingtagen til. Opfatter ordføreren, at der er et problem, eller er EU's regler om fri bevægelighed helt fine, som de er, så vi ikke behøver nogen værneregler? Hvis vi behøver nogle værneregler, hvad det så for nogle værneregler, ordføreren vil indføre? Hvordan vil ordføreren sikre, at vi selv kan komme til at bestemme over de her velfærdsydelser? Det er jo kernen i hele diskussionen.

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Christian Friis Bach (RV):

Jo, men i sagens natur er værneregler et værn, hvis der opstår et problem, og derfor er svaret jo det enkle, at det er godt at indføre værneregler, før der er et problem, for så kan vi imødegå problemerne, hvis de skulle opstå, og hvis de skulle antage et omfang, som vil udgøre en trussel mod det danske velfærdssystem.

Det, vi diskuterer med børnechecken og ændringen af optjeningsprincippet fra det optjeningsprincip, der blev indført under VK-regeringen, til det, som regeringen nu har foreslået, er et beløb på omkring 20 mio. kr. ud af de ca. 14,5 mia. kr., som der samlet bliver udbetalt i børnecheck. Det er ikke et stort problem. Jeg kan forstå bekymringen, også i den danske befolkning, men lukker vi muligheden for at give den børnecheck, rammer vi jo på sigt også de mange danskere, der tager til udlandet og er glade for de børneydelser, familieydelser, de får. Vi kan komme til at blokere for den fri bevægelighed, og vi kan risikere en EU-sag. Og det kan alt sammen blive meget dyrere end 20 mio. kr.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, kort bemærkning.

Kl. 16:24

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Christian Friis Bach siger, at når man arbejder i Danmark og betaler skat i Danmark, bør man også have samme de forhold som indfødte danskere, der arbejder i Danmark og betaler skat i Danmark, når man har barn og skal have børnechecken udbetalt. Men det er jo ikke det samme. Altså, et dansk barn, der bor i Danmark, har f.eks. typisk to forældre i Danmark, der arbejder og i hvert fald betaler skat. Det har et polsk barn, der bor i Polen, og som har sin far i Danmark, jo ikke. Der er kun én. Det vil sige, at der sådan set er en rabat. Man skal kun levere én gang, men får alligevel det fulde beløb.

Hvis det skulle være sådan, at man havde samme ret til alt, burde det så også være sådan, at et polsk barn havde ret til at gå i privatskole i Polen med 71 pct. af udgiften betalt af en dansk kommune, hvor faren arbejder? Burde det polske barn have ret til at få sine tænder ordnet i Polen, fordi faren arbejder i Danmark, men betalt af den danske statskasse eller den danske kommunekasse? Eller er det kun børnechecken, det forholder sig sådan med? Det er jo faktisk et udtryk for mangel på logik, at børnechecken er en ydelse, som man skal have, fordi faren arbejder, men alle mulige andre ydelser er ikke.

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Christian Friis Bach (RV):

Der er, og det håber jeg også at hr. Ole Birk Olesen anerkender, rigtig mange polske børn, der har to forældre. Man kan om det med, at børnechecken udbetales for børn, der er i Polen, sige, at ser man på det samlede regnestykke for de EU-borgere, der kommer herop fra Tyskland eller Polen og arbejder og knokler og betaler skat, er de en større overskudsforretning end den gennemsnitlige dansker, al den stund at de netop ikke har børnene med, som ellers skulle gå i skole og måske ville komme på hospitalet, og al den stund de ikke har deres forældre i Danmark, som så måske skulle passes på et plejecenter, og som måske har helbredsproblemer. Derfor er det jo rimeligt, at den far eller mor, der er heroppe og knokler og betaler skat, får en børnecheck til de børn, som er derhjemme, og som vedkommende savner.

Kl. 16:26

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:27

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er jo så en kæmpe urimelighed, at man kan tage fra Polen herop og arbejde uden at få den danske statskasse til at betale for sin mor på plejehjemmet hjemme i Polen eller sit barn, der skal i børnehaven hjemme i Polen, eller sit barn, der skal til skoletandpleje hjemme i Polen. Det får den danske arbejder, som er født i Danmark og arbejder her jo, så det er altså en kæmpe urimelighed ifølge Det Radikale Venstre, at man ikke kan få alle de penge, når man nu arbejder her på linje med en dansk lønmodtager, der er født i Danmark – eller hvad? Hvor er principperne henne hos Det Radikale Venstre? Børnechecken er en umistelig ret, men alt det andet, som man betaler for via sin skat, kan man godt undvære, når man er i Polen.

Kl. 16:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:27

Christian Friis Bach (RV):

Det er sådan, at når man kommer til Danmark og betaler skat, betaler man også for et sundhedssystem her i landet. Så betaler man også for vejene her i landet og for skolerne her i landet. Det samme gør de danskere, der er i Polen, og derved sikres det, at de børn, der er i Polen, hvis de bliver syge, kan få adgang til sundhedsvæsenet i Polen. På den måde er der jo bestemt forskel, men når det gælder de sociale sikringsydelser og netop børnechecken, er det entydigt klart afsagt ved to krystalklare domme, at den har man ret til at få adgang til, hvis man er i Danmark, betaler skat i Danmark og knokler for at bidrage til det danske samfund, ja.

Kl. 16:28

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Enhver tvivl om, hvorvidt De Radikale synes, at det bare er super fint, at man kommer til Danmark og med det samme får fuld adgang til en børnecheck, er væk. Det er der ikke nogen tvivl om at De Radikale synes simpelt hen er godt; det er sådan, det skal være.

Det understreger jo bare, hvorfor Det Radikale Venstre ikke har været optaget af at finde en løsning. Det er jo påfaldende, at alle de forslag, som den radikale ordfører stod og læste op, er forslag, der er kommet fra Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. Og så siger ordføreren: Regeringen vil gerne finde andre løsninger. Det vil da så være noget helt nyt. Vi har ikke hørt et eneste løsningsforslag fra regeringen. Men det hænger jo nok sammen med, at De Radikale synes, at det bare er fint, som det er.

Kunne man så ikke bare tone rent flag og sige, at det er politisk, man ikke vil løse det? Man er optaget af noget EU-jura, men man forstår overhovedet ikke, at danskerne er optaget af rimelighed og af, at folk skal have bidraget, før de får fuld adgang til en børnecheck. Kunne man så ikke bare tone rent flag? Kunne vi få det svar ud af De Radikale i dag, var det da meget nemmere at forholde sig til, hvad regeringen gør.

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Christian Friis Bach (RV):

Jeg sagde entydigt, at regeringen gerne vil finde en løsning, hvis vi kan finde en løsning, der er lovlig i forhold til EU-retten, der er socialt ansvarlig og er lige så effektiv som den børnecheck, som danskerne er så glade for. Og jeg spurgte hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører ikke mindre end fire gange, om der kunne være et forslag, som ordføreren selv tænkte på, der kunne sikre netop det, og vi fik ikke noget svar.

Men regeringen vil gerne være konstruktiv. Vi analyserer og undersøger hvert eneste forslag, der kommer. Og der har ikke været et forslag, der kan sikre den børnecheck, som kan sikre, at vi er i overensstemmelse med EU-retten, og som kan sikre, at danske familier ikke bliver ramt.

Den største trussel mod børnechecken lige nu er jo de forslag, som Venstre er kommet med i den her debat. Det er ikke EU eller optjeningen. Den største trussel mod børnechecken, som danskerne er glade for, kommer faktisk fra de forslag, som Venstre har bragt frem, som vil ramme de fattigste familier, som vil gøre det bøvlet og bureaukratisk, og som vil tage børnechecken fra rigtig mange danskere.

Kl. 16:30

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Undskyld mig, det her er jo helt ufatteligt. Altså den konkrete model, som regeringen præsenterede som Venstres, var jo faktisk en intern regeringsberegningsmodel, som man ikke ville stå ved. Skal vi ikke bare lige være en lille smule ærlige om det her?

Jeg har altså til gode, at regeringen kommer med bare et eneste forslag, der adresserer udfordringen. Jeg kan jo høre hr. Christian Friis Bach sige, at han meget gerne vil høre flere forslag fra oppositionen, men prøv nu at høre: Hvis Det Radikale Venstre mener, at der er tale om et problem, må Det Radikale Venstre da også være optaget af at finde en løsning. Men Det Radikale Venstre er optaget af at skyde andres forslag ned. Og så må jeg sige, at så bidrager det ikke til en løsning på det problem, danskerne er enig med os i der er.

Kl. 16:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:31

Christian Friis Bach (RV):

Forskellen mellem optjeningsretten stadfæstet i det lovforslag, som VK fremsatte, og det, som regeringen har lagt frem, udgør omkring 20 mio. kr. ud af en samlet sum på 14,5 mia. kr. Det anser jeg ikke for at være et stort problem, men da Venstre, De Konservative og andre partier i Folketinget anser det for at være stort problem og ønsker fundamentalt at ændre på børnechecken for at undgå at udbetale de ca. 20 mio. kr., har vi set konstruktivt på løsningerne.

Men der er ikke kommet ét eneste forslag til en løsning indtil nu, som kan sikre, at det her både bliver socialt ansvarligt, lovligt og lige så effektivt som den børnecheck, som forældre rundt i det ganske land er utrolig glade for at få ind gennem dørsprækken, og som danskere i øvrigt, der arbejder i udlandet, er utrolig glade for at få fra de EU-lande, som har lignende ordninger. Det vil vi gerne bevare, og derfor vægter vi måske hensynet til børnechecken højere end hensynet til den debat, som Venstre og De Konservative har rejst.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

lidt imod indekseringsmodellen i det, man har været fremme med tidligere, om, at de her sociale rettigheder er en hjørnesteen i det indre marked osv. Jeg skal ikke gentage det, jeg sagde før, men det er meget den argumentation, man har brugt. Så hvorfor har man lige præcis valgt at sige, at det, man nu vil arbejde for at få lavet i EU, er, at der bliver givet lov til at lave indeksering? For det er jo det, som regeringen har valgt.

Kl. 16:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Altså, Radikale og Dansk Folkeparti er jo nok hinandens modpoler, når det kommer til EU-diskussionen, og jeg tror egentlig, at vi hver især har det meget godt med det. Det Radikale Venstre kan jo fremmane en argumentation om, hvor lyksaligt det hele er i det EU-samarbejde, der er, både her i ordførertalen fra hr. Christian Friis Bach, men jo også hos skatteministeren, som har sagt, at sociale rettigheder er en hjørnesteen i det indre marked; at det er forudsætningen for, at arbejdstagerne kan føle sig trygge ved at søge arbejde i et andet EU-land; at det er helt fundamentalt princip, som man må anerkende, hvis man er tilhænger af den fri bevægelighed. Det hænger fint sammen.

Derfor har jeg sådan set kun ét spørgsmål til hr. Christian Friis Bach, og det er: Hvorfor vil man så arbejde for at ændre EU-forordningen? Altså, jeg har forstået det sådan, at regeringen vil arbejde for at ændre EU-forordningen, så man får ret til at indekser børnechecken og dermed skabe anderledes vilkår for de her ydelser, som ellers er en hjørnesteen i den fri bevægelighed og det indre marked osv. osv. Hvorfor vil Det Radikale Venstre have ændret EU-forordningen, så man får ret til at indekser børnechecken?

Kl. 16:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:33

Christian Friis Bach (RV):

Tak for de mange roser til Det Radikale Venstre og til vores politik. Det kvitterer jeg for. Det, der er sagt, er, at man meget gerne vil se på muligheden for at bruge indeksering fremadrettet. Vi vil gerne se på og undersøge, og det har statsministeren også sagt, om det kan ske lovligt. De vurderinger, der indtil nu har været fra jurister med forstand på EU-retten, har været, at det vil være i strid med ligebehandlingsprincippet og derfor meget vanskeligt.

Men regeringen har sagt meget klart, og det står Det Radikale Venstre fuldt og helt bag, at kan vi fremadrettet finde løsninger i fællesskab i Europa, der afhjælper den bekymring, der er, for, hvordan velfærdsydelserne kan udvikle sig i fremtiden, og opstille et værn, så den enkelte medlemsstat kan sige med sikkerhed, at hvis det bliver et stort problem, så kan man agere i fællesskab, vil vi gerne det. Kan vi finde den type løsninger, som kan skabe tryghed, som kan skabe ro, og som kan sikre, at vi igen i fællesskab kan stå sammen om en stærk europapolitik, så vil vi gerne bidrage til det.

Kl. 16:35

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg ville jo kunne forstå, hvorfor man måske kæmpe for, at Danmark selv kunne bestemme, om vi f.eks. ville sende børnecheck til en rumænsk familie, hvor børnene er i Rumænien og farmand har det, der ligner et fritidsjob i Danmark. Det er der, hvor vi ikke har helt den samme opfattelse af, hvad der burde være reglerne i EU.

Men jeg søger bare stadig væk et svar fra hr. Christian Friis Bach på, hvorfor man lige præcis har valgt, at det er indekseringsmodellen, man vil arbejde på at gøre mulig. For man har jo egentlig talt

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:36

Christian Friis Bach (RV):

Læser man de to EU-domme, der er afsagt på det her område, om familieydelser og optjeningsprincip, kan man se, at de er krystalklare. Jeg har læst dem, og jeg har også drøftet de pågældende domme med hr. Kristian Thulesen Dahl, og de er krystalklare på det her punkt. Der er overhovedet ingen tvivl om den tolkning, som vi nu lægger ind i det forslag, regeringen har lagt frem, nemlig at det optjeningsprincip, som VK-regeringen indførte, ikke er foreneligt med EU-retten. Den er ikke længere, det er sådan, det er.

Men kan vi være med til ændre det og finde løsninger, som ikke handler om optjening, men som handler om indeksering, så må vi kigge på det. Vi vil gerne undersøge det. Jeg tror, ligebehandlingsprincippet i EU, som er et centralt og vigtigt princip, står i vejen for det, men regeringen har sagt, at den gerne vil se på det og undersøge det.

Kl. 16:36

Formanden:

Jeg prøver sådan her hen mod anden halvdel af debatten at insistere på, at man overholder taletiderne, for jeg synes, jeg allerede har hørt de fleste argumenter tidligere.

Men det var hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Dennis Flydtkjær (DF):

Den radikale ordfører har sagt flere gange i debatten, at bare man kommer til Danmark og arbejder, bidrager man jo også og betaler skat, og så er det kun rimeligt, at man også får del i ydelserne. Og der ville jeg egentlig bare gerne sætte spørgsmålstejn ved, hvor meget man så også bidrager. For Avisen.dk kom jo med en udregning her for en uges tid siden, der viste, at en gennemsnitlig løn for en polak var omkring 18.000 kr. Hvis man kørte hjem til Krakow tre gange om måneden, fik man et højt kørselsfradrag, og man havde også et fradrag for dobbelt husførelse, og så var man nede på, at man betalte ca. 2.400 kr. i skat om måneden. Har man så derudover et par børn, kan man få børnecheck. Ja, og så er der nok ikke så meget tilbage af den skat, man har betalt, for så er der faktisk en positiv betaling den anden vej rundt, altså en ren underskudsforretning for samfundet.

Så synes den radikale ordfører virkelig, det er rimeligt, at man kan komme hertil og arbejde og faktisk få et overskud ud af det, altså hvor det bliver negativt for det danske samfund? Det har vel aldrig været det, der har været meningen med arbejdskraftens fri bevægelighed, altså at man skulle komme hertil og faktisk få penge med den anden vej rundt, og det kan da umuligt være rimeligt over for de danske arbejdere, der så mister deres arbejde ved det.

Kl. 16:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:38

Christian Friis Bach (RV):

Der har undervejs været opstillet mange hypotetiske regnestykker, som kan vise, at man ved hjælp af en række finurligheder kan undgå at betale skat. Det gælder for danskere, der bor her, og det gælder for EU-borgere, der kommer hertil, og skræmmeksempler kan vi finde nok af. Men de EU-borgere, der knokler i de danske svinestalde – og dem er rigtig mange af; det er langt de fleste medarbejdere i de danske svinestalde – knokler løs og bidrager til den danske svineeksport. Og de stærkt kompetente medarbejdere fra resten af EU, der arbejder i den danske vindmølleindustri, knokler med innovative løsninger og styrker den danske vindmølleindustri. Vi kunne ikke undvære dem, for det ville ramme dansk vækst og velfærd, og det ville ramme rigtig mange virksomheder. Vi vil rigtig gerne have, at de kommer, og når de kommer og knokler og betaler skat, skal de også have visse sociale rettigheder, og det er præcis det, de har.

Kl. 16:39

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:39

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen nu var det ikke hypotetiske regneeksempler, jeg mente, men man kan så prøve at se det i et lidt andet perspektiv, hvis man ser på, hvilken virkning det har på de offentlige finanser. Vi fik i november sidste år et svar i Finansudvalget, som viste, hvordan påvirkningen er, og når man ser på tallene fra 2005 til 2011, kan man ikke se, at der er et eneste år, hvor det har haft en positiv påvirkning af statens finanser. Tværtimod var der f.eks. i 2011 en negativ påvirkning på 600 mio. kr., og i 2010 var det også negativt, nemlig på 500 mio. kr. Så er det ikke en eller anden illusion, man prøver at foregøgle danskerne, om, at det er positivt for det danske samfund, når realiteten faktisk er, at det koster os rigtig mange penge?

Kl. 16:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:39

Christian Friis Bach (RV):

Jamen det er ikke et regnestykke, som jeg anerkender som et udtryk for det bidrag, som EU-borgere yder i forhold til Danmark, og nu er jeg lidt i tvivl om, præcis hvilket regnestykke vi taler om. Det er klart, at man, hvis man siger, at de EU-borgere, der kommer herop, skal betale deres del af udgifterne til det danske forsvar og den danske infrastruktur, så måske kan finde regnestykker, hvor man kan sige at det lige balancerer. Men hvis man ser på det rene bidrag, det, der kommer fra de EU-borgere, der kommer hertil, og som bidrager, arbejder, knokler, så kan man se, at det er et positivt bidrag. Og det kan endda være mere positivt end et tilsvarende bidrag fra danskerne, fordi de ikke trækker på de sociale ydelser, da de ikke har deres børn, deres forældre med sig, men er her og arbejder og bidrager med skat og velstand og velfærd.

Kl. 16:40

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at SF står vagt om det danske velfærdssamfund, samtidig med at de udlændinge, der kommer her-

til, og som arbejder og betaler skat, selvfølgelig skal have de samme rettigheder som alle andre. På nogle punkter skaber EU-samarbejdet en række udfordringer for Danmark, men det handler om at finde en holdbar balance mellem to bærende principper, nemlig henholdsvis EU-samarbejdet med retten til fri bevægelighed for arbejdskraften og det, at den danske velfærdsmodel kan fortsætte, mens den er skattefinansieret. Det kræver, at vi ikke bare forholder os til misbrug, men også til uhensigtsmæssig brug de steder, hvor adgangen til velfærdssydelser enten giver meget store udgifter eller i sig selv virker urimelig.

Arbejdskraftens fri bevægelighed er ikke til diskussion for SF, men det er nogle af de utilsigtede konsekvenser, og som politikere må og skal vi forholde os til, at det kan have konsekvenser for et velfærdssystem som det danske, specielt i forhold til økonomien og ikke mindst følelsen af ret og rimelighed. Et skattefinansieret velfærdssamfund kan kun opretholdes, så længe der er opbakning til det. Det er en udfordring, som SF har krævet at regeringen og statsministeren tager op i EU-regi. Man bør samle ligesindede lande og rejse spørgsmålet om de særlige udfordringer, som den fri bevægelighed rejser for skattefinansierede velfærdsmodeller.

SF har opfordret regeringen til at arbejde aktivt i relevante europæiske sammenhænge for at fremme forudsætningerne for at opretholde det danske velfærdssystem og modvirke social dumping. Social dumping er et kæmpe problem. Der er arbejdsgivere, der lokker med velfærdssydelser for at få en lav løn til at glide lettere ned, og de bidrager dermed til lønpres på arbejdsmarkedet. I SF mener vi, at vores tilgang er den rigtige: at man bringer dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten, samtidig med at man kræver, at regeringen tager konkrete initiativer på EU-niveau og sætter turbo på tiltag mod social dumping.

SF er optaget af at finde holdbare løsninger i sagen om EU og de danske velfærdssydelser. Derfor vil vi gerne opfordre Enhedslisten til at komme tilbage til forhandlingsbordet – vi kan stadig nå at få en socialt afbalanceret og holdbar løsning i forhold til børnechecken og samtidig sikre en lang række tiltag mod social dumping. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at man for tredje gang skal takke nej til en historisk stor indsats mod social dumping.

Det kræver så også, at regeringen indkalder til nye seriøse forhandlinger med SF og Enhedslisten, for som det ser ud nu, er regeringen klar til at indgå en aftale med højrefløjen, som meget vel kan blive hamrende skæv socialt. I SF vil vi på ingen måde lade folk med lave indkomster betale regningen for en aftale med højrefløjen. Det undrer mig meget, at regeringen hellere vil søge højrefløjen og en socialt skæv aftale i stedet for at lave en aftale med SF og Enhedslisten, som vil være socialt retfærdig og et stort skridt i kampen mod løndumping.

SF støtter ikke forslaget fra De Konservative, DF og Liberal Alliance.

Kl. 16:44

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:44

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren. Nu opfordrede ordføreren Enhedslisten til at vende tilbage til forhandlingsbordet. Jeg tror, jeg bare vil indskrænke mig til at sige, at jeg da vil opfordre ordføreren til at støtte Enhedslistens tilbud til regeringen og overbevise regeringen om, at den skal tage imod et godt tilbud, som vi alle sammen burde være enige om, nemlig at ud over de ting, som regeringen synes er gode ideer, bør vi også have indført det skarpe redskab, at vi forpligter alle offentlige myndigheder, også regioner og kommuner, til at stille krav om ordentlige løn- og ansættelsesvilkår, når de skriver kontrakter med private virksomheder. Bare lige den bemærkning. Det ville

måske være hjælpsomt, hvis SF bakkede Enhedslisten op i et krav, som jeg egentlig troede at vi var enige om alle sammen.

Men det, vi skal diskutere her, er jo det her beslutningsforslag og SF's udmelding om det. Der bemærkede jeg, at ordføreren sagde, at vi skal have den rette balance mellem fri bevægelighed og vores velfærdssystem. Så er det bare, at jeg spørger ordføreren: Hvad er det for nogle helt konkrete ting, der skal ændres i EU-reglerne – det er næsten ikke til at sige, dejligt, hvis man var helt fri – sådan at vi får den rette balance mellem fri bevægelighed og vores velfærdsregler, som ordføreren lige har efterlyst?

Kl. 16:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I modsætning til Enhedslisten synes SF, at vi godt kan have et optjeningsprincip – et, der er rimeligt. Men det kan vi ikke i forhold til den fortolkning, der er, af forordningen. Og det er dér, hvor jeg mener at SF har placeret sig balanceret. Vi støtter regeringen i at få bragt lovgivningen i overensstemmelse med praksis, for det skal vi ifølge den forordning, der er. Men det betyder ikke, at vi så synes, at alt er godt, og at vi er enige i det.

Med hensyn til lovgivningen må man nogle gange sige, at vi selvfølgelig overholder den, men det betyder ikke, at vi ikke vil udfordre den og prøve at få den lavet om. Det er derfor, vi mener, at statsministeren på EU-niveau skal tage en diskussion med specielt de andre lande, der jo også har den her diskussion derhjemme: Tyskland, Holland og en lang række andre lande. Det giver også et problem i forhold til opbakning til EU-projektet, hvis borgerne i de lande, der har skattefinansierede velfærdsmodeller, oplever, at der er noget galt med ret og rimelighed, ikke at der nødvendigvis er et stort økonomisk problem her og nu. Det er den diskussion, vi vil have rejst på EU-niveau.

Jeg tror, at man godt kan flytte det. Alting er jo politik. Selv når EU-Domstolen kommer med nogle vurderinger af EU-retten, er det jo også baseret på de politiske ønsker om, hvor EU skal bevæge sig hen. Jeg mener ikke, at der, hvor vi er nu, nødvendigvis er det, der var tankegangen bag den frie bevægelighed. Martin Schulz har jo selv sagt, at den frie bevægelighed ikke skal blive en trussel mod velfærdsstaterne. Så helt konkret mener vi ligesom Enhedslisten, at social dumping er meget, meget central i den her diskussion – ligesom en diskussion på EU-niveau om, hvordan man kan bringe den frie bevægelighed og de nationale velfærdsmodeller i balance, er et andet skridt, der også skal tages.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Finn..., nej, der er ikke mere. Jo, hr. Finn Sørensen!

Kl. 16:47

Finn Sørensen (EL):

Tak. (Formanden: Jeg var lige ved at tro, at hr. Finn Sørensen havde afstået ...) Nej, det tror jeg ikke at formanden troede. Godt.

Jamen tak til ordføreren, også for en udmelding om, at vi skal være parate til at udfordre EU-systemet. Så var det bare, jeg spurgte, og jeg hørte altså ikke noget svar på det: Hvad er det for nogle helt konkrete ting, statsministeren efter SF's mening skal tage med til forhandlingerne med de andre regeringer i EU og med Kommissionen? Hvad er det for nogle helt konkrete tiltag, der skal gennemføres for at sikre, at der kommer den rette balance, som der åbenbart ikke er, mellem EU's regler om fri bevægelighed og vores velfærdsregler? Hvad er det for nogle helt konkrete ting, statsministeren skal tage med derned?

Kl. 16:48

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:48

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg troede egentlig, at jeg havde sagt det meget tydeligt. Jeg synes, at statsministeren skal tage en diskussion med de andre EU-lande om bl.a. optjeningsprincippet. Det sagde jeg lige klokkeklart. SF mener godt, vi kan diskutere et optjeningsprincip. Der skal være rimelighed i det, for når folk kommer til Danmark og betaler deres skat, skal de selvfølgelig også have ret til nogle ydelser, men jeg synes ikke, det er urimeligt at tale om, i hvor høj grad man skal have tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvor længe man skal være her. Man kan sige, at i dag har vi det jo de facto, for som skatteministeren også var inde på, tager det som minimum adskillige måneder, før man kan få børnecheck, fordi der skal et administrativt apparat i gang for at sikre, at der også i den pågældendes hjemland findes et barn.

Kl. 16:49

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg spørger kun af ren og skær nysgerrighed for at blive klogere på, hvad SF egentlig mener. På et område har SF været på noget af en rejse. I sin tid var man stærk modstander af EU, Den Europæiske Union, man kæmpede imod Maastrichttraktaten osv., og i løbet af et par årtier er man blevet stærk tilhænger og vil nu ytre en eller anden form for skepsis over for den her konkrete diskussion, som vi har, altså at man kan få børnecheck så hurtigt i Danmark. Det bliver så illustreret, ved at det siges, at man ønsker, at der er mulighed for noget rimelighed, og at der også kan være et optjeningsprincip.

Nu er sagen, at det optjeningsprincip, vi har stående i lovgivningen i dag, blev vedtaget i december 2010. SF stemte da imod det, men det var jo uden de to domme, som man hele tiden henviser til har skabt den her retspraksis, der gør, at det vist ikke var rigtigt at have det der optjeningsprincip.

Så er det, fordi SF har skiftet holdning fra december 2010, at man nu ønsker mulighed for, at der indføres et optjeningsprincip?

Kl. 16:50

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ja, det er det. Det er det korte svar. Samtidig med at vi er glade for EU-samarbejdet – og der har hr. Kristian Thulesen Dahl jo ret i, at vi har været på en rejse – er vi også et parti, der stadig væk har en bredde i EU-politikken, kan man sige. For os er EU-projektet jo flere ting. Det er både et fredens projekt og et økonomisk projekt. Men vi synes, at der skal være grænser, når det handler om, om det skal være en social union, som statsministeren og også den tyske kansler har været ude at sige. Og det er simpelt hen, fordi vores velfærdsstater er så forskelligt finansieret og opbakningen til en høj skat, der finansierer en række velfærdsydelser i Danmark, er afhængig af opbakningen til det.

Hvis man kommer her, man arbejder og bidrager til samfundet, skal man selvfølgelig også have de samme rettigheder som alle mulige andre, men det er rigtigt, at det udfordrer opbakningen til både EU-projektet og velfærdssystemet, når nogen hører, at man kan arbejde få timer om ugen. Det er et helt konkret sted, hvor vi kan sætte

ind, for det er en dansk vurdering, hvor mange timer man skal arbejde om ugen for at blive vurderet som vandrede arbejdstager. SF synes, at man godt der kunne skrue det lidt i vejret.

Kl. 16:54

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu er det jo EU-Domstolen, der har fastlagt den her praksis med, at man i virkeligheden bliver fortolket som vandrede arbejdstager også med meget få timer. Det kan vi tage en diskussion af. Jeg vil bare gerne sige, at jeg synes, det er dejligt, at SF, efter at man i 2004 jo var for den reviderede forordning, som skaber de her rettigheder, og efter at man i 2010 var modstander af det optjeningsprincip, som vi andre vedtog, så anerkender fuldstændig åbent, at det var en fejltagelse. Selvfølgelig bør Danmark have ret til at indføre sådan nogle optjeningsprincipper. Jeg vil så bare stilfærdigt sige, at jeg håber, at den nye holdning, SF har indtaget, også er der den 26. maj.

Kl. 16:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:52

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes lidt, at hr. Kristian Thulesen Dahl lægger mig ord i munden, for vi er for forordningen, og det var Venstre og Konservative også. Jeg synes, at DF har en meget klar holdning. Der er ikke så meget der. Men Venstre og Konservative gav et mandat i Europaudvalget til en forordning, som jo gør, at vi er der, hvor vi er nu. Så kan vi altid tage diskussionen, om man skal udfordre og tage diskussionen på EU-niveau osv., men i dag lyder det jo i salen, som om Venstre og Konservative faktisk stemte nej, dengang det blev diskuteret i Europaudvalget.

Det er rigtigt nok, at samtidig med at vi er for forordningen, vi er for fri bevægelighed, vi synes, at folk skal have de samme rettigheder, synes vi også, at der skal være rimelighed i det, og der skal være en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kl. 16:53

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for den sidste korte bemærkning, der er noteret.

Kl. 16:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Bare for fuldstændighedens skyld skal det slås fast, at da den her problemstilling blev rejst tilbage i 2010, lød det fra SF's nuværende formand, at det, der foregik, vist ikke var helt rimeligt. Man syntes ikke, det var rimeligt, at folk kunne komme til Danmark som sæsonarbejdere og få en fuld børnecheck. I øjeblikket får mange sæsonarbejdere, som kun arbejder kortvarigt i Danmark, børnechecken. Måske skulle vi ændre serviceloven, så det kræver ½ eller 1 helt års arbejde at få børnechecken i stedet for de nuværende 10 uger, sagde fru Pia Olsen Dyhr tilbage i oktober 2010. Okay, det kunne de så ikke levere, da der skulle stemmes for lovforslaget, men jeg kan altså nu forstå, at SF er enig i, at der skal være et optjeningsprincip, for at man får fuld adgang til børnechecken?

Kl. 16:54

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg forstår ikke spørgsmålet, for det, hr. Torsten Schack Pedersen lige læste op, er præcis det, jeg siger, nemlig at fru Pia Olsen Dyhr, som er formand for SF nu, problematiserede det i 2010. Vi siger også, at der skal være en balanceret tilgang til det. Det er ikke nødvendigvis 2 år, men folk skal have en oplevelse af, at der er en fast tilknytning, og at man bidrager til det danske samfund, når man kommer og skal have velfærdsydelser. Så jeg kan ikke se, at det citat af fru Pia Olsen Dyhr, som blev læst op, er en millimeter forskelligt fra det, jeg står heroppe og siger.

Kl. 16:54

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:54

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var mest, i forhold til at SF valgte ikke at støtte lovforslaget om optjeningsprincippet i 2010. Så man kan sige, at SF er tilbage på sporet, og det er sådan set fint nok, men så er det jo bare interessant at høre det her. Når SF har den tilgang, hvilket værn efterspørger SF så, ville regeringspartierne sikkert have spurgt, for ifølge regeringen er det SF's og ikke regeringens opgave at komme med løsningsforslag. Men jeg kan forstå, at SF mener, at det skal løses via en indsats på et helt andet område. Men hvis nu regeringen kom med forslag til et værn, hvad ville SF så sige?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:55

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det kommer helt an på, hvilket værn det er. For jeg synes, der skal være en balance i det her. Vi skal ikke dæmonisere folk, der kommer fra Østeuropa; vi skal ikke dæmonisere folk, der kommer her for at arbejde; vi skal bare helt klart sige, at både EU-projektet og velfærdsstaten kræver en opbakning og en følelse af ret og rimelighed. Det har vi vist alle sammen fået slået fast herinde. Derfor skal der også være en tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor sagde jeg også helt konkret, at skatteministeren måske kunne se på, om de 9 timer ugentligt lige var i den lave ende, og om man ikke kunne få det op på et højere niveau, for det er jo en dansk vurdering, så vidt jeg har forstået de 9 timer ugentligt.

Noget helt andet konkret er jo social dumping, men der vil Venstre ikke være med, for Venstre er ligeglad med social dumping. Ingen af de forslag, der er kommet på bordet fra Venstres side, har med social dumping at gøre. Der synes jeg Venstre skulle komme ind i kampen.

Kl. 16:56

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Jo tak. I Enhedslisten mener vi ikke, at vi kan stemme imod et beslutningsforslag, der siger, at regeringen skal administrere i overensstemmelse med gældende dansk lov. Derfor har vi fra start af sagt, at medmindre der i mellemtiden er skabt flertal for en anden lovgivning, vil vi stemme for De Konservatives beslutningsforslag. Den udtalelse står ved magt, og noget tyder på, at der bliver brug for at

føre den ud i livet. Vi er også enige i beslutningsforslagets kritik af regeringen for at lægge sig fladt ned, bare fordi man får en skrivelse fra Bruxelles.

Det ændrer jo så ikke på, at Enhedslisten er modstander af den lov om børnecheck, som VKO indførte i 2010. Vi stemte imod den gang, og vi er stadig væk modstandere af den, men det er nu engang gældende lov, og det må man respektere, selv om man er uenig i den.

Det forhindrer os så ikke i at kæmpe for at få flertal for en anden linje. Vi mener faktisk, at VKO's lovgivning er diskriminerende over for både danske og udenlandske statsborgere, der ikke lever op til optjeningskravet om at have haft ophold her i landet i 2 ud af 10 år. VKO's budskab til disse mennesker er jo, at vi vil have deres skattekroner, men at de ikke kan få adgang til de samme ydelser som os andre, førend de har været her i længere tid.

VKO-lovgivningen gjorde jo heller ikke op med det problem, at EU har bestemt, at børnechecken skal udbetales, selv om børnene opholder sig i udlandet. Det mener vi som hovedregel ikke at den skal. Vi har derfor fremsat både et beslutningsforslag, B 50, som er til behandling under næste punkt på dagsordenen, og et lovforslag, L 160, som kommer til behandling i løbet af foråret. Det politiske indhold i de to forslag er identiske. Vi slår fast, at alle, der bor og betaler skat her i landet, har samme rettigheder til børnecheck, men at det er en forudsætning, at børnene opholder sig her i landet.

Men hvorfor så fremsætte både et beslutningsforslag og et lovforslag med samme indhold? Fordi vi vil tvinge regeringen til at ændre kurs i denne sag. Undskyld, jeg bruger ordet tvang, men der er noget, der tyder på, at det er det, der skal til. Her er et beslutningsforslag ikke tilstrækkeligt. Der skal et egentligt lovforslag til. Både regeringen selv og en række eksperter i statsret har slået fast, at kun et lovforslag kan tvinge regeringen til at følge et folketingsflertal, hvis flertallets politik kan være i strid med EU-retten. Så det er altså nødvendigt med et egentligt lovforslag, hvor det samtidig fremgår, at Folketinget er klar over, at det, man foretager sig, kan være i strid med EU-retten.

Men for at tvinge regeringen til det kræver det selvfølgelig, at vi kan få et flertal, og her har jeg til min store undren hørt både Venstre og Konservative sige i medierne, at de ikke vil støtte vores lovforslag, fordi vi skriver, at det kan være i strid med EU-retten. Nu har de jo tid til at komme på bedre tanker, og det forslag er ikke til behandling her i dag. Jeg håber virkelig, at de kommer på bedre tanker, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan tvinge regeringen til at ændre kurs i denne sag og til at tage kampen op inden for EU for det synspunkt, at det er det danske Folketing og ikke EU, der skal bestemme reglerne for vores velfærdsydelser. Så hvis V og K virkelig mener noget med deres udtalelse og forslag til vedtagelse, som vi fik her i salen for et par uger siden, om, at indretningen af de danske velfærdsydelser er national kompetence, må de jo bakke Enhedslisten op i det forslag, vi har fremsat.

Kl. 17:00

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Grundlæggende synes jeg jo, at det er flot, at hr. Finn Sørensen siger, at loven, som den er skrevet, må man respektere, også selv om man er uenig, og at Enhedslisten derfor vil stemme for et beslutningsforslag, der går ud på, at regeringen selvfølgelig skal følge dansk lov.

Så er sagen bare, at hvis regeringen så vælger at sige, at det er den ligeglad med, hvordan kan Enhedslisten så argumentere for, at det ikke skal have nogen form for konsekvenser? Altså, hvordan kan Enhedslisten egentlig sige: Man har det grundlæggende synspunkt,

at loven skal man respektere, også selv om man er uenig? Det vedtager et flertal i Folketinget i givet fald så, men regeringen siger, at det sidder vi overhørig. Hvordan kan Enhedslisten så mene, at det er ligegyldigt, at det ikke har nogen konsekvenser?

Kl. 17:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:00

Finn Sørensen (EL):

Det synes vi ikke er ligegyldigt, og det er jo derfor, at vi har fremsat et lovforslag, fordi det er det, der skal til for at tvinge regeringen til at ændre kurs i den her sag. Jeg håber da sandelig meget, at Dansk Folkeparti, når forslaget kommer til behandling, vil støtte det sammen med de øvrige partier i Folketinget, helst dem alle sammen, men ellers da i hvert fald et flertal, for så er der efter min mening ingen tvivl om at regeringen vil være nødt til at respektere det lovforslag og arbejde efter det.

Kl. 17:01

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi støtter det også, men det har bare ikke noget med det, jeg spørger om, at gøre. Enhedslisten underspiller jo sin egen rolle. Enhedslisten er det parti her i Folketinget, der bestemmer, at regeringen er regering, så Enhedslisten bestemmer jo fuldstændig, om regeringen skal følge Folketingets flertal eller ikke skal følge Folketingets flertal.

Det, jeg forsøger at sige her, er, at hr. Finn Sørensen repræsenterer et meget fint synspunkt om, at den lovgivning, Folketinget har vedtaget, skal regeringen føre ud i livet, og det vedtager man så. Men det besynderlige kommer så der, hvor Enhedslisten siger, at når regeringen så ikke gør det, er det, at man som regeringens støtteparti eller regeringens parlamentariske grundlag – hvordan man nu vil formulere det, det må man selv om – sidder det overhørig og egentlig ikke gør mere ved det. Det er jo det, der er konsekvensen, hvis det her forslag bliver vedtaget og regeringen vælger at sige, at man ikke følger den lovgivning, der så gælder. Det, Enhedslisten foreslår, er jo at lave en ny regel, der i virkeligheden går ud på noget andet.

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Finn Sørensen (EL):

Nej, vil laver ikke nogen ny regel i forhold til det, vi mener her i dag, og det, der står i vores beslutningsforslag. Vi siger bare, at det, der skal til for at tvinge regeringen til at ændre kurs, er et egentligt lovforslag, hvoraf det også fremgår, at dem, der vedtager det, er klar over, at her kan være et problem med EU-retten. Det er det, det går ud på, og så bestemmer vi jo ikke alene – desværre, det ville være dejligt, hvis vi gjorde – om regeringen så vil følge det, vi foreslår. Der skal vi jo have flertal, og der håber jeg sandelig meget, at Dansk Folkeparti og de øvrige partier lever op til de udsagn, de selv er kommet med i den her debat, nemlig at det er Folketinget, der skal bestemme over vores velfærdsydelser, det er ikke EU.

Kl. 17:02

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach for en kort bemærkning.

Kl. 17:03

Christian Friis Bach (RV):

Tak. Jeg vil da gerne takke Enhedslisten for et både konstruktivt og meget ærligt indlæg. Jeg er glad for at høre, at Enhedslisten så klart bakker op om ligebehandlingsprincippet, for det er jo et meget centralt princip. Men er det så ikke også et udtryk for ligebehandling, at hvis man betaler den samme skat, får man den samme børnecheck til børnene, uanset om man så måtte have efterladt dem hjemme i Tyskland eller Sverige eller Polen og i øvrigt savner dem og lider afsavn, fordi man ikke er sammen med dem, eller om man har taget børnene med herop og de er i Danmark? Er det ikke ligebehandling?

Kl. 17:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:03

Finn Sørensen (EL):

Det kan man godt kalde det, men spørgsmålet er, om det er en rimelig regel, at børnechecken skal kunne udbetales, selv om børnene ikke opholder sig her i landet. Hvis man kigger i den lov – nu vender vi tilbage til det under næste forslag, så skal jeg nok uddybe det lidt mere – står der jo klart og tydeligt, at det er en forudsætning for at få børnechecken, at børnene opholder sig her i landet.

Det er efter min mening også grundprincippet, når vi taler velfærdsydelser, altså at velfærdsydelserne finansieres af de mennesker, der bor og betaler skat her i landet. Det har aldrig været meningen med dem – bortset fra nogle undtagelser, Folketinget selv har vedtaget langs ad vejen – at de skulle eksporteres. De skal, om man så må sige, nydes her i landet – det er jo det, der er formålet med et velfærdssystem. Og det er den regel, vi gerne vil gøre op med, eller rettere sagt: Vi vil gerne fastholde det, der rent faktisk står i loven i dag.

Kl. 17:04

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 17:04

Christian Friis Bach (RV):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, hr. Finn Sørensen, om det er økonomisk eller principielt med den problemstilling? For man kan spørge: Hvis børnene vitterlig kom herop, ville den samlede familie så komme til at udgøre et større eller mindre træk på de danske velfærdsydelser, hvis de børn så også skulle i skole og til lægen og have alle de øvrige ydelser, som vi tilbyder danske børnefamilier? Så ville det være et større eller et mindre træk for det danske velfærdssamfund, hvis børnene faktisk kom herop?

Kl. 17:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:05

Finn Sørensen (EL):

Det kommer jo an på, hvor mange børn der kommer. Men det er jo ikke økonomien, der er afgørende i den her sag, det tror jeg ordføreren udmærket godt ved, det er princippet: Hvad er det, der ligger til grund for det danske velfærdssystem? Det er nemlig, at det er et skattefinansieret velfærdssystem, som bygger på, at det er de mennesker, der bor og er fuldt – hvis vi nu skal bruge lovens ord – skattepligtige her i landet. Det er også dem, der, om man så må sige, nyder godt af velfærdssystemet.

Hvis man går ind og kigger på de enkelte ydelser, nu har jeg ikke tjekket alle love om sociale ydelser, men jeg er ret sikker på, at i rig-

tig mange af dem står der klart og tydeligt, at forudsætningen for at få ydelserne er, at man opholder sig her i landet. Og det synes vi er et fornuftigt princip, med nogle undtagelser, som vi så kan vende tilbage til senere, når vi skal diskutere vores konkrete forslag.

Kl. 17:06

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen, en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Brian Mikkelsen (KF):

Tak for støtten til Konservatives beslutningsforslag. Men jeg synes, at logikken og ræsonnementet brister en smule, for som svar på spørgsmålet, også det fra hr. Kristian Thulesen Dahl, blev det jo konstateret, at man ikke vil tage konsekvensen af, at et flertal i Folketinget nu pålægger regeringen at følge dansk lov. Der er et flertal i Folketinget, der pålægger regeringen det.

Ordføreren henviser så til en teknikalitet om forskellen mellem et beslutningsforslag og et lovforslag. Men da vi fik gennemført parlamentarismen i 1901, hvilket betyder, at der ikke kan regeres mod et flertal i Folketinget, så handler det jo altså også om, at vi nu konstaterer, at et flertal her i Folketinget vil have, man skal følge dansk lov, og vil have opstillet nogle værneregler. Så må Enhedslisten jo også være med til at sikre, at den konsekvens bliver ført ud i livet.

Kl. 17:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:07

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak for opfordringen til at gøre det. Men den er lidt overflødig, for det er faktisk det, jeg har forklaret at vi vil gøre. For konsekvensen af, at man ikke gennem et beslutningsforslag kan pålægge regeringen at administrere på en bestemt måde, er, at vi fremsætter et lovforslag på de præmisser, som jeg har beskrevet.

Vi har så fået nogle ting at vide af regeringen og alle mulige kloge eksperter i statsret, og de ting er mig bekendt ikke blevet anfægtet. Heller ikke De Konservatives folketingsgruppe, som jo rummer en dygtig jurist, har anfægtet de argumenter, som regeringen er kommet med i denne sag. Det tager vi så bare konsekvensen af, og vi fremsætter et lovforslag, som går igennem de tre behandlinger, og som opfylder kravet om, at forslagsstillerne godt er klar over, at her kan der være et problem med EU-retten.

Så skulle den sidde lige i skabet, og hvis der ellers er et flertal for det, vil regeringen være nødt til at administrere efter sådan et lovforslag og kæmpe for det over for EU, hvis der skulle vise sig nogle problemer. Så vi tager bestemt konsekvensen af det.

Kl. 17:08

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 17:08

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, for mig lyder det som bortforklaringer og udenomsforklaringer – men fred være med det. Sagens kerne er jo, at et flertal i Folketinget vil pålægge regeringen at følge dansk lov, og det er Enhedslisten med på. Godt. Vi kan så bare konstatere, at regeringen ikke vil følge det, og der sidder Enhedslisten jo så med regeringens skæbne i hånden uden at ville vælte den. Det er vel det, det er et spørgsmål om, og derfor kan jeg kun opfordre til og håbe på, at Enhedslisten vil besinde sig og komme på bedre tanker. Jeg har respekt for, at man støtter beslutningsforslaget her, fordi man har respekt for dansk lov. Ræsonnementet bliver altså ført til ende. Jeg håber så, at man – når

der skal trykkes på knapperne og der kommer en konsekvens af, at der er flertal for beslutningsforslaget – også er villig til at tage næste skridt i det ræsonnement. Og det må jo være at stemme for et eventuelt mistillidsvotum til regeringen, fordi den ikke følger dansk lov.

Kl. 17:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:09

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil sandelig håbe, at hr. Brian Mikkelsen også trykker på den rigtige knap, når vi skal til at stemme om Enhedslistens lovforslag, for det er derigennem, at vi kan pålægge regeringen at administrere sådan, som et flertal i Folketinget ønsker. Det kan man ikke med et beslutningsforslag, og jeg har ikke hørt De Konservative anfægte argumentationen omkring det.

Så derfor er min opfordring til Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Venstre og de andre borgerlige partier at støtte Enhedslistens lovforslag, når det kommer til behandling. Og hvis man ikke vil det, kan vi måske nok tillade os at konkludere, at Venstres og Konservatives kritik af regeringen for at lægge sig fladt ned for EU-retten osv. måske bare er lidt varm luft her op til den 25. maj.

Kl. 17:10

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes slet ikke, der er nogen logik overhovedet i Enhedslistens svar til de foregående spørgere. Det er jo ren sniksnak.

Enhedslisten har et meget godt princip med at sige, at regeringen skal følge dansk lov, men når regeringen så siger, at de ikke vil det, får det ikke nogen konsekvenser. Jo, så vil man fremsætte et nyt lovforslag, som ikke pålægger dem bare at følge den lov, der er i dag, nej, så skal man lave en ny lov med et princip om, at børnene skal være i Danmark. Men det er jo ikke det, der er til diskussion lige nu, det er jo, at den lov, der er i dag, indeholder et optjeningsprincip, så hvis man ville gå linen ud, skulle man jo fremsætte et lovforslag, som præcis pålagde regeringen at følge den lov, der er i dag, og som har et optjeningsprincip, og ikke fremsætte et nyt lovforslag.

Så synes Enhedslisten ærlig talt ikke selv, det er lidt hyklerisk, at man har et princip, men ikke fører det ud i livet?

Kl. 17:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:11

Finn Sørensen (EL):

Nu synes jeg, jeg har gjort rede for, hvorfor man er nødt til at tage det skridt at lave et lovforslag, og det er, fordi et beslutningsforslag ikke kan bruges til at pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med det i denne konkrete situation. Det er jo trods alt en præmis, man er nødt til at forholde sig til om man er enig i eller ej, og der må jeg bare sige, at jeg ikke har hørt nogen her i salen anfægte regeringens og en række statsretseksperter argumentation.

Så kan jeg rent personligt have det sådan, at jeg tænker – nu må man ikke bruge sådan nogle grimme ord: Skidt være med, hvad alle de her eksperter siger. Det kunne man godt sige. Men hvis det, der skal til for at tvinge regeringen til at administrere sådan, som et flertal ønsker, er, at man fremsætter sådan et lovforslag, må man jo gøre det. For det, der er det primære for Enhedslisten, er ikke forskellige politiske drillerier. Det primære for Enhedslisten er, at vi får regerin-

gen til at ændre kurs i den her sag og til at føre en fornuftig politik, i forhold til hvem der bestemmer over vores velfærdsydelser, og at der selvfølgelig også er et ordentligt politisk indhold. Det er det, der er vores dagsorden.

Kl. 17:12

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 17:12

Dennis Flydtkjær (DF):

Forskellen er jo bare, at Enhedslistens lovforslag ikke er en stadfæstelse af den nuværende lov. Det er sådan set en ny lov og et nyt princip, der skal administreres efter, så derfor kan man jo ikke bare drage sammenligning mellem de to.

Men man kunne jo spørge Enhedslisten: Hvis nu man forestillede sig, at vi i Dansk Folkeparti fremsatte et lovforslag i morgen, som bare stadfæstede den lov, som vi har i dag, ville Enhedslisten så stemme for? For så måtte logikken jo være, at så måtte Venstre og Konservative også kunne stemme for, og så ville regeringen jo trods alt være i mindretal med et lovforslag. Og hvis det så sker, at regeringen stadig væk vælger at sige, at selv om der er kommet et lovforslag, hvor Folketinget pålægger dem gøre, som man gør i dag, så stemmer de nej, vil Enhedslisten så tage konsekvensen af det og sige: Så trækker vi støtten til regeringen?

Kl. 17:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:12

Finn Sørensen (EL):

Det ville jo være lidt selvmodsigende, hvis Venstre og Konservative fremsatte et nyt lovforslag med nøjagtig det samme indhold som den lov, som de mener er gældende. Det giver vist ikke meget mening. Det tror jeg aldrig vi har prøvet før her i Folketingssalen. Hvis Venstre og Konservative skulle finde på at fremsætte et eller andet lovforslag, vil vi kigge på indholdet i det og forholde os til det.

Men indtil videre har vi altså fremsat et lovforslag, ved hjælp af hvilket man kan tvinge regeringen til at ændre kurs i den her sag, ovenikøbet i en retning, som jeg under nogle af de forrige indlæg lige har hørt Dansk Folkeparti have en positiv holdning til. Så jeg kan ikke rigtig se, hvad problemet er.

Det, der jo er kernen i hele den her diskussion, er, når det kommer til stykket, hvem det er, der skal bestemme over reglerne for vores velfærdsydelser – er det EU og nogle embedsmænd og en domstol, eller er det det danske Folketing? Der har jeg jo hørt Venstre og Konservative sige, og læst et forslag fra dem, hvor der klart og tydeligt står, at det der spørgsmål om indretningen af vores velfærdsydelser er national kompetence. Så kan jeg ikke forstå, at der skal være så meget slinger i valsen; så må vi da udfordre både regeringen og EU på det her spørgsmål, og der er kun den vej, vi foreslår.

Kl. 17:14

Formanden:

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis man kommer til Danmark som EU-borger, kan man ved at arbejde 9 timer om ugen få børnecheck til sine børn derhjemme. En person, der arbejder 9 timer om ugen til 110 kr. i timen, tjener 3.960 kr. om måneden. Af det betales 500 kr. i skat. Hvis så den person har

et barn, bare ét barn, får vedkommende udbetalt en børnecheck, der svarer til mellem 900 og 1.500 kr. om måneden, hvor han altså har betalt skat på 500 kr. om måneden. Det er selvfølgelig ikke en særlig god forretning for den danske stat, og det er ikke derfor, at vi som dansk stat har åbnet grænserne for EU-borgere. Det var ikke det, vi ville. Vi ville gerne have lov til at modtage folk, der kunne bidrage til det danske samfund. Vi ønskede ikke at modtage folk, der bare kunne tære på den danske statskasse.

Derfor har vi det i Liberal Alliance sådan, at vi både over for EU-borgere og over for folk fra lande uden for EU gerne vil have lov til at sige, at man som udlænding først skal optjene ret til sociale ydelser, altså *optjene* ret, fordi folk ellers vil flytte verden rundt for at få ydelser, ikke for at bidrage. Det er det princip, vi gerne vil have gennemført, altså at man først efter 5 år har ret til fulde sociale ydelser i Danmark, og det princip vil vi gerne gennemføre, både for mennesker, der kommer fra det store udland, og for mennesker, der kommer fra det nære udland, nemlig EU.

Vi synes, der fra dansk side skal arbejdes på, at EU vedtager en mulighed for, at landene kan have sådan nogle regler, for det har vi tilsyneladende ikke i dag. Så når der kommer en ny regering, vil vi gerne prøve at påvirke den regering til at arbejde for det i EU, og vi glæder os over, at statsledere i andre lande er på linje med os her og mener, at EU ikke skal være en social union, men et fællesskab, hvor arbejdskraften kan bevæge sig frit over grænserne.

Indtil da har vi foreslået at børnechecken skal laves om til et fradrag, og det har i hvert fald den meget simple og enkle fordel, at et fradrags værdi i hvert fald aldrig kan overstige det, som man ville have betalt i skat. Så den situation, vi har i dag, hvor man får flere penge fra statskassen, end man betaler i skat, vil ikke længere være der, når børnechecken bliver lavet om til et fradrag, for der kan man højst sikre sig selv, at man ikke skal betale skat i Danmark. Det er det højeste, man kan opnå. Man kan aldrig nogen sinde få mere, end man betaler i skat.

Så har der fra regeringens side været indvendt, at det ikke er socialt ansvarligt. Det kan man godt lave på en måde, så det kommer de fleste, der får børnecheck i dag, til gode. Man kan give en skatterabat til folk, der har børn, og man kan sige, at den skatterabat kan man rykke fra år til år. Hvis ikke man udnytter den det første år, f.eks. fordi man er studerende, kan man så rykke den videre til de år, hvor man ikke længere er studerende og har en fuld indtægt, og så kan man bruge af den der.

Men så er der kontanthjælpsmodtagere, som ikke vil få gavn af pengene eller af fradraget, siger man. Nu er det jo ikke meningen, at kontanthjælpen skal være en ydelse, man har for livstid, og et barn lever jo forhåbentlig i lang tid, men i hvert fald i 18 år, mens det får børnecheck og eventuelt børnefradrag. Så der er mange år at få pengene eller fradraget i, og det, at man i et enkelt år eller to år, hvor man leder efter arbejde, ikke kan få det samme fradrag, som hvis man havde et arbejde og en højere løn, er det nu så socialt uansvarligt, som det gøres til?

Har vi ikke tværtimod det problem i Danmark, hvilket jo også er en form for social uansvarlighed, at det for mange og især børnefamilier på kontanthjælp ikke kan betale sig at arbejde? Det er vi da mange partier, der taler om at der skal gøres noget ved. Regeringen har sågar også gjort noget. Det her ville så bidrage til, at det i højere grad kunne betale sig at arbejde, fordi man så i højere grad kunne udnytte sit børnefradrag. Når regeringen kan sænke kontanthjælpen, når regeringen kan sænke stigningstakten af kontanthjælpen osv. osv., for at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, hvorfor skulle man så ikke også kunne arbejde med den her børnecheck og omdanne den til et børnefradrag, hvis det bidrog til den samme løsning på, at det ikke kan betale sig at arbejde i Danmark.

Så vi støtter selvfølgelig det her beslutningsforslag, fordi vi er enige i det.

KI. 17:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Jo, det er der så alligevel, selv om jeg fik sagt det modsatte. Hr. Christian Friis Bach.

KI. 17:19

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg var måske heller ikke helt hurtig nok. Jeg synes, det er meget ærligt, at ordføreren for Liberal Alliance siger, at man ønsker at lave børnechecken om til et skattefradrag, så man kan tvinge de fattigste familier i Danmark til at komme i arbejde. Det er jo præcis pointen, at den her debat måske i høj grad handler om mange andre ting end netop børnechecken og de ca. 20 mio. kr. ud af 14,5 mia. kr., som en ændring af optjeningsprincippet vil koste.

Det synes jeg er ærlig snak, og jeg vil godt bede ordføreren om at bekræfte, at det, hvis man ændrer det til et skattefradrag, endda meget markant vil ramme en række af de allerfattigste familier – i hvert fald på kort sigt, indtil de måske om 3 år, 5 år eller 7 år kommer til at tjene mere og eventuelt kan udnytte den skatterabat, som de får. Derfor vil det ramme de fattigste familier og de fattigste børn i det her land.

KI. 17:20

Formanden:

Ordføreren.

KI. 17:20

Ole Birk Olesen (LA):

Vi går ikke ind for millimeterretfærdighed i udbetaling af ydelser fra det offentlige. Vi går ind for, at samfundet skal indrettes fornuftigt, og forudsætningen for, at samfundet kan indrettes fornuftigt, er, at vi kan ændre på nogle ting, når de engang imellem er uhensigtsmæssige.

Det kan godt være, at det koster nogen noget, og sådan er det jo. Det kan også koste kontanthjælpsmodtagere noget, at man synes, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Det kan også godt være, at det øger uligheden i samfundet, at man synes, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Men vi vil gerne indrette vores samfund fornuftigt og retfærdigt, og det er ikke retfærdigt, at det ikke kan betale sig at arbejde i dagens Danmark.

Hvis en løsning på det her børnecheckproblem, som er opstået, fordi EU kræver, at vi skal udbetale den, indebærer, at vi kan lave børnechecken om til et fradrag og dermed i øvrigt også medvirke til at løse et andet problem, nemlig at det ikke i høj grad nok kan betale sig at arbejde i Danmark, så siger vi ja tak.

KI. 17:21

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

KI. 17:21

Christian Friis Bach (RV):

Det er ærlig snak: De fattigste børn, de fattigste familier, skal rammes, ved at det laves om til et skattefradrag. Vi skal af med den børnecheck, som danskerne er så utrolig glade for, som er så utrolig effektiv, og som virkelig gør, at mange børnefamilier får råd til at købe det tøj til børnene, de gerne vil have, og til at tage sig godt af de børn, de har. Men der er Liberal Alliance jo et ærligt parti. Det her skal ramme socialt skævt, og derfor skal det laves om.

Jeg kunne apropos det forslag og den lange redegørelse om de borgere, der kommer herop og arbejder 9 timer om ugen for 110 kr., godt tænke mig at høre: Hvor mange borgere tror eller ved ordføreren faktisk kommer herop og arbejder 9 timer og får en børnecheck?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:22

mer hertil for sådan at få del i det danske velfærdssamfund og vores velfærdsgoder. Hvor mange mener hr. Ole Birk Olesen opholder sig i Danmark i dag alene med det formål at få andel i det danske velfærdssamfund? Jeg spørger bare af nysgerrighed, for jeg er lidt i tvivl om det.

Kl. 17:25

Ole Birk Olesen (LA):

Det ved jeg ikke. Jeg ved ikke, hvor mange det er. Men jeg ved, at det er dumt at indrette en lovgivning, så det er muligt for folk ude i den store verden at komme til Danmark for her at hæve større ydelser fra den danske statskasse, end de bidrager med i form af deres skattebetaling. Det er der ingen som helst fornuft i at gøre for Danmark. Derfor skal vi lave det om, uanset hvor mange der udnytter det.

Sådan nogle ting kan jo også ændre sig. Når det pludselig går op for en gruppe i et land, at der ligger guld på gaden i Danmark, kunne man jo sætte gang i en bevægelse, hvor flere og flere mennesker kommer her op. Den slags ting ved man faktisk ikke på stående fod. Men systemet som sådan skal være indrettet fornuftigt, så det tager højde for alle eventualiteter.

Kl. 17:23

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen, kort bemærkning.

Kl. 17:23

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg er nu ikke så overrasket over Liberal Alliances holdning med hensyn til børnechecken og skattefradraget. Det går ud over dem, som måske i virkeligheden har mest behov for det. Det er jo, som vi kender Liberal Alliance.

Men jeg blev lidt nysgerrig på det der med de 5 år og optjening. Jeg må forstå det sådan, at man skal være 5 år i Danmark, før man får ret til noget som helst. Skal man så også betale skat i de 5 år, eller hvordan skal det forstås?

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, vores forslag om en udlændingepolitik bygger på, at man kan komme til Danmark, hvis man har et arbejde på hånden, og man kan få lov til at blive her, så lang tid man har det her arbejde. Mister man sit arbejde, skal man ud af landet igen. I den tid, man er her, har man så ret til skolegang til sine børn osv., men man skal tegne en sundhedsforsikring. Til gengæld slipper man så for at betale sundhedsbidrag.

Men ja, man skal betale skat, fordi man skal optjene en ret til at modtage de ydelser, som stilles til rådighed af det danske velfærdssamfund, for ellers ville der jo være en enorm immigration af mennesker til Danmark, som bare ville hertil for at få vores ydelser. Hvis man gerne vil have fornuftigt system, hvor dem, der kommer til Danmark, bidrager positivt, bliver man nødt til sige: Så skal I arbejde i en periode og betale skat i en periode, og derefter har I optjent retten til at modtage de samme ydelser, som indfødte danskere har.

Kl. 17:24

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:24

John Dyrby Paulsen (S):

Det må man jo forstå sådan, at med det system, vi har i dag, mener hr. Ole Birk Olesen at der kommer adskillige folk til, som bare kom-

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:25

Ole Birk Olesen (LA):

Det var dog et mærkeligt spørgsmål. Jeg kan jo ikke vide, hvad der foregår inde i folks hoveder. Men vi kan jo konstatere, at der er en temmelig stor indvandring af mennesker fra lande, hvor de økonomiske forhold er mindre fordelagtige end i Danmark, herunder de økonomiske forhold for folk, der ikke har et arbejde. Så kommer disse indvandrere hertil og får kun sjældent et arbejde – afhængigt af hvilket land de kommer fra, men fra nogle lande er det en meget ringe andel af de tilkomne, der får et arbejde. I stedet lever man i årtier og måske endda også gennem generationer af offentlige ydelser. Det er da oplagt at tænke, at grunden til, at man f.eks. som flygtning vælger at tage til Danmark frem for at tage til et naboland, kunne være, at ydelserne i Danmark er bedre end i nabolandet.

Kl. 17:25

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Brian Mikkelsen, De Konservative.

Kl. 17:26

(Ordfører for forslagstillerne)

Brian Mikkelsen (KF):

Tak for de mange bemærkninger, og også tak for, at der kan konstateres et flertal i Folketinget, som støtter beslutningsforslaget; som støtter, at man skal følge dansk lov; som støtter, at der skal være nogle værneregler, som sikrer, at man skal bo, arbejde og betale skat i Danmark for at få adgang til offentlige ydelser i Danmark. For det er jo grundlæggende ikke rimeligt, at man fra første dag, man ankommer til Danmark, optjener retten til velfærdsydelser, som det har taget generationer at bygge op.

Derfor indførte vi i 2011 et optjeningsprincip, som hidtil har sikret, at modtagere af børnefamilieydelse og børnetilskud har en reel tilknytning til det danske samfund. Vi var naturligvis dengang opmærksomme på, at der, afhængigt af hvilken model der blev valgt, kunne være problemer i forhold til EU-retten i forbindelse med begrænsning af andre EU-landes borgeres ret til velfærdsydelser. Og indførelsen af optjeningsprincippet blev således vurderet i forhold til EU-retten og udformet på en sådan måde, at den var juridisk holdbar. Konkret skulle ydelsesmodtagerne have haft bopæl eller beskæftigelse i Danmark i 2 år inden for de sidste 10 år for at få fuld ydelse.

Siden da har den nuværende regering modtaget en skrivelse fra en embedsmand i Bruxelles, som siger, at optjeningsprincippet er i modstrid med EU-retten. Regeringen har intet – og jeg siger intet – overhovedet gjort for at udfordre dette eller søge fælles fodslag med vores nabolande, som har tilsvarende udfordringer. Man har ikke taget nogen dialog med Kommissionen, man har ikke gjort nogen indsigelser, og man har heller ikke interveneret i de to konkrete sager, det handler om, men man har siddet og ventet på, at andre lande har forsøgt at diskutere principperne i de her sager.

I lyset heraf har vi gjort to ting. For det første har vi udfordret og opfordret regeringen til at prøve sagen i Bruxelles, hvor man passerde kunne danne en koalition med lande som Frankrig, Tyskland og Sverige, som har lignende sager. Og for det andet har vi peget på, at

man kunne komme med et kludetæppe, et helt arsenal af forskellige løsninger, som kunne være med til at sikre nogle fornuftige værneregler i Danmark, så man først fik adgang til offentlige ydelser, når man havde boet her, arbejdet her og betalt skat her.

Det er jo en debat, man har rundtomkring i Europa, men det er ikke en debat, som Danmark – i hvert fald ikke hidtil – har deltaget i. I sommer annoncerede den tyske kansler, Angela Merkel, og den britiske premierminister, David Cameron, at de ville forsøge at samle en gruppe lande inden for EU, der skulle kæmpe mod den øgede sociale integration og udvandringen af medlemslandes kontante ydelser som f.eks. børnepenge.

Vi forsøgte også allerede dengang at få den danske regering med på vognen, men det ville den ikke. Det har skadet danske interesser, at vi ikke har reageret i tide, men en god del af skaden kan godt gøres god igen. Derfor vil vi gerne endnu en gang opfordre regeringen til som aktiv medspiller at gå sammen med andre europæiske lande om at finde en mindelig løsning på problemerne.

Der kæmpes en kamp rundtomkring i Europa for at være med til at forhindre, at vi får en ny social union. Der kæmpes også af forskellige konservative kollegaer rundtomkring i EU. Angela Merkel har f.eks. udtalt – og jeg citerer: at vi ikke behøver at gøre alt fra Bruxelles. Og hun har senest udtalt, at EU ikke er en social union. Og det er vi helt enige i. David Cameron, den engelske premierminister, har i forbindelse med sagen udtalt – og jeg citerer: at EU i dag er anderledes end for 30 år siden, og at vi derfor er nødt til at erkende, at den frie bevægelighed har udløst større folkevandringer på grund af stigende indkomstmuligheder. Det er vi også enige i. Barroso, den konservative formand for Kommissionen, mener – og jeg citerer: at Europa skal fokusere på de områder, hvor det kan tilføre mest værdi, og ikke blande sig andetsteds. Og det er vi også enige i.

Kl. 17:30

Så her har vi altså forbundsfæller blandt nogle af de stærkeste og vigtigste politiske ledere i Europa, men den danske regering har ikke deltaget i den diskussion. Jo, det er man så begyndt på i løbet af de sidste 8, 9, 10 dage. Presset af en indenlandsk debat, presset af et flertal i Folketinget, presset af et flertal i befolkningen og presset af dårlige meningsmålinger er man så begyndt verbalt at sige noget, men man har ikke deltaget aktivt i kampen for at værne om vores sociale systemer.

Så opnåede vi samtidig det helt uhørte – det helt uhørte – at en regering vil sidde et flertal i Folketinget overhørigt. Så kan man diskutere teknikaliteter: Er det et beslutningsforslag, er det et lovfor-slag, er det et mistillidsvotum eller ej? Men sagens kerne er jo den, at det danske Folketing og vores måde at udøve demokrati på har været præget af, at man har haft respekt for Folketingets flertal.

Da man i 1901 efter flere årtiers Højreregering fik gennemført parlamentarismen, var det jo et udtryk for, at man skulle have et flertal bag sig i Folketinget for at sikre en folkelig kontrol med regeringen. Og her blev det fuldstændig krystalklart, eksplicit knæsat, at en regering ikke må sidde med et flertal imod sig. Det blev knæsat i 1901, og det princip gælder stadig i dag. Men vi oplever en regering, som ikke følger det princip. Det Radikale Venstre har skatteministerposten, men en af Det Radikale Venstres åndelige fædre – han var ikke med til at stifte partiet – var Viggo Hørup, som i slutningen af 1890'erne, altså nogle få år før partiet blev stiftet, i forbindelse med forfatningskampen med Højre udtalte: Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Det er en klassisk radikal sætning fra en af åndsfædrene bag partiet. Og hvad oplever vi i dag? Jo, vi oplever, at der er nogle over og også nogle endnu mere ved siden af Folketinget, nemlig regeringen, som ikke vil følge et flertal i Folketinget, som her i dag har tilkendegivet, at man støtter beslutningsforslaget.

Det er uhørt. Jeg synes også, det er problematisk for vores måde at agere politisk på, men det må vi jo så tage til efterretning og tage

en konsekvens af i forhold til yderligere politisk handling i den kommende tid. Det er det ene spor.

Det andet spor er, at vi samtidig vil opfordre regeringen til at gå ind og konstruktivt prøve at finde en løsning på den udfordring, det er, at de danske velfærdsydelser er under pres, og at man ikke hele tiden skal opleve, at vi skal hoppe sådan fra tue til tue. Nu har vi en sag om børnechecken, så havde vi en sag om dagpengene for 2 uger siden, så har vi haft en sag om kontanthjælpen, så har vi haft en sag om SU'en, og sådan kan vi se den ene sag opstå efter den anden.

Det må være muligt i en konstruktiv og pragmatisk ånd at kunne finde en løsning på det, så man ikke bare skal stoppe noget ned i hullerne hver gang, men altså at prøve på at finde en samlet løsning på de udfordringer, der er med hensyn til EU's velfærdsydelser og den måde, man fortolker forordningen på.

Så vores appel og opfordring til regeringen er altså, at man konstruktivt sætter sig ned og prøver at finde en løsning – vi vil meget gerne være med fra konservativ side, fordi vi mener, at det er den måde, vi kan forsvare vores velfærdskonstruktion på, samtidig med at vi forbliver aktive, positive medlemmer af det europæiske fællesskab.

Regeringen må lytte til et flertal i Folketinget. Imens vil vi samtidig kraftigt opfordre til, at der bliver nogle reelle forhandlinger og ikke bare udendørs forhandlinger om, hvordan vi får løst de udfordringer, der er.

Så med de ord vil jeg takke for den opbakning, der har været, til beslutningsforslaget. Jeg håber på, at de også resulterer i konkret handling, som betyder, at vi får etableret nogle fornuftige værnere-sultater i Danmark.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det. Der er fire spørgere. Først er det hr. Christian Friis Bach, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:35

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg blev ganske enkelt i tvivl om Det Konservative Folkepartis sådan helt grundlæggende opbakning til EU-samarbejdet, da jeg hørte hr. Brian Mikkelsens tale. Men jeg vil bare spørge helt kort: Anerkender Det Konservative Folkeparti, at EU-forordninger har direkte retsvirkning i Danmark?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Brian Mikkelsen (KF):

Vi erkender, at EU-forordninger har retsvirkning i Danmark, men det er sådan – og det har der været stor tradition for – at man diskuterer de ting med Kommissionen, og at man i sidste ende tager en sag ved Domstolen. For jura er ikke en eksakt videnskab. Den diskuterer man, og det, vi har oplevet her, har jo været, at regeringen slet ikke har blandet sig i den debat, at den ikke engang har inter文eneret i de sager, som har relation til det.

Der har eksempelvis i de 10 år, jeg har været minister, været flere sager, hvor vi har inter文eneret. Det har vi nærmest gjort på ugentlig basis. Og der har også været sager, som vi har bragt videre til Domstolen, fordi vi ikke har været enige i fortolkningen. Så det er ikke en eksakt videnskab. Vi er meget kede af, at regeringen ikke har kæmpet for danske interesser. Det gør det også problematisk i forbindelse med nogle senere sager, som vi måske skal i gang med at kæmpe for.

Kl. 17:36

Kl. 17:38

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Christian Friis Bach.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Nadeem Farooq.

Kl. 17:36

Kl. 17:38

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge den tidligere justitsminister, om han har læst de to EU-domme, som er afsagt præcis om familiedydelser og præcis om optjening. Jeg har læst de to domme. De er krystalklare, så derfor er mit simple spørgsmål til den tidligere justitsminister og ordfører, hr. Brian Mikkelsen, om ordføreren har læst de to domme.

Nadeem Farooq (RV):

Jamen jeg spurgte konkret til forslag, som så at sige honorerede de tre krav. Kan ordføreren nævne bare et af de forslag, som honorerer kravene om, at det skal være lige så effektivt, at det ikke skal ramme danskere, og at det skal være lovligt i forhold til EU?

Kl. 17:39

Kl. 17:36

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:36

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg har læst de to domme. Det gjorde jeg, allerede da de kom frem, for da blev de også bragt ind i debatten. Men det er sådan, kan jeg så betro den tidligere minister, at det er meget normalt, at den danske regering intervenserer i sager, som har relation til den måde, vi har vores velfærdssamfund på, og det gjorde man ikke i de to sager. Det er meget overraskende, for hvis man går ind og kigger på det, kan man se, at vi intervenserer i alle mulige sager konstant.

Det er også meget normalt, at regeringer, også den danske regering, hvis man ikke er enig, bringer sådanne sager til Domstolen eller har en dialog med Kommissionen om det. Det har man overhovedet ikke gjort, for der har slet ikke været nogen dialog med Kommissionen om den her sag. Og man har heller ikke bragt den her sag videre, så man kunne få en afgørelse af den.

Kl. 17:37

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen vores forslag er ikke målrettet danskere. Vores forslag er målrettet dem, som bor, arbejder og betaler skat i Danmark. Vi gør ikke forskel på, om man er rød- eller hvidhåret, eller man er polak, rumæner eller dansker. Vi har blot det grundlæggende princip, når vi bor i en universalstat som vores, at man skal bo, arbejde og betale skat i Danmark, og at man skal have optjent en ret til det. Så kan man lave forskellige værneregler i en slags kludetæppe ud over det. Der har vi stillet rigtig mange forskellige forslag til regeringen, og de er alle sammen uden undtagelse blevet plaffet ned et efter et.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ida Auken, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Nadeem Farooq.

Kl. 17:37

Ida Auken (RV):

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti har præsenteret en hel palet, og så må det være muligt at få en smagsprøve fra bare et af forslagene fra paletten fra hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 17:39

Nadeem Farooq (RV):

Kan hr. Brian Mikkelsen nævne blot ét forslag til at ændre børnechecken, så ingen danskere bliver ramt, og så den er lovlig i forhold til EU og lige så effektiv som den børnecheck, vi kender?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg har hørt lidt fra mine radikale venner i dag om, at det ligesom har været spørgsmålet, så det burde jeg selvfølgelig have forberedt mig på – og det har jeg også! For i de forhandlinger, vi har haft med skatteministeren, har vi jo præsenteret skatteministeren for en hel palet af forskellige forslag. Og de er blevet skudt ned, plaffet ned et efter et. Det har været forskellige variationer af fradragmodeller, og det har været konkrete forslag om indeksering. Og det har jo været forslag, som er kommet fra en stribe forskellige partier. De har været diskuteret i forhandlingslokalet, men de er så blevet skudt ned et efter et.

Så vi har været konstruktive, det har andre partier også været, og det vil vi blive ved med at være, for vi mener, der skal findes en løsning på det her sammen med regeringen. Det er vi meget, meget indstillet på.

Brian Mikkelsen (KF):

Så kan vi gå 2 minutter tilbage i spørgsmålet fra en anden fra De Radikale, som har stillet spørgsmål om det i løbet af de sidste 2 minutter. Der nævnte jeg, at det handlede om forskellige variationer af fradragmodellen, af optjeningsmodellen og af indeksering. Så det er konkrete forslag, vi har præsenteret for skatteministeren, ikke med det formål at spare nogle penge, heller ikke at nogen skulle komme i klemme, men med det formål at sikre, at den konstruktion, vi har i det danske samfund med en kontrakt om, at man bor her, arbejder her og betaler skat her, også holder i den nye konstruktion – at man ikke bare kommer til Danmark og arbejder her i 9 timer om ugen og på den måde optjener retten til velfærdsydelser, uden at man har bidraget til det danske samfund. Og der har vi præsenteret en del konkrete forslag for skatteministeren.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ida Auken.

Kl. 17:40

Ida Auken (RV):

Det er jo meget fint, at man her sådan helt overordnet nævner noget, som er sådan en totalt fluffy løsning, som netop ikke er lovlig i for-

hold til EU, som rammer danskerne og samtidig ikke er lige så effektiv som børnechecken. Hvis vi skal tage fradragmodellen, har man det åbenbart helt fint i Det Konservative Folkeparti med at lave noget, der er totalt socialt skævt. Man er fuldstændig ligeglad, man ligger bare og sover rigtig godt om natten ved at fjerne børnechecken fra nogle af de allerfattigste i det her land. Det har man det rigtig fint med, og det er jo bare en klar melding om, at man synes, at i stedet for at lave noget, som ikke rammer en masse danskere, vil man for at løse et lillebitte problem – 20 mio. kr. ud af 14,5 mia. kr. drejer det sig om lige nu – ramme tusindvis af danskere. Er det sådan, Det Konservative Folkeparti opererer?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:41

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, man skal lave en lille studiegruppe i det radikale gruppeværelse omkring det her. Og uden sådan at ville røbe noget fra forhandlingerne med skatteministeren, for det har jeg ikke villet gøre, kan jeg roligt konstatere, at det, der har været snakket om på møderne, har været, at man godt har kunnet lave en fradragsmulighed, som er socialt acceptabel. Så det har altså været en del af præmissen for det, også i de snakke, der har været.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Så er det hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokraterne.

Kl. 17:42

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det er rørende at høre hr. Brian Mikkelsen, der sådan nærmest med tårerne trillende ned ad kinderne sammenligner det her beslutningsforslag med provisorielovgivningen, der gik 30 år, var det vel, forud for 1901. Meget rørende og meget spændende. Og jeg har to spørgsmål til det, det ene er om den direkte sammenligning.

Hr. Brian Mikkelsen er jo ikke ny i Folketinget, har været justitsminister og ved, hvordan Folketinget fungerer, så hvis man er så opsat på at få det her til at danne en mere juridisk fast ramme om det, som Det Konservative Folkeparti gerne vil, hvorfor fremsætter man så et beslutningsforslag? Hvorfor fremsætter man ikke det, som man gerne vil have ud af det, som et konkret lovforslag? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål: Jeg hørte også hr. Brian Mikkelsen sige, at Det Konservative Folkeparti havde fremsat et arsenal af forslag, så kunne vi ikke få nogle smagsprøver på det her arsenal af forslag, der holder sig inden for EU-forordningen, og som ikke er socialt skævt, men samtidig er lige så nemt at administrere som børnechecken? Kunne vi ikke bare få smagsprøver på nogle af dem?

Kl. 17:43

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:43

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, vi skal holde forhandlingerne inden for rammerne af de forhandlinger, vi har med skatteministeren, hvor jeg egentlig nu opfatter skatteministeren som værende konstruktiv, og der er vores formål så at prøve at finde en løsning. Derfor handler det for os om ikke at stå og forhandle her fra Folketingets talerstol, men at prøve på at finde frem til en løsning, som sikrer nogle fornuftige værneregler, og det er der forskellige metoder til at sikre. Så det er sådan set dem, vi

arbejder hen imod at finde; de kan være variationer af flere ting, som har været nævnt i den offentlige debat.

Men vi mener godt, man kan lave en model, som både er forenelig med EU-retten, og som er socialt acceptabel, og som sikrer det grundlæggende princip, at man skal bo, arbejde og betale skat i Danmark som en del af den kontrakt, vi har i Danmark, for at få adgang til offentlige ydelser.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:44

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det svar, og tak for den imødekommenhed, der vises, med hensyn til at finde frem til en løsning og holde det inde ved forhandlingsbordet. Derfor undrer det mig også lidt, at Det Konservative Folkeparti har fremsat det her forslag. For jeg har lige hørt hr. Brian Mikkelsen sige, at det skulle foregå inde ved forhandlingsbordet. Men det skal det så åbenbart ikke helt alligevel, for man synes, det sideløbende med forhandlinger har været påkrævet at fremsætte det her beslutningsforslag. Det undrer jeg mig lidt over.

Så igen: Hvorfor i alverden fremsætter man det ikke som et lovforslag – det vil jo være meget mere bindende, og hr. Brian Mikkelsen sagde det selv i sin ordførertale? Det undrer jeg mig lidt over.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Brian Mikkelsen (KF):

Forslaget her er jo stillet, i forbindelse med at vi oplevede en ikke særlig imødekomende regering med hensyn til at diskutere og prøve at finde en løsning. Nu synes jeg, at regeringen trods alt forsøger, må jeg jo sige i forhold til de snakke, vi har haft med regeringen, at finde en løsning, og det vil vi gerne konstruktivt være med på. Det er klart, at det vil være overskyggende, også i forhold til det her beslutningsforslag, hvis det stod til Det Konservative Folkeparti – nu er der jo andre med, medforslagsstillere – at det vigtigste er at finde en løsning, ikke at få vedtaget nogle forskellige forslag.

Det vigtigste er at sikre, at vi får nogle værneregler, som sikrer, at man skal bo, arbejde og betale skat i Danmark, før man får adgang til de offentlige ydelser. Så forslaget her er ikke det vigtigste. Det vigtigste er at finde nogle varige løsninger, set fra vores stol.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er dette vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om målretning af børne- og ungedydelsen.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 18.02.2014).

Kl. 17:45

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Jeg giver ordet til skatteministeren. Skatteministeren har ordet. Værsgo.

Kl. 17:45

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Enhedslisten har den 18. februar 2014 fremsat beslutningsforslag B 50 om målretning af børne- og ungedydelsen, således at det sikres, at børne- og ungedydelsen som hovedregel ikke udbetales til forsørgere, hvis børn ikke har bopæl i Danmark. Ifølge Enhedslisten skal forslaget omfatte både danske og udenlandske statsborgere, men det kan tænkes, at der kan være undtagelser, f.eks. hvis barnet er på udveksling som studerende eller studerer i udlandet. Enhedslisten har motiveret beslutningsforslaget med, at børne- og ungedydelsen netop er tilpasset leveomkostninger for familier med børn, der bor i Danmark, og at det derfor ikke er rimeligt, at børne- og ungedydelsen udbetales til forsørgere, hvis børn ikke opholder sig her i landet. Efter Enhedslistens opfattelse er en sådan udbetaling i strid med ligebehandlingsprincippet, og det bidrager til social dumping, fordi udenlandske arbejdstagere vil kunne udbyde deres arbejdskraft billigere i Danmark.

Børne- og ungedydelsen er omfattet af EF-forordning nr. 883 fra 2004 om koordinering af sociale sikringsordninger. Forordningen har bl.a. til formål at sikre, at arbejdstagere, der udnytter arbejdskraftens fri bevægelighed til at flytte til et andet EU-land efter arbejde, ikke mister rettigheder eller ydelser i den anledning. Efter artikel 67 i forordningen har en person ret til familiedydelser i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning, også for de familiemedlemmer, der har bopæl i en anden medlemsstat, og derfor vil det være i strid med ligebehandlingsprincippet i forordningen at indføre en regel om, at personer, der bor og opholder sig her i landet med familien, har bedre rettigheder end f.eks. EU-borgere, hvor en del af familien bor eller arbejder i Danmark, mens andre familiemedlemmer bor i hjemlandet. Det beslutningsforslag, som Enhedslisten fremsætter, om at gøre udbetalingen af børne- og ungedydelse betinget af, at barnet er bosiddende i Danmark, vil således ikke være i overensstemmelse med EU-retten.

Jeg har ikke nogen grund til at tro, at de øvrige EU-lande ikke også efterlever forordningen. Skatteministeriet har via Udenrigsministeriet rettet henvendelse til de øvrige EU-lande for at få bekræftet, at disse også tildeler børneydelser i overensstemmelse med forordning nr. 883, herunder at der udbetales ydelser til børn i udlandet. På nuværende tidspunkt har vi modtaget svar fra 21 lande, der alle oplyser, at de følger principperne i den pågældende forordning ved tildeling af børneydelser.

Regeringen har udarbejdet og fremlagt et udkast til lovforslag, som vi sendte i høring i slutningen af februar 2014, hvor vi ønsker at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten. Vi er tilhængere af et indre marked i EU, hvor der er fri bevægelighed over grænser for varer og arbejdskraft. Danmark har stor fordel af den fri bevægelighed, som skaber vækst og arbejdspladser. Regeringen støtter, at EU-borgere har ret til at flytte efter arbejde, men ikke, at EU-borgere flytter for at opnå offentlig forsørgelse.

Da beslutningsforslaget vil føre til regler, som ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget, men vi er som allerede nævnt åbne over for at diskutere initiativer på området, forudsat at initiativerne er i overensstemmelse med EU-retten og i øvrigt ikke efterlader regningen hos de dårligst stillede børnefamilier i Danmark.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Der er et spørgsmål fra Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 17:49

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren, undskyld ministeren. Det var ikke med vilje. Det er, fordi der er så mange af de andre til stede.

Tak til ministeren for fremlæggelsen. Jeg har kun den lille tilføjelse, at ministeren ligesom glemte at sige, at der i vores forslag også er et opgør med det optjeningsprincip, som VKO indførte i 2010, og som De Radikale dengang sammen med den øvrige opposition og Enhedslisten var enige om at stemme imod. Jeg ved ikke, om jeg er skuffet – jo, en lille smule – over ministerens indlæg, for det kommer jo ikke bag på mig, at der bliver henvist til EU-retten, men jeg havde dog håbet, at den havde vi ligesom haft under det tidligere forslag, sådan at vi her kunne diskutere, hvad man rent faktisk mener om det princip og de principper, som Enhedslisten foreslår. Så kan vi jo altid tage diskussionen om, hvis det nu er i strid med EU-retten, at gå ned i EU og kæmpe for de principper. Jeg synes, at man nogle gange lige springer den politiske diskussion over.

Så jeg vil da gerne høre, hvad ministeren mener sådan rent indholdsmæssigt og principielt om det forslag, Enhedslisten fremsætter her.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 17:50

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det nåede vi vist også omkring i den første spørgerunde for efterhånden noget tid siden. Det er sådan, at vi konstaterer, at rigtig mange danskere jo nyder godt af de her regler, altså at der er rigtig mange danskere, der bor i Sverige, men arbejder i Danmark og modtager børnecheck til deres børn, eller tilsvarende i Tyskland og i øvrigt andre steder i Europa.

Det er et ret fundamentalt princip, der her er tale om, og derfor synes vi ikke – da det er noget, der gavner en række danske børnefamilier, og da vi betragter det som temmelig urealistisk, at man skulle kunne opnå et resultat i forhold til at ændre det her fundamentale princip – det er noget, vi vil tage med i det arbejde, vi vil gøre i EU. For vi mener, det er mere realistisk at opnå nogle af de ændringer, vi har indikeret, bl.a. altså et nej til at hæve grænsen for, hvor længe man kan tage dagpenge med hjem, muligheden for at opstille værn, hvis man får væsentlige økonomiske ubalancer, og eventuelt, hvis det har interesse for dem, vi nu forhandler med, også at arbejde for en eventuel indeksering.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Finn Sørensen.

Kl. 17:51

Finn Sørensen (EL):

Nu kom der lige pludselig et helt tredje kriterium ind for, hvordan man forholder sig til det her. Man afvejer det mod andre problemer. Kunne vi ikke prøve at få en melding: Er ministeren politisk enig i

det, Enhedslisten foreslår, eller mener ministeren, at det er helt fint, at børnechecken sendes ud af landet? Det er jo sådan set det. Og mener ministeren, at det er godt med et optjeningsprincip, eller er ministeren enig med Enhedslisten i, at det ikke er godt, fordi det indebærer diskrimination i forhold til både udenlandske og for den sags skyld også danske statsborgere, der ikke lever op til det opholdskrav, som VKO stillede?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:52

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Regeringen har jo truffet den beslutning, at det lovforslag, vi har sendt i høring, alene sikrer, at det optjeningsprincip, der blev vedtaget af et flertal i Folketinget, bliver bragt i overensstemmelse med EU-retten, og længere er vi jo ikke gået.

I forhold til det med at sende børnechecken ud af landet vil jeg sige, at der er det, at vi altså hæfter os ved, at størstedelen af de penge, der sendes ud af landet i form af børnechecks, jo altså går til danske statsborgere i udlandet bosiddende børn, og derfor er vi ikke slået ind på den vej, som Enhedslisten her foreslår. Dertil lægger vi altså også, at skulle man skabe juridisk mulighed for det, ville det jo kræve en ændring af et af forordningens grundprincipper, og det vurderer vi ikke er realistisk, og derfor er det, at vi har foreslået at arbejde på andre ændringer til forordningen, når den skal revideres.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og første ordfører er Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:53

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Enhedslistens beslutningsforslag kunne jo få en til at genoplive den debat, vi havde under det sidste beslutningsforslag, for noget af det politiske drejer sig jo grundlæggende om det samme. Men jeg skal ikke gentage debatten fra det sidste beslutningsforslag.

Jeg vil sige, at Enhedslistens forslag da har den positive tilgang, at man ikke mener, at man skal have den samme børnecheck, uanset hvor børnene er. Det er derfor, vi fra Venstres side har foreslået en indeksering, så børnechecken udbetales på baggrund af de leveomkostninger, der er der, hvor barnet opholder sig. Så hvis jeg skal være positiv, er der da et eller andet, som nogenlunde kan siges at pege bare en lille smule i den samme retning.

Men omvendt fremgår det også af beslutningsforslaget, at Enhedslisten ønsker et opgør med optjeningsprincippet, således at man, fra første dag man arbejder i Danmark, skal have fuld adgang til børnechecken, og det er det, som vi fra Venstres side i den seneste debat jo ganske tydeligt gentagne gange fik understreget at vi ikke mener er rimeligt. Vi mener, at man før skal bidrage ved at arbejde i Danmark, inden man skal kunne trække fuldt ud på de danske sociale ydelser. Det var netop derfor, vi indførte optjeningsprincippet som værn mod, at man med meget kortvarigt ophold og beskæftigelse i Danmark skulle kunne trække fuldt ud på ydelserne. Og det, at man skal bidrage, er jo et princip, som vi hylder, eksempelvis når det gælder folkepension, fordi der er brøkpension og ikke fuld folkepension, hvis man ikke har opholdt sig i Danmark i mindst 40 år af ens voksenliv.

Men i og med at Enhedslistens beslutningsforslag er et opgør med optjeningsprincippet, kan vi fra Venstres side ikke støtte det.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Der er et spørgsmål fra hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 17:55

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for en dejlig klar politisk melding, så vi kan få en politisk diskussion om det her, og det siger jeg uden så meget som et stænk af ironi. Det er jeg rigtig glad for – tak for det. Så har vi også fået trukket linjerne op for, hvor vi er uenige.

Det, jeg så gerne vil bede ordføreren om at forholde sig til, er, om ordføreren ikke kan se, at det er diskriminerende at sige til udenlandske og danske statsborgere, der arbejder og betaler skat her i landet, at de ikke kan få adgang til de samme ydelser, før de har været her i et bestemt antal år. Man har nu lagt sig på 2 år ud af 10 år.

Kan ordføreren ikke se, at det er diskriminerende i forhold til de mennesker – både udlændinge og danske statsborgere – som har været ude af landet i længere tid, så de ikke kan opfylde kravet? Vi siger altså til mennesker, der kommer hertil, eller til danske statsborgere, der har været borte et stykke tid og kommer tilbage: I skal betale nøjagtig lige så meget i skat som os andre, i forhold til hvor meget I tjener, men I kan ikke få adgang til de samme ydelser. Det er da diskrimination.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi synes, det er rimeligt, at man skal have bidraget, inden man fuldt ud kan trække på en børnecheck. Vi synes ikke, det er rimeligt, at man efter kortvarig beskæftigelse i Danmark kan hæve fuld børnecheck. Det var derfor, vi indførte optjeningsprincippet, og det synes vi sikrer en rimelighed i den måde, man har adgang til vores sociale ydelser på.

Jeg tror, jeg husker rigtigt, når jeg siger, at Enhedslisten er enig med regeringen i, at der, hvad angår dagpengesystemet, skal være et forsvar for optjeningsprincippet. Det er vi fra Venstres side sådan set helt enige i, og vi forstår bare ikke, hvorfor Enhedslisten så vil forsvare et optjeningsprincip på dagpengeområdet, men ikke synes, at der skal være et optjeningsprincip, når det gælder vores børnefamilieydelse. Så der har Finn Sørensen fuldstændig ret i at vi ikke er politisk enige.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:58

Finn Sørensen (EL):

Nu er jeg jo glad for, at jeg får et spørgsmål, for det giver mig anledning til at oplyse, hvad jeg troede ordføreren vidste i forvejen, nemlig at der er pokker til forskel på at optjene dagpengen og at have ret til velfærdsydelse, som finansieres via skattebilletten. Den helt store forskel er, at man skal have været medlem af en dansk a-kasse i et helt år for at have optjent dagpengen, og så er der også et arbejdskrav, man skal opfylde. Det er jo den store forskel. Det er et personligt bidrag og medlemskab af en a-kasse, der er betingelsen. Så det er jo et helt andet princip, når vi taler om dagpenge, end når vi taler om skattefinansierede velfærdsydelse.

Der er jeg bare ked af, at ordføreren ikke vil forholde sig til mit spørgsmål, nemlig om det ikke er diskrimination, at man forlanger af mennesker, der kommer her til landet – danske eller udenlandske

statsborgere – og ikke opfylder et optjeningskrav: I skal betale skat på fuldstændig lige fod med os andre, men I kan ikke få adgang til de samme ydelser. Det kalder jeg diskrimination. Så kan det ikke nytte noget, at ordføreren bare siger, at det er rimeligt – ud over at jeg så må konkludere, at ordføreren synes, det er rimeligt at diskriminere.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes jo, at Enhedslistens ordfører faktisk siger det meget præcist, for det er de samme regler, der gælder for en dansker og en udlænding, der ikke har opholdt sig i Danmark i mindst 2 år ud af de seneste 10 år. Det er der, vi har et optjeningsprincip. Der gøres nemlig ikke forskel på folk.

Jeg ved også, at Enhedslisten har været modstander af starthjælp, også fordi der var et optjeningsprincip, men der er jo heller ikke andre end Enhedslisten, der har sagt, at det har været diskriminerende. Det har Enhedslisten været politisk uenig i, fair nok, men vi har behandlet statsborgere ens. Uanset hvor de kommer fra, er der et optjeningskrav om, at man skal bidrage til det danske samfund, før man fuldt ud kan trække på ydelserne. Og det er altså, uanset hvilket statsborgerskab man har.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, John Dyrby Paulsen.

Kl. 18:00

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Enhedslistens forslag, som vi her behandler, ligger jo i forlængelse af den debat, vi har haft i efterhånden 4 timer, men har jo den anderledes indgangsvinkel til børne- og ungeydelsen – eller børnechecken, som vi kalder den – at den ikke, altså ifølge Enhedslistens forslag, skal udbetales til børn, der bor uden for Danmark.

Man må i al enkelhed konstatere, at det efter juristernes vurdering er i direkte modstrid med de internationale aftaler, vi har, i forhold til EU og EU-forordningerne, og det er også til de helt grundlæggende dele af dem, og alene af den grund kan det jo ikke lade sig gøre at gennemføre det.

Jeg har stor respekt for, at Enhedslisten fremsætter et forslag, der i virkeligheden ligger i smuk forlængelse af, hvad Enhedslisten hele tiden har sagt, men jeg bliver stadig nødt til som en del af et regeringsparti at sige, at det her ikke har nogen gang på jorden i forhold til EU-forordningerne, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 18:01

Finn Sørensen (EL):

Tak. Har det strejft ordføreren, at EU-forordninger og EU-regler trods alt ikke er, hvad skal man sige, udstedt af vor fader oppe i det høje – hvis der findes sådan en, eller hvem det nu var, der skrev de her stentavler, som Moses bar ned ad bjerget – men er udformet af mennesker og derfor også kan ændres af mennesker? Hvis det har strejft ordføreren, at det måske kunne forholde sig sådan, at man

kan lave EU-regler om, så kunne det være dejligt at høre, om ordføreren så kunne forholde sig til det forslag, vi har fremsat, og om ordføreren så ville kæmpe i EU for at få de forhold ændret.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:02

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg ved ikke, om man kan sige, at det har strejft mig. Jeg tror nok, at jeg er rimelig klar over, at EU-lovgivningen ikke er det samme som de ti bud. Så langt, så godt.

Det næste, der ligger i spørgsmålet, er: Kunne man så ikke bare ændre det, altså EU-forordningerne, EU-reglerne? Dertil må man jo sige: Nej, det her tror jeg er så grundlæggende en del af arbejdskraftens frie bevægelighed mellem arbejdsmarkeder, at det bliver svært at have med at gøre. Så det tror jeg heller ikke har nogen gang på jorden. Dermed ikke være sagt, at de her EU-forordninger er på niveau med de ti bud. Det ligger mig meget fjernt at påstå. Men jeg tror ikke, det har nogen gang på jorden, at vi ligesom sætter os for, at den del af det skal ændres lige nu og her.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen. Nej? Tak til ordføreren. Næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg vil også gøre det meget kort, set i lyset af at vi lige har debatteret emnet i 4 timer.

I Dansk Folkeparti støtter vi forslaget. Vi synes faktisk, det er ret og rimeligt, at børnene også opholder sig i Danmark, hvis man skal have en børnecheck, i og med at børnechecken er udregnet efter de udgifter, der nu engang er i Danmark. Så vi kan støtte forslaget. Så skal der kæmpes i EU, og der skal gøres mange ting, for at det kan lykkes, men det synes vi også skal til.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 18:03

Finn Sørensen (EL):

Jeg takker for støtten. Jeg vil bare gerne sikre mig, at ordføreren er helt på det rene med, at der ligesom er to elementer i det her forslag. Det ene er, at man som hovedregel ikke skal udbetale checken, hvis børnene ikke opholder sig her i landet, men det andet er et opgør med det optjeningskrav, som Dansk Folkeparti var med til at indføre sammen med VK-regeringen i 2010.

Jeg er da glad for, hvis Dansk Folkeparti også støtter den del af beslutningsforslaget, men jeg vil bare sikre mig, at man rent faktisk har ændret holdning. Ja, undskyld, det kan opfattes, som om jeg ikke tror, at ordføreren kan læse indenad, men når jeg spørger, er det jo, fordi jeg ved, at Dansk Folkeparti støttede VK-regeringens forslag. Det var vist oven i købet, har jeg forstået, Dansk Folkeparti, der fandt på, at der skulle indføres sådan et optjeningskrav. Derfor vil jeg da gerne være helt sikker på, at Dansk Folkeparti rent faktisk har ændret holdning til det, når nu de siger, at de vil støtte vores forslag.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:04

Kl. 18:07

Pia Adelsteen (DF):

Grunden til, at vi støttede et optjeningsprincip, var jo, at det var et værn mod netop de EU-regler og den forordning, som et flertal her i Folketinget har vedtaget. Det er jo en nødløsning. I bund og grund bør det være sådan, at når man skal have en børnecheck, som et eller andet sted er udbetalt af danske skatteborgere, så er det, når børnene er i Danmark. Det synes vi er ret og rimeligt. Der er ikke så meget hokusfokus ved det. Optjeningsprincippet, som vi også støttede, og som vi for så vidt stadig væk støtter, kan man sige, fordi det er et værn mod, at folk får børnecheck til børn, der ikke opholder sig i Danmark, sådan lige med det samme i hvert fald, er jo en nødløsning.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:05

Finn Sørensen (EL):

Ja, men så vil jeg da bare konstatere, at så er der da sket en overraskende ting politisk i dag, nemlig at Dansk Folkeparti har erkendt, at det, man støttede i 2010, ikke er godt, og at man nu er parat til at støtte Enhedslistens forslag og gøre op med et diskriminerende optjeningsprincip, som ligger i den gældende lovgivning. Så ser jeg frem til, at vi også på andre områder kan føre en fælles, kan man sige, kamp for at gøre op med forskellige andre diskriminerende forslag, som ellers er kommet fra den side af salen og for den sags skyld også fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:06

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg ikke finder optjeningsprincippet diskriminerende. Jeg mener, man skal yde noget, før man kan nyde noget. Men jeg mener også stadig væk, at det er en nødløsning, for det er et værn mod en forordning, som vi i bund og grund er store modstandere af. Sådan er det.

Så er det da muligt, at vi kan blive enige med Enhedslisten på andre områder, når det drejer sig om EU. Det er jeg ikke spor i tvivl om. Men det er altså sådan, og at kalde det diskrimination ved jeg ikke rigtig om man kan. Så er de regler, vi p.t. har, jo også diskriminerende. Hvis en dansk familie flytter til Rumænien og faren tager til Danmark og arbejder, så kan han få en børnecheck sendt til Rumænien, men hvis hele familien flytter til USA og faren kommer til Danmark og arbejder, så kan man ikke få en børnecheck. Det er vel lige så diskriminerende.

Men ikke desto mindre er der altså de forskelle, og sådan er det nu engang. Det har jeg ikke de helt store problemer med. Jeg synes, at det nogle gange kan være underligt, men diskrimination, ja, det findes der vist alle steder. Men vi må jo se, hvor vi kan nærme os hinanden, hvis det kan lade sig gøre.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Det Radikale Venstres ordfører, hr. Christian Friis Bach.

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne anerkende Enhedslisten for at have lavet et meget ærligt forslag, et forslag, som Enhedslisten står ved er i modstrid med EU-retten. Og det er det, fordi forordningen klart slår fast, at de her ydelser skal udbetales, selv om barnet bor i et andet EU-land, og det gælder, selv om der er nationale regler, der siger, at barnet skal bo i Danmark.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Vi kan heller ikke støtte det, fordi det jo også vil ramme både danskere, hvis børn er i udlandet, og andre EU-borgere, der knokler i dansk landbrug, i de danske virksomheder – knokler og betaler skat og dermed også har ret til en børnecheck.

Men jeg vil gerne invitere hr. Finn Sørensen til at arbejde sammen om at sikre den danske børnecheck, som jeg forstår ordføreren og Enhedslisten bakker op om. Lad os sikre den danske børnecheck. Og lad os samtidig sikre, at de arbejdstagere, der kommer herop, har ordentlige arbejdsforhold, og at de får en anstændig løn, og at de dermed også betaler en ordentlig skat og bidrager til det danske velfærdssamfund. Lad os arbejde sammen – og det er en åben invitation til Enhedslisten og til hr. Finn Sørensen om både at sikre børnechecken og sikre en stærkere indsats imod social dumping. Tak for ordet.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:09

Finn Sørensen (EL):

Ja, men så skal jeg da bare lige sende opfordringen – eller tilbuddet – tilbage, fordi det jo faktisk er Enhedslisten, der har tilbudt regeringen en løsning på det her, som regeringen ikke syntes var god nok. Så dermed kvitteret.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Christian Friis Bach (RV):

Jeg er sikker på, at vi kan finde en løsning, der er god nok. Jeg er sikker på, at vi kan finde en løsning sammen, der som sagt både sikrer en børnecheck og markant styrker indsatsen mod social dumping. Det håber jeg vi kan finde sammen om.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 18:10

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi har jo haft en næsten 4 timer lang debat om det samme emne, kan man sige, selv om der selvfølgelig er forskel i beslutningsforslagene, så jeg vil ikke sige så meget andet, end at SF ikke støtter Enhedslistens beslutningsforslag. Det gør vi ikke af forskellige grunde. Det gør vi ikke, fordi det er uforeneligt med EU-retten, og vi synes egentlig, det er en lidt bagvendt måde at se på det her på. Det er en lappeløsning i stedet for at se på, hvad det er, vi egentlig er bekymrede for, og som Enhedslisten også er bekymrede for, og det er social dumping. Det er, at det bliver misbrugt til at sugarcote – undskyld til specielt DF – altså at sprede sukker ud over lave lønninger, dårlige arbejdsvilkår, hvor arbejdsgivere så kan sige: Jamen din løn

er godt nok ikke særlig høj, men til gengæld kan du få den ene og den anden ydelse.

Det er jo det hovedproblem, som vi vil have løst, og derfor vil jeg igen appellere til Enhedslisten – jeg ved godt, vi ser forskelligt på det – om, at vi finder nogle løsninger sammen med regeringen i forhold til social dumping. Jeg synes, det er hovedproblematikken i det her. Jeg har ikke hørt nogen i Folketingssalen, der siger, at hvis man er en del af det danske samfund, man arbejder, man betaler skat, så skal man ikke også have de samme rettigheder. Det er ikke det, jeg hører. Der bliver primært bragt eksempler på banen, som at man arbejder 9 timer om ugen, eller at der er forskellige fiksfakserier med ens arbejdsituation. Derfor mener jeg bare, vil jeg sige til Enhedslisten, at vi skulle, når vi nu er enige om det her, prøve at se, om ikke vi kunne finde nogle værn mod social dumping.

Så vil jeg også spørge DF, som siger, at de repræsenterer en masse mennesker derude, der er bekymrede, fordi deres arbejdspladser er i fare: Hvor er I henne i diskussionen om social dumping, hvor er I henne i den reelle debat om, hvad vi kan gøre i forhold til id-kort, som heldigvis kom alligevel, i forhold til cabotagekørsel, i forhold til alle de her ting – hvor er I henne?

Venstre, som gerne vil være Danmarks arbejderparti, har overhovedet ikke fokus på det her, det er ren symbolpolitik og valgflæsk op til et EP-valg, i stedet for at gå ned i det substantielle og prøve at komme med nogle holdbare løsninger, som adresserer det, som vi er bekymrede for, og som danskerne er bekymrede for, og som jeg synes er en reel bekymring, nemlig at generøse danske velfærdsydelse bliver brugt til at få lave lønninger til at glide ned hos f.eks. østeuropæere, som selvfølgelig gerne vil have et arbejde, og hvor den samlede pakke bliver bedre, end hvis man alene skulle have en meget, meget lav dansk løn.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:12

Finn Sørensen (EL):

Nu forhandler vi jo ikke social dumping og tiltag imod det her i salen. Vi forhandler, hvad der er de rigtige principper at have i forbindelse med udbetaling af en børnecheck. Det er jo det, der er på dagsordenen her, hvor vi har fremsat et beslutningsforslag. Og det eneste, jeg rigtig kan få at vide om ordførerens holdning til det, er, at det kan man ikke støtte, fordi det er i strid med EU-retten. Punktum.

Hvis det skulle være sådan, at ordføreren har nogle politiske begrundelser i forhold til de principper, vi forsøger at skitsere, så hører jeg meget gerne om dem, så vi kan få en politisk diskussion om, hvad der nu er det rigtige princip i forhold til det, i stedet for bare den der besked med, at det må man ikke for EU-retten. Hvis det er det, der står ved magt, bliver der vist ikke ret meget tilbage, vi kan gøre, heller ikke i forhold til kampen mod social dumping.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:13

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg vil sige til hr. Finn Sørensen, at vi er nogle, der har stemt ja til en forordning. Vi har givet et mandat i Europaudvalget. Det er den måde, vi giver mandat på i Folketinget. Vi har sagt ja til en forordning om social sikring. Det bliver så fortolket på en bestemt måde, og det bliver man da nødt til at efterleve.

Så kan man da godt være uenig eller sige, at vi har en udfordring i et Europa med fri bevægelighed, hvor man har nogle velfærdsstater, der er finansieret på vidt forskellige måder. Den diskussion bli-

ver man da nødt til at tage på det rigtige niveau, og det er på EU-niveau; det er i diskussion med de andre lande, som også har de her udfordringer, og som også har befolkninger, der er bekymret for, hvordan man kan have en balance imellem fri bevægelighed og nogle forskellige velfærdsmodeller i Europa.

Det er derfor, jeg spørger: Hvorfor har vi ikke fokus på social dumping, for det er jo det, vi er bekymret for? Vi er jo ikke bekymret for nogle, der går på arbejde, betaler deres skat, bidrager til samfundet, og som selvfølgelig skal have de samme rettigheder som alle os andre. Det er jo dér, hvor det bliver misbrugt, og hvor folk – helt med rette, synes jeg – kan være bekymret for, om deres arbejdspladser går tabt, fordi det her bliver brugt til at bestikke nogle folk, som ellers får nogle meget lave lønninger.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:14

Finn Sørensen (EL):

Så er vi tilbage dér, hvor vi var under den forrige runde, hvor jeg hørte ordføreren sige, at nu skal vi have skabt den rigtige balance imellem den fri bevægelighed og hensynet til vores velfærdsydelse. Og det blev sagt, at regeringen skulle gå ned til Bruxelles og stille nogle helt konkrete forslag, der kunne sikre den rette balance.

Så spurgte jeg – og det spørger jeg så om igen: Hvad er det så for nogle konkrete tiltag, der skal til, for at vi får den rette balance?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne – igen, som under den sidste debat – starte med at sige, at i modsætning til Enhedslisten synes vi i SF faktisk, det er rimeligt at have et optjeningskrav. Det skal ikke nødvendigvis være 2 år, men en vis periode, så man som arbejdstager ligesom har sagt: Jeg er i Danmark – eller et hvilket som helst andet land – jeg bidrager, og jeg har tænkt mig at være fuldtidsarbejdende i Danmark. Herhjemme har vi jo så en vurdering af, hvad det vil sige at være vandrende arbejdstager. Hvornår er man det? Der har man en dansk vurdering af, at det er 9 timer om ugen.

Det synes vi godt man kunne kigge på. Så vidt jeg har forstået, er det ikke baseret på en EU-dom og bundet til den. Det er en vurdering, der er fastlagt i Danmark. Det kunne man måske godt kigge på. For det, vi er enige om, er jo, at der er en bekymring i den danske befolkning, som vi tager alvorligt, nemlig en bekymring for, hvor løs eller fast en tilknytning man kan have til det danske arbejdsmarked, samtidig med at man har ret til danske velfærdsydelse.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Mette Bock fra Liberal Alliance.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det har været en lang dag, vi har været vidt omkring i de her diskussioner, og nu kommer der så endnu et standpunkt på banen til Enhedslistens forslag her. I Liberal Alliance kan vi nemlig godt støtte forslaget som sådan, og jeg læser lige de ganske få linjer op:

»Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingssamling at fremsætte lovforslag, som sikrer, at børne- og ungeydelsen som hovedregel ikke udbetales til forsørgere, hvis børn ikke har bopæl i Danmark.«

Det synes vi er et rigtig godt forslag, og det vil vi gerne sætte regeringen i gang med. Til gengæld synes vi, at de bemærkninger, der er til forslaget, er opsigtsvækkende dårlige. For vi ønsker jo om nogen et optjeningsprincip. Vi ønsker faktisk, at man skal have opholdt sig i Danmark i 5 år, have arbejdet og have betalt skat, før man kan få adgang til velfærdsydelserne. Så vi støtter altså, at vi sætter regeringen i gang med at arbejde med det her, men hvis det, der kommer ud af det i den sidste ende, så også indebærer et opgør med optjeningsprincippet, så bliver det et rungende nej.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 18:17

Finn Sørensen (EL):

Tak for den klare politiske melding. Jeg er glad for, at ordføreren har læst det hele, og jeg skal selvfølgelig sige, som jeg også sagde til Dansk Folkepartis repræsentant, at det jo er hele pakken, man køber, hvis man støtter det. Så på den baggrund har jeg da fuld forståelse for, hvis ordføreren så må sige, at de ikke kan støtte det alligevel. Så får vi da trukket en klar politisk forskel op. Det er jo en god ting i den her debat, der måske lidt for meget handler om, hvad vi må og ikke må i forhold til EU.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:18

Mette Bock (LA):

Jeg kan kun sige, at sådan er det, og jeg mener ikke, jeg kan udtrykke det klarere, end jeg gjorde i mit indlæg.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 18:18

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Tak. Det Konservative Folkeparti er som udgangspunkt enig i intentionerne i Enhedslistens beslutningsforslag. Det er ret og rimeligt, at ydelser, danske ydelser, bliver givet til folk, der er bosiddende i Danmark. Det er ret og rimeligt, at der er en kontrakt, hvor man betaler skat i Danmark, og at vi, når vi har et universelt system, hvor man som noget helt unikt i Danmark i forhold til systemer i andre europæiske lande – som jo ofte er en kombination af noget fradrag, noget forsikring og noget skatteyderfinansiering – oplever, at vi kun har et skatteyderfinansieret system, så også sikrer nogle fornuftige værneregler.

Men vi kan ikke fra Det Konservative Folkepartis side støtte forslaget, som for det første er et opgør med det optjeningsprincip, som vi synes er det rigtigste, altså at man skal have arbejdet i 2 fulde år ud af de sidste 10 år for at få den fulde børnecheck, og ellers er der en trappemodel nedad, fordi det er den måde, der også kan skabes legitimitet i samfundet på, altså at man har bidraget til samfundet for og så at få adgang til de ydelser, der er i samfundet. Så af den grund kan vi ikke støtte forslaget. Vi kan heller ikke støtte forslaget af den grund, at det også bliver nævnt fra forslagsstillernes side, at det kan

vise sig ikke at være foreneligt med EU-retten. For os er det afgørende, og det er ultimativt, at et forslag, som vi er med på, er foreneligt med EU-retten.

Så derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 18:20

Finn Sørensen (EL):

Tak. Hvis ordføreren har den holdning, at det som hovedregel, udgangspunkt, grundlag bør være sådan, at velfærdsydelser i Danmark er møntet på folk, der bor og betaler skat her i landet, hvorfor har ordføreren så i EU støttet, man kan sige en traktat og en forordning, der ganske klart siger, at som et led i koordineringen af de sociale sikringsydelser skal de kunne eksporteres? Det vil sige, at hvis man i et land har opnået retten til dem, skal man kunne tage dem med sig ud af landet. Det er jo det stik modsatte princip, man der har støttet. Så det kan jeg ikke rigtig få til at hænge sammen.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:21

Brian Mikkelsen (KF):

Det står helt eksplicit, det er jo krystalklart, at man godt kan tage de ydelser med ud af Danmark, og derfor kan vi så ikke støtte forslaget. Men det, der er sket i Europa i de seneste 3-4-5 år, anført af kansler Angela Merkel fra Tyskland, er jo, at man, senest i SPD's, CDU's og CSU's regeringsgrundlag, har gjort op med det, man kalder fattigdomsvandring, altså prøvet på at bekæmpe tendensen til en social union. Og der er der sket et ryk i Europa, også i opfattelsen hos de toneangivende lande. Der er vi enige i, at man må prøve at se på, hvordan man kan afgrænse det til, at de ydelser, man har i et land, også har en relation til, at man har bidraget til at arbejde der, til at betale skat i det land, før man får adgang til de ydelser, og at det som udgangspunkt skal være det land, hvor man bor.

Men grundlaget er jo klart nok i dag, og det står helt eksplicit endda, at man skal have det samme niveau i de andre lande, som man får her i Danmark, og at man godt kan sende det ud af landet. Det står der sådan set i forordningen, og det må vi jo så respektere. Vi vil så politisk prøve at få det ændret.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Christian Friis Bach, Det Radikale Venstre.

Kl. 18:22

Christian Friis Bach (RV):

Tak. Vi vil meget gerne samarbejde om den fremtidige EU-politik med Det Konservative Folkeparti, men jeg kan simpelt hen ikke forstå det, når ordføreren stiller sig op og siger meget klart, at her vil man ikke støtte et lovforslag, fordi det er i strid med EU-retten. Der er afsagt to meget klare domme om optjeningsprincippet. Man kan sagtens have et optjeningsprincip, men man skal bare anerkende, at man også optjener ret til de ydelser, når man opholder sig og bor i et andet EU-land. Så vi kan have et optjeningsprincip, der siger, at man ikke bare kan komme fra USA eller Kina og få en børnecheck, men at hvis man opholder sig 2 år i Europa, har man ret til en dansk børnecheck. Det siger to krystalklare domme, så anerkender hr. Brian Mikkelsen ikke de to meget klare domme om optjening og familie- og børneydelser?

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:23 fremtidige afgørelser, at hvis man kæmper for nogle sager, har det også betydning for andre sager i fremtiden.

Kl. 18:23 Derfor er vores budskab stadig, at vi bør tage en sag i forhold til Kommissionen, have en dialog med dem, og i sidste ende indbringe den her sag for Domstolen for at forsvare de danske interesser.

Kl. 18:26

Brian Mikkelsen (KF):

Nu skal det jo ikke være blevet sådan en sandhed, at det er to krystalklare domme, for både ordføreren og jeg har læst de domme, og det kan være, at vi så tolker dem forskelligt. Men den ene af dem er på meget, meget usikker grund. Den handler om en person, som flytter fra det ene land til det andet og er samme lands statsborger og sådan nogle ting, så de er ikke så krystalklare.

Men det, jeg kan konstatere, er, at da Folketinget i december 2010 vedtog optjeningsprincippet, var det godkendt af alle jurister, og det blev vedtaget med åben pande og rank ryg i det danske Folketing. Det trådte i kraft den 1. januar 2012 under den nuværende regering. Så sker der det i foråret 2013, at man modtager et brev fra Kommissionen som følge af en klage fra en sønderjyde, og regeringen ændrer så praksis uden overhovedet at tage en dialog med Kommissionen om de ting, uden overhovedet at intervenere i de to konkrete sager, som ordføreren nævner.

Det er vores stille, ydmyge budskab, at den danske regering jo har et ansvar for at beskytte danske interesser, og så må man også kæmpe for det system, som er vedtaget i Folketinget, og det er også det, som vi jo har diskuteret de sidste 4-5 timer. Derfor mener vi, at man burde have kæmpet for optjeningsprincippet.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Christian Friis Bach.

Kl. 18:24

Christian Friis Bach (RV):

Jo, men vi kan jo føre lange debatter om, hvad man kunne have gjort tilbage i forhistorien, og dengang vi blev medlem af EU – og fra det tidspunkt. Det kan vi føre lange debatter om, men den klare kendsgerning er jo, at der siden VK-regeringens optjeningsprincip er faldet to domme præcis om det emne, og den ene dom er i hvert fald krystalklar om netop det om optjening og familiedydelser som den danske børnecheck.

Derfor er jeg sådan ihærdigt insisterende over for ordføreren, som jo respekterer EU, den fri bevægelighed og Domstolen: Vi kan tage alle mulige diskussioner med Kommissionen, men skal vi ikke respektere en meget klar dom i en helt konkret sag ved EU-Domstolen, som også har betydning for Danmark? For hvis ikke vi respekterer det princip, skal vi jo have en dom hver eneste gang for hvert eneste land – altså 26-28 forskellige domme – for at vi kan få landene til at overholde EU-forordningerne. Er det ikke et godt princip, at når der falder en klar dom, siger man: Bang, det respekterer vi, og så arbejder vi sammen om at se på de løsninger, vi gerne vil finde i fremtiden?

Kl. 18:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Brian Mikkelsen (KF):

Der er ikke faldet nogen dom om den danske børnecheck. Det, der er interessant, er jo, at den danske regering ikke valgte at intervenere i de to konkrete sager. Der er vores budskab, at man for det første burde have gjort det, og det er jo ikke bare historieskrivning, det er jo kun et år til halvandet siden, og for det andet gælder det også for

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 18:26

(Ordfører for forslagsstillerne)

Finn Sørensen (EL):

Tak for debatten af vores forslag. Der kom da nogle ganske få, kan man sige, klare politiske meldinger om, hvad man mener om de principper, der står i forslaget. Så tak for det.

Meningen med det her forslag er, at Enhedslisten vil pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der sikrer to ting: at børne- og ungedydsen som hovedregel kun udbetales til forsørgere, hvis børnene har bopæl i Danmark, og at fjerne det optjeningsprincip, som VK-regeringen indførte i 2010, og som Enhedslisten sammen med de andre oppositionspartier stemte imod. Lad os tage det sidste først.

Vi mener, at den lovgivning, som VKO indførte, diskriminerer både danske og udenlandske statsborgere, som ikke opfylder lovens optjeningskrav, for det, man siger til disse mennesker, er jo, at de skal betale skat på lige fod med os andre, når de arbejder her i landet, men de kan ikke få de samme velfærdsydelser, før de har været her et bestemt antal år, nemlig 2 år ud af 10 år.

Enhedslisten går ind for ligebehandling og lige vilkår. Udenlandske arbejdere er velkomne her i landet, hvis de arbejder på lige vilkår med danske lønmodtagere – samme pligter, samme rettigheder. Hvis de opfylder pligterne, herunder betaler skat, skal de også have de samme rettigheder som andre skatteydere. Det samme skal selvfølgelig også gælde danske statsborgere, der ikke skal straffes, fordi de har været ude af landet i længere tid, end VKO's optjeningskrav siger.

De pågældende udenlandske og danske statsborgere og deres familier, der opholder sig her i landet, har de samme leveomkostninger som alle andre, og derfor skal børnene i disse familier også have de samme vilkår som andre. Det skal ikke være afhængigt af, hvor længe man har været her. Men børne- og ungedydsen er netop tilpasset leveomkostningerne for familier med børn, der har bopæl i Danmark, ligesom den spiller sammen med andre sociale ydelser, der vedrører børnefamilier her i landet. Derfor er det ikke rimeligt, at børnechecken udbetales til forsørgere, hvis børn ikke opholder sig her i landet.

Hertil kommer, at det kan misbruges til at trykke lønnen for udenlandske arbejdere fra lande med langt lavere løn- og leveomkostninger end i Danmark. Danske virksomheder kan spekulere i at importere billig arbejdskraft, da en børnecheck anvendt i hjemlandet kan give et langt højere rådighedsbeløb, end de danske kollegaer har.

I øvrigt er det jo det bærende princip i den danske velfærdsmodel, at velfærdsydelserne er skattefinansierede og universelle rettigheder for de grupper af borgere, de nu er beregnet til, men at de som hovedregel er betinget af, at borgerne er fuldt skattepligtige og opholder sig her i landet.

Ser man på den gældende lov, burde der heller ikke være nogen tvivl om det. Her vil jeg henvise til lovens § 2, stk. 2, hvor det klart fremgår, at det er en betingelse for at have ret til børne- og ungedydsen, at barnet faktisk opholder sig her i landet. Ikke desto mindre udbetales der ca. 200 mio. kr. i børnecheck til børn, som ikke opholder sig her i landet.

Det er jo ikke i den lovs ånd. Det er noget, EU har pålagt os med støtte fra skiftende danske regeringer siden 1987. Det er på tide, at vi

får administrationen af denne lov bragt i overensstemmelse med lovens ordlyd og oprindelige mening. Og det er meningen med vores beslutningsforslag, som behandles her i dag, og med det lovforslag, L 160, som senere kommer til behandling.

Afslutningsvis vil jeg præcisere, at vi med disse forslag ikke vil fratage nogen en ret til en børnecheck, som de allerede har erhvervet. Derfor passer skræmmebilledet med, at vi tager børnechecken fra 5.000 danske familier – eller hvor mange det er – ikke. Det kan man selvfølgelig ikke. Folk har erhvervet en ret, og så må de beholde den, også selv om man måske skulle være uenig i de retningslinjer, som de har fået den efter. Jeg indrømmer, at det ikke er præciseret i beslutningsforslaget, men det er det i det lovforslag, vi senere skal behandle.

Så vil jeg sige, at vi også er åbne over for at se på, om der kan være fornuftige afvigelser fra hovedreglen om, at børnechecken kun udbetales, hvis børnene opholder sig her i landet. Vi har selv anført et enkelt eksempel. Men det må jo så fremgå af den videre forhandling, om vi kan blive enige om, hvad det så skulle være for nogle undtagelser.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, opfatter jeg forhandlingen af beslutningsforslaget som afsluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Europaudvalget.

Da ingen gør indsigelse, er dette vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til beslutningsforslag om afskaffelse af G-dage.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2014).

Kl. 18:31

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Dansk Folkeparti har fremsat beslutningsforslag om at afskaffe den arbejdsgiverbetalte dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag – de såkaldte G-dage – for personer med mindre end 3 måneders ansættelse. I bemærkningerne til forslaget giver forslagsstillerne imidlertid udtryk for, at G-dagsordningen helt skal afskaffes.

Formålet med reglerne om G-dage er, at arbejdsgiverne har en tilskyndelse til at indrette produktionen sådan, at afskedigelser, hjemsendelser, ophør af opgaver, tidsbestemt akkord og lignende undgås, så vidt det overhovedet er muligt. Og det er et vigtigt sigte, for lige så væsentligt det er, at vi har et godt flexicuritysystem i Danmark, lige så vigtigt er det selvfølgelig, at man ikke fyrer folk uden grund. Det har ikke mindst betydning i forhold til vikarbranchen og andre områder, hvor korttidsansættelser benyttes ofte.

Det andet formål med G-dagsordningen er jo det helt åbenlyse, at arbejdsgiverne skal bidrage til at nedbringe udgifterne til dagpenge. Sådan har det i øvrigt været, siden ordningen trådte i kraft i 1989, og

det var også den argumentation, der blev lagt til grund, da Dansk Folkeparti sammen med den tidligere VK-regering udvidede ordningen med en tredje G-dag i 2008.

En fuld afskaffelse af G-dagsreglerne skønnes at medføre en offentlig merudgift på knap 300 mio. kr. årligt. Afskaffelse af G-dagsordningen for personer med mindre end 3 måneders ansættelse skønnes derimod at medføre offentlige merudgifter til dagpenge på cirka 100 mio. kr. årligt.

Som jeg sagde før, er det som udgangspunkt regeringens holdning, at G-dagsordningen bidrager til, at vores arbejdsgivere planlægger produktionen på en måde, som også passer til vores lønmodtagere. Og egentlig synes jeg, at princippet om, at også arbejdsgivere er med til at finansiere udgifter til dagpenge, er en god idé.

Omvendt vil jeg gerne sige i dag fra talerstolen, at hvis det, der er Dansk Folkepartis ærinde, er at diskutere, om der er nogle mennesker, der i dag er på kanten af vores arbejdsmarked, som måske svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, fordi der er nogle arbejdsgivere, der kan tænke, at der kan komme en betaling via G-dagsordningen, og derfor lader være med at ansætte folk, som måske af den ene eller anden årsag kan være i risiko, så synes jeg, det er en reel diskussion at tage. Og jeg bliver konfronteret med den – ikke dagligt, men fra tid til anden.

Vi er selvfølgelig fra regeringens side optaget af, at regler på vores arbejdsmarkedsområde ikke må hindre, at borgere på kanten af arbejdsmarkedet opnår ansættelse eller muligheden for at få afprøvet en ansættelse. Derfor må vi afvise forslaget på det foreliggende grundlag.

Men jeg synes omvendt, det vil være naturligt, at man kan kigge på det her spørgsmål i forbindelse med den dagpengekommission, som regeringen allerede har bebudet at vi ønsker at nedsætte. Vi vil gerne igangsætte en dagpengekommission med henblik på at diskutere, om vi kan sikre et mere moderne dagpengesystem end det, vi har i dag, og jeg synes, det vil være naturligt, at G-dagsordningen kan komme til at indgå i den kommende kommissions analysearbejde.

Så vil jeg bare sige, at hele dagpengesystemet er uhyre vigtigt både for danske lønmodtagere og for danske virksomheder. Vi vil gerne undersøge G-dagsordningen, men jeg kan ikke på det foreliggende grundlag støtte en afskaffelse af ordningen.

Kl. 18:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:35

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil egentlig sige tak til ministeren for at komme ind på problemstillingen her til sidst i talen. Der er lagt op til at afskaffe G-dagene for under 3 måneders ansættelse. Det, som vi hører ude fra arbejdsgiverne, vikarbureauer, er, at de vil være mere tilbøjelige til at ansætte nogle for kortere tid, hvis de ikke har G-dagene. Det er ikke det der med, at hvis man har været ansat i 20 år, skal firmaet betale 3 G-dage. Det er ikke der, vi ser problemet; det er i forbindelse med korttidsansættelser.

Vi tror på, at arbejdsgiverne så vil være mere tilbøjelige til at ansætte nogle i stedet for at lade andre arbejde over eller selv klare det. De vil også være mere tilbøjelige til at sige, at de lige tager chancen med den person, der måske har nogle problemer, men de er tilbageholdende, når de skal betale de 3 første G-dage. Det er det problem, vi vil have løst, og vi har hørt fra vikarbureauerne, at for deres vedkommende vil det gavne ansættelserne af dem, der bliver ansat for kort tid. Så det er positivt, at ministeren er indstillet på det.

Til sidst vil jeg bare lige høre, om ministeren måske vil være med til at lave en forsøgsordning. Man kunne sige, at vi tager chancen og spørger, hvor mange flere ansættelser vi kan få ved at afskaffe det

for under 3 måneders ansættelse. Vil ministeren være klar til at se på det?

Kl. 18:36

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 18:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo sådan med forsøgsordninger, at de skal finansieres. Jeg tror ikke, at vi, Dansk Folkeparti og regeringen, sådan lige her og nu kan finde en finansiering. Men jeg vil gerne tilkendegive, at jeg hører det samme som Dansk Folkepartis ordfører, nemlig at der i hvert fald er nogle, der over for mig rejser spørgsmålet om, at det kan være, at der er virksomheder, der er tilbageholdende med at hive folk ind, som man kan være usikker på om man ønsker at opretholde ansættelsen af.

Det er jo klart, at som den minister, der også er ansvarlig for alle dem, der ikke går på arbejde og gerne vil gå på arbejde, er jeg altid optaget af at diskutere, hvad der måtte være af forhindringer. Det er også derfor, jeg siger, at vi ikke kan støtte det her på det foreliggende grundlag, men jeg synes, det er en helt relevant problemstilling, og derfor vil jeg gerne arbejde videre med den.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Bent Bøgsted.

Kl. 18:37

Bent Bøgsted (DF):

Det lyder jo godt, for når man tager a-kassen ASE's undersøgelse, ser man, at 69 pct. af virksomhederne svarer, at G-dagene mindsker deres lyst til at ansætte nye medarbejdere, og at 62 pct. siger, at G-dagene medvirker til, at de har mindre lyst til at drive og udvikle deres virksomhed. Det er jo en problemstilling.

Jeg tror egentlig, at hvis man fjernede det for korttidsansættelser, ville det ende med, at forslaget var mere eller mindre selvfinansierende, så det måske ikke ville koste staten noget, så det er derfor, jeg snakker om, at vi vil lave en forsøgsordning. Men hvis det skal indgå i forhandlinger om dagpenge, så mangler vi lige at høre, hvornår vi så skal i gang med de forhandlinger.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 18:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi forventer at nedsætte en dagpengekommission her i foråret 2014, og så skal den her lov til at arbejde, og så vil der være politiske forhandlinger derefter.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 18:38

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil blot følge op på nogle af hr. Bent Bøgsteds spørgsmål. Noget, som jeg tænker også kunne være problematisk for Socialdemokraterne, er jo, at G-dagene kan skabe et skævt incitament i forhold til at ansætte forsikrede ledige og ikkeforsikrede ledige.

Hvis en arbejdsgiver står over for at skulle ansætte en person, og det kan blive for en kortere periode eller en prøveperiode, er der jo nok et større incitament til at ansætte en, der ikke er forsikret frem for en, der er forsikret, hvor man så risikerer at skulle betale G-dage,

hvis nu ansættelsen ikke kan fortsætte. Er det ikke noget, som den socialdemokratiske beskæftigelsesminister kan anerkende kan være problematisk ved den her ordning?

Kl. 18:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 18:39

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg synes, der kan være god grund til at kigge på G-dagsordningen, og det var også det, jeg sagde i min indledende tale. Og det skal ikke være sådan, at hver eneste gang der er en i oppositionen, der fremsætter et beslutningsforslag, så siger en regering altid nej. Jeg har også siddet i opposition i mange år, og man vidste jo godt, at næsten ligegyldigt hvor gode ideer – og der var bestemt gode ideer – man måtte finde på, siger en regering altid nej. Der kan jo være gode grunde til, at man siger nej som regering, men en gang imellem kan det jo altså godt være sådan, at der er et parti eller et folketingsmedlem, der rejser en relevant problemstilling.

Vi kan ikke støtte det på det grundlag, der ligger her, men jeg synes, der er en relevant diskussion. Og jo, jeg kan godt genkende det, som begge spørgere er inde på, nemlig at G-dagsordningen i sin natur sådan set er meget godt tænkt – jeg antager også, at det er en af grundene til, at den tidligere regering udvidede antallet af G-dage – men det er klart, at hvis den i virkeligheden er med til at spænde ben for noget af det, vi også gerne vil, så lad os tage en ordentlig diskussion af det.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Joachim B. Olsen. Nej, der er ikke flere bemærkninger. Tak til ministeren. Den næste, den første ordfører i ordførerrunden, er hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 18:40

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Formålet med forslaget her er at sikre, at arbejdsgivernes pligt til at betale dagpengegodtgørelse for G-dage bliver afskaffet for personer med mindre end 3 måneders ansættelse. I dag har lønmodtagerne krav på G-dage, hvis de sammenlagt har arbejdet to fuldtidsuger hos samme arbejdsgiver, eller hvis lønmodtageren bliver ledig på grund af arbejdsgiveren.

Som tidligere nævnt, skal arbejdsgiverne, som det er i dag, betale denne dagpengegodtgørelse for at ansætte i tidsbegrænsede stillinger, og det kan jo medføre, at arbejdsgiverne er tilbageholdende med at ansætte folk for en kortere periode, fordi de så efterfølgende risikerer at skulle betale de her G-dage, og det kan være med til at genere både arbejdsgivere og i princippet også dem, som de gerne vil ansætte, fordi de ikke bliver ansat. Det kan også være generende for vi-karbureauer, som prøver at få deres ansatte ind i forskellige virksomheder i kortere perioder.

Hvis man, som forslaget går ud på, afskaffede de her G-dage for kortere ansættelsesperioder, er vurderingen, at arbejdsgiveren dermed også ville være positiv over for at ansætte mennesker. Det kunne være med til at give et mere fleksibelt arbejdsmarked og være med til, som ministeren netop påpegede, at få flere med i det fællesskab, der er på en arbejdsplads. Det kunne jo i sig selv være positivt, og vi er sådan set også optaget af at skabe bedre rammer for vores erhvervsliv, og der kunne det her forslag jo være et af dem.

Nu er det Dansk Folkeparti, der har fremsat det, og Dansk Folkeparti skønner, at det vil koste omkring 50 mio. kr. Nu nævnte beskæftigelsesministeren, at hun vurderer det til at kunne koste 100 mio. kr., og der er ikke i beslutningsforslaget nævnt nogen anvisning

ger af finansiering. Men jeg synes, at det er værd at drøfte det her forslag og også drøfte, om det er 50 mio. kr., eller om det er 100 mio. kr., eller hvad tallet, der er brug for, er, hvis man skal gå ind og drøfte en reel afskaffelse af G-dage for kortere tids ansættelse.

Der er i hvert fald et problem her, og vi vil da gerne være med til at se nærmere på problemstillingen, fordi det kan være med til at gøre vores arbejdsmarked endnu mere fleksibelt og være med til at hjælpe mennesker ind i det her fællesskab. Udfordringen er så præcis finansieringen, og den vil vi gerne drøfte med Dansk Folkeparti, så vi ser frem til det kommende udvalgsarbejde. Tak.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:43

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Hans Andersen siger, at vi ikke har anvist finansiering. Men det har vi faktisk, for der står, at en reduktion i statens brug af konsulenter vil finansiere indeværende forslag. Så vi har anvist noget. Og så kan jeg oplyse, at det tal, der ligger, altså de 50 mio. kr., faktisk er et tal, der kommer fra ministeriet selv, som har oplyst, hvad det vil koste. Så det er også blevet undersøgt, hvad det vil koste, det er ikke bare et skøn, vi har lavet, og jeg går ud fra, at ministeriets tal passer. Det, der så ligger i det, er, at vi i Dansk Folkeparti mener, at det, hvis man fjerner dem, så sandsynligvis vil komme længere ned, fordi virksomhederne og vikarbureauerne så nemmere kan få nogle i job. Og dermed sparer man dagpenge, og det vil ad den vej være mere eller mindre selvfinansierende. Men jeg sætter pris på, at Venstre er klar til at se på det under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg lige høre, hvad Venstre siger til, at det bliver lavet som en forsøgsordning, altså så man kan se, hvilken indflydelse det får på virksomhedernes lyst til at ansætte nye medarbejdere for kortere tid.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Hans Andersen (V):

Jamen vi vil gerne drøfte det her beslutningsforslag videre med Dansk Folkeparti og også gerne drøfte forsøgsordninger. Vores udfordring er her, at vi skal have tilvejebragt en finansiering. Det er rigtigt, at der står i beslutningsforslaget:

»Forslagsstillerne vil derudover pege på en reduktion i statens brug af konsulenter til finansiering af indeværende forslag.«

Det er jo et forslag, og der er spørgsmålet så, om vi kan få konkretiseret, hvad det går ud på. For hvilke konsulenter er det, og i hvilke ministerier eller i styrelser er det så, der reduceres? Jeg er jo kun en ydmyg beskæftigelsesordfører, så vi skal lige have drøftet, hvilke ministerier og hvilke styrelser der skal håndteres og være fokus på, hvis vi skal finansiere det via det her forslag. Så vi har brug for at drøfte det her lidt yderligere.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Bent Bøgsted.

Kl. 18:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg ved ikke rigtig, om jeg vil sige, at hr. Hans Andersen er en ydmyg ordfører – det plejer hr. Hans Andersen vist ikke at være. Men det er alligevel helt i orden.

Men der ligger jo også det i det, at vi mere eller mindre har fået et tilsagn fra ministeren om, at det kan indgå i en dagpengereform at

fjerne det. Det var sådan, jeg hørte ministeren sige det, altså at det kunne indgå i det. Jeg har også hørt, at ministeren ikke var afvisende over for, at det kunne fjernes, hvis det kom med i en forhandling. Det var sådan, jeg opfattede det, ministeren sagde. Og jeg går så ud fra, at hr. Hans Andersen i sådan en situation, altså hvis det kunne indgå i en forhandling om dagpengene, ville sige: Ja, o.k., så fjerner vi dagpengene.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:46

Hans Andersen (V):

Det, jeg lyttede mig til at ministeren sagde, var, at regeringen her i foråret vil nedsætte en dagpengekommision, der skal barsle på et eller andet tidspunkt, som vi så ikke fik at vide hvad var. Og jeg ved det ikke rigtigt, men et godt råd vil måske være, at Dansk Folkeparti ikke lader sit beslutningsforslag afvente, at regeringen og eventuelt et udvalg kommer med nye forslag til dagpengeregler, for det kan jo godt trække ud.

Så det kan godt være, at vi skal have drøftet, hvordan vi håndterer det her beslutningsforslag, og der lyttede jeg mig også til, at ministeren sagde, at det ville ministeren gerne drøfte. Dansk Folkeparti foreslår så en forsøgsordning. Og vi siger så stille og roligt, at man skal have finansieringen på plads, for ellers kan Venstre jo ikke være med.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraternes ordfører. Værsgo.

Kl. 18:47

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Det er så en ydmyg ordfører mere, denne gang bare fra Socialdemokratiet. Dem er der mange af i dag.

Jeg vil gerne starte med at sige, at for os Socialdemokrater er det meget, meget vigtigt, at arbejdsgivere planlægger arbejdet på en måde, som nedbringer behovet for at fyre folk eller sætte dem ned i tid. Det kan selvfølgelig have sine udfordringer, især i en tid med skiftende konjunkturer. Så meget desto mere vigtigt er det, at arbejdsgiveren også har en tilskyndelse til at planlægge produktionen på en hensigtsmæssig måde. Det formål bidrager G-dagsordningen til at opfylde. Det er naturligvis også vigtigt, at vi har et fleksibelt og energisk arbejdsmarked, hvilket jo er helt i tråd med den danske arbejdsmarkedsmodel, og det er derfor klart, at vi jo selvfølgelig altid skal være opmærksom på, om lovgivningen er utidig, og det er jo selvfølgelig også noget af det, vi skal bruge tid på herinde. G-dagene har tidligere været kritiseret for at være bureaukratiske, og en række lønmodtagergrupper, herunder mange kunst- og kulturarbejdere, melder, at de har meget svært ved at få G-dagene betalt af arbejdsgiverne. Jeg tror, vi skal være åbne over for at kigge på en måske ny frisk model i forhold til G-dagene. Det mener jeg dog umiddelbart ikke er den model, som Dansk Folkeparti har fremlagt her i dag.

Jeg hørte jo, at Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, var lidt inde på økonomien. Jeg kan i hvert fald bemærke, at Dansk Folkepartis finansiering virker rimelig tynd. Jeg vil dog sige, at jeg har set, at der er angivet en finansieringskilde, og det synes jeg er meget stort, og jeg er nødt til at rose Dansk Folkeparti, når de endelig gør det, for lige nu er de jo bagud med omkring 40 mia. kr. Så jeg vil da sige, at det er rigtig, rigtig godt, når så endelig Dansk Folkeparti viser, hvor de vil skaffe pengene fra.

Derudover synes jeg, at der er lidt forvirring i beslutningsforslaget om, hvorvidt G-dagene foreslås helt afskaffet, eller om det gælder for personer med mindre end 3 måneders ansættelse. Der står godt nok i overskriften, at det er 3 måneder, men inde i selve teksten lyder det flere gange, som om man helt vil afskaffe modellen, og der hørte vi jo på beskæftigelsesministeren, at der er stor forskel, og at en fuldstændig afskaffelse af modellen er rigtig, rigtig dyr. Men fred være med det. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti vil belyse det nærmere, når han kommer på talarstolen.

De nuværende regler er også med til at sikre, at også arbejdsgiverne er med til at holde for, når vi har arbejdsløshed i Danmark. Jeg finder det sådan set helt rimeligt, at arbejdsgiverne er med til at betale den situation, de sætter ledige i, når de afskediger dem. Den problematik om især mindre virksomheders lyst til at ansætte folk, noget, som dermed også gør det sværere for nogle at komme ind på arbejdsmarkedet, er reel. Og jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, som har taget den her sag op, at det hører jeg bestemt også indimellem, og derfor er den her diskussion reel i dag. Jeg vil selvfølgelig også gerne takke Dansk Folkeparti for at tage diskussionen op, da G-dagene også trænger til et lille servicetjek, og jeg og Socialdemokratiet har selvfølgelig lyst til at være med til at gøre det på det rette tidspunkt.

Men sammenlagt kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 18:51

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:51

Bent Bøgsted (DF):

Tak. For at gøre det helt klart vil jeg sige, at det jo er en afskaffelse af G-dagene for personer med ansættelse i mindre end 3 måneder, der står i forslaget. Det er det, det drejer sig om.

Der er jo slet ikke tale om andet. Hr. Leif Lahn Jensen kan også se ud af det tal, der følger med om, hvad det vil koste, 50 mio. kr., at det jo ikke er for alle. For det er noget med 300 mio. kr., hvis det er alle G-dagene, eller sådan noget i den stil der; det er et helt andet beløb. Så det burde jo egentlig fremgå tydeligt nok, at det er for under 3 måneders ansættelse.

Men det, jeg vil spørge hr. Leif Lahn Jensen om, handler om det, han siger med, at han er ydmyg, selv om han nok alligevel ikke er det. Han har udtalt sig til Byggeteknik, hvor der står:

»Leif Lahn Jensen, der er Socialdemokratiets arbejdsmarkedsordfører, siger til Byggeteknik.dk, at spørgsmålet om G-dage har været diskuteret længe, og at det i forhold til den kommende vækstpakke kunne være interessant at overveje det igen.

- Jeg vil ikke lægge mig fast på noget, men jeg vil gå videre med ideen om at fjerne G-dagene i en prøveperiode, så spørgsmålet kan blive inddraget i overvejelserne om en vækstpakke. Det er en interessant tanke, Dansk Håndværk kommer med, siger Leif Lahn Jensen«.

Jeg går ud fra, at hr. Leif Lahn Jensen står ved de ord, og at hr. Leif Lahn Jensen også er gået videre til sin minister med, at det var en god idé at indføre en prøveperiode.

Kl. 18:52

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil starte med at sige til det første spørgsmål – jeg skal nok nå begge spørgsmål – at der i bemærkningerne til forslaget står:

»Forslagsstillerne mener, at arbejdsgivernes pligt til at betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3 ledighedsdag helt bør afskaffes«.

Det står der ikke i forslaget. Derfor er det lidt misvisende.

Jeg er også kommet med den udtalelse, der er citeret, og det indrømmer jeg gerne. Når jeg lytter til de her ting og ligesom hr. Bent Bøgsted hører, at virksomhederne har problemer, så bliver jeg selvfølgelig også bekymret for, at det på den måde stopper væksten og det, at der er nogle af de her mennesker, der kunne komme i arbejde, kunne få et arbejde. Jeg er også gået videre med det. Der stod ikke noget om, at det var til en minister, men jeg er gået videre med det, og det er sket, fordi det bekymrer mig, og så vil jeg selvfølgelig forsøge at gøre de ting, jeg kan, for at præge det.

Men det er klart, at jeg bestemt også synes ligesom ministeren, at når det er inden for dagpengeområdet, som G-dagene jo er, hører det måske også hjemme i hele problematikken omkring dagpenge. Men det, jeg siger, og det, jeg har sagt jeg vil gøre, skal jeg selvfølgelig gøre, og det har jeg også gjort.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 18:53

Bent Bøgsted (DF):

Altså, i Dansk Folkeparti vil vi heller ikke afvise, at det hører hjemme under en samlet forhandling om dagpenge. Det er muligt, at det er der, det skal løses, hvis ikke regeringen vil være med til at løse det her og nu. Vi syntes jo bare, det var vigtigt at komme i gang med det her, når de små selvstændige og vikarbureauerne efterlyser, at vi fjerner det, fordi det giver flere ansættelser. Og dermed tror jeg også, at besparelsen vil blive større, så det måske ikke kommer til at koste 50 mio. kr. at afskaffe G-dage ved under 3 måneders ansættelse.

Men som jeg har forstået det, er det, hr. Leif Lahn Jensen siger, at hvis det er en samlet pakke med dagpenge, vil Socialdemokratiet måske være klar til at fjerne G-dagene ved under 3 måneders ansættelse.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 18:54

Leif Lahn Jensen (S):

Det, som hr. Bent Bøgsted hører mig sige, og som jeg også sagde, dengang jeg blev interviewet til det pågældende blad, er, at der er nogle ting, som jeg godt kan se kan være skæve i den her ordning med G-dagene. Der er også ting – som jeg sagde under min tale – som jeg synes er rigtig gode ved den her ordning. Jeg sagde også i min tale, at jeg vil være klar til at lave et servicetjek på det. Jeg vil på ingen måde lægge mig fast på noget som helst, om det er de her måneder, eller hvad det er, men jeg er klar til at tage diskussionen.

Det er ikke hver dag, jeg roser Dansk Folkeparti, men Dansk Folkeparti skal lægge mærke til, at jeg også roste Dansk Folkeparti for at tage den her diskussion op, fordi jeg synes, den er relevant.

Kl. 18:55

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Dermed tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, Nadeem Farooq.

Kl. 18:55

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Her vil jeg gerne indskrive mig i rækken af ydmyge ordførere. Jeg kunne lige så godt bare have sagt: En radikal ordfører må være det samme som en ydmyg ordfører.

Nu har min udmærkede socialdemokratiske kollega, hr. Leif Lahn Jensen, jo meget godt gjort rede for, hvad begrundelsen for G-dagsordningen er. Og man kan sige, at på vores flexicurityarbejds-marked skal vi på den ene side sikre en tilstrækkelig grad af fleksibilitet hos både virksomheder og lønmodtagere og på den anden side sikre, at der er en hensigtsmæssig planlægning fra virksomhedens side, så der er et flow i forhold til ansættelser. Derunder ligger også et ønske om, at arbejdsgivere skal være med til at medfinansiere udgifter til dagpenge. Så det er jo i det lys, at man skal se G-dagsordningen.

For ligesom at summere op i forhold til DF's forslag vil jeg sige, at selve rationalet bag Dansk Folkepartis forslag, selve tankegangen, synes jeg såmænd er sympatisk nok, fordi der ligger et ønske om at reducere byrder for erhvervslivet. Jeg mener sådan set også, at G-dagsordningen har en fordel, en styrke, i forhold til at sikre, at arbejdsgivere også medfinansierer dagpengeudgifterne. Men er der elementer, som beskæftigelsesministeren også var inde på, som man kan kigge nærmere på i den her ordning, og som trænger til granskning og måske trænger til justering, så vil vi gerne kigge på det, ikke på det foreliggende grundlag – det kan vi ikke, vi vil gerne afvise beslutningsforslaget – men vi vil gerne tænke det med ind i en modernisering og forenkling af hele dagpengesystemet, som kommer til at tage form i form af dagpengekommissionen.

Så med disse ord vil Radikale Venstre ydmygt afvise beslutningsforslaget.

Kl. 18:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:58

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det, jeg egentlig godt vil spørge den ydmyge radikale ordfører om – man bliver overrasket hver dag herinde – er, om Radikale anerkender, at der er et problem, og at små erhvervsdrivende, Dansk Håndværk og vikarbureauerne efterlyser, at G-dagene ved korttidsansættelser bliver fjernet.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:58

Nadeem Farooq (RV):

Jeg anerkender, og det gør jeg også i mødet med de virksomheder, jeg taler med i min dagligdag, den bekymring, der kan være fra virksomhedernes side, og at G-dage er noget, som optager dem, og som kan være en byrde for virksomheder. Så det anerkender jeg fuldt ud. På samme tid møder jeg også virksomheder, som roser det fleksible dagpengesystem, vi har, og roser, at der er et system, som er en fordel for både arbejdsgivere og lønmodtagere.

Så jeg hører sådan set begge synspunkter, og det er også derfor, jeg siger, at i stedet for at vi tager en hurtig beslutning om det her, er det bedre, at vi får det gennemanalyseret og træffer en beslutning på et oplyst grundlag.

Kl. 18:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Bent Bøgsted for anden gang.

Kl. 18:59

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo muligt, at hr. Nadeem Farooq har set den analyse, som ASE har lavet vedrørende G-dage, hvor deres undersøgelse viser, at

69 pct. af virksomhederne svarer, at G-dagene mindsker deres lyst til at ansætte nye medarbejdere, og at 62 pct. svarer, at G-dagene medvirker til, at de har mindre lyst til at drive og udvikle deres virksomhed.

Det vil jo sige, at hvis man fjernede G-dagene for korttidsansættelse, under 3 måneder, så ville lysten til at ansætte nogle for kortere tid, i stedet for at medarbejderne skulle arbejde over, blive større, altså fordi man ikke hænger på de her 3 G-dage. Vikarbureauerne efterlyser også stærkt, at korttidsansættelserne ikke skal være omfattet af G-dage.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Nadeem Farooq (RV):

Det er netop også derfor, at vi fra radikal side har den holdning, at mens vi bakker op om selve princippet i G-dagsordningen, er vi samtidig klar til at se på, om der er ting, vi kan justere på eller ændre, således at vi møder og honorerer kravene eller ønskerne fra virksomhedernes side.

Så vil jeg også bare lige sige, at ASE, som rigtignok peger på nogle af de her ting, også peger på iværksætternes forhold, som vi også gerne vil undersøge i forbindelse med en ny modernisering af dagpengesystemet.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til Det Radikale Venstres ordfører. Den næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

SF's ordfører på det her beslutningsforslag kan desværre ikke være i salen i dag, og jeg holder derfor ordførertalen på hans vegne.

Vi mener, det er et godt princip, at det koster noget for arbejdsgivere at fyre folk. I dag skal arbejdsgivere give den fyrede arbejdsløse medarbejder en godtgørelse svarende til dagpenge i 3 dage. Fidusen er jo, at arbejdsgiveren dermed får en tilskyndelse til at lægge arbejdet sådan til rette, at medarbejderne ikke fyres eller sendes hjem unødigt.

I SF har vi også noteret os, at FTF tidligere har peget på, at de ønskede G-dagene afskaffet i hele den offentlige sektor. Argumentet er, at G-dagene betyder, at det bliver dyrere at bruge vikarer i kommunerne. Dermed er man nervøs for, at der vil blive brugt færre vikarer, og det betyder så, at det faste personale i f.eks. daginstitutioner vil blive mere nedslidt, og det ønsker vi selvfølgelig ikke. I SF mener vi på den anden side, at der i den offentlige sektor er behov for tilskyndelser til at tilrettelægge arbejdet, så man undgår unødige fyringer. Vi ved, at der er a-kasser, der oplever, at der er meget bøvl med at administrere ordningen.

Samlet er der således argumenter både for og imod G-dage, og i SF er vi åbne for i den kommende tid at se nærmere på ordningens fordele og ulemper, men en blank afskaffelse af de 3 dage for en gruppe lønmodtagere, uden at afskaffelsen indgår i en større sammenhæng, kan vi ikke være med til. Set i lyset af det samlede regelsæt på området vurderer vi med hensyn til den fordeling, der er af udgifterne i det danske samfund, at det er rimeligt, at arbejdsgiverne skal betale for de tre første ledighedsdage. Men som jeg også var inde på, er vi, hvis vi kan se det i en større helhed, absolut åbne for at kigge på det igen.

Men som det er nu, kan SF ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til SF's ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 19:03

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Der er gode grunde til at afskaffe G-dagene. De blev indført som en arbejdsgiverafgift på fyringer, men det er aldrig dokumenteret, at ordningen har haft nogen præventiv virkning i forhold til fyringer. Til gengæld er der masser af eksempler på, at lønarbejdere er blevet snydt for deres penge.

Selv om det med lovgivning omkring årtusindskiftet blev muligt for a-kasserne at lægge ud for G-dagene og efterfølgende kræve penge ind hos arbejdsgiverne, finder man stadig en del eksempler på manglende betaling, især inden for områder, der benytter mange vikarer og korttidsansatte. For at slippe for at udbetale G-dage har arbejdsgiverne en interesse i at ansætte folk, der ikke er medlemmer af en a-kasse og dagpengeberettigede. Det har ført til øget brug af uorganiserede vikarer. Diskriminationen af organiserede kan medvirke til social dumping.

G-dagene giver en masse bøvnl og unødvendigt tidsforbrug i såvel a-kasserne som hos arbejdsgiverne. Derfor bør G-dagene afskaffes, og der må findes en anden ordning, så arbejdsgiverne som i dag fortsat bidrager til dagpengesystemet, men afskaffelsen skal ikke være et økonomisk tilskud til arbejdsgiverne.

DF's forslag om at afskaffe G-dagene for ansættelser under 3 måneder kunne derfor ser ud som en god omend spæd begyndelse på afskaffelse af G-dagene, men det er det faktisk ikke. For det første vil det motivere arbejdsgiveren til almindelig udbredelse af korttidsansættelser og brug af vikarer – en udbredelse, som Enhedslisten er imod. For det andet er der i DF's forslag tale om et direkte arbejdsgivertilskud. Der står her, at det er på 96 mio. kr., beskæftigelsesministeren siger 100 mio. kr., og andre siger, at det er mindre. Men uanset hvad er der tale om et direkte arbejdsgivertilskud.

Enhedslisten ønsker ikke, at arbejdsgivernes bidrag til dagpengesystemet sættes ned, og derfor stemmer vi imod DF's beslutningsforslag, selv om vi godt kan se nogle positive hensigter i det.

Kl. 19:05

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fra Liberal Alliance, og det er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:05

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Fra LA's side er vi positive over for DF's beslutningsforslag. Det har længe været vores politik, at G-dagene skal afskaffes helt. Siden indførelsen af G-dagene er der sket et skift på arbejdsmarkedet. I dag er folk i højere grad omfattet af opsigelsesvarsler.

Vi bryster os jo normalt meget af, at vi har et fleksibelt arbejdsmarked i Danmark, og det har vi også, men G-dagene er en af de ting, der gør arbejdsmarkedet mindre fleksibelt. Det er en skat på opsigelser, og det er klart, at det gør det mindre attraktivt, sænker incitamentet til og gør det mere besværligt at komme af med medarbejdere, når man har brug for det, men det er også en skat på ansættelser, specielt de kortere ansættelser, og det vil typisk sige vikarjob, som ofte kan være en god indgang for mange til arbejdsmarkedet, og i forhold til mere længerevarende ansættelsesforhold kan et vikarjob være en god måde at komme ind på arbejdsmarkedet på. Og det er jo ofte lavtlønnede, der gør brug af sådan nogle job til at komme ind på arbejdsmarkedet, og der er det ikke hensigtsmæssigt, at det er for-

bundet med en risiko for arbejdsgiverne at ansætte lønmodtagere i sådanne job.

Samtidig er det også diskriminerende mod folk, der har tegnet et medlemskab af en a-kasse. Hvis en arbejdsgiver skal stå og vælge mellem en, der er medlem af en a-kasse, og en, der ikke er forsikret, til et job, f.eks. et vikarjob, så vil man være mere tilbøjelig til at vælge personen, som ikke er medlem af en a-kasse, da det potentielt kan blive dyrt, hvis man skal af med vedkommende, som er medlem af en a-kasse. Derfor synes vi også, at G-dagene skal fjernes helt.

Vi synes også, at de bør fjernes fra længere ansættelser. Hvis man f.eks. er dækket af et opsigelsesvarsel og har løn i 3 måneder, efter at man er opsagt, så er det jo lidt underligt, at man efter 3 måneders løn også skal have tre G-dage. Det giver heller ikke ret meget mening.

Så alt i alt synes vi, man bør afskaffe dem. Som jeg sagde indledningsvis, er vi positive over for DF's beslutningsforslag, men vi har også nogle problemer med finansieringen. Men det kan vi måske tage i udvalgsarbejdet. Måske vi kunne blive enige om en lidt mere holdbar finansiering end den, der er anvist i det her beslutningsforslag.

Så vil jeg sige, at det da lyder, som om det her er noget, der godt kan findes enighed om i Folketinget, så hvis vi nogen sinde kommer til at skulle lave en dagpengereform under den her regering, kunne det godt tyde på, hvis man lytter til det, der er blevet sagt – og måske også til det, der ikke er blevet sagt – at G-dagene godt kan blive afskaffet. Tak.

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Den næste er Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Mai Mercado. Værsgo.

Kl. 19:08

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak. De såkaldte G-dage er jo en lidt ubehagelig udgift, som arbejdsgiverne har de første 3 dage, når en række forskellige forhold er opfyldt, og det er jo en godtgørelse, som virksomheden betaler de første 3 dage, efter opsigelsen eller fyresedlen er kommet.

Som konservative er vi jo glade for generelt at støtte fjernelse af forhold, som belaster virksomhederne, fordi det skal være attraktivt at etablere og drive virksomhed i Danmark, og derfor hilser vi også forslaget fra Dansk Folkeparti velkommen. For et sundt og dynamisk erhvervsliv er jo altså den vigtigste forudsætning for at skabe velstand, men også velfærd i Danmark, og det kræver gode og stabile rammevilkår, som kan sikre virksomhederne frihed til og mulighed for at udvikle sig. At fjerne G-dagene vil bidrage til at forbedre virksomhedernes rammevilkår.

Nogle virksomheder, især i brancher, der er sæsonbetonet, men også i brancher med mange vikarer, oplever at G-dagene kan modvirke mulighederne for at ansætte flere medarbejdere. Virksomhederne kan jo ganske enkelt blive nervøse for, om de kan tage en ekstra medarbejder ind, selv om der kan være behov i produktionen her og nu, grundet omkostningerne ved G-dagene, hvis nu produktionen uventet går ned og fyringer altså bliver en nødvendighed. Vi tror på, at ophævelse af G-dagene vil være med til at skabe endnu flere job-åbninger, fordi virksomhederne så tør tage flere ind i perioder, hvor de altså lige står og mangler et par ekstra hænder.

Så er det jo egentlig lidt smukt sådan at opleve, at der er en egentlig ganske fin tilslutning til beslutningsforslaget, om end ordførernes argumenter er noget forskellige. Vi byder altså beslutningsforslaget velkommen, og når regeringsfarven på et tidspunkt skifter, håber vi da, at Dansk Folkeparti vil vedblive med at opretholde deres forslag og ønsket om at gøre noget godt for virksomhederne.

Som andre partier er vi også en smule lunkne over for finansieringen, og noget af det, man selvfølgelig bliver nervøs for, er, at finansieringen lige pludselig bliver fordoblet – lige pludselig er det ikke 50 mio. kr., det koster, men 100 mio. kr. Derfor vil vi forbeholde os at være lunkne over for, om vi vil støtte det her beslutningsforslag, når nu det pludselig bliver dobbelt så dyrt og det altså ikke længere drejer sig om et beskedent beløb, som Dansk Folkeparti ellers havde skrevet.

Men det indholdsmæssige kan vi fuldt ud støtte, og derfor hilser vi også beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti velkommen.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, og så er vi nået til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:11

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Når vi her kommer med et beslutningsforslag om afskaffelse af G-dage i forbindelse med korttidsansættelser, skal det ikke forstås sådan, at vi foreslår at afskaffe alle G-dagene som helhed. Det er kun for ansættelser under 3 måneders varighed, og jeg kan da godt forstå, hvis der er nogle, der har været lidt i tvivl om, hvad det er. Men læser man teksten på forsiden, og det er den, som er gældende, så kan man se, at det er for personer i ansættelser af mindre end 3 måneders varighed.

Når man så hører, hvad der bliver sagt, kan man konstatere, at det er sådan, at Vikarbureauernes Brancheforening mener, at det her vil medføre, at de kan få rigtig mange flere af deres vikarer ud i arbejde og også i fastansættelse, for at være vikar er typisk en indgang til at få fastansættelse. Og mange virksomheder er tilbageholdende med at ansætte nogle i kortere tid, fordi de skal af med 3 dages betaling, altså G-dage. Og det er det, analysen fra a-kassen Ase viser, altså at virksomhederne er tilbageholdende med at ansætte nye medarbejdere, fordi de skal af med de her G-dage. Derfor går det ud over at få ledige i beskæftigelse, for mange gange starter man med at have nogen ansat i kortere tid, fordi der måske er en ordre, der skal klares her og nu, og i stedet for at ansætte nogle ekstra i en kort periode, lader man folk arbejde over eller laver det selv som selvstændig, eller hvad man nu gør.

Hvis man afskaffede de her G-dage, ville der være en mere positiv stemning omkring at ansætte flere, og derfor tror vi i Dansk Folkeparti, at det kan ende med, at der ikke bliver noget stort behov for finansiering, for hvis flere bliver ansat, sparer vi jo også på dagpengeområdet. Jeg skal lige oplyse, at de tal, der står i forslaget ikke er nogen, Dansk Folkeparti selv har beregnet, de kommer fra ministeriet. Vi har stillet et spørgsmål til ministeriet og fået det svar, at det vil koste 86 mio. kr., og fratrullet større skattebetaling og sådan noget på 36 mio. kr. er vi nede på 50 mio. kr. i reel udgift. Og jeg går ud fra, at det er noget, ministeriet kan stå inde for, når de har oplyst den besparelse, for hvis det ikke holder stik, er der jo noget galt.

Jeg synes, det har været en positiv debat, og jeg har opfattet ministeren som positiv over for at se på problemet og finde ud af en løsning. Jeg har også forstået det sådan, at ministeren erkender, at der er nogle problemer med nogle ansættelsesformer, og at det kan blokere for, at der bliver ansat nogle i kortere tid. At ministeren så siger, at det skal indgå i en forhandling om en eventuel dagpengereform, har jeg også respekt for, for ministeren skal selvfølgelig have styr på det, og hvis vi ikke kan få det igennem inden, er vi også klar til at se på det, for det er og bliver en problemstilling, som vi skal have løst. Jeg betragter det som et tilsagn fra ministeren om, at regeringen er klar til at se på problemet, men at det skal indgå i en større forhandling om hele dagpengesystemet.

I Venstre er man sådan set positive, men der er noget med finansieringen. Under udvalgsbehandlingen må vi så se på, om vi kan finde ud af noget andet finansiering, hvis det er problemet.

Jeg vil sige til Socialdemokratiet og hr. Leif Lahn Jensen, at det altid er en relevant diskussion. Når jeg diskuterer med hr. Leif Lahn Jensen, er det altid en relevant diskussion, og det sætter jeg pris på. Der er også det her med, at det skal indgå i en samlet pakke, og respekt for det. Det er ikke en afvisning fra Socialdemokratiets side, men et tilsagn om at være klar til at se på det som en del af en samlet pakke vedrørende dagpengesystemet. Det er positivt.

Det samme gælder De Radikale, hvor man er klar til at se på reglerne og de problemer, der er, og at de skal indgå i en samlet pakke.

SF er også åbne over for at se nærmere på ordningen i forbindelse med en samlet pakke. Det positive tilsagn har jeg også respekt for.

Enhedslisten er så direkte imod og mener ikke, at der er beviser for, at de her G-dage er til gene. De betragter det sådan, at hvis vi afskaffer dem, vil det være et tilskud til arbejdsgiverne.

Kl. 19:16

Her må man tænke på, at G-dagene i sin tid blev indført, fordi man regnede med, at det ville medføre, at arbejdsgiverne ikke var så hurtige til af afskedige. Det kan godt være, at de måske ikke er det, men så er de heller ikke så hurtige til at ansætte, hvis de skal bruge nogen i kortere tid. Det er i hvert fald ikke bevist, at det har en virkning, og så kommer det til at virke som en gene for arbejdsgiverne og en skat på arbejdsgiverne.

Enhedslisten er sådan set det eneste parti, der er direkte imod at afskaffe G-dagene, netop fordi de mener, det kan komme arbejdsgiverne til gode. Men når man ved, at der er mange lønmodtagere, der egentlig ikke får G-dagene, så burde det jo netop være oplagt at se på at fjerne dem.

Liberal Alliance har givet et positivt tilsagn, og de er så også i tvivl om finansieringen. Det er noget, vi må se på i udvalget.

Konservative har det på samme måde: Man har en positiv tilgang til det, men er også lidt i tvivl om finansieringen. Der må jeg så tilbage og kigge på, om vi kan finde ud af en anden finansiering, eller hvordan vi nu løser problemet.

En ting er at sige her, at man har en positiv tilgang, men Dansk Folkeparti sender stadig væk forslaget til afstemning, fordi vi synes, det er en meget vigtig sag. Men vi er positive over for ministerens tilsagn om, at det mere eller mindre kan indgå i en forhandling af hele dagpengereformen. Spørgsmålet er så, hvornår den kommer, og det har jeg ikke nogen klar fornemmelse af på nuværende tidspunkt, og det er heller ikke sikkert, at ministeren har nogen klar fornemmelse af, hvornår det kan blive.

Men som sagt synes jeg egentlig, at det har været en debat, hvor der næsten udelukkende har været positive tilkendegivelser om, at man godt kan se, at måden G-dagene fungerer på er et problem, og vi ser frem til en eventuel forhandling med regeringen, hvor det her kan indgå som en del af en aftale.

Om det så kan indgå i en mindre vækstpakke, som hr. Leif Lahn Jensen var inde på, er måske nok et regeringsspørgsmål, men det vil le da være en udmærket idé, som jeg kun kan kvittere for. Hr. Leif Lahn Jensen har mange gode ideer.

Som sagt betragter jeg det her som en positiv debat om beslutningsforslaget, og jeg vil takke mine kollegaer her i Folketinget for at have taget godt imod det.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:19

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 4. april 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:19).
